

182/2006 Sb. Zákon

ze dne 30. března 2006

O úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon)

SHRNUTÍ ZÁKONA OD DOSTUPNÉHO ADVOKÁTA

JUDr. Ondřej Preuss, Ph.D.
Garant obsahu

Insolvenční zákon popisuje cestu z dluhů a pravidla oddlužení. Zákon č. 182/2006 Sb., známý jako **insolvenční zákon**, upravuje postup, jak řešit **úpadek** neboli neschopnost splácet dluhy. Týká se především fyzických osob i podnikatelů, kteří hledají řešení v podobě **oddlužení**, a také věřitelů, kteří chtějí vymoci své pohledávky.

Zákon stanovuje, jak podat **insolvenční návrh**, co všechno musí obsahovat, a jak probíhá **insolvence** od zahájení až po její ukončení. Podrobně popisuje **průběh insolvenčního řízení**, včetně povinností dlužníka, role **insolvenčního soudu** a chování věřitelů. Součástí je i **insolvenční rejstřík**, kde si každý může ověřit, zda je někdo v insolvenci nebo kolik věřitelů se přihlásilo.

Důležitou součástí zákona je možnost **oddlužení**, při kterém dlužník splácí podle svých možností a po určité době (typicky 3 nebo 5 let) mu mohou být zbylé dluhy odpuštěny. Zákon přesně říká, **kdy soud oddlužení nepovolí**, jaké jsou podmínky a **co se stane, pokud dojde ke zrušení oddlužení**.

Insolvenční zákon tak nabízí dlužníkům cestu k novému začátku a věřitelům šanci získat zpět alespoň část svých peněz. Je klíčový pro každého, kdo se dostal do finančních potíží a hledá zákonný způsob, jak je řešit.

Vyhlášeno dne 9. května 2006, datum poslední novelizace 15. února 2025

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ Obecná část

HLAVA I

Základní ustanovení

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie⁷⁵⁾ a upravuje

a) řešení úpadku a hrozícího úpadku dlužníka soudním řízením některým ze stanovených způsobů tak, aby došlo k uspořádání majetkových vztahů k osobám dotčeným dlužníkovým úpadkem nebo hrozícím úpadkem a k co nejvyššímu a zásadně poměrnému uspokojení dlužníkových věřitelů,

b) oddlužení dlužníka.

§ 2

Vymezení některých základních pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) insolvenčním řízením soudní řízení, jehož předmětem je dlužníkův úpadek nebo hrozící úpadek a způsob jeho řešení,

b) insolvenčním soudem soud, před nímž probíhá insolvenční řízení, jakož i soud, který rozhoduje o opravném prostředku v insolvenčním řízení,

c) insolvenčním návrhem u insolvenčního soudu podaný návrh na zahájení insolvenčního řízení,

d) incidenčním sporem spory vyvolané insolvenčním řízením, o kterých tak stanoví tento zákon, projednávané v rámci insolvenčního řízení,

e) majetkovou podstatou majetek určený k uspokojení dlužníkových věřitelů,

f) osobou s dispozičními oprávněními osoba, které v průběhu insolvenčního řízení přísluší právo nakládat s majetkovou podstatou ohledně všech oprávnění, ze kterých se skládá,

g) zajištěným věřitelem věřitel, jehož pohledávka je zajištěna majetkem, který náleží do majetkové podstaty, a to jej zástavním právem, zadržovacím právem, omezením převodu nemovitosti, zajišťovacím převodem práva nebo postoupením pohledávky k zajištění anebo obdobným právem podle zahraniční právní úpravy; zajištěným věřitelem je i agent pro zajištění podle zákona o dluhopisech,

h) přihláškou pohledávky procesní úkon, kterým věřitel uplatňuje uspokojení svých práv v insolvenčním řízení,

i) insolvenčním rejstříkem informační systém, který obsahuje údaje podle tohoto zákona,

j) společným zájmem věřitelů zájem nadřazený jejich jednotlivým zájmům, je-li jeho cílem, aby zvolený způsob řešení úpadku byl pro ně spravedlivý a výnosnější než ostatní způsoby řešení úpadku; tím není dotčeno zákonem

zaručené zvláštní postavení některých věřitelů,

k) finanční institucí banka, spořitelní a úvěrní družstvo, obchodník s cennými papíry, který je investičním podnikem podle čl. 4 odstavce 1 bodu 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 o omezitelných požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky (dále jen „obchodník s cennými papíry“), pojišťovna a zajišťovna, a za dále stanovených podmínek tohoto zákona i některé další osoby.

§ 3

Úpadek

(1) Dlužník je v úpadku, jestliže má

- a) více věřitelů a
- b) peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a
- c) tyto závazky není schopen plnit

(dále jen „platební neschopnost“).

(2) Má se za to, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže

- a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo
- b) je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo
- c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo
- d) nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v § 104 odst. 1, kterou mu uložil insolvenční soud.

(3) Má se za to, že dlužník, který je podnikatelem a vede účetnictví, je schopen plnit své peněžité závazky, jestliže rozdíl mezi výší jeho splatných peněžitých závazků a výší jeho disponibilních prostředků (dále jen „mezera krytí“) stanovený ve výkazu stavu likvidity podle prováděcího právního předpisu představuje méně než desetinu výše jeho splatných peněžitých závazků, anebo pokud výhled vývoje likvidity sestavený podle prováděcího právního předpisu osvědčuje, že mezera krytí klesne v období, na které se výhled vývoje likvidity sestavuje, pod jednu desetinu výše jeho splatných peněžitých závazků. Výkaz stavu likvidity anebo výhled vývoje likvidity musí být sestavené v souladu s požadavky, které stanoví prováděcí právní předpis, auditorem, znalcem nebo osobou, která se zabývá ekonomickým poradenstvím v oblasti insolvencí a restrukturalizací a splňuje požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.

(4) Dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou - podnikatelem, je v úpadku i tehdy, je-li předlužen. C předlužení jde tehdy, má-li dlužník více věřitelů a souhrn jeho závazků převyšuje hodnotu jeho majetku. Při stanovení hodnoty dlužníkovy majetku se přihlíží také k další správě jeho majetku, případně k dalšímu provozování jeho podniku, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník bude moci ve správě

majetku nebo v provozu podniku pokračovat.

(5) O hrozící úpadek jde tehdy, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník nebude schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžitých závazků.

(6) Obsah, rozsah a způsob sestavování výkazu stavu likvidity a výhledu vývoje likvidity a uspořádání, označování a obsahové vymezení jednotlivých položek majetku, závazků, nákladů, výnosů, příjmů a výdajů ve výkazu stavu likvidity a výhledu vývoje likvidity, délku období, na které se sestavuje výhled vývoje likvidity, a požadavky na osoby, které jsou oprávněny k sestavení výkazu stavu likvidity anebo výhledu vývoje likvidity, stanoví prováděcí právní předpis.

§ 4

Způsob řešení úpadku

(1) Způsobem řešení úpadku nebo hrozícího úpadku dlužníka v insolvenčním řízení (dále jen „způsob řešení úpadku“) se rozumí

- a) konkurs,
- b) reorganizace,
- c) oddlužení a
- d) zvláštní způsoby řešení úpadku, které tento zákon stanoví pro určité subjekty nebo pro určité druhy případů.

(2) Rozhodnutím insolvenčního soudu o způsobu řešení úpadku se rozumí,

- a) jde-li o konkurs nebo o některý ze zvláštních způsobů řešení úpadku, rozhodnutí o prohlášení konkursu na majetek dlužníka (dále jen „rozhodnutí o prohlášení konkursu“),
- b) jde-li o reorganizaci, rozhodnutí o povolení reorganizace a
- c) jde-li o oddlužení, rozhodnutí o povolení oddlužení.

§ 5

Zásady insolvenčního řízení

Insolvenční řízení spočívá zejména na těchto zásadách:

- a) insolvenční řízení musí být vedeno tak, aby žádný z účastníků nebyl nespravedlivě poškozen nebo nedovoleně zvýhodněn a aby se dosáhlo rychlého, hospodárného a co nejvyššího uspokojení věřitelů;
- b) věřitelé, kteří mají podle tohoto zákona zásadně stejné nebo obdobné postavení, mají v insolvenčním řízení rovnou možnost;

c) nestanoví-li tento zákon jinak, nelze práva věřitele nabytá v dobré víře před zahájením insolvenčního řízení omezit rozhodnutím insolvenčního soudu ani postupem insolvenčního správce;

d) věřitelé jsou povinni zdržet se jednání, směřujícího k uspokojení jejich pohledávek mimo insolvenční řízení, ledaže to dovoluje zákon.

§ 6

Výjimky z působnosti zákona

(1) Tohoto zákona nelze použít, jde-li o

- a) stát,
- b) územní samosprávný celek²⁾,
- c) Českou národní banku,
- d) Všeobecnou zdravotní pojišťovnu České republiky,
- e) Garanční systém finančního trhu a jím spravované fondy,
- f) Garanční fond obchodníků s cennými papíry,
- g) veřejnou vysokou školu, nebo
- h) právnickou osobu, jestliže stát nebo vyšší územní samosprávný celek²⁾ před zahájením insolvenčního řízení převzal všechny její dluhy nebo se za ně zaručil.

(2) Tohoto zákona nelze dále použít, jde-li o

- a) finanční instituci, po dobu, po kterou je nositelem licence nebo povolení podle zvláštních právních předpisů, upravujících její činnost; toto se nevztahuje na obchodníka s cennými papíry,
- b) zdravotní pojišťovnu zřízenou podle zvláštního právního předpisu³⁾, po dobu, po kterou je nositelem povolení k provádění veřejného zdravotního pojištění,
- c) politickou stranu nebo politické hnutí v době vyhlášených voleb podle zvláštního právního předpisu.

§ 7

Použití občanského soudního řádu a zákona o zvláštních řízeních soudních

Nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu⁴⁾ týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.

§ 7a

Věcná příslušnost

Krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně

- a) v insolvenčním řízení,
- b) v incidenčních sporech,
- c) ve sporech o náhradu škody nebo jiné újmy, která vznikla porušením povinnosti podat insolvenční návrh,
- d) ve sporech o náhradu škody nebo jiné újmy, která vznikla zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu,
- e) ve věcech vyplývajících z právních vztahů mezi dlužníkem a insolvenčním správcem týkajících se majetku patřícího do dlužnickovy majetkové podstaty.

§ 7b

Místní příslušnost

- (1) Pro insolvenční řízení je příslušný soud, v jehož obvodu je obecný soud dlužníka. Pro insolvenční řízení proti dlužníku, který je zapsán v obchodním rejstříku, je příslušný soud, v jehož obvodu byl obecný soud dlužníka ke dni, který předchází o 6 měsíců okamžik zahájení insolvenčního řízení; není-li takový soud, je příslušný soud podle věty první.
- (2) Jde-li o insolvenční řízení, v němž se má řešit úpadek nebo hrozící úpadek osoby tvořící s dlužníkem koncern, je vedle soudu uvedeného v odstavci 1 k řízení příslušný také insolvenční soud, u něhož probíhá insolvenční řízení řešící úpadek nebo hrozící úpadek dlužníka, který s touto osobou tvoří koncern.
- (3) Jde-li o insolvenční řízení, v němž se má řešit úpadek nebo hrozící úpadek dlužníka, který je zahraniční osobou, a nebrání-li tomu přímo použitelný předpis práva Evropské unie⁵⁹), lze insolvenční řízení zahájit i u insolvenčního soudu, v jehož obvodu je v České republice umístěn podnik nebo organizační složka podniku takového dlužníka.
- (4) Insolvenční soud je příslušný ve věcech uvedených v § 7a písm. b) až e).
- (5) Insolvenční soud, u něhož insolvenční řízení probíhá, učiní i před rozhodnutím o místní příslušnosti opatření, která nesnesou odkladu, a rozhodne o jmenování prozatímního věřitelského výboru, o jmenování předběžného správce, o tom, že se insolvenční návrh ani jiné dokumenty v insolvenčním rejstříku nezveřejňují, o odmítnutí insolvenčního návrhu nebo o odmítnutí insolvenčního návrhu pro zjevnou bezdůvodnost.

§ 7c

Účast státního zastupitelství

Státní zastupitelství může vstoupit do zahájeného insolvenčního řízení, včetně incidenčních sporů, a moratoria.

§ 8

Ustanovení části první a čtvrté tohoto zákona se použijí, jen nestanoví-li tento zákon v části druhé ohledně některého ze způsobů řešení úpadku jinak.

HLAVA II

Procesní subjekty

DÍL 1

Procesní subjekty

§ 9

Procesními subjekty podle tohoto zákona jsou

- a) insolvenční soud,
- b) dlužník,
- c) věřitelé, kteří uplatňují svá práva vůči dlužníku,
- d) insolvenční správce, popřípadě další správce,
- e) státní zastupitelství, které vstoupilo do insolvenčního řízení nebo do incidenčního sporu, a
- f) likvidátor dlužníka.

§ 10

Insolvenční soud

Insolvenční soud v insolvenčním řízení

- a) vydává rozhodnutí, jejichž vydání zákon ukládá nebo předpokládá,
- b) průběžně vykonává dohled nad postupem a činností ostatních procesních subjektů a rozhoduje o záležitostech s tím souvisejících (dále jen „dohledací činnost“).

§ 11

(1) Při výkonu dohlédací činnosti insolvenční soud rozhoduje o záležitostech, které se týkají průběhu insolvenčního řízení, činí opatření potřebná k zajištění jeho účelu a ukládá povinnosti, týkající se činnosti jednotlivých subjektů

řízení.

(2) Insolvenční soud je oprávněn vyžadovat od insolvenčního správce zprávy a vysvětlení o jeho postupu, nahlížet do jeho účtů a konat potřebná šetření. Je oprávněn dávat insolvenčnímu správci pokyny a uložit mu, aby si vyžádal určitým otázkám stanovisko věřitelského výboru.

§ 12

(1) V insolvenčním řízení a v incidenčních sporech jedná a rozhoduje v prvním stupni jediný soudce (samosoudce).

(2) Zákon upravující vyšší soudní úředníky a vyšší úředníky státního zastupitelství stanoví, kdy je v insolvenčním řízení oprávněn jednat a rozhodovat vyšší soudní úředník.

§ 13

Asistent soudce insolvenčního soudu

Asistent soudce insolvenčního soudu činí jednotlivé úkony insolvenčního řízení z pověření soudce insolvenčního soudu.

DÍL 2

Účastníci řízení

§ 14

(1) Účastníky insolvenčního řízení jsou dlužník a věřitelé, kteří uplatňují své právo vůči dlužníku.

(2) Vedlejší účastenství není v insolvenčním řízení přípustné; ustanovení § 16 odst. 2 tím není dotčeno.

§ 15

Nejde-li o přihlášené věřitele, jsou jiné osoby uplatňující své právo v insolvenčním řízení účastníky tohoto řízení jen po dobu, po kterou insolvenční soud o tomto právu jedná a rozhoduje.

§ 16

(1) Účastníky řízení v incidenčních sporech jsou žalobce a žalovaný, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Vedlejší účastenství v incidenčních sporech je přípustné.

§ 17

Vstup do řízení⁷⁾ a záměna účastníka řízení⁸⁾ nejsou v insolvenčním řízení přípustné.

§ 18

(1) Nastane-li v průběhu insolvenčního řízení skutečnost, se kterou právní předpisy spojují převod nebo přechod přihlášené pohledávky z původního věřitele na nabyvatele pohledávky, aniž původní věřitel ztrácí způsobilost být účastníkem řízení, insolvenční soud rozhodne, že místo tohoto věřitele vstupuje do insolvenčního řízení nabyvatel jeho pohledávky. Učiní tak na základě návrhu věřitele, který lze podat pouze na formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis, a po písemném souhlasu nabyvatele jeho pohledávky. Převod nebo přechod pohledávky, který nevyplývá přímo z právního předpisu, je nutné doložit veřejnou listinou⁹⁾ nebo listinou, na které je úředně ověřena pravost podpisů osob, které ji podepsaly.

(2) O návrhu podle odstavce 1 rozhodne insolvenční soud do 3 pracovních dnů ode dne, kdy mu takový návrh došel; ustanovení § 43 občanského soudního řádu se nepoužije. K návrhu, který nebude podán na formuláři podle odstavce 1, se nepřihlíží. Nerozhodne-li insolvenční soud ve lhůtě podle věty první, není již povinen o návrhu podle odstavce 1 rozhodnout a má se za to, že insolvenční soud vydal rozhodnutí, jímž návrhu vyhověl; toto rozhodnutí není soud povinen vyhotovit.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 1 vydá insolvenční soud také tehdy, učiní-li věřitel a nabyvatel jeho pohledávky do protokolu u tohoto soudu společné prohlášení o tom, že nastala skutečnost uvedená v odstavci 1; odstavec 2 platí obdobně.

(4) Rozhodnutí podle odstavců 1 a 3 se nedoručuje zvláště dlužníku. Odvolání proti němu není přípustné, insolvenční soud však tímto rozhodnutím není vázán.

§ 19

(1) Nabyvatel pohledávky se stává účastníkem insolvenčního řízení, jakmile insolvenční soud podle § 18 rozhodne o jeho vstupu do insolvenčního řízení, a platí pro něj stav insolvenčního řízení v době, kdy se stal jeho účastníkem. Nabyvatel takto vstupuje na místo původního věřitele i do incidenčních sporů, které se týkají jím nabyté pohledávky.

(2) Ustanovení § 177 odst. 2 až 6 se použije obdobně. Požadované doklady předloží nabyvatel pohledávky insolvenčnímu správci ve lhůtě 15 dní od vstupu do insolvenčního řízení.

§ 20

(1) Ustanovení části první hlavy třetí občanského soudního řádu, která se týká jednání za právnickou osobu, stát a územní samosprávné celky a zastoupení účastníků řízení, platí obdobně pro insolvenční řízení a incidenční spory.

(2) Odborová organizace může v insolvenčním řízení a v incidenčních sporech zastupovat dlužníkovu zaměstnanci, jde-li o uplatňování jeho pracovněprávních pohledávek.

DÍL 3

Insolvenční správce a další správci

§ 21

(1) Insolvenční správce se ustanovuje ze seznamu insolvenčních správců, který vede Ministerstvo spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“).

(2) Náležitosti seznamu insolvenčních správců, údaje do něj zapisované, jeho členění, vedení a podmínky zápisu do něj a vznik práva vykonávat činnost insolvenčního správce a hostujícího insolvenčního správce upravuje zvláštní právní předpis^{9a}).

(3) Insolvenčním správcem se pro účely tohoto zákona rozumí i hostující insolvenční správce.

§ 22

(1) Osoba zapsaná do seznamu insolvenčních správců může své ustanovení insolvenčním správcem odmítnout, jen má-li pro to důležité důvody.

(2) Nelze-li insolvenčního správce vybrat ze seznamu insolvenčních správců, je možné jím ustanovit i fyzickou osobu, která splňuje obecné a kvalifikační předpoklady pro zápis do seznamu insolvenčních správců a se svým ustanovením souhlasí.

§ 23

Insolvenční správce uzavře na svůj náklad smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem jeho funkce nebo s činností jeho zaměstnanců pro celou dobu trvání jeho funkce.

§ 24

(1) Insolvenční správce je z insolvenčního řízení vyloučen, jestliže se zřetelem na jeho poměr k věci nebo k osobám účastníků je tu důvod pochybovat o jeho nepodjatosti; to neplatí v případě uvedeném v § 34. Insolvenční správce je dále vyloučen, jestliže v posledních 3 letech před zahájením insolvenčního řízení vykonával podle zákona o preventivní restrukturalizaci funkci restrukturalizačního správce dlužníka nebo osoby tvořící s dlužníkem koncern. Jakmile se ustanovený insolvenční správce dozví, že jsou zde důvody pro jeho vyloučení, je povinen oznámit to neprodleně insolvenčnímu soudu.

(2) Veřejná obchodní společnost, která je ustanovena insolvenčním správcem, oznámí insolvenčnímu soudu neprodleně, kdo z jejích společníků, prostřednictvím kterých vykonává činnost insolvenčního správce⁶⁰), bude jejím jménem funkci insolvenčního správce vykonávat; odstavec 1 platí pro tohoto společníka obdobně.

§ 25

(1) Insolvenčního správce pro insolvenční řízení ustanovuje insolvenční soud. Je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení reorganizace podle § 148 odst. 2 a je-li v předloženém reorganizačním plánu určena osoba insolvenčního správce, ustanoví insolvenční soud insolvenčním správcem tuto osobu; to neplatí, nesplňuje-li takto určený insolvenční správce podmínky uvedené v § 21 až 24 a odstavci 3. Ustanovení § 29 tím není dotčeno.

(2) Nejde-li o případ podle odstavce 1, insolvenční soud ustanoví insolvenčním správcem osobu, kterou určí předseda insolvenčního soudu podle pořadí určeného dnem zápisu jejího sídla nebo provozovny do příslušné části seznamu insolvenčních správců vedené

a) pro obvod krajského soudu, který je insolvenčním soudem dlužníka, je-li v době určení podán návrh na prohlášení konkursu nebo není-li v době určení podán návrh na jiný způsob řešení úpadku a není-li dlužník osobou podle § 3 odst. 2 zákona o insolvenčních správcích^{9a}),

b) pro obvod krajského soudu, který je insolvenčním soudem dlužníka, je-li v době určení podán návrh na povolení oddlužení.

(3) Je-li v době určení podán návrh na povolení reorganizace nebo je-li dlužník osobou podle § 3 odst. 2 zákona o insolvenčních správcích^{9a}) bez ohledu na způsob řešení úpadku, ustanoví insolvenční soud insolvenčním správcem osobu, kterou určí předseda insolvenčního soudu podle pořadí určeného dnem zápisu jejího sídla do zvláštní části seznamu insolvenčních správců.

(4) Nebrání-li tomu jiné okolnosti, určí předseda insolvenčního soudu insolvenčním správcem dlužníků, kteří tvoří koncern, stejnou osobu. Obdobně se postupuje v případě dlužníků, kteří jsou manžely.

(5) Nelze-li ustanovit osobu insolvenčního správce postupem podle odstavce 2 nebo je-li to nezbytné se zřetelem k dosavadnímu stavu insolvenčního řízení, k osobě dlužníka a k jeho majetkovým poměrům, jakož i k odborné způsobilosti insolvenčního správce, jeho dosavadní činnosti a k jeho zatížení, může předseda insolvenčního soudu určit insolvenčního správce mimo stanovené pořadí; takový postup vždy odůvodní.

(6) Odstavce 2 a 3 se nepoužijí v případě určení osoby insolvenčního správce, který je hostujícím insolvenčním správcem. Předseda insolvenčního soudu určí pro insolvenční řízení osobu insolvenčního správce, který je hostujícím insolvenčním správcem, z příslušné části seznamu postupem, který je v souladu se zásadou dočasnosti nebo příležitosti, je-li to vhodné se zřetelem k dosavadnímu stavu insolvenčního řízení, k osobě dlužníka a k jeho majetkovým poměrům, jakož i k odborné způsobilosti osoby insolvenčního správce, který je hostujícím insolvenčním správcem.

§ 26

Proti rozhodnutí o ustanovení insolvenčního správce je odvolání přípustné. V odvolání lze však namítat pouze to, že ustanovený insolvenční správce nesplňuje podmínky pro ustanovení nebo že není nepodjatý. Ke skutečnostem, které nastaly nebo vznikly po vydání rozhodnutí soudu prvního stupně, se v odvolacím řízení nepřihlíží.

§ 27

(1) Insolvenční soud ustanoví insolvenčního správce nejpozději v rozhodnutí o úpadku. Za podmínek stanovených tímto zákonem může insolvenční soud ustanovit před rozhodnutím o úpadku předběžného insolvenčního správce (dále jen „předběžný správce“); toto rozhodnutí se zveřejní stejným způsobem jako rozhodnutí o úpadku.

(2) Předběžný správce vykonává před rozhodnutím o úpadku činnosti stanovené v tomto zákoně a uložené mu insolvenčním soudem a má práva a povinnosti, které mu tento soud vymezí. Tato práva a povinnosti nemůže

insolvenční soud vymezit v širším rozsahu, než v jakém náleží insolvenčnímu správci po rozhodnutí o úpadku. Nestanoví-li insolvenční soud o osobě insolvenčního správce jinak v rozhodnutí o úpadku, stává se předběžný správce po tomto rozhodnutí insolvenčním správcem s plnou působností.

(3) Ustanovení o insolvenčním správci platí přiměřeně i pro předběžného správce.

§ 28

Za podmínek stanovených tímto zákonem rozhodují o změně v osobě insolvenčního správce i věřitelské orgány; pro jejich rozhodnutí platí § 21 až 24 a § 25 odst. 3 obdobně.

§ 29

(1) Na schůzi věřitelů, která nejbližší následuje po přezkumném jednání, se mohou věřitelé usnést, že insolvenčním soudem ustanoveného insolvenčního správce odvolávají z funkce a že ustanovují nového insolvenčního správce. O odvolání insolvenčního správce, kterým byla v rámci reorganizace povolené podle § 148 odst. 2 insolvenčním soudem ustanovena osoba určená v předloženém reorganizačním plánu podle § 25 odst. 1, a o ustanovení nového insolvenčního správce se mohou věřitelé usnést také na schůzi věřitelů, která nejbližší následuje po přeměně reorganizace v konkurs. Toto usnesení je přijato, jestliže pro ně hlasovala nejméně polovina všech věřitelů přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů, počítaná podle výše jejich pohledávek, kteří mají právo hlasovat. Je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, je toto usnesení přijato, jestliže pro ně hlasovala nadpoloviční většina všech věřitelů přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů, jejichž pohledávky počítané podle výše (§ 49 odst. 1) zároveň činí nadpoloviční většinu přihlášených pohledávek.

(2) Usnesení o ustanovení insolvenčního správce podle odstavce 1 potvrzuje insolvenční soud; nepotvrdí je pouze tehdy, nesplňuje-li insolvenční správce podmínky uvedené v § 21 až 24 a § 25 odst. 3; § 54 odst. 1 se nepoužije.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 2 vydá insolvenční soud do skončení schůze věřitelů, která usnesení podle odstavce 1 přijala; odvolání je přípustné, jen jestliže insolvenční soud usnesení schůze věřitelů nepotvrdí. Osobou oprávněnou k podání odvolání je pouze věřitel, který na schůzi věřitelů hlasoval pro přijetí usnesení; § 55 odst. 1 platí obdobně.

(4) Insolvenčnímu správci odvolanému postupem podle odstavce 1 insolvenční soud uloží, aby mu ve stanovené lhůtě podal zprávu o své činnosti, zejména o stavu majetku, který spravoval, a aby vyúčtoval odměnu, hotové výdaje a náklady, které mu vznikly v souvislosti se správou a udržováním majetku.

§ 30

(1) Přijme-li schůze věřitelů usnesení o odvolání ustanoveného insolvenčního správce, aniž se usnese na ustanovení insolvenčního správce nového, nebo byl-li touto schůzí ustanovený insolvenční správce odvolán z funkce podle § 31 odst. 2, ustanoví insolvenčního správce svým rozhodnutím insolvenční soud; pro takto ustanoveného insolvenčního správce se § 29 odst. 1 nepoužije.

(2) Jestliže v důsledku rozhodnutí insolvenčního soudu o odmítnutí přihlášky pohledávky dojde k takové změně v

osobách věřitelů nebo výši jejich pohledávek, která by měla vliv na výsledek usnesení schůze věřitelů podle odstavce 1, může usnesení podle § 29 odst. 1 přijmout i schůze věřitelů, která nejbližší následuje po této změně.

§ 31

Odvolání insolvenčního správce

(1) Z důležitých důvodů, které nemají původ v porušení povinností insolvenčního správce, může insolvenční soud na návrh insolvenčního správce nebo věřitelského orgánu anebo i bez tohoto návrhu odvolat insolvenčního správce z funkce. Učiní tak zpravidla po slyšení insolvenčního správce; o podaném návrhu rozhodne neprodleně.

(2) Insolvenčního správce ustanoveného postupem podle § 29 odst. 1 až 3 insolvenční soud odvolá z funkce i tehdy, požádá-li o to do 3 dnů poté, co se o svém ustanovení dozvěděl; to neplatí, jestliže insolvenční správce se svým ustanovením předem souhlasil.

(3) Insolvenčního správce, kterému zaniklo ze zákona právo vykonávat činnost insolvenčního správce nebo mu bylo právo pozastaveno podle zákona o insolvenčních správcích^{9a}), může insolvenční soud na návrh insolvenčního správce, věřitelského orgánu nebo dlužníka anebo i bez tohoto návrhu odvolat z funkce. Pokud to okolnosti dovolují, učiní tak po slyšení insolvenčního správce; o podaném návrhu rozhodne neprodleně.

(4) Insolvenčního správce, kterému bylo zrušeno povolení nebo kterému zaniklo jeho právo dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce na základě rozhodnutí ministerstva podle zákona o insolvenčních správcích^{9a}), insolvenční soud odvolá z funkce. Insolvenčního správce ustanoveného postupem podle § 25 odst. 3 insolvenční soud odvolá z funkce i tehdy, bylo-li mu zrušeno zvláštní povolení nebo zaniklo-li jeho právo dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2 zákona o insolvenčních správcích^{9a}) na základě rozhodnutí ministerstva podle zákona o insolvenčních správcích^{9a}). Vyjde-li dodečně najevo, že dlužník je osobou podle § 3 odst. 2 zákona o insolvenčních správcích^{9a}) a insolvenční správce nebyl ustanoven postupem podle § 25 odst. 3, vyrozumí o tom insolvenční správce neprodleně insolvenční soud, který ho odvolá.

(5) Odvolá-li insolvenční soud insolvenčního správce z funkce, ustanoví současně nového insolvenčního správce. Odvolání proti tomuto rozhodnutí je přípustné; proti výroku o ustanovení nového insolvenčního správce se však lze samostatně odvolat jen z důvodů uvedených v § 26.

(6) Odvolaný insolvenční správce je povinen bez zbytečného odkladu řádně informovat nového insolvenčního správce o své dosavadní činnosti a předá mu všechny doklady souvisící s výkonem jeho funkce; jeho odpovědnost za dobu výkonu funkce nezaniká.

(7) Ustanovení § 29 odst. 4 platí obdobně.

§ 32

Zproštění insolvenčního správce

(1) Insolvenčního správce, který neplní řádně své povinnosti nebo který nepostupuje při výkonu své funkce s

odbornou péčí anebo který závažně porušil důležitou povinnost, uloženou mu zákonem nebo soudem, může insolvenční soud na návrh věřitelského orgánu nebo dlužníka anebo i bez tohoto návrhu jeho funkce zprostit. Učiní tak zpravidla po slyšení insolvenčního správce; o podaném návrhu rozhodne neprodleně.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 se mohou odvolat insolvenční správce a osoby oprávněné podat návrh podle odstavce 1. Ustanovení § 29 odst. 4 a § 31 odst. 5 a 6 platí obdobně.

§ 33

Zástupce insolvenčního správce

Je-li to účelné, může insolvenční soud ustanovit insolvenčnímu správci zástupce pro případ, že by ze závažných důvodů nemohl přechodně svou funkci vykonávat. Pro zástupce insolvenčního správce platí § 29 až 31 přiměřeně.

§ 34

Oddělený insolvenční správce

(1) Je-li insolvenční správce vyloučen z některých úkonů pro svůj poměr jen k některému z dlužníkových věřitelů nebo jen k některému ze zástupců dlužníkových věřitelů a není-li se zřetelem k charakteru pohledávky dlužníkovy věřitele a jeho postavení v insolvenčním řízení důvod pochybovat, že tento vztah ovlivní celkový způsob výkonu práv a povinností insolvenčního správce, může insolvenční soud ustanovit pro tyto úkony odděleného insolvenčního správce.

(2) Je-li insolvenční správce vyloučen z některých úkonů proto, že mohou odporovat společnému zájmu věřitelů v insolvenčním řízení, ve kterém byl rovněž ustanoven insolvenčním správcem, ustanoví insolvenční soud pro tyto úkony odděleného insolvenčního správce vždy.

(3) Byl-li insolvenční správce odvolán postupem podle § 29 z funkce, insolvenční soud jej s jeho souhlasem ustanoví odděleným insolvenčním správcem k přezkumu pohledávky, kterou před svým odvoláním popřel, a k vedení s tím souvisejících incidenčních sporů a uplatňování majetkových práv vůči věřiteli, který hlasoval pro jeho odvolání z funkce, nestanoví-li insolvenční soud jinak.

§ 35

Zvláštní insolvenční správce

(1) V případech, kdy je nutné v rámci insolvenčního řízení řešit zvláštní problematiku vyžadující odborné specializace, může insolvenční soud ustanovit i zvláštního insolvenčního správce a upravit jeho vztah k insolvenčnímu správci. Není-li dále stanoveno jinak, není důvodem pro ustanovení zvláštního insolvenčního správce činnost týkající se zpeněžení majetkové podstaty.

(2) Pro ustanovení do funkce, odměňování a zprošťování funkce zástupce insolvenčního správce, odděleného insolvenčního správce a zvláštního insolvenčního správce platí ustanovení o insolvenčním správci obdobně.

(3) Zvláštního insolvenčního správce ustanoví soud pro výplatu nároku uživatelů platebních služeb nebo držitelů elektronických peněz postupem stanoveným zákonem upravujícím platební styk, pro vydání svěřených prostředků postupem stanoveným zákonem upravujícím digitalizaci finančního trhu a pro vydání majetku zákazníka postupem stanoveným zákonem o podnikání na kapitálovém trhu.

§ 36

(1) Insolvenční správce je povinen při výkonu funkce postupovat svědomitě a s odbornou péčí; je povinen vyvinout veškeré úsilí, které lze po něm spravedlivě požadovat, aby věřitelé byli uspokojeni v co nejvyšší míře. Společnému zájmu věřitelů je povinen dát při výkonu funkce přednost před zájmy vlastními i před zájmy jiných osob.

(2) Insolvenční správce poskytuje věřitelským orgánům součinnost nezbytnou k řádnému výkonu jejich funkce; zejména se na žádost věřitelského orgánu účastní jeho jednání. Insolvenční správce předkládá věřitelskému orgánu a insolvenčnímu soudu nejméně jednou za 3 měsíce písemnou zprávu o stavu insolvenčního řízení, neurčí-li insolvenční soud jinou dobu předkládání nepřevyšující 12 kalendářních měsíců. Písemnou zprávu pro osvobození insolvenční správce předloží bez zbytečného odkladu po splnění předpokladů podle § 412a, nejpozději však bez zbytečného odkladu po uplynutí doby oddlužení podle § 412a, případně prodloužené o dobu přerušení nebo prodloužení průběhu oddlužení podle § 412b.

(3) Je-li způsobem řešení úpadku dlužníka oddlužení, předloží insolvenční správce neprodleně písemnou zprávu o stavu insolvenčního řízení v případě, lze-li důvodně předpokládat naplnění podmínek odůvodňujících prodloužení průběhu oddlužení podle § 412b odst. 6, zrušení schváleného oddlužení (§ 418) nebo jiných skutečností rozhodných pro průběh insolvenčního řízení (zejména § 407 odst. 3); v této zprávě insolvenční správce například uvede, zda doporučuje prodloužit průběh oddlužení nebo zrušit schválené oddlužení a z jakých důvodů. Po uplynutí každých 12 měsíců plnění schváleného oddlužení lze na základě skutečností uvedených ve zprávách o stavu insolvenčního řízení podaných v uvedené době navrhnout ve lhůtě dvou měsíců prodloužení průběhu oddlužení nebo zrušení schváleného oddlužení. K později podaným návrhům se nepřihlíží. Po uplynutí této lhůty insolvenční soud rozhodne o včas podaných návrzích bez zbytečného odkladu.

(4) V písemné zprávě pro osvobození insolvenční správce uvede, zda dlužník řádně plnil všechny podstatné povinnosti podle tohoto zákona a zda doporučuje rozhodnout o osvobození podle § 414, prodloužit průběh oddlužení nebo zrušit schválené oddlužení a z jakých důvodů. Do uplynutí 2 měsíců od předložení zprávy pro osvobození lze navrhnout prodloužení průběhu oddlužení nebo zrušení schváleného oddlužení. K později podaným návrhům se nepřihlíží. Po uplynutí této lhůty insolvenční soud rozhodne o včas podaných návrzích bez zbytečného odkladu.

(5) Insolvenční správce zřizuje v každém insolvenčním řízení zvláštní účet u banky nebo spořitelního a úvěrního družstva za účelem odděleného vedení majetku náležícího do majetkové podstaty.

(6) Má-li být postižen majetek nebo příjmy dlužníka, který je ve výkonu trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence, insolvenční správce o tom vyrozumí věznici nebo ústav pro výkon zabezpečovací detence, ve kterém dlužník trest odnětí svobody nebo zabezpečovací detenci vykonává; zároveň sdělí číslo účtu, na který má věznice nebo ústav pro výkon zabezpečovací detence zasílat peněžní prostředky, a uvede, v jaké výši má dlužník povinnost platit výživné pro děti, kterým je povinen poskytovat výživu a pohledávky za náhradní výživné podle jiného zákona.

Insolvenční správce vyrozumí věznici nebo ústav pro výkon zabezpečovací detence též o vydání rozhodnutí, kterým se insolvenční řízení dlužníka končí nebo které má vliv na provádění srážek z peněz uložených na účtu věznice nebo ústavu pro výkon zabezpečovací detence vedený ve prospěch dlužníka podle jiného právního předpisu. Je-li dlužník ve výkonu trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence, považují se peněžní prostředky zaslané po rozhodnutí o úpadku věznicí nebo ústavem pro výkon zabezpečovací detence podle zákona upravujícího výkon trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence na účet určený insolvenčním správcem za příjem dlužníka, pokud insolvenční soud nestanoví jinak.

(7) Obsah požadavků na plnění povinností insolvenčního správce podle odstavců 1 a 2, § 31 odst. 6, § 136 odst. 6, § 246 odst. 1, § 313 odst. 2, § 371, § 373 odst. 2, § 383 odst. 1, § 385 odst. 2 a § 430a odst. 1 stanoví prováděcí právní předpis.

§ 37

(1) Insolvenční správce odpovídá za škodu nebo jinou újmu, kterou dlužníku, věřitelům nebo třetím osobám způsobil tím, že při výkonu své funkce porušil povinnosti, které jsou mu uloženy zákonem nebo rozhodnutím soudu jakož i tím, že při jejím výkonu nepostupoval s odbornou péčí. Této odpovědnosti se insolvenční správce zproští, jen když prokáže, že škodě nebo jiné újmě nemohl zabránit ani při vynaložení veškerého úsilí, které po něm bylo možné spravedlivě požadovat se zřetelem k průběhu insolvenčního řízení.

(2) Podle odstavce 1 insolvenční správce odpovídá i za škodu nebo jinou újmu způsobenou osobami uvedenými v § 40 odst. 2, kterých použil při výkonu své funkce. To platí i pro zaměstnance dlužníka, působící v rozsahu své dosavadní činnosti, nebo pro jiné osoby ve smluvním vztahu s dlužníkem.

(3) Insolvenční správce odpovídá za škodu nebo jinou újmu, která věřiteli s pohledávkou za majetkovou podstatou vznikla tím, že nemohla být uspokojena jeho pohledávka vzniklá na základě právního úkonu insolvenčního správce; této odpovědnosti se insolvenční správce zproští, jen když prokáže, že v době, kdy tento právní úkon činil, nemohl poznat, že majetková podstata nebude stačit k úhradě jím vzniklé pohledávky za majetkovou podstatou.

(4) Právo na náhradu škody nebo jiné újmy proti insolvenčnímu správci se promlčí do 2 let poté, kdy se poškozený dozvěděl o výši škody a odpovědnosti insolvenčního správce, nejpozději však do 3 let, a jde-li o škodu způsobenou úmyslným trestným činem, za který byl insolvenční správce pravomocně odsouzen, nejpozději do 10 let od skončení insolvenčního řízení.

§ 38

(1) Insolvenční správce má právo na odměnu a náhradu hotových výdajů. V případě konkursu se výše odměny určí z počtu přezkoumaných přihlášek pohledávek a z výtěžku zpeněžení určeného k rozdělení mezi věřitele. Je-li insolvenční správce plátcem daně z přidané hodnoty, náleží mu k odměně a k náhradě hotových výdajů částka odpovídající této dani, kterou je insolvenční správce povinen z odměny a z náhrady hotových výdajů odvést podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁾.

(2) Odměna a náhrada hotových výdajů insolvenčního správce se uspokojují z majetkové podstaty, a pokud k tomu nestačí, ze zálohy na náklady insolvenčního řízení; není-li jejich uspokojení z těchto zdrojů možné, hradí je stát,

nejvýše však 50 000 Kč na odměně insolvenčního správce a 50 000 Kč na náhradě hotových výdajů insolvenčního správce.

(3) Vyúčtování odměny a hotových výdajů provede insolvenční správce v konečné zprávě, a není-li jí, ve zprávě o své činnosti. Insolvenční soud může podle okolností případu po projednání s věřitelským výborem odměnu insolvenčního správce přiměřeně zvýšit nebo snížit. Důvodem ke snížení odměny je zejména skutečnost, že insolvenční správce porušil některou ze svých povinností nebo že nenavrhl provedení částečného rozvrhu, ačkoliv to stav zpeněžení majetkové podstaty umožňoval.

(4) Insolvenční soud může v průběhu insolvenčního řízení rozhodnout o vyplacení zálohy odměny a hotových výdajů insolvenčnímu správci, a to i opětovně.

(5) Insolvenční správce odvolaný z funkce nebo zproštěný funkce v průběhu insolvenčního řízení provede vyúčtování odměny a hotových výdajů ve zprávě o své činnosti; pro projednání této zprávy platí přiměřeně § 304. Umožňuje-li to stav insolvenčního řízení, rozhodne insolvenční soud o schválení této zprávy již v jeho průběhu; jde-li o hotové výdaje insolvenčního správce, náklady spojené s udržováním a správou majetkové podstaty a vyúčtování vyplacených záloh, učiní tak bez zbytečného odkladu po projednání zprávy. Proti rozhodnutí o schválení takové zprávy mohou podat odvolání insolvenční správce, který zprávu podal, ustanovený insolvenční správce a věřitelé a dlužník, jejichž námitkám proti této zprávě nebylo vyhověno.

(6) Je-li způsobem řešení úpadku oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, insolvenční správce uloží z měsíčních splátek částku odpovídající jeho odměně a náhradě hotových výdajů za dobu 6 měsíců jako zálohu na úhradu své odměny a náhrady hotových výdajů náležící za období plnění splátkového kalendáře na zvláštní účet podle § 36 odst. 5.

(7) Je-li způsobem řešení úpadku oddlužení a hradí-li odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce stát, uloží insolvenční soud dlužníku v rozhodnutí, kterým se insolvenční řízení končí, povinnost nahradit státu částku vyplacenou insolvenčnímu správci. Při správě placení této náhrady se postupuje podle daňového řádu.

(8) Způsob určení odměny, některých hotových výdajů insolvenčního správce a způsob jejich úhrady státem stanoví prováděcí právní předpis.

§ 39

(1) Věřitelé jsou oprávněni se souhlasem insolvenčního soudu na základě rozhodnutí věřitelského výboru poskytnout insolvenčnímu správci zálohu k úhradě jeho výdajů, a to i opětovně. Při poskytnutí zálohy se určí podmínky jejího vyúčtování; určit lze též účel, na který má být záloha vynaložena.

(2) Náklady na činnosti, ke kterým je insolvenční správce povinen podle zákona nebo podle rozhodnutí insolvenčního soudu, jsou zahrnuty v jeho odměně a nese je ze svého. Výjimečně lze splnění těchto činností jinými osobami podle § 40 odst. 2 hradit z majetkové podstaty se souhlasem insolvenčního soudu a věřitelského výboru.

(3) Náklady insolvenčního správce spojené s využitím právních, ekonomických a jiných specializovaných odborníků lze hradit z majetkové podstaty, jen je-li jejich využití účelné vzhledem k rozsahu a náročnosti insolvenčního řízení a jsou-li předem schváleny věřitelským výborem.

§ 40

(1) Insolvenční správce vykonává svou funkci osobně. Veřejná obchodní společnost vykonává funkci insolvenčního správce ohlášeným společníkem podle § 24 odst. 2.

(2) Insolvenční správce může svou funkci vykonávat také prostřednictvím svého zaměstnance nebo zaměstnance dlužníka. Ve zvlášť odůvodněných případech může svou funkci vykonávat prostřednictvím jiných osob, zejména právních, ekonomických a jiných specializovaných odborníků; tím nejsou dotčeny jeho povinnosti ani odpovědnost podle tohoto zákona.

(3) Insolvenční správce jedná svým jménem na účet dlužníka, pokud na něho přešlo oprávnění nakládat s majetkovou podstatou. Označuje se způsobem, z něhož je patrné, že tak činí při výkonu funkce insolvenčního správce; součástí jeho označení je i nezaměnitelné označení dlužníka, s jehož majetkovou podstatou nakládá.

(4) Jednáním podle odstavce 3 jsou zejména právní úkony, jimiž insolvenční správce zpeněžuje majetkovou podstatu nebo s ní jinak nakládá, a jeho úkony v incidenčních sporech, jakož i v dalších sporech, kterých se účastní místo dlužníka.

(5) Insolvenční správce může pověřit svého zaměstnance i zaměstnance dlužníka, aby za něho jednal v jiných soudních a dalších řízeních; tím není dotčena jeho odpovědnost podle tohoto zákona.

§ 40a

Na základě rozhodnutí a jiných exekučních titulů vzniklých v průběhu insolvenčního řízení proti insolvenčnímu správci pro pohledávky nebo jiná práva, která se týkají majetkové podstaty nebo která mají být uspokojena z majetkové podstaty, nelze vést výkon rozhodnutí na majetek insolvenčního správce; to neplatí, jde-li o pořádková opatření uložená insolvenčnímu správci v souvislosti s takovými řízeními, a o rozhodnutí, jimiž bylo insolvenčnímu správci uloženo nahradit náklady řízení, které způsobil svým zaviněním nebo které vznikly náhodou, která se mu přihodila.

Úvěrové financování

§ 41

(1) Insolvenční správce může pro udržení nebo obnovení provozu podniku, který je součástí majetkové podstaty, uzavřít za obvyklých obchodních podmínek smlouvy o úvěru a smlouvy obdobné, jakož i smlouvy na dodávky energií¹¹⁾ a surovin, včetně smluv o zajištění splnění těchto smluv (dále jen „úvěrové financování“).

(2) Nenabídnou-li horší podmínky než nejlepší nabídka, mají dosavadní zajištění věřitelé přednostní právo, aby smlouvy podle odstavce 1 byly uzavřeny s nimi; to platí obdobně pro věřitele ze smluv na dodávky energií a surovin podle odstavce 1.

§ 42

(1) Majetek získaný z prostředků poskytnutých v rámci úvěrového financování není předmětem zajištění podle dříve uzavřených smluv.

(2) Prostředky získané z úvěrového financování lze použít jen k účelu uvedenému ve smlouvách o úvěrovém financování.

(3) K uzavření smluv o úvěrovém financování je oprávněn také dlužník s dispozičními oprávněními nebo dlužník po dobu trvání moratoria.

§ 43

(1) Orgány veřejné správy, zejména katastrální úřady, orgány evidující motorová vozidla a jiné správní úřady, jakož i notáři, soudní exekutoři, osoby vedoucí evidenci cenných papírů, finanční instituce, poskytovatelé úvěru, provozovatelé telekomunikačních služeb, provozovatelé poštovních služeb a jiné osoby, které se zabývají přepravou zásilek, vydavatelé tisku a dopravci, jakož i zaměstnavatelé dlužníka, kteří byli s dlužníkem v základním pracovněprávním vztahu v době 12 měsíců před zahájením insolvenčního řízení nebo v době trvání účinků spojených se zahájením insolvenčního řízení do přiznání osvobození podle § 414, poskytnou insolvenčnímu správci na jeho písemnou žádost bez zbytečného odkladu součinnost dále uvedeným způsobem.

(2) Součinnost podle odstavce 1 spočívá v tom, že orgány a osoby v něm uvedené poskytují insolvenčnímu správci údaje o majetku dlužníka a některé další údaje, které jsou nutné pro výkon správy, a to ve stejném rozsahu, v jakém by je poskytly přímo dlužníku. Tato součinnost spočívá také v tom, že uvedené orgány a osoby, které mají u sebe listiny nebo jiné věci, které mohou sloužit ke zjištění dlužníkovy majetku, je bez zbytečného odkladu po doručení žádosti vydají nebo zapůjčí insolvenčnímu správci. Jde-li o údaje vedené v elektronické podobě, splní orgány a osoby uvedené v odstavci 1 povinnost poskytnout součinnost tím, že k nim insolvenčnímu správci umožní dálkový přístup. Součinnost se poskytuje bezplatně; nejde-li o orgány veřejné správy, přísluší tomu, kdo součinnost poskytl, právo na náhradu s tím spojených hotových výdajů.

(3) Soudní exekutor pověřený provedením exekuce v řízení, kde je povinným dlužník, poskytne insolvenčnímu správci součinnost podle odstavce 1 také tak, že na jeho písemnou žádost poskytne insolvenčnímu správci údaje o majetku a závazcích a o jiných zjištěních k hospodářské situaci dlužníka získané v exekučním řízení. Na písemnou žádost vydá nebo zapůjčí insolvenčnímu správci také znalecký posudek vypracovaný k ocenění majetku dlužníka nebo jeho části. Náklady na vypracování znaleckého posudku jsou pohledávkou postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou, jestliže nebyly v exekučním řízení uhrazeny.

(4) Povinnost orgánů a osob uvedených v odstavci 1 poskytnout insolvenčnímu správci součinnost podle jiných ustanovení tohoto zákona, případně podle ustanovení zvláštního právního předpisu, tím není dotčena.

§ 44

(1) Součinnost podle § 43 se poskytuje zejména tak, že

- a) orgány sociálního zabezpečení sdělí insolvenčnímu správci údaje o příjmech dlužníka náležejících za dobu 36 měsíců před zahájením insolvenčního řízení a za dobu trvání účinků spojených se zahájením insolvenčního řízení do přiznání osvobození podle § 414,

- b) osoby vedoucí evidenci cenných papírů sdělí insolvenčnímu správci údaje o tam evidovaných cenných papírech, které náleží do majetku dlužníka,
- c) banky, spořitelny a úvěrní družstva a pobočky zahraničních bank sdělí insolvenčnímu správci čísla dlužníkových účtů, informují jej o stavech těchto účtů a pohybech peněžních prostředků na nich a podají mu informace o dlužníkových úschovách a vkladních knížkách,
- d) poskytovatelé úvěru sdělí insolvenčnímu správci údaje o příjmech dlužníka zjištěné při posouzení jeho schopnosti splácet úvěr,
- e) provozovatelé poštovních služeb a jiné osoby, které se zabývají přepravou zásilek, informují insolvenčního správce o dlužníkových doručovacích místech, rozsahu a povaze doručovaných zásilek a úhrnu peněžních prostředků, které dlužník přijímá jejich prostřednictvím,
- f) poskytovatelé služeb elektronických komunikací oznámí insolvenčnímu správci údaje o dlužníkových telefonních, dálkopisných, telefaxových a jiných elektronických stanicích a adresách, které nejsou uvedeny v dostupných seznamech,
- g) pojišťovny sdělí insolvenčnímu správci údaje o dlužníkových pojistných smlouvách a pojistných plněních,
- h) vydavatelé tisku sdělí insolvenčnímu správci údaje o inzerci, která se týká majetkové podstaty,
- i) dopravci sdělí insolvenčnímu správci údaje o přepravovaných dlužníkových věcech a jejich příjemci,
- j) zaměstnavatelé sdělí insolvenčnímu správci údaje o příjmech dlužníka za dobu podle § 43 odst. 1.

(2) Na žádost orgánů a osob, od nichž vyžaduje součinnost, insolvenční správce doloží své ustanovení do funkce rozhodnutím insolvenčního soudu.

(3) Osoby a orgány, které jsou povinny poskytnout insolvenčnímu soudu nebo insolvenčnímu správci součinnost, odpovídají za škodu nebo jinou újmu, kterou způsobily, v případě, že tuto součinnost neposkytnou řádně a včas.

§ 45

Insolvenční správce zachovává mlčenlivost o skutečnostech, o kterých zvláštní právní předpis stanoví povinnost mlčenlivosti, pokud se o nich dozvěděl při výkonu své funkce, a to i po jejím skončení; této mlčenlivosti jej v rozsahu výkonu této funkce může zprostit ten, v jehož zájmu ji má, nebo insolvenční soud. Totéž platí pro osoby, prostřednictvím kterých insolvenční správce vykonává svou funkci.

DÍL 4

Věřitelské orgány

§ 46

Schůze věřitelů, věřitelský výbor a zástupce věřitelů

(1) Věřitelskými orgány jsou schůze věřitelů a věřitelský výbor nebo zástupce věřitelů.

(2) Schůzi věřitelů přísluší volba a odvolání členů věřitelského výboru a jeho náhradníků nebo zástupce věřitelů; rozhoduje též o tom, zda ponechá ve funkci prozatímní věřitelský výbor. Schůze věřitelů si může vyhradit cokoli, co patří do působnosti věřitelských orgánů. Usnesení, jímž si schůze věřitelů vyhrazuje působnost jiných věřitelských orgánů, je přijato, jestliže pro ně hlasovala většina tvořená nejméně dvěma třetinami hlasů přítomných nebo řádně zastoupených věřitelů, počítaná podle výše jejich pohledávek. Není-li ustanoven věřitelský výbor ani zástupce věřitelů a není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, vykonává schůze věřitelů i jejich působnost.

(3) Věřitelský výbor vykonává působnost věřitelských orgánů s výjimkou věcí, které patří do působnosti schůze věřitelů nebo které si schůze věřitelů vyhradila.

§ 47

Schůze věřitelů

(1) Schůzi věřitelů svolává a řídí insolvenční soud. Svolá ji z vlastní iniciativy, nebo na návrh insolvenčního správce, věřitelského výboru anebo, není-li způsobem řešení úpadku oddlužení, alespoň 2 věřitelů, jejichž pohledávky počítané podle výše (§ 49 odst. 1) činí alespoň desetinu přihlášených pohledávek; je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, svolá ji na návrh nadpoloviční většiny všech věřitelů, jejichž pohledávky počítané podle výše (§ 49 odst. 1) činí zároveň nadpoloviční většinu přihlášených pohledávek. Insolvenční soud svolá schůzi věřitelů tak, aby se konala do 30 dnů poté, co byl o její svolání požádán, není-li navržen pozdější termín konání.

(2) Právo zúčastnit se schůze věřitelů mají přihlášení věřitelé, dlužník, insolvenční správce a státní zastupitelství, pokud se účastní insolvenčního řízení. Má-li dlužník zaměstnance, má právo zúčastnit se schůze věřitelů také odborová organizace, která u dlužníka působí. Působí-li u dlužníka vedle sebe více odborových organizací, má toto právo odborová organizace s největším počtem členů nebo sdružení odborových organizací s největším počtem členů, nedohodnou-li se odborové organizace působící u dlužníka jinak.

§ 48

(1) Oznámení o svolání schůze věřitelů zveřejní insolvenční soud vyhláškou (§ 71 odst. 3), v níž musí být uveden předmět jednání, jakož i místo a termín konání schůze. Svolává-li schůzi věřitelů na návrh osoby uvedené v § 47 odst. 1, označí insolvenční soud jako předmět jednání vždy i záležitost, pro kterou byl tento návrh podán.

(2) Schůzí věřitelů může být projednán jen předmět jednání, který byl uveden v oznámení o jejím svolání. Jsou-li přítomni všichni věřitelé, mohou se usnést i na dalším předmětu jednání; za přítomného se pro tento účel nepovažuje věřitel, který hlasuje písemně (§ 50 odst. 2). Není-li způsobem řešení úpadku oddlužení, předmětem jednání první schůze věřitelů je vždy volba věřitelského výboru a usnesení věřitelů podle § 29 odst. 1, byl-li ustanoven insolvenční správce a koná-li se tato schůze po přezkumném jednání, zpráva insolvenčního správce o jeho dosavadní činnosti, a byl-li ustanoven prozatímní věřitelský výbor, zpráva tohoto výboru o jeho dosavadní činnosti. Jestliže insolvenční soud ještě nerozhodl o způsobu řešení dlužníkového úpadku, je předmětem jednání první schůze věřitelů také způsob řešení dlužníkového úpadku.

(3) Věřitel, který podal opakovaně nedůvodně návrh na svolání schůze věřitelů, je povinen uhradit ostatním věřitelům na jejich žádost náklady, které jim vznikly v souvislosti s jejich účastí na schůzi věřitelů, konané na jeho návrh; takovému věřiteli uloží insolvenční soud zaplatit i paušální částku na náhradu nákladů spojených s projednáním nedůvodného návrhu na svolání schůze věřitelů ve výši 5 000 Kč; zaplacení této paušální částky, které je příjmem státu, nelze prominout.

Hlasovací právo

§ 49

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, vyžaduje se k platnosti usnesení schůze věřitelů prostá většina hlasů přítomných nebo řádně zastoupených věřitelů, počítaná podle výše jejich pohledávek; přitom platí, že na každou 1 Kč pohledávky připadá jeden hlas.

(2) Náleží-li pohledávka více osobám, musí se dohodnout, kdo bude vykonávat práva s ní spojená. Nedohodnou-li se, vykonávají tato práva jen ohledně svého dílu pohledávky; pro tyto účely platí, že každé z těchto osob náleží stejný díl pohledávky. Ustanovení občanského zákoníku¹²⁾ o spoluvlastnictví se použijí obdobně.

§ 50

(1) Není-li dále stanoveno jinak, právo hlasovat mají všichni na schůzi přítomní věřitelé. Ke hlasu, který je vázán na splnění podmínky, se nepřihlíží.

(2) Věřitelé mohou hlasovat také písemně, podáním výslovně označeným jako „Hlasovací lístek“, které nesmí obsahovat žádný jiný procesní úkon, ze kterého je nepochybné, jak hlasovali, a na kterém je úředně ověřena pravost jejich podpisu. K jejich hlasu se přihlíží, jen bylo-li podání obsahující všechny náležitosti doručeno insolvenčnímu soudu nejpozději v den předcházející schůzi věřitelů; § 43 občanského soudního řádu se nepoužije.

(3) Náležitosti hlasovacího lístku podle tohoto ustanovení stanoví prováděcí právní předpis.

§ 51

(1) Věřitelé, jejichž pohledávka byla popřena, mohou v rozsahu popření hlasovat, usnese-li se na tom schůze věřitelů. Jestliže schůze věřitelů nepřizná hlasovací právo věřitelům, jejichž pohledávka byla popřena, rozhodne o hlasovacím právu těchto věřitelů na jejich návrh podle § 52 odst. 2 insolvenční soud.

(2) Popření pohledávky přihlášeným věřitelem nebo dlužníkem nemá vliv na hlasovací právo věřitelů, jejichž pohledávka byla popřena.

(3) Nejde-li o případy uvedené v odstavci 1, rozhodne o hlasovacím právu věřitelů, jejichž pohledávka nebyla ještě zjištěna nebo je sporná, insolvenční soud podle seznamu přihlášených pohledávek anebo na návrh dlužníka nebo některého z věřitelů podle § 52 odst. 2.

(4) Není-li dále stanoveno jinak, nemají hlasovací právo věřitelé s pohledávkami za majetkovou podstatou (§ 168),

věřitelé s pohledávkami postavenými na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou (§ 169), věřitelé s pohledávkami vyloučenými ze způsobu řešení úpadku (§ 170), věřitelé s podřízenými pohledávkami (§ 172) a do doby splnění odkládací podmínky věřitelé, kteří přihlásili pohledávky vázané na odkládací podmínku.

§ 52

(1) Hlasovací právo zkoumá insolvenční soud u každého z věřitelů jednotlivě.

(2) Návrh, aby insolvenční soud rozhodl o hlasovacím právu odlišně od seznamu přihlášených pohledávek, musí být doručen insolvenčnímu soudu nejpozději 7 dní před schůzí věřitelů; tato lhůta však neskončí dříve než 5 dní po zveřejnění seznamu přihlášených pohledávek v insolvenčním rejstříku. Skutečnosti rozhodné pro hlasovací právo lze doplnit a důkazy k jejich osvědčení insolvenčnímu soudu předložit nejpozději 2 pracovní dny před schůzí věřitelů; soud o tom věřitele poučí ve vyhlášce o svolání schůze věřitelů.

(3) Proti rozhodnutí insolvenčního soudu o hlasovacím právu věřitelů není přípustný opravný prostředek. Tímto rozhodnutím není insolvenční soud pro další schůzi věřitelů vázán.

(4) Je-li na rozhodnutí insolvenčního soudu o hlasovacím právu věřitelů závislé jiné rozhodnutí insolvenčního soudu, proti kterému je odvolání přípustné, lze v mezích odvolání podaného proti takovému rozhodnutí přezkoumat i správnost rozhodnutí insolvenčního soudu o hlasovacím právu věřitelů; to platí jen pro první takové rozhodnutí vydané po rozhodnutí insolvenčního soudu o hlasovacím právu věřitelů.

§ 53

(1) Věřitel, který s dlužníkem tvoří koncern anebo je osobou dlužníkovi blízkou, nesmí na schůzi věřitelů hlasovat, nestanoví-li zákon jinak; o reorganizačním plánu předloženém jinou osobou než dlužníkem nebo věřitelem podle věty před středníkem hlasovat může.

(2) Věřitel nesmí hlasovat ve věcech, kterých se účastní nebo kterých je nebo má být stranou, které se týkají

- a) nabývání majetku anebo jiného plnění z majetkové podstaty,
- b) právního jednání ohledně práva, které je anebo může být součástí majetkové podstaty,
- c) incidenčního sporu, nebo
- d) rozhodnutí o hlasovacím právu.

(3) Věřitel nesmí hlasovat ani ve věcech uvedených v odstavci 2, týkají-li se osoby, která je osobou věřiteli blízkou anebo s ním tvoří koncern.

(4) Insolvenční soud může z důvodů hodných zvláštního zřetele, není-li to v rozporu se společným zájmem věřitelů a nehrozí-li střet zájmů, na návrh podle § 52 odst. 2 a po slyšení insolvenčního správce povolit věřiteli hlasovat i v případech podle odstavců 1 až 3.

(5) Insolvenční soud může z důvodů hodných zvláštního zřetele, vyžaduje-li to ochrana společného zájmu věřitelů a hrozí-li střet zájmů, na návrh podle § 52 odst. 2 a po slyšení insolvenčního správce zakázat věřiteli hlasování i v

případech neuvedených v odstavcích 1 až 3.

(6) Při určení většiny hlasů potřebné pro přijetí rozhodnutí schůze věřitelů se nepřihlíží k hlasům věřitele, který nesmí hlasovat.

(7) Odstavce 1 až 6 se použijí obdobně, hlasují-li věřitelé mimo schůzi věřitelů.

§ 54

Postup insolvenčního soudu

(1) Odporuje-li usnesení schůze věřitelů společnému zájmu věřitelů, může je insolvenční soud zrušit; to neplatí v případě uvedeném v § 29 odst. 1, § 51 odst. 1 a pro usnesení schůze věřitelů o způsobu řešení dlužníkovy úpadku, o reorganizačním plánu nebo o způsobu oddlužení.

(2) Rozhodnutí o zrušení usnesení schůze věřitelů může insolvenční soud vydat jen do skončení schůze věřitelů, která usnesení přijala, a může tak učinit jen na návrh insolvenčního správce nebo věřitele, který hlasoval proti přijetí usnesení schůze věřitelů.

§ 55

(1) Po vyhlášení rozhodnutí, kterým zruší usnesení schůze věřitelů, insolvenční soud vyzve každého z přítomných věřitelů, kteří hlasovali pro přijetí usnesení schůze věřitelů, aby uvedl, zda se vzdává odvolání; současně je poučí, že odvolání, které nebude podáno do skončení schůze věřitelů, již nelze podat. Vyjádření věřitelů a jejich poučení se uvede v protokolu o jednání. Rozhodnutí insolvenční soud doručí pouze osobám, které proti němu podaly odvolání.

(2) Jestliže insolvenční soud návrh na zrušení rozhodnutí schůze věřitelů zamítl, uplatní postup podle odstavce 1 přiměřeně ve vztahu k osobě, která návrh podala.

(3) Osobou oprávněnou k podání odvolání proti rozhodnutí o zrušení usnesení schůze věřitelů je pouze věřitel, který hlasoval pro přijetí tohoto usnesení. K podání odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu na zrušení usnesení schůze věřitelů je oprávněna pouze osoba, která návrh podala.

Věřitelský výbor

§ 56

(1) Je-li přihlášených věřitelů více než 50, je schůze věřitelů povinna ustanovit věřitelský výbor. Členy věřitelského výboru a jejich náhradníky volí schůze věřitelů.

(2) Věřitelský výbor má nejméně 3 a nejvýše 7 členů. O počtu členů rozhoduje schůze věřitelů. Schůze věřitelů se může usnést, že každý člen věřitelského výboru má svého náhradníka; schůze věřitelů může rozhodnout o vyšším počtu náhradníků členů věřitelského výboru.

(3) Je-li způsobem řešení úpadku nepatrný konkurs nebo oddlužení, není volba věřitelského výboru povinná.

§ 57

(1) Ve věřitelském výboru mají být zastoupeni zajištění i nezajištění věřitelé. Členů věřitelského výboru navržených nezajištěnými věřiteli musí být vždy nejméně tolik, kolik členů navržených zajištěnými věřiteli; to neplatí, jestliže nezajištění věřitelé své členy nenavrhnou nebo jimi navržené osoby s tímto návrhem nesouhlasí anebo nejsou zvoleny z jiných důvodů.

(2) Členové a náhradníci věřitelského výboru navržení nezajištěnými věřiteli se volí a odvolávají hlasy nezajištěných věřitelů. Členové a náhradníci věřitelského výboru navržení zajištěnými věřiteli se volí a odvolávají hlasy zajištěných věřitelů.

(3) Volbu a odvolání členů a náhradníků věřitelského výboru potvrzuje insolvenční soud; jeho rozhodnutí se nedoručuje. Pro usnesení schůze věřitelů podle § 62 odst. 2 platí věta první obdobně.

§ 58

(1) Věřitelský výbor chrání společný zájem věřitelů a v součinnosti s insolvenčním správcem přispívá k naplnění účelu insolvenčního řízení.

(2) Věřitelský výbor zejména

- a) dohlíží na činnost insolvenčního správce,
- b) poskytuje insolvenčnímu správci podporu při jeho činnosti,
- c) uděluje insolvenčnímu správci nebo dlužníku s dispozičními oprávněními souhlas k uzavírání smluv o úvěrovém financování,
- d) schvaluje průběžně výši a správnost hotových výdajů insolvenčního správce a nákladů spojených s udržováním a správou majetkové podstaty,
- e) může nahlížet do dlužníkovy účetnictví nebo evidence vedené podle zvláštního právního předpisu ¹³⁾,
- f) může rozhodnout o ověření řádné účetní závěrky nebo mimořádné účetní závěrky auditorem,
- g) může nahlížet do dlužníkových písemností ve stejném rozsahu jako insolvenční správce,
- h) plní úkoly stanovené tímto zákonem nebo uložené mu insolvenčním soudem,
- i) je oprávněn podávat insolvenčnímu soudu návrhy týkající se průběhu insolvenčního řízení, včetně návrhů na uložení procesních sankcí.

(3) Věřitelský výbor vykonává svou činnost jako sbor; ze svého středu volí předsedu, který svolává a řídí jeho schůze. Jestliže věřitelský výbor nezvolí předsedu ani při opakované volbě, určí ho z řad členů věřitelského výboru insolvenční soud. Věřitelský výbor se schází z vlastní iniciativy nebo jej svolá insolvenční soud anebo insolvenční správce. Rozhoduje většinou hlasů svých členů s tím, že nepřítomné členy zastupují jejich náhradníci; má-li člen věřitelského výboru více náhradníků (§ 56 odst. 2), zastupují jej v pořadí určeném schůzí věřitelů při jejich volbě. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy. Usnášet se věřitelský výbor může jen tehdy, je-li přítomna nadpoloviční

většina jeho členů nebo jejich náhradníků. Ustanovení § 53 odst. 1 až 6 se na hlasování člena věřitelského výboru použije obdobně; při posuzování schopnosti věřitelského výboru se usnášet se § 53 odst. 6 použije přiměřeně. Pripouští-li to povaha některé z činností, může věřitelský výbor jejím provedením nebo prováděním pověřit některého ze svých členů nebo jeho náhradníka.

(4) Členové a náhradníci věřitelského výboru se mohou ve věřitelském výboru dát na své nebezpečí zastoupit kteroukoliv fyzickou osobou, která má způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu; nejde-li o advokáta, může tento zástupce jednat jediné osobně. Náklady, které jim tím vzniknou, platí ze svého.

§ 59

(1) Členy a náhradníky věřitelského výboru mohou být jen přihlášení věřitelé, kteří se svým zvolením souhlasí. Stane-li se členem nebo náhradníkem věřitelského výboru právnická osoba, oznámí neprodleně insolvenčnímu soudu fyzickou osobu, která bude jejím jménem ve věřitelském výboru jednat.

(2) Členy ani náhradníky věřitelského výboru nemohou být osoby, u kterých je vzhledem k jejich vztahu k dlužníkovi důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Takto lze usuzovat zejména, jde-li o osoby dlužníkovi blízké, vedoucí zaměstnance dlužníka, podle § 33 odst. 3 a § 73 odst. 3 zákoníku práce, společníky dlužníka, s výjimkou akcionářů, pokud nepůsobí v orgánech dlužníka nebo nevlastní dlužníkovy akcie anebo jiné jím vydané účastnické cenné papíry v souhrnné hodnotě více než desetiny základního kapitálu dlužníka, a osoby tvořící s dlužníkem koncern.

(3) Insolvenční soud nepotvrdí volbu člena nebo náhradníka věřitelského výboru, je-li tu důvod pochybovat o jejich důvěryhodnosti nebo o tom, že budou k výkonu funkce způsobilí. Toto rozhodnutí musí insolvenční soud vyhlásit dle skončení schůze věřitelů, na které k volbě došlo.

(4) Po vyhlášení rozhodnutí podle odstavce 3 insolvenční soud vyzve každého z přítomných věřitelů, kteří hlasovali pro zvolení, aby uvedl, zda se vzdává odvolání, současně je poučí, že odvolání, které nebude podáno do skončení schůze věřitelů, již nelze podat. Vyjádření věřitelů a jejich poučení se uvede v protokolu o jednání. Rozhodnutí insolvenční soud doručí pouze osobám, které proti němu podaly odvolání.

§ 60

(1) Členové a náhradníci věřitelského výboru jsou povinni při výkonu své funkce postupovat s odbornou péčí a odpovídají za škodu nebo jinou újmu, kterou způsobili porušením svých povinností nebo neodborným výkonem své funkce. Společnému zájmu věřitelů jsou při výkonu funkce povinni dát přednost před zájmy vlastními i před zájmy jiných osob. Nabývat majetek z majetkové podstaty mohou jen se souhlasem schůze věřitelů. Odpovídají i za své zaměstnance a jiné osoby, jejichž prostřednictvím plnili či měli plnit své povinnosti.

(2) Členové a náhradníci věřitelského výboru mají právo na náhradu nutných výdajů spojených s výkonem funkce a na přiměřenou odměnu, jejíž výši určí insolvenční soud.

(3) Věřitelský výbor může při své činnosti využívat služeb právních, ekonomických a jiných specializovaných odborníků. Náklady, které tím členům nebo náhradníkům věřitelského výboru vzniknou, lze hradit z majetkové podstaty pouze se souhlasem insolvenčního soudu. Při udělování souhlasu insolvenční soud zkoumá účelnost

vynaložených nákladů, jejich rozsah v porovnání s celkovým rozsahem majetkové podstaty a přínos pro majetkovou podstatu. Je-li souhlas udělen, jde o pohledávku za majetkovou podstatou.

(4) Způsob určení nutných výdajů a odměny členů a náhradníků věřitelského výboru a jejich nejvyšší přípustnou výši stanoví prováděcí právní předpis.

§ 61

(1) Do doby, než dojde k ustanovení věřitelského výboru a k potvrzení volby jeho členů a náhradníků, může insolvenční soud, a to i před první schůzí věřitelů a před rozhodnutím o úpadku, jmenovat prozatímní věřitelský výbor; navrhne-li to dlužník, přihlášený věřitel nebo předběžný správce, učiní tak neprodleně.

(2) Jestliže věřitelský výbor neustanovila schůze věřitelů k tomu účelu svolaná, vykonává po jejím skončení působnost věřitelského výboru insolvenční soud; to platí obdobně, nebyla-li v oddlužení schůze věřitelů svolána. Novou schůzi věřitelů za účelem ustanovení věřitelského výboru svolá insolvenční soud jen na návrh oprávněné osoby (§ 47 odst. 1).

(3) Proti rozhodnutí, jímž insolvenční soud jmenuje prozatímní věřitelský výbor, není odvolání přípustné.

§ 62

(1) Je-li to možné, jmenuje insolvenční soud prozatímní věřitelský výbor tak, aby v něm byli zastoupeni zajištění i nezajištění věřitelé.

(2) První schůze věřitelů konaná po jmenování prozatímního věřitelského výboru rozhodne o tom, zda ponechá ve funkci prozatímní věřitelský výbor. Usnesení je přijato, jestliže pro ně hlasovala většina přítomných nebo řádně zastoupených zajištěných věřitelů počítaná podle výše jejich pohledávek a většina přítomných nebo řádně zastoupených nezajištěných věřitelů počítaná podle výše jejich pohledávek. První schůze věřitelů konaná po jmenování prozatímního věřitelského výboru může též odvolat některého z jeho členů nebo jeho náhradníků nebo do něj zvolit dalšího člena a jeho náhradníka; přitom se postupuje podle § 57 odst. 2.

(3) Prozatímní věřitelský výbor ukončí svou činnost, jakmile insolvenční soud potvrdí věřitelský výbor ustanovený schůzí věřitelů. Od okamžiku, kdy insolvenční soud potvrdí usnesení, jímž schůze věřitelů ponechá prozatímní věřitelský výbor ve funkci, se tento výbor považuje za věřitelský výbor ustanovený schůzí věřitelů.

§ 63

(1) Funkce člena nebo náhradníka věřitelského výboru zaniká jeho odvoláním z funkce, odstoupením z funkce nebo ukončením jeho účasti v insolvenčním řízení.

(2) Jestliže účast věřitele v insolvenčním řízení skončí postupem podle § 18, přechází na nabyvatele jeho pohledávky i členství tohoto věřitele ve věřitelském výboru; to neplatí, nabylo-li tímto způsobem pohledávku dosavadního věřitele více osob.

(3) Z důležitých důvodů, zejména při porušování nebo zanedbávání povinností, může insolvenční soud odvolat

věřitelský výbor nebo některého z jeho členů a náhradníků. Může tak učinit i bez návrhu.

§ 64

(1) Proti rozhodnutí o odvolání z funkce může podat odvolání každá z odvolaných osob.

(2) Proti rozhodnutí, kterým se návrh na odvolání z funkce zamítá, může podat odvolání osoba, která návrh podala.

§ 65

(1) Člen nebo náhradník věřitelského výboru může kdykoli ze své funkce odstoupit. Činí tak podáním adresovaným insolvenčnímu soudu, které nemusí obsahovat důvody.

(2) Dojde-li k tomu, že věřitelský výbor nebo některý z jeho členů nebo náhradníků nemůže pro zánik funkce vykonávat svou činnost a věřitelský výbor již nemá počet členů ustanovený schůzí věřitelů, svolá insolvenční soud schůzi věřitelů za účelem provedení nové volby nebo doplňující volby. Zanikne-li funkce člena věřitelského výboru, nastoupí na jeho místo jeho náhradník a doplňující volbou bude určen nový náhradník. Jde-li o prozatímní věřitelský výbor jmenovaný insolvenčním soudem, který dosud nepotvrdila schůze věřitelů, pak nový prozatímní věřitelský výbor nebo některého z jeho členů anebo náhradníků jmenuje insolvenční soud.

§ 66

Insolvenční soud jako věřitelský výbor

(1) Jestliže v průběhu insolvenčního řízení poklesne počet členů věřitelského výboru ustanoveného schůzí věřitelů na méně než 3 nebo pod většinu, vykonává působnost věřitelského výboru až do potvrzení nové volby nebo doplňující volby členů věřitelského výboru do počtu nejméně 3 nebo do počtu většiny členů insolvenční soud.

(2) Jestliže chybějící členy věřitelského výboru do počtu nejméně 3 nebo do počtu většiny členů nezvolila schůze věřitelů k tomu účelu svolaná, vykonává po jejím skončení působnost věřitelského výboru insolvenční soud; § 61 odst. 2 věta druhá a § 61 odst. 3 platí obdobně.

(3) Úkon, který insolvenční soud provádí při výkonu působnosti věřitelského výboru, tak musí být označen.

§ 67

Účast odborové organizace ve věřitelském výboru

Má-li dlužník zaměstnance, má právo zúčastnit se jednání věřitelského výboru nebo prozatímního věřitelského výboru s hlasem poradním také odborová organizace, která u dlužníka působí. Působí-li u dlužníka vedle sebe více odborových organizací, má toto právo odborová organizace s největším počtem členů nebo sdružení odborových organizací s největším počtem členů, nedohodnou-li se odborové organizace působící u dlužníka jinak.

§ 68

Zástupce věřitelů

(1) Není-li volba věřitelského výboru povinná, může schůze věřitelů místo něho zvolit zástupce věřitelů a jeho náhradníka.

(2) Ustanovení o věřitelském výboru platí pro zástupce věřitelů a jeho náhradníka obdobně.

DÍL 5

Další procesní subjekty

§ 69

Státní zastupitelství

Je-li proti rozhodnutí insolvenčního soudu přípustný opravný prostředek, může jej podat i státní zastupitelství, které vstoupilo do insolvenčního řízení, do incidenčního sporu nebo do moratoria.

§ 70

Likvidátor dlužníka

(1) Likvidátor dlužníka vykonává v insolvenčním řízení svou působnost v rozsahu, v jakém nepřešla na insolvenčního správce; do jeho působnosti patří i součinnost s insolvenčním správcem uložená zákonem dlužníkovi.

(2) Působnost podle odstavce 1 vykonává likvidátor dlužníka od podání insolvenčního návrhu, a jde-li o insolvenční návrh věřitele, od rozhodnutí o úpadku.

(3) V souvislosti se svou činností v insolvenčním řízení má likvidátor dlužníka právo na náhradu, nutných výdajů a na přiměřenou odměnu, jejíž výši určí insolvenční soud na návrh insolvenčního správce v souladu se zvláštním právním předpisem.

(4) Pro osoby v postavení obdobném postavení likvidátora dlužníka platí odstavce 1 až 3 obdobně.

HLAVA III

Ustanovení o insolvenčním řízení

Doručování

§ 71

(1) Soudní rozhodnutí, předvolání, vyznění nebo jiná písemnost insolvenčního soudu nebo účastníků se v insolvenčním řízení doručují pouze zveřejněním písemnosti v insolvenčním rejstříku (dále jen „doručení vyhláškou“).

ledaže zákon stanoví pro určité případy nebo pro určité osoby i zvláštní způsob doručení.

(2) Při doručení vyhláškou se písemnost považuje za doručenou dnem, popřípadě okamžikem jejího zveřejnění v insolvenčním rejstříku; okamžikem zveřejnění písemnosti v insolvenčním rejstříku se rozumí den, hodina a minuta zveřejnění.

(3) Povinnost insolvenčního soudu zveřejnit vyhláškou různé údaje, stanovená v tomto zákoně, je splněna zveřejněním příslušné písemnosti v insolvenčním rejstříku; při zveřejnění písemnosti v insolvenčním rejstříku platí odstavec 2 obdobně.

§ 72

(1) Vedle doručení vyhláškou nebo zveřejnění vyhláškou může insolvenční soud písemnost nebo údaje zveřejnit i prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků anebo sítě nebo služby elektronických komunikací, je-li to účelné vzhledem k počtu účastníků a povaze věci; toto zveřejnění nemusí obsahovat odůvodnění.

(2) Předvolání účastníků k insolvenčnímu soudu učiněné vyhláškou musí být zveřejněno nejméně 15 dnů předem, kdy se má jednání nebo jiný úkon insolvenčního soudu konat.

§ 73

Nestanoví-li tento zákon jinak, doručuje insolvenční soud vyhláškou také soudní rozhodnutí, která podle tohoto zákona vydává před zahájením insolvenčního řízení nebo po jeho skončení; totéž platí pro doručení předvolání, vyznění nebo jiné písemnosti, která s vydáním takového soudního rozhodnutí souvisí.

§ 74

(1) Zveřejnění písemnosti v insolvenčním rejstříku je dokladem o doručení i při zvláštním způsobu doručení této písemnosti.

(2) Je-li s doručením písemnosti, pro kterou zákon stanoví zvláštní způsob doručení, spojen začátek běhu lhůty k podání opravného prostředku nebo k jinému procesnímu úkonu, začíná lhůta běžet ode dne, kdy byla písemnost doručena adresátu zvláštním způsobem. O tom musí být adresát poučen.

§ 75

(1) O zvláštní způsob doručení jde tehdy, jestliže zákon ukládá, aby písemnost byla doručena zvlášť nebo do vlastních rukou adresáta.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, doručuje se písemnost v insolvenčním řízení zvlášť dlužníku, osobám, o jejichž podání insolvenční soud rozhoduje, a osobám, které mají v insolvenčním řízení něco osobně vykonat.

(3) Vedle doručení vyhláškou mohou být v určitých případech zvlášť doručeny i písemnosti, o kterých tak stanoví předseda senátu. Tento postup insolvenčního soudu však nesmí být v rozporu s principem rovnosti účastníků

§ 76

(1) Doručuje-li insolvenční správce písemnosti týkající se insolvenčního řízení osobně, má přitom postavení soudního doručovatele.

(2) Písemnosti doručované prostřednictvím provozovatelů poštovních služeb insolvenční správce zasílá, je-li pro insolvenční řízení nutný doklad o doručení písemnosti, jako poštovní zásilku s dodejkou nebo jako poštovní zásilku určenou k dodání do vlastních rukou adresáta.

(3) Nepodaří-li se insolvenčnímu správci písemnost doručit prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací, osobně nebo prostřednictvím provozovatelů poštovních služeb, může požádat o doručení insolvenční soud.

§ 77

(1) Písemnost určenou insolvenčnímu správci doručuje insolvenční soud do datové schránky insolvenčního správce.^{16a)} Není-li možné doručit písemnost tímto způsobem, předá insolvenční soud písemnost doručujícímu orgánu k doručení na adresu jeho sídla zapsanou v seznamu insolvenčních správců. Jestliže insolvenční správce o to požádá, insolvenční soud předá písemnost k doručení na jinou adresu v České republice, kterou sdělil insolvenčnímu soudu. Na jinou adresu nebo elektronickou adresu lze doručovat jen tehdy, nelze-li doručovat do datové schránky.

(2) Písemnost určenou insolvenčnímu správci včetně písemnosti doručované do vlastních rukou mohou přijmout také jeho zaměstnanci, jakož i jiné fyzické osoby, které k tomu insolvenční správce zmocnil.

§ 78

(1) Je-li insolvenčním správcem fyzická osoba, které se podle občanského soudního řádu písemnosti vzhledem k jejímu postavení doručují jinak než ostatním fyzickým osobám, a není-li možné doručit písemnost do datové schránky insolvenčního správce^{16a)} předá insolvenční soud písemnost určenou insolvenčnímu správci doručujícímu orgánu k doručení tímto způsobem; § 77 se nepoužije.

(2) Nejde-li o případ uvedený v odstavci 1, insolvenční soud v písemnosti, kterou předá k doručení doručujícímu orgánu, připojí k označení insolvenčního správce dodatek „insolvenční správce“.

§ 79

(1) Písemnost určenou věřitelskému výboru insolvenční soud doručuje do datové schránky jeho předsedy^{16a)}. Není-li možné doručit písemnost tímto způsobem, předá písemnost doručujícímu orgánu k doručení na adresu pro doručování jeho předsedy.

(2) Jestliže o to věřitelský výbor požádá, insolvenční soud předá písemnost k doručení na jinou adresu v České

republice, kterou věřitelský výbor sdělil insolvenčnímu soudu. Na jinou adresu nebo elektronickou adresu lze doručovat jen tehdy, nelze-li doručovat do datové schránky.

(3) Pro doručování věřitelskému výboru platí § 78 odst. 1 obdobně.

§ 80

(1) Jestliže se osobě, které se písemnost doručuje zvlášť, nepodařilo doručit písemnost na adresu uvedenou v podání, které učinila v insolvenčním řízení, jako adresa jejího bydliště nebo sídla anebo jako adresa v České republice, na kterou jí má být písemnost doručována, doručí insolvenční soud písemnost znovu vyhláškou; ustanovení § 74 odst. 2 se v takovém případě nepoužije. Neobsahovala-li písemnost označení adresáta, opatří ji insolvenční soud před doručením vyhláškou i tímto údajem.

(2) Učinila-li osoba, které se písemnost doručuje zvlášť, v insolvenčním řízení více podání, doručuje se jí písemnost podle odstavce 1 na adresu bydliště nebo sídla anebo na adresu v České republice, na kterou má být písemnost doručována, kterou uvedla v posledním podání insolvenčnímu soudu.

(3) Osoba, které bylo rozhodnutí insolvenčního soudu doručeno vyhláškou nebo které bylo doručeno pouze zkrácené znění takového rozhodnutí, má právo na bezplatné vyhotovení stejnopisu rozhodnutí. Insolvenční soud tak učiní na její žádost.

§ 80a

(1) Osoby, kterým se podle zvláštního právního předpisu zřizuje datová schránka bez žádosti, činí podání včetně příloh v elektronické podobě do datové schránky soudu nebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Není-li v odůvodněných případech možné učinit podání podle věty první, lze je výjimečně a s uvedením důvodu učinit v listinné podobě.

(2) Insolvenční správce činí podání včetně příloh na elektronických formulářích, jejichž náležitosti stanoví prováděcí právní předpis; to neplatí pro podání nebo přílohy, které je třeba opatřit podpisem dlužníka.

(3) Není-li podání učiněno na stanoveném formuláři, ve stanoveném formátu nebo stanoveným způsobem, postupuje insolvenční soud podle § 43 občanského soudního řádu, nestanoví-li tento zákon jinak.

(4) Odstavce 1 a 3 se použijí také tehdy, zřizuje-li se podle zvláštního právního předpisu datová schránka bez žádosti pouze zástupci osoby, která činí podání, nebo činí-li za dlužníka podání osoba podle § 390a odst. 1.

§ 81

Pořádková pokuta

(1) Pořádkovou pokutu¹⁷⁾ může insolvenční soud uložit i členům nebo náhradníkům věřitelského výboru, kteří se bez řádné omluvy neúčastní jeho schůzí nebo jinak neplní své povinnosti.

(2) Insolvenčnímu správci, který nesplnil povinnost uloženou mu soudem nebo řádně neplní jiné své povinnosti,

může insolvenční soud uložit pořádkovou pokutu, a to i opakovaně, nejvýše však do úhrnné částky 200 000 Kč.

§ 82

(1) Předběžné opatření v insolvenčním řízení může insolvenční soud nařídit i bez návrhu, nestanoví-li zákon jinak. Navrhovatel předběžného opatření, které by insolvenční soud mohl nařídit i bez návrhu, není povinen složit jistotu. Povinnost složit jistotu jako navrhovatel předběžného opatření nemá dlužník.

(2) Předběžným opatřením může insolvenční soud v době do rozhodnutí o insolvenčním návrhu také

a) ustanovit předběžného správce,

b) omezit z důvodů hodných zvláštního zřetele způsobem stanoveným v předběžném opatření některý z účinků spojených se zahájením insolvenčního řízení uvedených v § 109 odst. 1 písm. b) a c), neodporuje-li to společnému zájmu věřitelů, nebo

c) uložit insolvenčnímu navrhovateli, který není zaměstnancem dlužníka a jehož pohledávka vůči dlužníkovi nespočívá pouze v pracovněprávních nárocích, aby složil jistotu k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by dlužníku vznikla nedůvodným zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu.

(3) Neodporuje-li to společnému zájmu věřitelů, může insolvenční soud z důvodů hodných zvláštního zřetele předběžným opatřením rovněž

a) udělit souhlas se započtením vzájemných pohledávek dlužníka a věřitele v době trvání moratoria, nebo

b) udělit souhlas se započtením vzájemných pohledávek dlužníka a věřitele i po okamžiku zveřejnění návrhu na povolení reorganizace v insolvenčním rejstříku, anebo

c) zakázat pro určité případy nebo na určitou dobu započtení vzájemných pohledávek dlužníka a věřitele.

(4) Předběžné opatření uložením povinnosti složit jistotu k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by dlužníku vznikla nedůvodným zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu, lze nařídit jen na návrh dlužníka podaný při prvním úkonu, který dlužníku přísluší po podání insolvenčního návrhu, a jen tehdy, jestliže dlužník doloží, že mu vznik takové škody nebo jiné újmy zjevně hrozí. Jestliže však podle dosavadních výsledků insolvenčního řízení lze očekávat, že dlužníkův úpadek bude osvědčen, insolvenční soud návrh na nařízení takového předběžného opatření zamítne. Přiměřeně se dále použijí ustanovení § 202 odst. 5 a 6 a ustanovení občanského soudního řádu o jistotě u předběžného opatření. Předběžné opatření podle odstavce 3 lze nařídit jen na návrh dlužníka, insolvenčního správce, věřitele, jehož se započtení týká, nebo osoby, která na tom má právní zájem.

(5) Rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření podle odstavce 2 písm. b) nebo c) doručí insolvenční soud do vlastních rukou dlužníkovi, insolvenčnímu správci, osobě, která takový návrh podala, a insolvenčnímu navrhovateli. Předběžné opatření podle odstavce 3 doručí insolvenční soud do vlastních rukou dlužníkovi, insolvenčnímu správci, osobě, která takový návrh podala, a v případě, že se předběžné opatření vztahuje na pohledávky jednotlivých věřitelů, i těmto věřitelům.

§ 83

Prominutí zmeškání lhůty v insolvenčním řízení není přípustné; totéž platí, jde-li o zmeškání soudního jednání, včetně zmeškání schůze věřitelů nebo přezkumného jednání.

§ 83a

Spojení věcí

Není-li dále stanoveno jinak, není v insolvenčním řízení přípustné spojení věcí různých dlužníků ke společnému řízení.

§ 84

(1) Přerušení insolvenčního řízení není přípustné; po dobu, po kterou Česká národní banka pozastavila obchodování se všemi investičními nástroji na regulovaném trhu podle zvláštního právního předpisu¹⁸⁾, však nelze vydat rozhodnutí o úpadku dlužníka, který je podnikatelem.

(2) Jde-li o případ podle odstavce 1 a navrhne-li to přihlášený věřitel, insolvenční soud ustanoví dlužníku předběžného správce. Nejde-li o insolvenčního navrhovatele, může insolvenční soud takovému věřiteli uložit, aby ve stanovené lhůtě zaplatil zálohu na náklady předběžného správce; § 108 se použije přiměřeně.

§ 85

Jednání

(1) V insolvenčním řízení nařizuje insolvenční soud jednání jen tehdy, stanoví-li to zákon, nebo jestliže to považuje za nutné. O úkonech, při nichž insolvenční soud jedná s ostatními procesními subjekty o skutkové podstatě projednávané věci nebo o procesních otázkách, které na ni mohou mít vliv, se vždy sepisuje protokol; není-li to možné vzhledem ke způsobu, jakým se procesní subjekt obrátil na insolvenční soud a je-li jednostranné přijetí nebo podání informace insolvenčním soudem ve společném zájmu věřitelů, je insolvenční soud povinen o takto přijaté nebo poskytnuté informaci vždy pořídit záznam do insolvenčního spisu. Náležitosti takového záznamu stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Návrhy, které mohou být podle tohoto zákona podány, a procesní úkony, které mají být provedeny při jednání, při jiném soudním úkonu nebo na schůzi věřitelů, nemohou dodatečně provést osoby, které se nedostavily, ač byly řádně obeslány.

Dokazování

§ 86

V insolvenčním řízení je insolvenční soud povinen provést i jiné důkazy potřebné k osvědčení dlužníkovu úpadku

nebo jeho hrozícího úpadku, než byly účastníky navrhovány.

§ 87

(1) I v případě, že podle tohoto zákona může insolvenční soud vydat příslušné rozhodnutí nebo učinit jiný úkon v insolvenčním řízení až po slyšení dlužníka, lze od slyšení dlužníka upustit, jestliže se dlužník zdržuje v cizině a je-li zde nebezpečí nepřiměřeného prodlení; totéž platí, není-li znám pobyt dlužníka. Je-li to možné, insolvenční soud v takovém případě vyslechne zástupce dlužníka nebo osobu dlužníkovi blízkou.

(2) Je-li dlužníkem právnická osoba, platí odstavec 1 přiměřeně pro výsledky fyzických osob, které jsou oprávněny za ni jednat.

Rozhodnutí

§ 88

(1) Insolvenční soud rozhoduje v insolvenčním řízení usnesením.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, v záhlaví písemného vyhotovení usnesení vydaného v insolvenčním řízení se uvede označení insolvenčního soudu, jména a příjmení soudců, označení dlužníka a jeho zástupce, označení osoby, o jejímž podání se rozhoduje, a jejího zástupce a označení věci. Je-li to možné, uvede se v označení dlužníka též jeho datum narození nebo jeho identifikační číslo osoby (dále jen „identifikační číslo“).

§ 89

(1) Není-li dále stanoveno jinak, rozhodnutí insolvenčního soudu vydaná v insolvenčním řízení jsou účinná okamžikem jejich zveřejnění v insolvenčním rejstříku.

(2) Rozhodnutí vydaná v insolvenčním řízení v průběhu jednání nebo hned po skončení jednání, jsou proti všem účastníkům insolvenčního řízení a insolvenčnímu správci účinná, jakmile jsou vyhlášena účastníkům a insolvenčnímu správci, kteří byli při jednání přítomni; rozhodnutí ve věci samé jsou v takovém případě proti všem účastníkům insolvenčního řízení a insolvenčnímu správci účinná, jakmile je insolvenční soud vyhlásí veřejně.

(3) Ukládá-li zákon insolvenčnímu soudu zveřejnit rozhodnutí podle odstavce 2 v insolvenčním rejstříku, učiní tak nejpozději do konce pracovního dne nejbližší následujícího po dni jednání, při kterém bylo rozhodnutí vyhlášeno. Namísto úplného znění vyhlášeného rozhodnutí lze takto zveřejnit vhodně zkrácené znění rozhodnutí. Zkrácené znění rozhodnutí zpravidla neobsahuje odůvodnění. Povinnost zveřejnit v insolvenčním rejstříku úplné znění vyhlášeného rozhodnutí neprodleně poté, co bude vyhotoveno písemně, tím není dotčena. Účinky rozhodnutí podle odstavce 2 nastávají již zveřejněním jeho zkráceného znění v insolvenčním rejstříku; takové zveřejnění však nemá účinky doručení rozhodnutí.

§ 90

Ustanovení občanského soudního řádu a zákona o zvláštních řízeních soudních o odkladu vykonatelnosti rozhodnutí nebo o odkladu právní moci rozhodnutí se pro rozhodnutí insolvenčního soudu vydaná v insolvenčním řízení nepoužijí.

Opravné prostředky

§ 91

Proti rozhodnutím, která insolvenční soud učinil při výkonu dohlédací činnosti včetně předběžných opatření, není odvolání přípustné, pokud zákon nestanoví jinak.

§ 92

Odvolací soud je povinen projednat a rozhodnout odvolání proti rozhodnutím soudu prvního stupně vydaným v insolvenčním řízení s nejvyšším urychlením, a to nejprve odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu pro zjevnou bezdůvodnost, proti rozhodnutí o nařízení předběžného opatření, proti rozhodnutí o úpadku, proti rozhodnutí o způsobu řešení úpadku a proti rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu.

§ 93

(1) Jde-li o odvolání proti rozhodnutí o nařízení předběžného opatření, proti rozhodnutí o úpadku, proti rozhodnutí o způsobu řešení úpadku a proti rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu, předloží soud prvního stupně věc odvolacímu soudu, jakmile všem účastníkům uplyne lhůta k podání odvolání; po uplynutí této lhůty úkony směřující k odstranění vad včasného odvolání, k doručení odvolání ostatním účastníkům, k vyšetření podmínek řízení nebo jiná obdobná šetření činí předseda senátu odvolacího soudu.

(2) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 odvolací soud projedná a rozhodne o něm nejpozději do 2 měsíců poté, co mu bylo předloženo soudem prvního stupně; ustanovení § 92 tím není dotčeno.

§ 94

(1) K projednání odvolání proti rozhodnutím insolvenčního soudu vydaným v insolvenčním řízení nařídí předseda senátu odvolacího soudu jednání.

(2) Jednání není třeba nařizovat, jestliže

- a) se odmítá odvolání,
- b) se zastavuje nebo přerušuje odvolací řízení,
- c) odvolání směřuje proti rozhodnutí insolvenčního soudu, které se podle zákona vydává bez nařízení jednání nebo kterým nebylo rozhodnuto ve věci samé,
- d) se zrušuje rozhodnutí podle § 219a odst. 1 občanského soudního řádu,

e) odvolání se týká toliko nákladů řízení, lhůty k plnění nebo předběžné vykonatelnosti.

(3) Jednání není třeba nařizovat také tehdy, bylo-li odvolání podáno jen z důvodu nesprávného právního posouzení věci a účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí; to neplatí, jestliže odvolací soud opakuje nebo doplňuje dokazování.

§ 95

Rozhodnutí vydaná v insolvenčním řízení, proti kterým je odvolání přípustné, může na jeho základě změnit také soud prvního stupně, pokud odvolání v celém rozsahu vyhoví; to neplatí, jde-li o odvolání proti rozhodnutí o nařízení předběžného opatření nebo o odvolání proti rozhodnutí ve věci samé.

§ 96

(1) Obnova insolvenčního řízení není přípustná.

(2) V řízení o žalobě pro zmatečnost podané proti rozhodnutí insolvenčního soudu vydanému v insolvenčním řízení se nepoužije § 235 odst. 2 občanského soudního řádu. Rozhodnutí, jímž bylo na základě žaloby pro zmatečnost zrušeno rozhodnutí insolvenčního soudu vydané v insolvenčním řízení, je účinné ode dne právní moci.

HLAVA IV

Projednání úpadku a rozhodnutí o něm

DÍL 1

Zahájení insolvenčního řízení

§ 97

(1) Insolvenční řízení lze zahájit jen na návrh; zahajuje se dnem, kdy insolvenční návrh dojde věcně příslušnému soudu.

(2) Insolvenční návrh musí být v listinné podobě opatřen úředně ověřeným podpisem osoby, která jej podala; jinak se k němu nepřihlíží.

(3) Je-li insolvenční návrh podepsán způsobem uvedeným v odstavci 2 pouze zástupcem insolvenčního navrhovatele na základě procesní plné moci, je podmínka uvedená v odstavci 2 splněna jen tehdy, je-li úředně ověřeným podpisem opatřena k insolvenčnímu návrhu připojená procesní plná moc. To platí obdobně, jedná-li za insolvenčního navrhovatele, jímž je právnická osoba, jeho zaměstnanec (člen), který tím byl pověřen statutárním orgánem, nebo byl-li insolvenční návrh podle § 390 odst. 1 podán za dlužníka osobou podle § 390a odst. 1 na základě zvláštní plné moci.

(4) K insolvenčnímu návrhu, který není podán ve stanoveném formátu nebo stanoveným způsobem, se nepřihlíží.

(5) K insolvenčnímu návrhu dlužníka podle § 390 odst. 1, který není sepsán a podán osobou podle § 390a odst. 1

nebo 2, se nepřihlíží.

(6) K insolvenčnímu návrhu věřitele, vůči kterému trvají účinky všeobecného nebo individuálního moratoria podle zákona o preventivní restrukturalizaci, se nepřihlíží.

(7) O tom, že se k insolvenčnímu návrhu nepřihlíží, insolvenční soud vyrozumí insolvenčního navrhovatele a, byl-li insolvenční návrh podán podle § 390 odst. 1, také osobu, která jej za insolvenčního navrhovatele podala podle § 390a odst. 1, usnesením, proti němuž nejsou opravné prostředky přípustné.

(8) Insolvenční návrh je oprávněn podat dlužník nebo jeho věřitel; jde-li o hrozící úpadek, může insolvenční návrh podat jen dlužník.

§ 98

(1) Dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou - podnikatelem, je povinen podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležitě pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku. Tuto povinnost má i tehdy, byl-li pravomocně zastaven výkon rozhodnutí prodejem jeho podniku nebo exekuce podle zvláštního právního předpisu⁴⁾ proto, že cena majetku náležejícího k podniku nepřevyšuje výši závazků náležejících k podniku; to neplatí, má-li dlužník ještě jiný podnik.

(2) Povinnost podle odstavce 1 mají i zákonní zástupci dlužníka a jeho statutární orgán a likvidátor dlužníka, který je právnickou osobou v likvidaci. Je-li těchto osob více a jsou-li oprávněny jednat jménem dlužníka samostatně, má tuto povinnost každá z nich. Insolvenční návrh podávají jménem dlužníka.

(3) Povinnost podat insolvenční návrh podle odstavců 1 a 2 není splněna, bylo-li řízení o insolvenčním návrhu vinou navrhovatele zastaveno nebo byl-li jeho insolvenční návrh odmítnut.

(4) Po dobu trvání účinků všeobecného moratoria podle zákona o preventivní restrukturalizaci se odstavce 1 a 2 nepoužijí.

§ 99

(1) Osoba, která v rozporu s ustanovením § 98 nepodala insolvenční návrh, odpovídá věřiteli za škodu nebo jinou újmu, kterou způsobí porušením této povinnosti.

(2) Škoda nebo jiná újma podle odstavce 1 spočívá v rozdílu mezi v insolvenčním řízení zjištěnou výší pohledávky přihlášené věřitelem k uspokojení a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdržel.

(3) Osoba uvedená v odstavci 1 se odpovědnosti za škodu nebo jinou újmu podle odstavce 2 zproští, jen prokáže-li že porušení povinnosti podat insolvenční návrh nemělo vliv na rozsah částky určené k uspokojení pohledávky přihlášené věřitelem v insolvenčním řízení, nebo že tuto povinnost nesplnila vzhledem ke skutečnostem, které nastaly nezávisle na její vůli a které nemohla odvrátit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze po ní spravedlivě požadovat.

§ 100

(1) Je-li již v průběhu insolvenčního řízení zřejmé, že věřiteli vznikla škoda nebo jiná újma porušením povinnosti podat insolvenční návrh, může insolvenční soud nařídit předběžné opatření, kterým povinné osobě uloží, aby na náhradu této škody nebo jiné újmy složila do úschovy u soudu přiměřenou peněžitou částku¹⁹). Učiní tak jen na návrh oprávněného věřitele. Nařízení předběžného opatření nebrání, že celkovou výši škody nebo jiné újmy dosud nelze vyčíslit.

(2) Výši částky, která má být složena, určí insolvenční soud tak, aby kryla podstatnou část předpokládané škody nebo jiné újmy. Při nařízení předběžného opatření uloží insolvenční soud navrhovateli, aby ve lhůtě, kterou mu určí a která nesmí skončit dříve, než skončí insolvenční řízení, podal u příslušného soudu žalobu o náhradu škody nebo jiné újmy; řízení o této žalobě není incidenčním sporem.

(3) V rozsahu, ve kterém soud vyhověl žalobě o náhradu škody nebo jiné újmy podle odstavce 2, se jeho rozhodnutí považuje za rozhodnutí o udělení souhlasu s vydáním předmětu úschovy žalobci.

§ 100a

Předběžné posouzení insolvenčního návrhu podaného věřitelem

(1) Má-li insolvenční soud důvodné pochybnosti o důvodnosti insolvenčního návrhu podaného věřitelem (§ 128a), rozhodne, že insolvenční návrh ani jiné dokumenty v insolvenčním spise se v insolvenčním rejstříku nezveřejňují; učiní tak neprodleně, nejpozději do konce nejbližšího pracovního dne po podání insolvenčního návrhu.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 není odvolání přípustné; rozhodnutí se pouze poznamená do spisu a tímto nabývá právní moci.

(3) V odůvodnění rozhodnutí podle odstavce 1 insolvenční soud stručně uvede důvody, pro které se insolvenční návrh ani jiné dokumenty v insolvenčním spise nezveřejňují v insolvenčním rejstříku.

(4) Při postupu podle odstavců 1 a 2 má právo nahlížet do spisu a činit si z něho výpisy a opisy pouze dlužník a insolvenční navrhovatel.

(5) Neshledá-li insolvenční soud důvod k rozhodnutí podle odstavce 1, učiní o tom ve lhůtě podle odstavce 1 záznam do spisu.

(6) Ustanovení § 128a není předběžným posouzením insolvenčního návrhu podaného věřitelem dotčeno.

§ 101

Oznámení o zahájení insolvenčního řízení

(1) Zahájení insolvenčního řízení oznámí insolvenční soud vyhláškou, kterou zveřejní nejpozději do 2 hodin poté, kdy mu došel insolvenční návrh podaný dlužníkem nebo kdy byl učiněn záznam do spisu podle § 100a odst. 5. Jestliže insolvenční návrh podaný dlužníkem insolvenčnímu soudu dojde nebo je záznam do spisu podle § 100a

odst. 5 učiněn v době, kdy do skončení úředních hodin insolvenčního soudu zbývají méně než 2 hodiny, nebo ve dnech pracovního klidu, zveřejní insolvenční soud tuto vyhlášku nejpozději do 2 hodin po zahájení úředních hodin nejbližšího pracovního dne insolvenčního soudu. Vyhláška obsahuje

- a) označení insolvenčního soudu, který ji vydal,
- b) označení insolvenčního navrhovatele,
- c) označení dlužníka,
- d) údaj o okamžiku jejího zveřejnění v insolvenčním rejstříku,
- e) jméno a příjmení osoby, která ji vydala,
- f) den vydání.

(2) Je-li podán insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení, lhůta ke zveřejnění vyhlášky oznamující zahájení insolvenčního řízení podle odstavce 1 činí 3 pracovní dny ode dne, kdy takový návrh došel insolvenčnímu soudu; insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení a jiné dokumenty v insolvenčním spise se zveřejní v insolvenčním rejstříku nejdříve spolu s vyhláškou.

(3) Vyhláška podle odstavce 1 se doručuje účastníkům insolvenčního řízení; odvolání proti ní není přípustné.

(4) Rozhodne-li insolvenční soud podle § 100a odst. 1 a neodmítne-li insolvenční návrh pro zjevnou bezdůvodnost, oznámí zahájení insolvenčního řízení vyhláškou, kterou spolu s insolvenčním návrhem a jinými dokumenty v insolvenčním spise zveřejní v insolvenčním rejstříku nejpozději do 2 hodin po zahájení úředních hodin nejbližšího pracovního dne insolvenčního soudu poté, co uplynula lhůta podle § 128a odst. 1. Odmítne-li insolvenční soud v této lhůtě insolvenční návrh pro zjevnou bezdůvodnost, oznámí zahájení insolvenčního řízení vyhláškou, kterou spolu s insolvenčním návrhem a jinými dokumenty v insolvenčním spise zveřejní v insolvenčním rejstříku nejpozději do 2 hodin po zahájení úředních hodin nejbližšího pracovního dne insolvenčního soudu po vydání rozhodnutí, kterým bylo rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu pro zjevnou bezdůvodnost změněno.

DÍL 2

Insolvenční návrh

§ 103

(1) Insolvenční návrh musí kromě obecných náležitostí podání²⁰⁾ obsahovat označení insolvenčního navrhovatele a označení dlužníka, kterého se týká, popřípadě označení jejich zástupců. Fyzická osoba musí být označena jménem, příjmením a bydlištěm (sídlem) a v případě, že jde o podnikatele, též identifikačním číslem. Právnická osoba musí být označena obchodní firmou nebo názvem, sídlem a identifikačním číslem. Je-li navrhovatelem stát, musí insolvenční návrh obsahovat označení příslušné organizační složky státu, která za stát před insolvenčním soudem vystupuje.

(2) V insolvenčním návrhu musí být dále uvedeny rozhodující skutečnosti, které osvědčují úpadek dlužníka nebo jeho hrozící úpadek, skutečnosti, ze kterých vyplývá oprávnění podat návrh, není-li insolvenčním navrhovatelem

dlužník, označeny důkazy, kterých se insolvenční navrhovatel dovolává, a musí z něj být patrné, čeho se jím insolvenční navrhovatel domáhá.

(3) Insolvenční návrh je nutné předložit s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal u insolvenčního soudu a aby každý, komu se doručuje, dostal jeden stejnopis. Insolvenční navrhovatel je povinen k insolvenčnímu návrhu připojit předepsané přílohy a listinné důkazy, kterých se dovolává; přílohy a listiny však nejsou součástí insolvenčního návrhu.

(4) Stejnopis insolvenčního návrhu věřitele se doručuje pouze dlužníku, a to do vlastních rukou. Insolvenční návrh dlužníka se nedoručuje.

§ 104

(1) Podá-li insolvenční návrh dlužník, je povinen k němu připojit

- a) seznam svého majetku včetně svých pohledávek s uvedením svých dlužníků (dále jen „seznam majetku“),
- b) seznam svých závazků s uvedením svých věřitelů (dále jen „seznam závazků“), nespojil-li s insolvenčním návrhem návrh na povolení oddlužení,
- c) seznam svých zaměstnanců,
- d) listiny, které dokládají úpadek nebo hrozící úpadek.

(2) V seznamu majetku je dlužník povinen označit jednotlivě svůj majetek, včetně pohledávek. U pohledávek stručně uvede skutečnosti, na kterých se zakládají, a uvede jejich výši; výslovně se dále vyjádří k jejich dobytosti. U majetku, včetně pohledávek, o kterých probíhá soudní nebo jiné řízení, nebo ohledně nichž již bylo příslušným orgánem rozhodnuto, dlužník tato řízení (rozhodnutí) označí.

(3) V seznamu závazků je dlužník povinen jako své věřitele označit všechny osoby, o kterých je mu známo, že vůči němu mají pohledávky nebo jiná majetková práva, nebo které vůči němu pohledávky nebo jiná majetková práva uplatňují. Jsou-li věřiteli dlužníka osoby dlužníkovi blízké nebo osoby, které tvoří s dlužníkem koncern²¹), musí dlužník tyto skutečnosti výslovně uvést. Dlužník v seznamu závazků uvede údaj o výši a splatnosti jednotlivých závazků a stručně uvede, které z pohledávek svých věřitelů popírá co do důvodu nebo co do výše a proč. Má-li dlužník věřitele, o kterých je mu známo, že proti němu mají právo na uspokojení ze zajištění, nebo kteří toto právo proti němu uplatňují, uvede je odděleně. U pohledávek těchto věřitelů dále označí věci, práva, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty, u kterých se uplatňuje uspokojení ze zajištění, včetně údaje o tom, které movité věci se nacházejí v držení věřitele nebo třetí osoby, dále označení druhu zajištění a důvodu jeho vzniku. Dále dlužník uvede zda a v jakém rozsahu právo na uspokojení ze zajištění popírá a proč.

(4) Nemá-li dlužník žádné zaměstnance nebo žádné dlužníky, uvede to v seznamech výslovně. Pro označení osob v seznamech platí § 103 odst. 1 obdobně. Předložené seznamy musí dlužník podepsat a výslovně v nich uvést, že jsou správné a úplné.

§ 105

(1) Podá-li insolvenční návrh věřitel, je povinen doložit, že má proti dlužníkovi splatnou pohledávku, a k návrhu připojit její přihlášku; je-li dlužníkem právnická osoba, je insolvenční navrhovatel, který vede účetnictví nebo daňovou evidenci podle zvláštního zákona⁶⁵), povinen doložit pohledávku uznáním dlužníka s ověřeným podpisem nebo vykonatelným rozhodnutím nebo notářským zápisem se svolením k vykonatelnosti nebo exekutorským zápisem se svolením k vykonatelnosti nebo potvrzením auditora podle zvláštního zákona⁶⁶), soudního znalce nebo daňového poradce, že navrhovatel o pohledávce účtuje. Jde-li v případě pohledávky podle věty první o pohledávku, která se do insolvenčního řízení jinak nepřihlašuje, považuje se po rozhodnutí o úpadku za uplatněnou podle § 203.

(2) Je-li insolvenčním navrhovatelem podle odstavce 1 věta první za středníkem zahraniční právnická osoba nebo fyzická osoba, která nemá bydliště nebo sídlo na území České republiky, lze pohledávku doložit také dokladem ověřeným nebo vydaným cizím státem, který je podle cizího právního řádu srovnatelný s uznáním pohledávky dlužníkem s jeho ověřeným podpisem, vykonatelným rozhodnutím nebo notářským zápisem se svolením k vykonatelnosti, nebo dokladem o tom, že o pohledávce účtuje podle účetních, daňových nebo jiných obdobných předpisů cizího státu, který je podle cizího právního řádu srovnatelný s potvrzením auditora, soudního znalce nebo daňového poradce podle odstavce 1.

(3) Nesplní-li věřitel, který podal insolvenční návrh, povinnost podle § 177 odst. 2 a 3, platí, že pohledávku vůči dlužníkovi neosvědčil, ledaže jde o případ podle § 177 odst. 4 nebo 6.

§ 106

(1) Dlužník, který hodlá řešit svůj úpadek nebo hrozící úpadek oddlužením, musí s insolvenčním návrhem spojit i návrh na povolení oddlužení. S insolvenčním návrhem je rovněž možné spojit návrh na povolení reorganizace. V těchto případech musí insolvenční návrh obsahovat i náležitosti předepsané pro tyto návrhy a musí k němu být přiloženy další pro ně požadované přílohy.

(2) I když s insolvenčním návrhem nejsou spojeny návrhy podle odstavce 1, může v něm být uvedeno, jak má být podle insolvenčního navrhovatele řešen úpadek dlužníka.

§ 107

(1) Další insolvenční návrh podaný na majetek téhož dlužníka dříve, než insolvenční soud vydá rozhodnutí o úpadku, se považuje za přistoupení k řízení. Od okamžiku, kdy takový návrh dojde insolvenčnímu soudu, u kterého probíhá řízení o původním insolvenčním návrhu, se osoba, která jej podala, považuje za dalšího insolvenčního navrhovatele.

(2) Pro dalšího insolvenčního navrhovatele platí stav řízení v době jeho přistoupení k řízení.

(3) Podle odstavců 1 a 2 se nepostupuje, byl-li další insolvenční návrh podán v době, po kterou se na základě rozhodnutí podle § 100a odst. 1 insolvenční návrh dříve podaný věřitelem ani jiné dokumenty v insolvenčním spise nezveřejňují v insolvenčním rejstříku. Dříve podaný insolvenční návrh se považuje za přistoupení k řízení zahájenému později podaným insolvenčním návrhem zveřejněným v insolvenčním rejstříku; odstavec 1 věta druhá a odstavec 2 se použijí obdobně.

(4) Byl-li další insolvenční návrh podán v době, kdy insolvenční soud již rozhodl o původním insolvenčním návrhu jinak než rozhodnutím o úpadku, avšak toto rozhodnutí dosud nedoručil účastníkům insolvenčního řízení, insolvenční soud vydané rozhodnutí doručí i dalšímu insolvenčnímu navrhovateli. Došel-li další insolvenční návrh insolvenčnímu soudu až po doručení rozhodnutí o původním insolvenčním návrhu, avšak předtím, než toto rozhodnutí nabylo právní moci, může další insolvenční navrhovatel podat proti takovému rozhodnutí odvolání ve lhůtě počítané od jeho doručení posledního z těch účastníků, kteří jsou oprávněni podat proti rozhodnutí odvolání; to neplatí, jestliže rozhodnutí o původním insolvenčním návrhu bylo dalšímu insolvenčnímu navrhovateli již dříve doručeno.

(5) K dalšímu insolvenčnímu návrhu podanému poté, co insolvenční soud vydal rozhodnutí o úpadku, se nepřihlíží. Je-li součástí dalšího insolvenčního návrhu i návrh na způsob řešení dlužníkovu úpadku, který byl podán dříve, než insolvenční soud o způsobu řešení dlužníkovu úpadku rozhodl, zůstávají účinky návrhu na způsob řešení dlužníkovu úpadku zachovány.

(6) Stejnopis dalšího insolvenčního návrhu podaného jinou osobou než dlužníkem se doručuje pouze dosavadnímu insolvenčnímu navrhovateli a dlužníku, a to do vlastních rukou.

§ 108

Záloha na náklady insolvenčního řízení

(1) Je-li podán insolvenční návrh věřitele proti právnické osobě, která je podnikatelem, je navrhovatel povinen složit zálohu na náklady insolvenčního řízení ve výši 50 000 Kč, a je-li podán insolvenční návrh věřitele proti právnické osobě, která není podnikatelem, nebo proti fyzické osobě, zálohu na náklady insolvenčního řízení ve výši 10 000 Kč; záloha je splatná spolu s podáním insolvenčního návrhu. To neplatí, je-li insolvenčním navrhovatelem zaměstnanec nebo bývalý zaměstnanec dlužníka, jehož pohledávka spočívá pouze v pracovněprávních nárocích, je-li insolvenčním navrhovatelem spotřebitel, jehož pohledávka spočívá v nároku vyplývajícím ze spotřebitelské smlouvy, a v případech podle § 107 odst. 1.

(2) Insolvenční soud může před rozhodnutím o insolvenčním návrhu uložit insolvenčnímu navrhovateli, aby ve stanovené lhůtě zaplatil zálohu na náklady insolvenčního řízení, je-li to nutné ke krytí nákladů řízení a prostředky k tomu nelze zajistit jinak; to platí i tehdy, je-li zřejmé, že dlužník nemá žádný majetek. Tuto zálohu nelze uložit insolvenčnímu navrhovateli - zaměstnanci nebo bývalému zaměstnanci dlužníka, jehož pohledávka spočívá pouze v pracovněprávních nárocích. Povinnost zaplatit zálohu neuloží insolvenční soud dlužníku, o jehož insolvenčním návrhu může rozhodnout bez zbytečného odkladu tak, že vydá rozhodnutí o úpadku, s nímž spojí rozhodnutí o povolení oddlužení.

(3) Výši zálohy podle odstavce 2 může insolvenční soud určit až do částky 50 000 Kč. Je-li insolvenčních navrhovatelů více, jsou povinni zaplatit zálohu společně a nerozdílně.

(4) Nebude-li záloha na náklady insolvenčního řízení stanovená rozhodnutím insolvenčního soudu podle odstavců 2 a 3 ve stanovené lhůtě zaplacená, může insolvenční soud před rozhodnutím o insolvenčním návrhu insolvenční řízení zastavit, a neučiní-li tak, může přikročit k jejímu vymáhání; o tom musí insolvenčního navrhovatele poučit.

(5) Nejde-li o dlužníka, může osoba, která zaplatila zálohu na náklady insolvenčního řízení, uplatnit její náhradu v

insolvenčním řízení jako pohledávku za majetkovou podstatou.

(6) Je-li vydáno předběžné opatření podle § 147 odst. 6, považuje se složená záloha na náklady insolvenčního řízení za částku uhrazenou na základě takového předběžného opatření.

DÍL 3

Účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení

§ 109

(1) Se zahájením insolvenčního řízení se spojují tyto účinky:

- a) pohledávky a jiná práva týkající se majetkové podstaty nemohou být uplatněny žalobou, lze-li je uplatnit přihláškou,
- b) právo na uspokojení ze zajištění, které se týká majetku ve vlastnictví dlužníka nebo majetku náležejícího do majetkové podstaty, lze uplatnit a nově nabýt jen za podmínek stanovených tímto zákonem, to platí i pro zřízení soudcovského zástavního práva na nemovitostech nebo exekutorského zástavního práva na nemovitostech, které bylo navrženo po zahájení insolvenčního řízení; právo na uspokojení ze zajištění přitom náleží v případě zajištěné podmíněné pohledávky i dojde-li ke splnění odkládací podmínky pro vznik takové pohledávky po zahájení insolvenčního řízení; to platí obdobně v případě zajištěné budoucí pohledávky, dojde-li ke vzniku takové zajištěné budoucí pohledávky po zahájení insolvenčního řízení,
- c) výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty, lze nařídit nebo zahájit, nelze jej však provést. Pro pohledávky za majetkovou podstatou (§ 168) a pohledávky jim na roveň postavené (§ 169) však lze provést nebo vést výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek náležející do majetkové podstaty dlužníka, na základě rozhodnutí insolvenčního soudu vydaného podle § 203 odst. 5 a s omezeními tímto rozhodnutím založenými. Pro pohledávky věřitelů na výživném ze zákona vzniklé po zahájení insolvenčního řízení však lze provést nebo vést výkon rozhodnutí či exekuci srážkami ze mzdy do prohlášení konkursu nebo schválení oddlužení, ledaže insolvenční soud rozhodne jinak kvůli důvodné pochybnosti, že takový výkon rozhodnutí nebo exekuce sleduje zneužití práva na úkor ostatních věřitelů. Není-li dále stanoveno jinak, výkon rozhodnutí nebo exekuce se i nadále nařizuje nebo zahajuje a provádí proti povinnému,
- d) nelze uplatnit dohodou věřitele a dlužníka založené právo na výplatu srážek ze mzdy nebo jiných příjmů, s nimiž se při výkonu rozhodnutí nakládá jako se mzdou nebo platem.

(2) Úkonem, jímž se provádí výkon rozhodnutí nebo exekuce, není úkon učiněný k zajištění dlužníkova majetku pro účely jeho postižení takovým výkonem rozhodnutí nebo exekucí. Se zahájením insolvenčního řízení se spojují také další účinky stanovené zákonem.

(3) Lhůty k uplatnění práv, která lze podle odstavce 1 uplatnit pouze přihláškou, po zahájení insolvenčního řízení nezačínají nebo dále neběží.

(4) Účinky zahájení insolvenčního řízení nastávají okamžikem zveřejnění vyhlášky, kterou se oznamuje zahájení

insolvenčního řízení, v insolvenčním rejstříku.

(5) Nestanoví-li zákon u některého ze způsobů řešení úpadku jinak, trvají účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení do skončení insolvenčního řízení, a jde-li o reorganizaci, do schválení reorganizačního plánu.

(6) K rozhodnutím a opatřením přijatým při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce v rozporu s omezením podle odstavce 1 písm. c) se v insolvenčním řízení nepřihlíží. Je-li to nezbytné k naplnění účelu insolvenčního řízení, může insolvenční soud kdykoli i bez návrhu pozastavit vykonatelnost nebo odložit právní moc rozhodnutí nebo opatření přijatých při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce v rozporu s omezením podle odstavce 1 písm. c); může také zakázat přijetí rozhodnutí nebo opatření připravovaných při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce v rozporu s omezením podle odstavce 1 písm. c). Proti rozhodnutí insolvenčního soudu podle věty druhé mohou podat odvolání účastníci řízení o výkon rozhodnutí nebo exekučního řízení. Rozhodnutí insolvenčního soudu podle věty druhé se doručuje zvlášť také orgánu nebo osobě, která rozhodnutí nebo opatření při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce přijala nebo připravovala.

§ 110

(1) Věřitelé dlužníka jsou od zahájení insolvenčního řízení oprávněni uplatnit v něm své pohledávky přihláškou, a to i v případě, že insolvenční soud ještě nezveřejnil výzvu k podávání přihlášek.

(2) Insolvenční soud vyzve věřitele, kteří chtějí své pohledávky uplatnit v insolvenčním řízení, aby podali přihlášku pohledávky. Tuto výzvu lze spojit s oznámením o zahájení insolvenčního řízení; je-li výzva učiněna samostatně až v průběhu insolvenčního řízení, oznamuje se stejným způsobem, jakým se oznamuje zahájení insolvenčního řízení.

(3) Přihlášky pohledávek na základě výzvy podle odstavce 2 mohou věřitelé podávat až do rozhodnutí o úpadku. Kratší lhůtu není insolvenční soud oprávněn stanovit. Náležitosti této výzvy stanoví prováděcí právní předpis.

Nakládání s majetkovou podstatou

§ 111

(1) Nerozhodne-li insolvenční soud jinak, je dlužník povinen zdržet se od okamžiku, kdy nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, nakládání s majetkovou podstatou a s majetkem, který do ní může náležet, pokud by mělo jít o podstatné změny ve skladbě, využití nebo určení tohoto majetku anebo o jeho nikoli zanedbatelné zmenšení. Peněžité závazky vzniklé před zahájením insolvenčního řízení je dlužník oprávněn plnit jen v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem.

(2) Omezení podle odstavce 1 se netýká úkonů nutných ke splnění povinností stanovených zvláštními právními předpisy²²⁾, k provozování podniku v rámci obvyklého hospodaření, k odvrácení hrozící škody, k plnění zákonné vyživovací povinnosti a ke splnění procesních sankcí. Dále se omezení podle odstavce 1 nevztahuje na uspokojování pohledávek za majetkovou podstatou (§ 168) a pohledávek jim postavených na roveň (§ 169); tyto pohledávky se uspokojují v termínech splatnosti, je-li to podle stavu majetkové podstaty možné.

(3) Právní úkony, které dlužník učinil v rozporu s omezeními stanovenými v důsledku účinků spojených se

zahájením insolvenčního řízení, jsou vůči věřitelům neúčinné, ledaže si k nim dlužník nebo jeho věřitel předem vyžádal souhlas insolvenčního soudu.

§ 112

(1) Insolvenční soud ustanoví předběžným opatřením předběžného správce i bez návrhu, jestliže nařídil předběžné opatření, kterým omezil dlužníka v nakládání s majetkovou podstatou v širším rozsahu, než je uvedeno v § 111.

(2) Insolvenční soud může předběžného správce ustanovit i tehdy, jestliže vyhlásil moratorium nebo odůvodňuje-li to rozsah majetkové podstaty, který je vhodné i předběžně zjistit a zajistit, anebo jsou-li zde jiné, stejně závažné důvody.

(3) Povinností předběžného správce je provést opatření ke zjištění dlužníkovy majetku a k jeho zajištění, jakož i k přezkoumání dlužníkovy účetnictví nebo evidence vedené podle zvláštního právního předpisu¹³).

(4) Jestliže insolvenční soud před rozhodnutím o úpadku zruší předběžné opatření, kterým byl ustanoven předběžný správce, uloží mu současně, aby ve stanovené lhůtě podal insolvenčnímu soudu zprávu o své činnosti, zejména o stavu majetku, který spravoval, a aby vyúčtoval náklady, které mu vznikly. Stejně se postupuje, jestliže na základě odvolání změnil předběžné opatření odvolací soud, ledaže jde o změny, které se netýkají osoby předběžného správce a jeho činnosti.

§ 113

(1) Je-li nutné zabránit v době do vydání rozhodnutí o úpadku změnám v rozsahu majetkové podstaty v neprospěch věřitelů, insolvenční soud může i bez návrhu nařídít předběžné opatření, kterým dlužníkovi uloží, aby nenakládal s určitými věcmi nebo právy náležejícími do jeho majetkové podstaty, nebo rozhodne, že dlužník může nakládat s majetkovou podstatou nebo její částí pouze se souhlasem předběžného správce. Může též nařídít, aby osoby, které mají závazky vůči dlužníkovi, napříště plnění neposkytovaly dlužníkovi, ale předběžnému správci. Současně ustanoví předběžného správce, pokud tak neučinil dříve.

(2) Rozhodnutí podle odstavce 1 doručí insolvenční soud do vlastních rukou dlužníkovi a předběžnému správci.

(3) Týkají-li se omezení uložená dlužníku té části jeho majetkové podstaty, která je zapsána v katastru nemovitostí, v Rejstříku zástav nebo v jiných veřejných či neveřejných seznamech, které podle zvláštních právních předpisů osvědčují vlastnictví nebo jiná věcná práva k tomuto majetku, insolvenční soud doručí stejnopis předběžného opatření také katastrálním pracovištím příslušných katastrálních úřadů (dále jen „katastrální pracoviště“), Notářské komoře České republiky a orgánu nebo osobě, která vede jiný veřejný či neveřejný seznam.

(4) Proti předběžnému opatření nařízenému podle tohoto ustanovení se může odvolat pouze dlužník. Jde-li o usnesení, kterým insolvenční soud návrh na nařízení takového předběžného opatření zamítl, je osobou oprávněnou k podání odvolání osoba, která návrh podala.

(5) Předběžné opatření zanikne

a) uplynutím doby, po kterou mělo trvat,

- b) vydáním rozhodnutí podle § 142, neurčí-li insolvenční soud v takovém rozhodnutí, že předběžné opatření zanikne až právní mocí rozhodnutí,
- c) účinností moratoria, ledaže insolvenční soud určil v rozhodnutí o vyhlášení moratoria jinak,
- d) vydáním rozhodnutí, kterým se předběžné opatření zruší, jakmile pominou důvody, pro které bylo nařízeno.

(6) Rozhodnutí podle odstavce 5 písm. d) může insolvenční soud vydat i bez návrhu. Pro jeho doručení platí odstavce 2 a 3 obdobně; odvolat se proti němu může pouze osoba, která návrh na nařízení předběžného opatření podala, není-li totožná s osobou, která navrhla zrušení předběžného opatření.

§ 114

Jestliže osoba, která má závazek vůči dlužníkovi, plní tento závazek po zahájení insolvenčního řízení dlužníku, ačkoliv podle předběžného opatření má plnění poskytnout předběžnému správci, a plnění se nedostane do majetkové podstaty, není tím svého závazku zproštěna, ledaže prokáže, že o předběžném opatření nemohla vědět.

DÍL 4

Moratorium

§ 115

Dlužník, který je podnikatelem, může do 7 dnů od podání insolvenčního návrhu, a jde-li o insolvenční návrh věřitele do 15 dnů od jeho doručení insolvenčním soudem, navrhnout insolvenčnímu soudu vyhlášení moratoria; toto právo nemá právnická osoba v likvidaci.

Návrh na moratorium

§ 116

(1) Návrh na moratorium musí kromě obecných náležitostí podání¹⁸⁾ obsahovat všechny skutečnosti, které odůvodňují jeho vyhlášení.

(2) K návrhu podle odstavce 1 je dlužník kromě seznamů a listin, které je povinen připojit k insolvenčnímu návrhu, povinen připojit poslední účetní závěrku a písemné prohlášení většiny jeho věřitelů, počítané podle výše jejich pohledávek, že s vyhlášením moratoria souhlasí; podpisy věřitelů na tomto prohlášení musí být úředně ověřeny.

§ 117

Rozhodnutí o návrhu na moratorium

O návrhu na moratorium rozhodne insolvenční soud do konce pracovního dne nejbližší následujícího po dni, kdy mu takový návrh došel; § 43 občanského soudního řádu se nepoužije.

§ 118

Vyhlášení moratoria

- (1) Insolvenční soud vyhlásí moratorium, jestliže jsou splněny předpoklady uvedené v § 115 a 116 a nebylo-li dosud rozhodnuto o insolvenčním návrhu; jinak návrh na moratorium odmítne.
- (2) Proti rozhodnutí, jímž insolvenční soud vyhlásí moratorium, není odvolání přípustné. Proti rozhodnutí, kterým se návrh na moratorium odmítá, se může odvolat pouze dlužník.

§ 119

Účinnost moratoria

- (1) Moratorium je účinné od okamžiku zveřejnění rozhodnutí o jeho vyhlášení v insolvenčním rejstříku a trvá po dobu uvedenou v návrhu na moratorium, nejdéle však 3 měsíce.
- (2) Insolvenční soud může na návrh dlužníka prodloužit moratorium nejdéle o 30 dnů, jestliže dlužník k takovému návrhu připojí ke dni podání návrhu aktualizovaný seznam závazků a písemné prohlášení většiny jeho věřitelů, počítané podle výše jejich pohledávek, že s prodloužením moratoria souhlasí; podpisy věřitelů na tomto prohlášení musí být úředně ověřeny.

Účinky moratoria

§ 120

- (1) Po dobu trvání moratoria nelze vydat rozhodnutí o úpadku.
- (2) Není-li dále stanoveno jinak, po dobu trvání moratoria zůstávají zachovány účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení.

§ 121

- (1) I v době trvání moratoria mohou oprávněné osoby přistoupit k řízení a věřitelé uplatnit svá práva přihláškou pohledávky. Účinky těchto úkonů však nastávají až zánikem moratoria, není-li dále stanoveno jinak.
- (2) Za věřitele dlužníka se po dobu trvání moratoria považují přihlášení věřitelé a osoby uvedené v seznamu závazků.

§ 122

Nakládání s majetkovou podstatou po dobu trvání moratoria

- (1) Závazky bezprostředně souvisící se zachováním provozu podniku vzniklé v posledních 30 dnech před

vyhlášením moratoria nebo po něm je dlužník po dobu trvání moratoria oprávněn hradit přednostně před dříve splatnými závazky.

(2) Smlouvy na dodávky energií a surovin, jakož i další smlouvy o dodávkách zboží a služeb, které ke dni vyhlášení moratoria trvaly alespoň po dobu 3 měsíců, nemůže druhý účastník smlouvy po dobu trvání moratoria vypovědět nebo od nich odstoupit pro prodlení dlužníka s placením úhrady za zboží nebo služby, ke kterému došlo před vyhlášením moratoria, nebo pro zhoršení majetkové situace dlužníka, hradí-li dlužník na základě těchto smluv řádně a včas alespoň závazky podle odstavce 1.

(3) Započtení vzájemných pohledávek dlužníka a věřitele není po dobu trvání moratoria přípustné, ledaže insolvenční soud určí jinak předběžným opatřením. To platí i tehdy, jestliže zákonné podmínky tohoto započtení byly splněny před vyhlášením moratoria.

§ 123

(1) Navrhne-li to dlužník, ustanoví insolvenční soud v rozhodnutí o vyhlášení moratoria předběžného správce. Za trvání moratoria ustanoví insolvenční soud předběžného správce též na návrh věřitele nebo věřitelů dlužníka, kteří nepodepsali prohlášení podle § 116 odst. 2 a jejichž pohledávky, počítané podle výše, činí alespoň desetinu pohledávek věřitelů, které dlužník uvedl v seznamu závazků.

(2) Nejde-li o insolvenčního navrhovatele, může insolvenční soud navrhovateli nebo navrhovatelům podle odstavce 1 uložit, aby ve stanovené lhůtě zaplatil zálohu na náklady předběžného správce; § 108 se použije přiměřeně.

§ 124

Zánik moratoria

(1) Moratorium zaniká uplynutím doby, na kterou bylo vyhlášeno; před uplynutím této doby zaniká moratorium rozhodnutím insolvenčního soudu o jeho zrušení.

(2) Insolvenční soud zruší moratorium

a) na návrh většiny věřitelů, počítané podle výše jejich pohledávek, uvedené v seznamu závazků,

b) i bez návrhu, jestliže dlužník uvedl v návrhu na moratorium nepravdivé údaje, nebo vyjde-li za trvání moratoria najevo, že dlužník vyhlášením moratoria sledoval nepoctivý záměr, zejména přednostní uspokojení jen některých jeho věřitelů.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 2 písm. b) vydá insolvenční soud po slyšení dlužníka, předběžného správce, byl-li ustanoven, a zpravidla též po vyjádření alespoň 3 věřitelů s nejvyššími pohledávkami, kteří podepsali prohlášení podle § 116 odst. 2.

(4) O návrhu na zrušení moratoria rozhodne insolvenční soud neprodleně.

(5) Před uplynutím stanovené doby zanikne moratorium i tím, že insolvenční soud zamítne nebo odmítne

insolvenční návrh anebo řízení o něm zastaví.

§ 125

Dlužník uvedený v § 115 může u insolvenčního soudu podat návrh na moratorium i před zahájením insolvenčního řízení. Není-li dále stanoveno jinak, platí pro řízení o tomto návrhu obdobně § 115 až 124.

§ 126

(1) Rozhoduje-li o návrhu na moratorium před zahájením insolvenčního řízení, nezveřejňuje insolvenční soud až do rozhodnutí o vyhlášení moratoria informace o průběhu řízení; právo nahlížet do spisu, s výjimkou protokolu o hlasování, a činit si z něho výpisy a opisy, má po tuto dobu pouze dlužník.

(2) Před zahájením insolvenčního řízení nastávají vyhlášením moratoria účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení; ustanovení § 122 tím není dotčeno.

(3) Pro vyrozumění o vyhlášení moratoria před zahájením insolvenčního řízení se použije za trvání moratoria ustanovení § 102 obdobně.

(4) Moratorium vyhlášené před zahájením insolvenčního řízení zaniká i tím, že dlužník podá insolvenční návrh.

§ 127

(1) Dlužník, který v době trvání moratoria poruší své povinnosti stanovené tímto zákonem, odpovídá věřitelům za škodu nebo jinou újmu, kterou jim tím způsobí. Této odpovědnosti se dlužník zproští, jen když prokáže, že škodě nebo jiné újmě nemohl zabránit ani při vynaložení veškerého úsilí, které po něm bylo možné spravedlivě požadovat se zřetelem k průběhu moratoria.

(2) Za škodu nebo jinou újmu vzniklou podle odstavce 1 ručí společně a nerozdílně členové statutárního orgánu dlužníka.

§ 127a

Mimořádné moratorium

(1) V době do 30. června 2021 může dlužník, který je podnikatelem a který nebyl k 5. říjnu 2020 v úpadku, podat u insolvenčního soudu před zahájením insolvenčního řízení, případně po jeho zahájení k návrhu jiné osoby, návrh na mimořádné moratorium. Jde-li o návrh na mimořádné moratorium podaný po zahájení insolvenčního řízení na návrh jiné osoby, musí být podán do 15 dnů od doručení insolvenčního návrhu dlužníku insolvenčním soudem. Není-li dále stanoveno jinak, platí pro řízení o tomto návrhu a pro účinky mimořádného moratoria § 117 až 124, § 126 odst. 1, 3 a 4 a § 127. Ustanovení § 118 odst. 1, § 119 odst. 2, § 120 odst. 2 a § 122 odst. 1 a 3 se nepoužijí.

(2) Návrh na mimořádné moratorium musí kromě obecných náležitostí podání obsahovat:

a) okolnosti, na nichž se zakládá místní příslušnost insolvenčního soudu ve smyslu § 7b,

- b) prohlášení o tom, že dlužníkovo středisko hlavních zájmů je v České republice, případně jiné okolnosti, na nichž se zakládá mezinárodní příslušnost insolvenčního soudu,
- c) počet dlužníkových zaměstnanců v pracovním poměru k datu podání návrhu,
- d) výši dlužníkova obratu za poslední účetní období,
- e) čestné prohlášení dlužníka, že

(3) Insolvenční soud vyhlásí mimořádné moratorium, jestliže návrh na mimořádné moratorium obsahuje předepsané náležitosti a nebylo-li dosud rozhodnuto o insolvenčním návrhu ani dříve vyhlášeno mimořádné moratorium; jinak návrh na mimořádné moratorium odmítne. V rozhodnutí, kterým se mimořádné moratorium vyhlašuje, insolvenční soud vždy uvede, že se jedná o mimořádné moratorium.

(4) Se zveřejněním rozhodnutí o vyhlášení mimořádného moratoria v insolvenčním rejstříku se spojují účinky podle § 109 odst. 1 písm. b) a c), odst. 2 a 6 a § 111. Ustanovení § 112 a 113 se použijí obdobně. V době po podání návrhu na mimořádné moratorium je dlužník povinen vyvinout veškeré úsilí, které lze po něm spravedlivě požadovat, aby věřitelé byli uspokojeni v co nejvyšší míře, a společnému zájmu věřitelů je povinen dát přednost před zájmy vlastními i před zájmy jiných osob.

(5) Po dobu trvání mimořádného moratoria nebrání dlužníkovi ustanovení § 111 v tom, aby využil veřejné podpory poskytované podnikatelům ke zmírnění dopadů onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS CoV-2.

(6) Závazky bezprostředně související se zachováním provozu podniku vzniklé po vyhlášení mimořádného moratoria je dlužník po dobu jeho trvání oprávněn hradit přednostně před dříve splatnými závazky. Osoby, které nejsou podle § 122 odst. 2 oprávněny ukončit smlouvy s dlužníkem výpovědí nebo odstoupením, nejsou po dobu trvání mimořádného moratoria oprávněny odepřít plnění nebo pokračování takových smluv ani na základě jiného důvodu, ledaže jde o odepření nového čerpání úvěru či jiného peněžního plnění v důsledku případu porušení podmínky pro jeho poskytnutí, který nastal již před vyhlášením mimořádného moratoria.

(7) Lhůty k uplatnění práv vůči dlužníku po dobu trvání mimořádného moratoria nezačínají nebo dále neběží.

(8) Insolvenční soud může na návrh dlužníka prodloužit mimořádné moratorium nejdéle o 3 měsíce, jestliže dlužník k takovému návrhu připojí seznam svých závazků, o kterém čestně prohlásí, že je k datu podání návrhu úplný a správný, a písemné prohlášení většiny jeho věřitelů, počítané podle výše jejich pohledávek, že s prodloužením mimořádného moratoria souhlasí. Není-li prohlášení věřitele doručeno insolvenčnímu soudu v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem věřitele nebo odesláno z datové schránky věřitele, musí být podpis věřitele na tomto prohlášení úředně ověřen. Ustanovení § 53 se nepoužije. Souhlas věřitelů s prodloužením mimořádného moratoria podle věty první se nevyžaduje, podal-li dlužník návrh na mimořádné moratorium do 31. srpna 2020.

(9) Před zánikem mimořádného moratoria podle § 126 odst. 4 insolvenční soud zruší mimořádné moratorium i postupem podle § 124 odst. 2 písm. b), odst. 3 a 4. Ustanovení § 124 odst. 5 se nepoužije. Ustanovení § 124 odst. 2 písm. a) se použije pouze v případě, že mimořádné moratorium bylo prodlouženo podle odstavce 8.

(10) Mimořádné moratorium skončí i tím, že insolvenční soud na dlužníkův návrh rozhodne o jeho skončení nebo vyhlásí moratorium podle § 115. Skončí-li mimořádné moratorium uplynutím doby, na kterou bylo vyhlášeno, nebo rozhodnutím insolvenčního soudu na dlužníkův návrh, vyškrtne insolvenční soud dlužníka neprodleně ze seznamu dlužníků a údaje o něm v insolvenčním rejstříku znepřístupní.

(11) Odpovědnost a ručení podle § 127 se vztahuje i na škodu nebo jinou újmu vzniklou nepravdivým prohlášením ohledně skutečností uvedených v odstavci 2 písm. e) a ohledně seznamu závazků předloženého podle odstavce 8

(12) Není-li v tomto paragrafu stanoveno jinak, všude tam, kde tento zákon používá označení moratorium, rozumí se tím i mimořádné moratorium.

(13) Ministerstvo spravedlnosti uveřejní elektronický formulář návrhu na mimořádné moratorium způsobem umožňujícím dálkový přístup.

DÍL 5

Projednání insolvenčního návrhu a rozhodnutí o něm

§ 128

(1) Insolvenční návrh, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý, insolvenční soud odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení; učiní tak neprodleně, nejpozději dc 7 dnů poté, co byl insolvenční návrh podán. Ustanovení § 43 občanského soudního řádu se nepoužije.

(2) Nejsou-li k insolvenčnímu návrhu připojeny zákonem požadované přílohy nebo neobsahují-li tyto přílohy stanovené náležitosti, určí insolvenční soud navrhovateli lhůtu k doplnění insolvenčního návrhu a je-li insolvenční návrh podán za dlužníka osobou podle § 390a odst. 1, vyzve ji insolvenční soud usnesením k doplnění insolvenčního návrhu v jím určené lhůtě a toto usnesení doručí také dlužníku. Tato lhůta nesmí být delší než 7 dnů; to neplatí, jde-li o insolvenční návrh podle § 98 odst. 1. Je-li insolvenční návrh podán za dlužníka osobou podle § 390a odst. 1, nezačne tato lhůta běžet dříve, než je usnesení podle věty první doručeno jak dlužníku, tak osobě podle § 390a odst. 1. Nebude-li insolvenční návrh ve stanovené lhůtě doplněn, insolvenční soud jej odmítne.

(3) Insolvenční soud může rozhodnout, aby mu seznamy uvedené v § 104 odst. 1 a případně též výkaz stavu likvidity a výhled vývoje likvidity předložil i dlužník, který není insolvenčním navrhovatelem; má-li insolvenční navrhovatel vůči dlužníku vykonatelnou pohledávku, uloží insolvenční soud tuto povinnost dlužníku vždy. Seznam majetku, výkaz stavu likvidity a výhled vývoje likvidity zveřejní v takovém případě v insolvenčním rejstříku až po rozhodnutí o úpadku.

(4) Osobou oprávněnou k podání odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 je insolvenční navrhovatel. Proti rozhodnutí podle odstavce 3 není odvolání přípustné.

§ 128a

Odmítnutí insolvenčního návrhu pro zjevnou bezdůvodnost

(1) Insolvenční návrh podaný věřitelem insolvenční soud odmítne také tehdy, je-li zjevně bezdůvodný; učiní tak

neprodleně, nejpozději do 7 dnů poté, co byl insolvenční návrh podán.

(2) Insolvenční návrh je zjevně bezdůvodný zejména tehdy, jestliže

- a) insolvenční navrhovatel dokládá oprávnění jej podat pohledávkou, ke které se pro účely rozhodnutí o úpadku nepřihlíží,
- b) jde o insolvenční návrh podaný opětovně a insolvenční navrhovatel při jeho podání nedoloží, že splnil povinnosti uložené mu případně předchozím rozhodnutím o insolvenčním návrhu,
- c) jeho podáním insolvenční navrhovatel zjevně sleduje zneužití svých práv na úkor dlužníka, nebo
- d) záloha na náklady insolvenčního řízení splatná s podáním insolvenčního návrhu nebyla věřitelem, který insolvenční návrh podal, řádně a včas zaplacená.

(3) V rozhodnutí, jímž odmítá insolvenční návrh pro zjevnou bezdůvodnost, může insolvenční soud uložit insolvenčnímu navrhovateli, aby za jeho podání zaplatil pokutu určenou do výše 500 000 Kč se zřetelem ke všem okolnostem věci, zejména k okolnostem podání insolvenčního návrhu, následkům jeho podání a jejich závažnosti, k jednání insolvenčního navrhovatele po podání návrhu a případné účinné snaze nahradit způsobenou škodu nebo odstranit škodlivé následky.

(4) Insolvenční navrhovatel, jehož insolvenční návrh byl pravomocně odmítnut podle odstavce 1, může podat nový insolvenční návrh proti stejnému dlužníkovi nejdříve po 6 měsících od právní moci rozhodnutí podle odstavce 1, jinak se k insolvenčnímu návrhu nepřihlíží. To neplatí, byl-li insolvenční návrh odmítnut proto, že spolu s insolvenčním návrhem nebyla složena záloha na náklady insolvenčního řízení.

(5) Bylo-li dříve rozhodnuto podle § 100a odst. 1, insolvenční soud rozhodnutí podle odstavce 1, případně i rozhodnutí o odvolání proti němu, doručí zvlášť pouze insolvenčnímu navrhovateli a dlužníku.

§ 129

(1) Insolvenční navrhovatel může vzít insolvenční návrh zpět až do vydání rozhodnutí o úpadku nebo do právní moci jiného rozhodnutí o insolvenčním návrhu.

(2) Věřitel, který vzal zpět insolvenční návrh, jej může pro tutéž pohledávku znovu podat až po 6 měsících ode dne jeho zpětvzetí. Totéž platí pro osobu, která pohledávku od věřitele nabyla.

§ 130

(1) Je-li insolvenční návrh vzat zpět, insolvenční soud řízení zastaví. Je-li insolvenční návrh vzat zpět až poté, co o něm insolvenční soud rozhodl jinak než vydáním rozhodnutí o úpadku, avšak rozhodnutí není dosud v právní moci, insolvenční soud rozhodne též o zrušení rozhodnutí.

(2) Je-li insolvenčních navrhovatelů více a insolvenční návrh vezme zpět jen některý z nich, insolvenční soud řízení zastaví jen ve vztahu k navrhovateli, který vzal návrh zpět.

(3) Byl-li insolvenční návrh vzat zpět až po vydání rozhodnutí o úpadku nebo poté, co jiné rozhodnutí o

insolvenčním návrhu již nabylo právní moci, insolvenční soud rozhodne, že zpětvzetí insolvenčního návrhu není účinné.

(4) Osobou oprávněnou k podání odvolání proti rozhodnutí podle odstavců 1 až 3 je pouze insolvenční navrhovatel

(5) Byl-li insolvenční návrh vzat zpět proto, že dlužník po zahájení insolvenčního řízení uhradil pohledávku insolvenčního navrhovatele, má se při rozhodování o náhradě nákladů insolvenčního řízení v pochybnostech za to, že dlužník zavinil zastavení insolvenčního řízení.

§ 131

(1) Skutečnosti, na jejichž základě insolvenční soud rozhoduje, musí být v rámci projednání insolvenčního návrhu osvědčeny.

(2) Při projednání insolvenčního návrhu podaného věřitelem se k výkazu stavu likvidity a výhledu vývoje likvidity pro účely § 3 odst. 3 přihlíží pouze, předloží-li dlužník oba dokumenty insolvenčnímu soudu nejpozději do 14 dní od zveřejnění vyhlášky o zahájení insolvenčního řízení v insolvenčním rejstříku. Tuto lhůtu může insolvenční soud na žádost dlužníka z důvodů zvláštního zřetele hodných přiměřeně prodloužit.

§ 132

(1) U insolvenčního návrhu dlužníka postačí, jsou-li rozhodné skutečnosti osvědčeny údaji insolvenčního návrhu a jeho přílohami.

(2) Má-li dlužník více statutárních orgánů oprávněných jednat jeho jménem samostatně nebo má-li více osob, které mají postavení statutárního orgánu, oprávněných jednat jeho jménem samostatně, a není-li jeho insolvenční návrh některou z těchto osob podepsán, insolvenční soud vydá rozhodnutí o úpadku až poté, co se takováto osoba k insolvenčnímu návrhu vyjádřila nebo jí uplynula lhůta k vyjádření. Obdobně se postupuje, má-li dlužník více zákonných zástupců oprávněných jednat jeho jménem samostatně.

(3) Podle odstavce 1 nelze postupovat, vyjdou-li v průběhu insolvenčního řízení najevo skutečnosti, které jsou s tvrzeními dlužníka obsaženými v insolvenčním návrhu nebo se skutečnostmi obsaženými v listinách připojených k insolvenčnímu návrhu v rozporu. Totéž platí, jestliže insolvenční soud zjistí, že další osoby oprávněné jednat jménem dlužníka, které insolvenční návrh nepodepsaly, s podáním insolvenčního návrhu nesouhlasí.

§ 133

(1) Nebyl-li insolvenční návrh odmítnut nebo nebylo-li řízení o něm zastaveno, lze o insolvenčním návrhu jiné osoby než dlužníka rozhodnout bez jednání jen tehdy, jestliže

a) insolvenční soud plně vyhoví návrhu, kterému nikdo neodporoval, nebo

b) o něm lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí.

(2) Insolvenční soud vždy nařídí jednání o insolvenčním návrhu jiné osoby než dlužníka, závisí-li rozhodnutí na zjištění sporných skutečností o tom, zda dlužník je v úpadku. Provádí-li dokazování ke zjištění dlužníkova úpadku nebo jeho hrozícího úpadku nad rámec důkazních návrhů účastníků, nařídí jednání i v případě insolvenčního návrhu dlužníka.

(3) Dlužníku musí být vždy dána možnost, aby se k insolvenčnímu návrhu před rozhodnutím o úpadku vyjádřil.

§ 134

Insolvenční soud je povinen učinit do 10 dnů od podání insolvenčního návrhu úkony směřující k rozhodnutí věci. O insolvenčním návrhu rozhodne bez zbytečného odkladu, v případě uvedeném v § 132 odst. 1 nejpozději do 15 dnů od jeho podání; je-li vyhlášeno moratorium, neskončí tato lhůta dříve než uplynutím 10 dnů od zániku moratoria.

§ 135

Při projednávání insolvenčního návrhu podaného jinou osobou než dlužníkem mají jiní účastníci insolvenčního řízení než dlužník stejná práva a povinnosti jako insolvenční navrhovatel; jednají však pouze sami za sebe. Odporují-li jejich úkony úkonům insolvenčního navrhovatele, posoudí je insolvenční soud po uvážení všech okolností.

Rozhodnutí o úpadku

§ 136

(1) Insolvenční soud vydá rozhodnutí o úpadku, je-li osvědčením nebo dokazováním zjištěno, že dlužník je v úpadku nebo že mu úpadek hrozí.

(2) Rozhodnutí o úpadku musí obsahovat

- a) výrok o tom, že se zjišťuje úpadek dlužníka nebo jeho hrozící úpadek,
- b) výrok, jímž insolvenční soud ustanovuje insolvenčního správce,
- c) údaj o tom, kdy nastávají účinky rozhodnutí o úpadku,
- d) výzvu, aby věřitelé, kteří dosud nepřihlásili své pohledávky, tak učinili ve lhůtě 2 měsíců, s poučením o následcích jejího zmeškání,
- e) výzvu, aby věřitelé insolvenčnímu správci neprodleně sdělili, jaká zajišťovací práva uplatní na dlužníkových věcech, právech, pohledávkách nebo jiných majetkových hodnotách, s poučením, že jinak mohou odpovídat za škodu nebo jinou újmu vzniklou tím, že do majetkové podstaty nebude včas sepsán majetek dlužníka sloužící k zajištění, nebo tím, že nebudou včas zjištěna zajišťovací práva; to neplatí, jsou-li tato zajišťovací práva zřejmá z veřejného seznamu,
- f) není-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, výrok, jímž se určí místo a termín konání schůze věřitelů a přezkumného jednání; je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení

oddlužení, výrok, jímž se uloží insolvenčnímu správci podat insolvenčnímu soudu ve lhůtě do 2 měsíců po uplynutí lhůty k přihlášení pohledávek zprávu o přezkumu, zprávu pro oddlužení a předložit soupis majetkové podstaty,

g) výrok, jímž se uloží dlužníku, který tak dosud neučinil, aby ve stanovené lhůtě sestavil a odevzdal insolvenčnímu správci seznam svého majetku s uvedením svých dlužníků, a není-li způsobem řešení úpadku oddlužení, seznam závazků s uvedením svých věřitelů,

h) je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, výzvu, aby v případě zájmu přihlášení věřitelé insolvenčnímu soudu sdělili, že mají zájem o výkon funkce ve věřitelském orgánu,

i) je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, výzvu nezajištěným věřitelům, aby soud ve lhůtě do 7 dnů od zveřejnění zprávy pro oddlužení v insolvenčním rejstříku navrhli konání schůze věřitelů podle § 399 odst. 1 nebo aby v této lhůtě hlasovali podle § 400, s poučením o následcích zmeškání této lhůty.

(3) V rozhodnutí o úpadku spojeném s rozhodnutím o povolení oddlužení, případně kdykoliv po povolení oddlužení insolvenční soud přikáže plátcí mzdy nebo jiného příjmu dlužníka, aby prováděl srážky za účelem uhrazení zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce náležící za období do schválení oddlužení. Plátce mzdy nebo jiného příjmu provádí srážky v rozsahu, v jakém mohou být při výkonu rozhodnutí uspokojeny přednostní pohledávky, nejvýše však ve výši stanovené prováděcím právním předpisem; ustanovení § 391 odst. 2 a § 398 odst. 5 se použijí obdobně. Nestačí-li sražená částka k uhrazení zálohy, postihnou se těmito srážkami i peněžní prostředky podléhající zajištění podle § 109 odst. 2.

(4) Je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, rozhodnutí nemusí obsahovat odůvodnění, jestliže žádný z věřitelů neuplatnil stanovisko podle § 389 odst. 2 písm. a) a nebyly zde pochybnosti podle § 397 odst. 1.

(5) V rozhodnutí o úpadku rozhodne insolvenční soud také o žádosti dlužníka o prodloužení lhůty k předložení reorganizačního plánu (§ 316 odst. 5 a 6). V rozhodnutí o úpadku, s nímž je spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, uloží insolvenční soud dále dlužníku, aby platil zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce alespoň v minimální výši stanovené prováděcím právním předpisem, a to v rozsahu, ve kterém k úhradě těchto záloh nepostačují peněžní prostředky získané postupem podle odstavce 3.

(6) Insolvenční správce ustanovený v rozhodnutí o úpadku navazuje na činnost předběžného správce, byl-li dříve ustanoven. Nejde-li o stejnou osobu, je předběžný správce povinen podat insolvenčnímu správci úplné informace o své dosavadní činnosti a předat mu její výsledky, jakož i doklady, které má k dispozici, a poskytnout mu potřebnou součinnost.

§ 137

(1) Není-li způsobem řešení úpadku oddlužení, svolá insolvenční soud schůzi věřitelů tak, aby se konala nejpozději do 3 měsíců od rozhodnutí o úpadku.

(2) Není-li způsobem řešení úpadku oddlužení, určí insolvenční soud termín přezkumného jednání tak, aby se konalo nejpozději do 2 měsíců po uplynutí lhůty k přihlášení pohledávek, ne však dříve než po 7 dnech od uplynutí této lhůty; z důvodů hodných zvláštního zřetele může insolvenční soud tuto lhůtu prodloužit.

(3) Jestliže se první schůze věřitelů svolaná po rozhodnutí o úpadku má konat před přezkumným jednáním, svolá insolvenční soud v rozhodnutí o úpadku další schůzi věřitelů na den, kdy se má konat přezkumné jednání, a to tak, aby se konala po skončení přezkumného jednání.

§ 138

Rozhodnutí o úpadku doručí insolvenční soud dlužníku a insolvenčnímu správci do vlastních rukou.

Účinky rozhodnutí o úpadku

§ 140

Předběžná opatření a započtení

(1) I po rozhodnutí o úpadku trvají účinky spojené s předběžným opatřením nařízeným insolvenčním soudem; insolvenční soud však může i bez návrhu změnit své rozhodnutí o předběžném opatření. V rozsahu, ve kterém není dlužník oprávněn nakládat s majetkovou podstatou, přechází toto právo rozhodnutím o úpadku na insolvenčního správce.

(2) Započtení vzájemných pohledávek dlužníka a věřitele je po rozhodnutí o úpadku přípustné, jestliže zákonné podmínky tohoto započtení byly splněny před rozhodnutím o způsobu řešení úpadku, není-li dále stanoveno jinak. Započtení vzájemných pohledávek dlužníka a věřitele v případě jistoty při nájmu bytu podle § 2254 občanského zákoníku je přípustné i tehdy, jestliže zákonné podmínky tohoto započtení byly splněny do schválení oddlužení.

(3) Započtení podle odstavce 2 není přípustné, jestliže dlužníkům věřitel

- a) se ohledně své započitatelné pohledávky nestal přihlášeným věřitelem, nebo
- b) získal započitatelnou pohledávku neúčinným právním úkonem, nebo
- c) v době nabytí započitatelné pohledávky věděl o dlužníkově úpadku, anebo
- d) dosud neuhradil splatnou pohledávku dlužníka v rozsahu, v němž převyšuje započitatelnou pohledávku tohoto věřitele.

(4) Započtení podle odstavce 2 není rovněž přípustné v případech stanovených dále tímto zákonem nebo předběžným opatřením insolvenčního soudu.

§ 140a

Přerušování řízení

(1) Účinky rozhodnutí o úpadku nastávají okamžikem jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku. Rozhodnutím o úpadku se přerušují soudní a rozhodčí řízení o pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou, nebo na které se v insolvenčním řízení pohlíží jako na

přihlášené, anebo o pohledávkách, které se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170). Není-li dále stanoveno jinak, v těchto řízeních nelze pokračovat po dobu, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku.

(2) Je-li řízení podle odstavce 1 přerušeno, nekonají se jednání a neběží stanovené lhůty. Jestliže se v řízení pokračuje, počínají lhůty běžet znovu.

(3) Přerušování řízení působí na účastníky řízení, kteří v řízení vystupují na téže straně jako dlužník, jen jde-li o nerozlučné společenství³⁷⁾ nebo o vedlejší účastenství³⁸⁾.

(4) Jakmile se soud nebo jiný orgán příslušný k projednání a rozhodnutí věci dozví o přerušování řízení podle odstavce 1, vyrozumí o tom účastníky řízení; současně je poučí, že v řízení nelze pokračovat po dobu, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku. Rozhodnutí již vydaná se v době, kdy je řízení přerušeno, nedoručují, ledaže se týkají i jiných pohledávek; bylo-li řízení přerušeno po doručení rozhodnutí, avšak ještě předtím, než rozhodnutí nabylo právní moci, nenabývá rozhodnutí v rozsahu, v němž bylo řízení přerušeno, právní moci. Jestliže se v řízení pokračuje, rozhodnutí se doručuje znovu.

§ 140b

Zákaz vydání rozhodnutí

Nejde-li o řízení uvedená v § 140a, nelze v jiných soudních nebo rozhodčích řízeních po dobu, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, rozhodnout o pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou, nebo na které se v insolvenčním řízení pohlíží jako na přihlášené, anebo o pohledávkách, které se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170); to neplatí, jde-li o pohledávky věřitelů na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, pokud v trestním řízení o tomto trestném činu byl zajištěn majetek v majetkové podstatě dlužníka. K rozhodnutím vydaným v rozporu s tímto zákazem se v insolvenčním řízení nepřihlíží.

§ 140c

Nově zahájená řízení

V době, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, nelze zahájit soudní a rozhodčí řízení o pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou, nebo na které se v insolvenčním řízení pohlíží jako na přihlášené, nejde-li o incidenční spory, ani řízení o pohledávkách, které se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170).

§ 140d

Jiná řízení

(1) Jiná řízení než soudní a rozhodčí řízení se rozhodnutím o úpadku nepřerušují a lze je nově zahájit i v době, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku; v těchto řízeních však po dobu, po kterou trvají účinky rozhodnutí o

úpadku, nelze rozhodnout o náhradě škody nebo jiné újmy. K rozhodnutím vydaným v rozporu s tímto zákazem se v insolvenčním řízení nepřihlíží. Nestanoví-li zákon jinak, je účastníkem těchto jiných řízení i nadále dlužník.

(2) Rozhodnutím o úpadku se z jiných řízení podle odstavce 1 nepřerušují zejména

- a) daňové řízení,
- b) řízení ve věcech vkladu práva k nemovitostem,
- c) řízení o dlužných mzdových nárocích zaměstnanců dlužníka podle zvláštního právního předpisu ³⁹⁾,
- d) řízení o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ⁴⁰⁾.

§ 140e

Výkon rozhodnutí a exekuce

(1) V době, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, nelze nařídit nebo zahájit výkon rozhodnutí nebo exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty; to neplatí pro nařízení nebo zahájení výkonu rozhodnutí nebo exekuce na základě rozhodnutí insolvenčního soudu vydaného podle § 203 odst. 5.

(2) Pro výkon rozhodnutí nebo exekuci nařízenou nebo zahájenou v rozporu s omezením podle odstavce 1 platí § 109 odst. 6 obdobně.

§ 141

Odvolání proti rozhodnutí o úpadku

(1) Proti rozhodnutí o úpadku vydanému na základě insolvenčního návrhu dlužníka není odvolání přípustné. Proti rozhodnutí o úpadku vydanému na základě insolvenčního návrhu věřitele se může odvolat pouze dlužník; odvoláním však lze namítat pouze to, že rozhodnutí o úpadku nemělo být vydáno proto, že úpadek není osvědčen, nebo proto, že tomu brání překážka stanovená v tomto zákoně. Ke skutečnostem, které nastaly nebo vznikly po vydání rozhodnutí soudu prvního stupně, se v odvolacím řízení nepřihlíží.

(2) Je-li osvědčen úpadek dlužníka, není důvodem k tomu, aby odvolací soud zrušil nebo změnil rozhodnutí o úpadku, skutečnost, že insolvenční navrhovatel nedoložil, že má proti dlužníkovi splatnou pohledávku, ani skutečnost, že insolvenční navrhovatel v průběhu odvolacího řízení ztratil způsobilost být účastníkem řízení.

§ 141a

Právní moc rozhodnutí o úpadku

Po právní moci rozhodnutí o úpadku zastaví soud nebo jiný k tomu příslušný orgán řízení o pohledávkách nebo jiných právech, která byla zahájena v rozporu s omezeními podle § 109 odst. 1 písm. a) a podle § 140c.

Jiná rozhodnutí o insolvenčním návrhu

§ 142

Jinými rozhodnutími o insolvenčním návrhu jsou

- a) odmítnutí insolvenčního návrhu pro vady nebo pro zjevnou bezdůvodnost,
- b) zastavení řízení pro nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit nebo který se nepodařilo odstranit, nebo pro zpětvzetí insolvenčního návrhu,
- c) zamítnutí insolvenčního návrhu.

§ 143

(1) Insolvenční soud insolvenční návrh zamítne, nejsou-li splněny zákonem stanovené předpoklady pro vydání rozhodnutí o úpadku.

(2) Insolvenční návrh podaný věřitelem insolvenční soud zamítne, jestliže nebylo osvědčeno, že insolvenční navrhovatel a alespoň jedna další osoba má proti dlužníku splatnou pohledávku. Za další osobu se nepovažuje osoba, na kterou byla převedena některá z pohledávek insolvenčního navrhovatele proti dlužníku nebo její část v době 6 měsíců před podáním insolvenčního návrhu nebo po zahájení insolvenčního řízení.

(3) Není-li dlužník v úpadku pro předlužení, zamítne insolvenční soud insolvenční návrh podaný věřitelem i tehdy, osvědčí-li dlužník jednající v dobré víře, že jeho platební neschopnost vznikla v důsledku protiprávního jednání třetí osoby a že se zřetelem ke všem okolnostem lze důvodně předpokládat, že ji odvrátí v době do 3 měsíců po splatnosti jeho peněžitých závazků.

(4) Je-li dlužníkem právnická osoba, insolvenční soud zamítne insolvenční návrh podaný věřitelem i tehdy, jestliže stát nebo vyšší územní samosprávný celek po zahájení insolvenčního řízení převzal všechny její dluhy nebo se za ně zaručil.

§ 144

Insolvenční návrh nelze zamítnout proto, že majetek dlužníka nebude postačovat k úhradě nákladů insolvenčního řízení, i když je to zřejmé.

§ 145

Proti rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu se může odvolat pouze insolvenční navrhovatel.

§ 146

(1) Účinností rozhodnutí podle § 142 zanikají účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení a dosud vydaná

předběžná opatření. Odůvodňují-li to okolnosti případu, může insolvenční soud určit, že účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení a dosud vydaná předběžná opatření zaniknou až právní mocí rozhodnutí.

(2) V řízení o odvolání proti rozhodnutí podle § 142 se nepřihlíží ke skutečnostem, které nastaly nebo vznikly po vydání rozhodnutí soudu prvního stupně.

(3) Je-li toho podle stavu insolvenčního řízení zapotřebí, rozhodne insolvenční soud po právní moci rozhodnutí podle § 142 o hotových výdajích a odměně předběžného správce, jakož i o způsobu jejich úhrady; § 38 a 39 platí obdobně.

§ 147

(1) Bylo-li řízení o insolvenčním návrhu zastaveno nebo byl-li insolvenční návrh odmítnut vinou insolvenčního navrhovatele, má osoba, které zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu vznikla škoda nebo jiná újma, právo na náhradu takové škody nebo jiné újmy vůči insolvenčnímu navrhovateli. V pochybnostech se má za to, že insolvenční navrhovatel zavinil zastavení insolvenčního řízení nebo odmítnutí insolvenčního návrhu.

(2) Právo na náhradu škody nebo jiné újmy podle odstavce 1 lze uplatnit také tehdy, byl-li insolvenční návrh zamítnut; to neplatí, jestliže insolvenční návrh byl zamítnut proto, že dlužník po jeho podání splnil závazky, které osvědčovaly jeho úpadek, nebo proto, že se s věřiteli dohodl na jiném způsobu plnění těchto závazků, anebo z důvodu uvedeného v § 143 odst. 3.

(3) Je-li insolvenčním navrhovatelem právnická osoba, ručí za splnění náhrady škody nebo jiné újmy podle odstavců 1 a 2 společně a nerozdílně členové jeho statutárního orgánu, ledaže prokáží, že bez zbytečného odkladu po podání insolvenčního návrhu informovali insolvenční soud o tom, že insolvenční návrh není podán důvodně, nebo o tom, že není splněn některý z dalších předpokladů stanovených zákonem pro vydání rozhodnutí o úpadku.

(4) Žalobu, kterou uplatňuje práva podle odstavců 1 až 3, musí dlužník podat nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí, jímž se končí řízení o insolvenčním návrhu, a jiná osoba nejpozději do 6 měsíců od zveřejnění tohoto rozhodnutí v insolvenčním rejstříku; o žalobě však nelze rozhodnout před právní mocí tohoto rozhodnutí. Nejde o incidenční spor.

(5) Nebyla-li včas podána žaloba o uplatnění práva podle odstavců 1 a 2, právo na náhradu škody nebo jiné újmy podle odstavců 1 a 2 tím zaniká. Nebyla-li včas podána žaloba o uplatnění práva podle odstavce 3, právo domáhat se splnění náhrady škody nebo jiné újmy podle odstavců 1 a 2 podle odstavce 3 tím zaniká.

(6) Je-li zřejmé, že určité osobě vznikla zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu vinou insolvenčního navrhovatele škoda nebo jiná újma, může insolvenční soud nařídit předběžné opatření, kterým povinné osobě uloží, aby na náhradu této škody nebo jiné újmy složila do úschovy u soudu přiměřenou peněžitou částku¹⁹). Učiní tak jen na návrh oprávněné osoby podaný do 30 dnů od vydání rozhodnutí o zastavení řízení o insolvenčním návrhu, rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu nebo rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu; nebyl-li insolvenční návrh odmítnut podle § 128a, nelze předběžné opatření nařídit před nabytím právní moci takového rozhodnutí. Nařízení předběžného opatření nebrání, že celkovou výši škody nebo jiné újmy dosud nelze vyčíslit. Při nařízení předběžného opatření dále insolvenční soud postupuje obdobně podle § 100 odst. 2 a 3.

Stanovení způsobu řešení úpadku

§ 148

(1) Insolvenční soud spojí s rozhodnutím o úpadku rozhodnutí o prohlášení konkursu, je-li dlužníkem osoba, u které tento zákon vylučuje řešení úpadku reorganizací nebo oddlužením.

(2) Jestliže dlužník společně s insolvenčním návrhem, ve kterém jako způsob řešení úpadku navrhuje reorganizaci, předloží reorganizační plán přijatý alespoň polovinou všech zajištěných věřitelů, počítanou podle výše jejich pohledávek, a alespoň polovinou všech nezajištěných věřitelů, počítanou podle výše pohledávek, spojí insolvenční soud s rozhodnutím o úpadku i rozhodnutí o způsobu řešení úpadku.

(3) Jestliže dlužník společně s insolvenčním návrhem podá návrh na povolení oddlužení, spojí insolvenční soud s rozhodnutím o úpadku i rozhodnutí o způsobu řešení úpadku.

§ 149

(1) Nejde-li o případ podle § 148, rozhodne insolvenční soud o způsobu řešení úpadku samostatným rozhodnutím vydaným do 3 měsíců po rozhodnutí o úpadku; nesmí však rozhodnout dříve než po skončení schůze věřitelů svolané rozhodnutím o úpadku.

(2) Odstavec 1 se nepoužije, jestliže

a) dlužník podal návrh na povolení oddlužení v insolvenčním řízení zahájeném na základě insolvenčního návrhu jiné osoby; v takovém případě rozhodne insolvenční soud o způsobu řešení úpadku samostatným rozhodnutím vydaným do 30 dnů po rozhodnutí o úpadku, nebo

b) se dlužník stal osobou, u které tento zákon vylučuje řešení úpadku reorganizací nebo oddlužením, po rozhodnutí o úpadku; v takovém případě může insolvenční soud rozhodnout o způsobu řešení úpadku konkursem před termínem konání schůze věřitelů svolané rozhodnutím o úpadku.

(3) Má-li insolvenční soud rozhodnout o způsobu řešení úpadku podle odstavce 1, je předmětem jednání schůze věřitelů svolané rozhodnutím o úpadku vždy zpráva insolvenčního správce o jeho dosavadní činnosti a jeho vyjádření o vhodnosti navrženého způsobu řešení úpadku; je-li takových návrhů více, vyjádří se insolvenční správce k tomu, který z nich považuje za nejvhodnější a proč.

§ 150

Má-li insolvenční soud rozhodnout o způsobu řešení úpadku podle § 149 odst. 1 a je-li dlužník podnikatelem, u kterého je podle tohoto zákona přípustná reorganizace, schůze věřitelů svolaná rozhodnutím o úpadku může též přijmout usnesení o způsobu řešení dlužníkovy úpadku konkursem nebo reorganizací.

§ 151

(1) Usnesení schůze věřitelů podle § 150 je přijato, jestliže z věřitelů přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů

a) pro ně hlasovala nejméně polovina všech přítomných zajištěných věřitelů počítaná podle výše jejich pohledávek a nejméně polovina všech přítomných nezajištěných věřitelů počítaná podle výše jejich pohledávek, nebo

b) pro ně hlasovalo nejméně 90 % přítomných věřitelů, počítáno podle výše pohledávek.

(2) Jestliže z věřitelů přítomných na schůzi věřitelů se zúčastní hlasování pouze zajištění věřitelé nebo pouze nezajištění věřitelé, je usnesení schůze věřitelů podle § 150 přijato, jestliže z věřitelů přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů pro ně hlasovala nejméně polovina všech přítomných hlasujících věřitelů počítána podle výše jejich pohledávek.

(3) Za přítomného podle odstavce 1 a 2 se nepovažuje věřitel, který hlasoval písemně.

§ 152

Přijme-li schůze věřitelů usnesení podle § 150, rozhodne insolvenční soud o způsobu řešení úpadku podle tohoto usnesení. To neplatí, je-li v době přijetí usnesení o způsobu řešení úpadku dlužníkem osoba, u které zákon tento způsob řešení úpadku vylučuje, nebo je-li přijaté usnesení v rozporu s reorganizačním plánem přijatým všemi skupinami věřitelů, který dlužník předložil insolvenčnímu soudu po rozhodnutí o úpadku; § 54 odst. 1 se nepoužije.

§ 153

(1) Jestliže insolvenční soud rozhodne, že způsobem řešení úpadku je reorganizace, spojí s tímto rozhodnutím i rozhodnutí o ustanovení znalce za účelem ocenění majetkové podstaty; současně znalci uloží, aby posudek vypracoval písemně. Obdobně insolvenční soud postupuje, jestliže schůze věřitelů vedle usnesení o způsobu řešení úpadku dlužníka konkursem přijme i usnesení, kterým doporučuje zpeněžení majetkové podstaty podle § 290.

(2) Schůze věřitelů, která přijme usnesení o způsobu řešení úpadku reorganizací, nebo schůze věřitelů, která vedle usnesení o způsobu řešení úpadku dlužníka konkursem přijme i usnesení, kterým doporučuje zpeněžení majetkové podstaty podle § 290, může též přijmout usnesení, kterým určí osobu znalce podle odstavce 1; v takovém případě rozhodne insolvenční soud o ustanovení znalce podle tohoto usnesení.

(3) Usnesení schůze věřitelů o určení osoby znalce je přijato, jestliže z věřitelů přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů pro ně hlasovaly nejméně dvě třetiny všech přítomných věřitelů, počítáno podle výše pohledávek.

§ 154

(1) Odměna znalce ustanoveného insolvenčním soudem podle § 153 se řídí předpisy, které obecně upravují odměňování znalce při úkonech mimo soudní řízení²³).

(2) Výši odměny znalce podle odstavce 1 schvaluje věřitelský výbor; nedojde-li ke schválení odměny do 15 dnů po ustanovení znalce, schvaluje jeho odměnu insolvenční soud.

§ 155

(1) Pro účely ocenění majetkové podstaty na základě rozhodnutí insolvenčního soudu podle § 153 platí, že provoz dlužníkovy podniku skončil ke dni podání znaleckého posudku; části majetkové podstaty, ke kterým je uplatněno právo na uspokojení ze zajištění, se ve znaleckém posudku ocení i odděleně.

(2) Znalecký posudek podle odstavce 1 předkládá znalec insolvenčnímu soudu, který neprodleně poté svolá za účelem jeho projednání a schválení schůzi věřitelů, ke které předvolá i znalce; znalecký posudek musí být zveřejněn v insolvenčním rejstříku nejpozději 15 dnů přede dnem, kdy se má schůze věřitelů konat.

(3) Po projednání znaleckého posudku rozhodne schůze věřitelů o tom, zda jej schvaluje; usnesení schůze věřitelů o schválení znaleckého posudku je přijato, jestliže z věřitelů přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů pro ně hlasovaly nejméně dvě třetiny všech přítomných věřitelů, počítáno podle výše pohledávek.

(4) Podle usnesení schůze věřitelů o schválení znaleckého posudku vydá insolvenční soud rozhodnutí o ceně majetkové podstaty; proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

§ 156

Jestliže schůze věřitelů znalecký posudek neschválí, může přijmout usnesení, kterým určí osobu nového znalce; ustanovení § 153 až 155 platí obdobně.

§ 157

(1) Zajištění věřitelé uhradí do majetkové podstaty společně a nerozdílně polovinu odměny a hotových výdajů uhrazených znalci, a to ve lhůtě stanovené ve výzvě insolvenčního správce; mezi sebou se vypořádají podle poměru hodnot jejich zajištění určených znaleckým posudkem.

(2) Po dobu, po kterou je zajištěný věřitel v prodlení se splněním povinnosti podle odstavce 1, se jeho zajištěná pohledávka neúročí.

DÍL 7

Rozhodnutí o tom, že dlužník není v úpadku

§ 158

(1) Před rozhodnutím o způsobu řešení úpadku podle § 149 rozhodne insolvenční soud i bez návrhu, že dlužník není v úpadku, zjistí-li, že

a) ani po rozhodnutí o úpadku nebyl osvědčen dlužníkův úpadek, nebo

b) zde není žádný přihlášený věřitel a všechny pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim postavené na roveň jsou uspokojeny.

(2) Před rozhodnutím o způsobu řešení úpadku podle § 149 rozhodne insolvenční soud, že dlužník není v úpadku, též na návrh dlužníka, jestliže dlužník k tomuto návrhu připojil listinu, na které všichni věřitelé a insolvenční správce vyslovili s tímto návrhem souhlas a na které je úředně ověřena pravost podpisu osob, které ji podepsaly.

(3) Rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 je vykonatelné a jeho účinky nastávají dnem, kdy nabude právní moci. Právní mocí tohoto rozhodnutí insolvenční řízení končí.

(4) Pro rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 platí ustanovení části druhé hlavy první dílu 8 tohoto zákona o zrušení konkursu přiměřeně.

(5) Tytéž účinky jako rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 má i rozhodnutí, kterým odvolací soud změnil nebo zrušil rozhodnutí o úpadku vydané soudem prvního stupně; právní mocí usnesení, kterým odvolací soud zrušil rozhodnutí o úpadku vydané soudem prvního stupně, však insolvenční řízení nekončí.

DÍL 8

Incidenční spory

§ 159

(1) Incidenčními spory jsou

- a) spory o pravost, výši nebo pořadí přihlášených pohledávek,
- b) spory o vyloučení věci, práva, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty z majetkové podstaty nebo o vydání výtěžku zpeněžení podle § 225 odst. 5,
- c) spory o vypořádání společného jmění dlužníka a jeho manžela,
- d) spory na základě odpůrčí žaloby,
- e) spory o náhradu škody na majetkové podstatě vzniklé porušením povinností insolvenčním správcem,
- f) spory o platnost smluv, kterými došlo ke zpeněžení majetkové podstaty prodejem mimo dražbu,
- g) spory o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, je-li na takovém určení naléhavý právní zájem,
- h) další spory, které zákon označí jako spory incidenční.

(2) Pro jiné spory, jejichž účastníkem je insolvenční správce, nelze ustanovení o incidenčních sporech použít, i když probíhají za trvání insolvenčního řízení.

(3) Není-li dále stanoveno jinak, v incidenčních sporech nelze pokračovat po skončení insolvenčního řízení.

(4) V incidenčních sporech podle odstavce 1 písm. a) až c) a e) až g) lze pokračovat po skončení insolvenčního

řízení zrušením konkursu podle § 308 odst. 1 písm. c) nebo rozhodnutím, jímž insolvenční soud vezme na vědomí splnění reorganizačního plánu, anebo rozhodnutím, jímž insolvenční soud vezme na vědomí splnění oddlužení. Incidenční spory podle odstavce 1 písm. a) se v takovém případě považují za spory o určení pravosti, výše nebo pořadí přihlášených pohledávek pro dobu, po kterou trvalo insolvenční řízení, a incidenční spory podle odstavce 1 písm. b), s výjimkou sporů o vydání výtěžku zpeněžení podle § 225 odst. 5, za spory o určení, zda věc, právo, pohledávka nebo jiná majetková hodnota náležela do majetkové podstaty dlužníka ke dni skončení insolvenčního řízení.

(5) Účastníkem incidenčních sporů podle odstavce 1 písm. a) až c) a f) a g), v nichž lze pokračovat podle odstavce 4, se dnem skončení insolvenčního řízení stává místo insolvenčního správce dlužník.

(6) Incidenční spory podle odstavce 1 písm. d) se dnem, kdy insolvenční řízení skončí zrušením konkursu podle § 308 odst. 1 písm. c) nebo rozhodnutím, jímž insolvenční soud vezme na vědomí splnění reorganizačního plánu, anebo rozhodnutím, jímž insolvenční soud vezme na vědomí splnění oddlužení, přerušují a lze v nich pokračovat pouze na návrh některého z dlužníkových věřitelů podaný do 30 dnů od přerušení takového sporu. Dnem, kdy jeho návrh došel insolvenčnímu soudu, se každý takový věřitel stává účastníkem řízení místo insolvenčního správce. Nepodá-li takový návrh ve stanovené lhůtě žádný z věřitelů, insolvenční soud řízení o incidenčním sporu zastaví.

§ 160

(1) Incidenční spor se projedná a rozhodne na návrh oprávněné osoby, podaný v rámci insolvenčního řízení u insolvenčního soudu; tento návrh má povahu žaloby²⁴).

(2) Stanoví-li tak rozvrh práce, incidenční spor projedná a rozhodne jiný soudce insolvenčního soudu.

(3) V řízení o žalobě podle odstavce 1 se z ustanovení části první hlavy třetí tohoto zákona použijí pouze ustanovení o doručování; nejde-li o případ podle § 80 odst. 1, účastníkům řízení se rozhodnutí ve věci samé doručuje do vlastních rukou. Insolvenčního správce, který není účastníkem incidenčního sporu, insolvenční soud vždy neprodleně vyzoomí o rozhodnutích v tomto sporu vydaných; ustanovení § 75 odst. 2 se nepoužije.

(4) Žalobu podanou podle odstavce 1 opožděně nebo osobou, která k tomu nebyla oprávněna, insolvenční soud odmítne. Stejně postupuje, má-li žaloba nedostatky, které se nepodařilo odstranit a které mu brání v řízení o ní pokračovat²⁵).

(5) Brání-li projednání žaloby podle odstavce 1 nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, nebo který se nepodařilo odstranit, insolvenční soud řízení o této žalobě zastaví.

§ 161

(1) Insolvenční soud projedná incidenční spor při jednání, pro které neplatí ustanovení o jednání v insolvenčním řízení. K tomuto jednání předvolá účastníky a osoby, jejichž účasti je třeba. Od jednání může insolvenční soud upustit v případech, kdy to připouští občanský soudní řád.

(2) Jestliže insolvenční soud ukončí účast popírajícího věřitele v insolvenčním řízení v průběhu incidenčního sporu o pravost, výši nebo pořadí přihlášené pohledávky, lze v incidenčním sporu pokračovat jen na návrh insolvenčního

správce. Dnem, kdy insolvenčnímu soudu takový návrh dojde, se insolvenční správce stává účastníkem incidenčního sporu místo popírajícího věřitele; insolvenční soud poté vrátí popírajícímu věřiteli složenou jistotu. Nepodá-li insolvenční správce tento návrh ve lhůtě, kterou mu insolvenční soud za tím účelem určí, insolvenční soud řízení o incidenčním sporu vůči popírajícímu věřiteli zastaví.

§ 162

(1) V incidenčním sporu rozhoduje insolvenční soud rozsudkem, jde-li o rozhodnutí ve věci samé; o smíru však rozhoduje usnesením.

(2) Smír uzavřený v incidenčním sporu insolvenčním správcem může insolvenční soud schválit, jen jestliže s ním souhlasí věřitelský výbor.

§ 163

O nákladech incidenčního sporu a jejich náhradě rozhodne insolvenční soud v rozhodnutí o incidenčním sporu, a to podle ustanovení občanského soudního řádu, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak. Náhrada nákladů incidenčního sporu je zvláštní pohledávkou, na kterou se nevztahuje § 170 písm. f).

§ 164

Pravomocný rozsudek vydaný v incidenčním sporu je závazný pro všechny procesní subjekty.

HLAVA V

Věřitelé a uplatňování pohledávek

DÍL 1

Postavení věřitelů a jejich pohledávek

§ 165

(1) Věřitelé, kteří své pohledávky uplatňují podáním přihlášky, se uspokojují v závislosti na způsobu řešení úpadku, a to rozvrhem při konkursu, plněním reorganizačního plánu při reorganizaci nebo plněním při oddlužení, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Zákon může stanovit, že podle odstavce 1 se uspokojují i někteří věřitelé, kteří nepodávají přihlášku pohledávky, splňují-li zákonem stanovené podmínky.

(3) Jinak než postupem podle odstavce 1 lze v insolvenčním řízení uspokojit z majetkové podstaty pouze pohledávky, o kterých tak stanoví tento zákon; uspokojení jiných pohledávek je vyloučeno.

(4) Není-li dále stanoveno jinak, plnění poskytnuté věřiteli po rozhodnutí o úpadku postupem podle tohoto zákona k uspokojení jeho pohledávky se započte nejprve na jistinu, pak na úroky, poté na úroky z prodlení a nakonec na náklady spojené s uplatněním pohledávky.

§ 166

Zajištění věřitelé uplatňují své pohledávky přihláškou pohledávky, v níž se musí dovolat svého zajištění, uvést okolnosti, které je osvědčují, a připojit listiny, které se toho týkají. To platí i tehdy, jde-li o zajištěné věřitele, kteří mohou pohledávku vůči dlužníku uspokojit pouze z majetku poskytnutého k zajištění, a jde-li o zajištěné věřitele podmíněných pohledávek nebo pohledávek budoucích, k jejichž zajištění byla zastavena věc, právo, pohledávka nebo jiná majetková hodnota nebo zřízeno jiné zajištění uvedené v § 2 písm. g).

§ 167

(1) Zajištění věřitelé se v rozsahu zajištění uspokojují ze zpeněžení věci, práva pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty, jimiž byla jejich pohledávka zajištěna, nestanoví-li zákon jinak. Pro pořadí jejich uspokojení je rozhodující doba vzniku zástavního práva nebo doba vzniku zajištění, nedohodnou-li se zajištění věřitelé písemně jinak. To platí obdobně pro věřitele podmíněných pohledávek nebo pohledávek budoucích, k jejichž zajištění byla zastavena věc, právo, pohledávka nebo jiná majetková hodnota nebo zřízeno jiné zajištění uvedené v § 2 písm. g).

(2) Věřitelé vykonatelných pohledávek na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem se uspokojují ze zpeněžení věci, práva pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty, byly-li tyto hodnoty zajištěny v trestním řízení o tomto trestném činu a přihláška pohledávky byla podána v době, kdy zajištění podle trestního řádu trvá, nebo podal-li takový věřitel návrh na výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech v době, kdy zajištění podle trestního řádu trvalo. Pro pořadí uspokojení podle odstavce 1 je rozhodující doba vzniku zajištění podle trestního řádu. Ustanovení týkající se postavení zajištěných věřitelů platí pro tyto věřitele obdobně.

(3) Je-li podle znaleckého posudku vypracovaného v insolvenčním řízení po rozhodnutí o úpadku hodnota zajištění nižší než výše zajištěné pohledávky, považuje se pohledávka co do takto zjištěného rozdílu za pohledávku nezajištěnou; pohledávky dalších zajištěných věřitelů s pozdějším pořadím se v takovém případě považují za nezajištěné v plném rozsahu. Podle věty první se postupuje, dokud nedojde ke zpeněžení zajištění.

(4) Zpeněžením věci, práva, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty v insolvenčním řízení zaniká zajištění pohledávky zajištěného věřitele, a to i v případě, že nepodal přihlášku své pohledávky.

(5) Je-li zajišťovací právo, které zaniklo zpeněžením podle odstavce 4, zapsáno ve veřejném či neveřejném seznamu, který podle zvláštního právního předpisu osvědčoval vlastnictví nebo jiná věcná práva ke zpeněžené věci pohledávce, právu nebo jiné majetkové hodnotě, vydá insolvenční správce nabyvateli zpeněžené věci, pohledávky, práva nebo jiné majetkové hodnoty neprodleně potvrzení o zániku zajištění.

§ 168

Pohledávky za majetkovou podstatou

(1) Pohledávkami za majetkovou podstatou, pokud vznikly po zahájení insolvenčního řízení nebo po vyhlášení moratoria, jsou

- a) náhrada hotových výdajů a odměna předběžného správce; to neplatí, byl-li předběžný správce ustanoven insolvenčním správcem,
- b) náhrada nutných výdajů a odměna likvidátora dlužníka jmenovaného soudem a správce podniku dlužníka za součinnost poskytnutou předběžnému správci nebo insolvenčnímu správci,
- c) náhrada nutných výdajů a odměna členů a náhradníků věřitelského výboru,
- d) náhrada zálohy na náklady insolvenčního řízení, jestliže ji v souladu s rozhodnutím insolvenčního soudu zaplatila jiná osoba než dlužník,
- e) pohledávky věřitelů vzniklé za trvání moratoria ze smluv podle § 122 odst. 2,
- f) pohledávky věřitelů z úvěrového financování.

(2) Pohledávkami za majetkovou podstatou, pokud vznikly po rozhodnutí o úpadku, jsou

- a) hotové výdaje a odměna insolvenčního správce,
- b) náklady spojené s udržováním a správou majetkové podstaty dlužníka,
- c) náhrada nutných výdajů a odměna likvidátora, osoby v postavení obdobném postavení likvidátora a odpovědného zástupce za činnost prováděnou po rozhodnutí o úpadku,
- d) náhrada hotových výdajů a odměna znalce ustanoveného insolvenčním soudem za účelem ocenění majetkové podstaty,
- e) daně, poplatky a jiná obdobná peněžitá plnění, pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na veřejné zdravotní pojištění,
- f) pohledávky věřitelů ze smluv uzavřených osobou s dispozičními oprávněními, s výjimkou smluv uzavřených dlužníkem po schválení oddlužení,
- g) pohledávky věřitelů ze smluv, které se podle tohoto zákona považují za smlouvy, jejichž splnění osoba s dispozičními oprávněními neodmítla, jestliže se týkají plnění poskytnutého věřiteli dlužníku po zahájení insolvenčního řízení; to neplatí pro pohledávky, které se týkají plnění poskytnutého věřiteli za trvání oddlužení,
- h) pohledávky věřitelů odpovídající právu na vrácení plnění ze smluv, které se podle tohoto zákona považují za smlouvy, jejichž splnění osoba s dispozičními oprávněními odmítla, jestliže se týkají plnění poskytnutého věřiteli dlužníku v době od zahájení insolvenčního řízení do dne, kdy podle tohoto zákona nastaly účinky odmítnutí; to neplatí pro pohledávky, které se týkají plnění poskytnutého věřiteli za trvání oddlužení,
- i) úroky podle § 171 odst. 4,
- j) náhrada hotových výdajů osob, které poskytly insolvenčnímu správci součinnost,
- k) další pohledávky, o nichž tak stanoví tento zákon.

(3) Není-li dále stanoveno jinak, pohledávky za majetkovou podstatou se uspokojují v plné výši kdykoli po

rozhodnutí o úpadku.

§ 169

Pohledávky postavené na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou

(1) Pohledávkami postavenými na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou jsou

- a) pracovněprávní pohledávky dlužníkových zaměstnanců, pokud zákon ohledně některých z nich nestanoví jinak,
- b) pohledávky věřitelů na náhradu škody způsobené na zdraví,
- c) pohledávky státu - Úřadu práce České republiky za náhradu mzdy vyplacené zaměstnancům, za náhradní výživné podle jiného zákona a za prostředky odvedené podle zvláštních právních předpisů a pohledávky státu – správce daně vzniklé na základě povinnosti provést opravu odpočtu daně v případě reorganizace nebo povinnosti provést opravu odpočtu daně v případě nedobytné pohledávky podle zákona upravujícího daň z přidané hodnoty,
- d) pohledávky účastníků z penzijního připojištění se státním příspěvkem,
- e) pohledávky věřitelů na výživném ze zákona,
- f) náhrada nákladů, které třetí osoby vynaložily na zhodnocení majetkové podstaty, mají-li z toho důvodu proti dlužníku pohledávku z bezdůvodného obohacení,
- g) pohledávky věřitelů vzniklé za trvání moratoria vyhlášeného před zahájením insolvenčního řízení ze smluv podle § 122 odst. 2, bylo-li insolvenční řízení zahájeno ve lhůtě 1 roku od zániku moratoria,
- h) další pohledávky, o kterých tak stanoví tento zákon.

(2) Pohledávkami postavenými na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou, pokud vznikly podle zákona o preventivní restrukturalizaci, jsou

- a) pohledávky z poskytnutého prozatímního financování,
- b) pohledávky nespřízněných osob vymezených podle zákona o preventivní restrukturalizaci z poskytnutého nového financování a
- c) pohledávky věřitele ze smluv o dodávkách zboží, služeb, energií nebo jiného druhu plnění, které byly nezbytné pro pokračování běžného provozu obchodního závodu podnikatele a které vznikly v době, ve které vůči němu trvaly účinky všeobecného nebo individuálního moratoria.

(3) Není-li dále stanoveno jinak, pohledávky postavené na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou se uspokojují v plné výši kdykoli po rozhodnutí o úpadku.

§ 170

V insolvenčním řízení se neuspokojují žádným ze způsobů řešení úpadku, není-li dále stanoveno jinak,

- a) úroky, úroky z prodlení a poplatek z prodlení z pohledávek přihlášených věřitelů, vzniklých před rozhodnutím o úpadku, pokud přirostly až v době po tomto rozhodnutí,
- b) úroky, úroky z prodlení a poplatek z prodlení z pohledávek věřitelů, které se staly splatné až po rozhodnutí o úpadku,
- c) pohledávky věřitelů z darovacích smluv,
- d) mimosmluvní sankce postihující majetek dlužníka, s výjimkou penále za nezaplacení daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného za veřejné zdravotní pojištění, pokud povinnost zaplatit toto penále vznikla před rozhodnutím o úpadku,
- e) smluvní pokuty, pokud právo na jejich uplatnění vzniklo až po rozhodnutí o úpadku,
- f) náklady účastníků řízení vzniklé jim účastí v insolvenčním řízení.

§ 171

- (1) Byl-li sjednán úrok, zajištěná pohledávka se úročí v rozsahu zajištění ode dne následujícího po dni rozhodnutí o způsobu řešení úpadku úrokovou sazbou dohodnutou před tím, než se dlužník dostal do prodlení; to neplatí, jde-li o úrok z prodlení.
- (2) Je-li způsobem řešení úpadku konkurs a majetková podstata je zpeněžena podle § 290, zvyšuje se přihlášená pohledávka zajištěného věřitele o úroky přirostlé podle odstavce 1.
- (3) Je-li způsobem řešení úpadku konkurs a majetková podstata je zpeněžena jinak než podle § 290, odstavec 1 se nepoužije.
- (4) Je-li způsobem řešení úpadku reorganizace, přirůstají úroky podle odstavce 1 věta před středníkem k pohledávce zajištěného věřitele ode dne následujícího po dni rozhodnutí o způsobu řešení úpadku a splatné jsou měsíčně, jakmile znalec ocení hodnotu zajištění.

§ 172

- (1) Po úplném uhrazení všech pohledávek, kterých se týká insolvenční řízení, s výjimkou pohledávek uvedených v § 170, lze v insolvenčním řízení uhradit rovněž podřízené pohledávky a pohledávky společníků nebo členů dlužníka vyplývající z jejich účasti ve společnosti nebo v družstvu.
- (2) Podřízenou pohledávkou je pohledávka, která má být podle smlouvy uspokojena až po uspokojení jiné pohledávky případně ostatních pohledávek dlužníka, zejména je-li vydáno rozhodnutí o úpadku dlužníka; za podřízenou pohledávku se považuje také pohledávka z podřízeného dluhopisu podle zvláštního právního předpisu²⁶⁾ nebo jiného obdobného podřízeného cenného papíru představujícího právo na splacení dlužné částky vydaného podle práva cizího státu. Je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, za podřízené pohledávky se s výjimkou pohledávek uvedených v § 170 považují také úroky, úroky z prodlení a poplatek z prodlení z pohledávek přihlášených věřitelů a smluvní pokuta sjednaná pro případ prodlení s plněním přihlášené pohledávky, není-li taková smluvní pokuta dluhem z podnikání, ve výši, ve které v souhrnu převyšují výši jistiny přihlášené pohledávky

k okamžiku jejího vzniku.

(3) Podřízené pohledávky se postupem podle odstavce 1 uspokojují v závislosti na dohodnuté nebo stanovené míře jejich podřízenosti; jinak se uspokojují poměrně. Jako poslední se vždy uspokojují pohledávky společníků nebo členů dlužníka vyplývající z jejich účasti ve společnosti nebo v družstvu, a to poměrně.

(4) Pohledávky společníků nebo členů dlužníka vyplývající z jejich účasti ve společnosti nebo v družstvu se v insolvenčním řízení neuplatňují, ale pouze se oznamují insolvenčnímu správci, který vede jejich evidenci.

DÍL 2

Příhlášky pohledávek a jejich přezkoumání

§ 173

Podání přihlášky

(1) Věřitelé podávají přihlášky pohledávek u insolvenčního soudu od zahájení insolvenčního řízení až do uplynutí lhůty stanovené rozhodnutím o úpadku. K přihláškám, které jsou podány později, insolvenční soud nepřihlíží a takto uplatněné pohledávky se v insolvenčním řízení neuspokojují. Věřitelé vykonatelných pohledávek na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podávají přihlášky pohledávek u insolvenčního soudu kdykoli v průběhu insolvenčního řízení, pokud v trestním řízení o tomto trestném činu byl zajištěn majetek v majetkové podstatě dlužníka a přihláška pohledávky byla podána v době, kdy zajištění podle trestního řádu trvá.

(2) Přihlašují se i pohledávky, které již byly uplatněny u soudu, jakož i pohledávky vykonatelné včetně těch, které jsou vymáhány výkonem rozhodnutí nebo exekucí.

(3) Přihlásit lze i pohledávku nesplatnou nebo pohledávku vázanou na podmínku. Pohledávky věřitelů vázané na splnění rozvazovací podmínky se považují v insolvenčním řízení za nepodmíněné, dokud rozvazovací podmínka není splněna. Na pohledávky věřitelů vázané na splnění odkládací podmínky nemá zahájení insolvenčního řízení vliv.

(4) Přihláška pohledávky má pro běh lhůty k promlčení nebo pro zánik práva stejné účinky jako žaloba nebo jiné uplatnění práva u soudu, a to ode dne, kdy došla insolvenčnímu soudu. Přihlášku pohledávky, která je podána u jiného než insolvenčního soudu, postoupí tento soud neprodleně soudu insolvenčnímu, aniž o tom vydává rozhodnutí; účinky spojené s podáním takové přihlášky nastávají dnem, kdy přihláška dojde insolvenčnímu soudu.

§ 173a

Účinky uplynutí lhůty k podání přihlášky

Uplynutím lhůty stanovené rozhodnutím o úpadku k podání přihlášky zaniká účinek spojený se zahájením insolvenčního řízení uvedený v § 109 odst. 3.

Náležitosti přihlášky

§ 174

(1) Přihlášky pohledávek a jejich přílohy se podávají dvojmo. Stejnopis přihlášky a její přílohy doručí insolvenční soud insolvenčnímu správci.

(2) Přihláška pohledávky musí kromě obecných náležitostí podání²⁰⁾ obsahovat důvod vzniku a výši přihlašované pohledávky. Důvodem vzniku přihlašované pohledávky se rozumí uvedení skutečností, na nichž se pohledávka zakládá.

(3) Jde-li o pohledávku zajištěnou, musí věřitel v přihlášce uvést, zda uplatňuje právo na její uspokojení ze zajištění a označit druh zajištění a dobu jeho vzniku; nestane-li se tak, má se za to, že právo na uspokojení přihlašované pohledávky ze zajištění v insolvenčním řízení uplatněno nebylo.

(4) Jde-li o pohledávku vykonatelnou, musí věřitel v přihlášce uvést i skutečnosti, o které vykonatelnost opírá.

§ 175

Pohledávku je nutné vždy vyčíslit v penězích, i když jde o pohledávku nepeněžitou. Pohledávka v cizí měně musí být přepočítána na českou měnu podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou v den zahájení insolvenčního řízení, a stala-li se pohledávka splatnou dříve, podle kurzu vyhlášeného v den její splatnosti. Pro přepočet pohledávek v cizích měnách, pro něž Česká národní banka nevyhlašuje kurz devizového trhu, se použije střední kurz centrální banky příslušné země, popřípadě aktuální kurz mezibankovního trhu k americkému dolaru nebo k euru. Jde-li o pohledávku nepeněžitou nebo pohledávku neurčité výše, musí být vyjádřena v penězích na základě odhadu její hodnoty.

§ 176

Za správnost údajů uvedených v přihlášce jeho pohledávky odpovídá věřitel. Přihlášku pohledávky lze podat pouze na formuláři; náležitosti formuláře stanoví prováděcí právní předpis.

§ 177

(1) K přihlášce pohledávky je nutné připojit listiny, kterých se přihláška dovolává. Vykonatelnost pohledávky se prokazuje veřejnou listinou.

(2) Věřitel, který nabyl pohledávku postoupením nebo obdobným způsobem po zahájení insolvenčního řízení anebo v posledních 6 měsících před zahájením insolvenčního řízení, doloží v příloze přihlášky pohledávky čestné prohlášení, v němž uvede informaci o tom, kdo je jeho skutečným majitelem podle zákona upravujícího evidenci skutečných majitelů, a údaje o skutečnostech zakládajících postavení skutečného majitele.

(3) Věřitel nemá povinnost podle odstavce 2, jestliže se na obchod podle zvláštního zákona⁶⁷⁾, z něhož pohledávka věřitele vznikla, uzavřený mezi povinnou osobou podle zvláštního zákona⁶⁷⁾ a věřitelem, nevztahuje

povinnost provést kontrolu klienta podle zvláštního zákona⁶⁷). Věřitel nemá povinnost podle odstavce 2 ani v případě, kdy je hodnota plnění z právního jednání učiněného mezi věřitelem a jinou než povinnou osobou, z něhož pohledávka věřitele vznikla, nižší než 10 000 EUR. Důvod, pro který je povinnost podle odstavce 2 vyloučena, uvede věřitel v čestném prohlášení, které předloží v příloze přihlášky.

(4) Je-li věřitelem fyzická osoba, odstavce 2 a 3 se nepoužijí.

(5) Dokud věřitel povinnost stanovenou v odstavci 2 nebo 3 nesplní, nesmí vykonávat hlasovací práva spojená s pohledávkou.

(6) Je-li informace o skutečném majiteli věřitele podle odstavce 2 uvedena v soudu a insolvenčnímu správci přístupné evidenci podle zvláštního právního předpisu, věřitel podle odstavce 2 nemá povinnost doložit ji podle odstavce 2 ani doložit prohlášení podle odstavce 3.

§ 178

(1) Bude-li po přezkoumání postupem podle tohoto zákona přihlášená pohledávka zjištěna tak, že skutečná výše přihlášené pohledávky činí méně než 50 % přihlášené částky, k přihlášené pohledávce se nepřihlíží ani v rozsahu, ve kterém byla zjištěna; to neplatí, záviselo-li rozhodnutí insolvenčního soudu o výši přihlášené pohledávky na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu. Věřiteli, který takovou pohledávku přihlásil, může insolvenční soud na návrh insolvenčního správce uložit, aby ve prospěch majetkové podstaty zaplatil částku, kterou určí se zřetelem ke všem okolnostem přihlášení a přezkoumání pohledávky, nejvýše však částku, o kterou přihlášená pohledávka převýšila rozsah, ve kterém byla zjištěna; jde o incidenční spor.

(2) Pro účely posouzení, zda jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 1, se nepovažuje za přihlášenou ta část pohledávky, kterou vzal věřitel účinně zpět předtím, než nastal účinek, na základě kterého se podle tohoto zákona nepřihlíží k popřené části pohledávky.

§ 179

(1) Bude-li po přezkoumání postupem podle tohoto zákona přihlášená zajištěná pohledávka zjištěna tak, že věřitel má právo na uspokojení této pohledávky v rozsahu menším než 50 % její výše nebo že má právo na uspokojení ze zajištění v pořadí horším, než uvedl v přihlášce pohledávky, k jeho právu na uspokojení této pohledávky ze zajištění se v insolvenčním řízení nepřihlíží; to neplatí, záviselo-li rozhodnutí insolvenčního soudu o výši zajištěné přihlášené pohledávky na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu. Ustanovení § 167 odst. 4 tím není dotčeno. Věřiteli, který takovou pohledávku přihlásil, může insolvenční soud na návrh insolvenčního správce uložit, aby ve prospěch zajištěných věřitelů, kteří přihlásili pohledávku se zajištěním ke stejnému majetku, zaplatil částku, kterou určí se zřetelem ke všem okolnostem uplatnění a přezkoumání práva na uspokojení ze zajištění, nejvýše však částku, o kterou hodnota zajištění uvedená v přihlášce převýšila hodnotu zjištěného zajištění; jde o incidenční spor.

(2) Pro účely posouzení, zda jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 1, se nepovažuje za uplatněnou v přihlášce ta část práva na uspokojení ze zajištění, kterou vzal věřitel účinně zpět předtím, než nastal účinek, na základě kterého se podle tohoto zákona nepřihlíží k popřené části práva na uspokojení ze zajištění.

§ 180

Povinnost zaplatit částku podle § 178 nebo 179 nelze uložit věřiteli, který práva spojená s nezjištěnou pohledávkou v průběhu řízení nevykonával.

§ 181

Osoby, které přihlášku pohledávky podepsaly, ručí za splnění povinnosti zaplatit částku podle § 178 nebo 179; v případě, že jde o zástupce na základě plné moci, však za splnění této povinnosti ručí osoby, které zástupce k takovému úkonu zmocnily, nejde-li o zastupování v rozsahu obvyklém pracovnímu zařazení nebo funkci. To neplatí, je-li věřitelem stát nebo Česká národní banka.

§ 182

Jestliže na základě přihlášky pohledávky zjištěné v rozsahu uvedeném v § 178 nebo 179 učinil věřitel v insolvenčním řízení úkon, který zhoršil nebo mohl zhoršit postavení jiného věřitele nebo vyjde-li v průběhu insolvenčního řízení najevo, že tento věřitel nepřihlásil pohledávku v dobré víře, nemá skutečnost, že věřitel vzal přihlášku pohledávky zpět, žádný vliv na postup podle § 178 odst. 1 nebo § 179 odst. 1.

§ 182a

(1) Věřiteli, který je cizincem s obvyklým pobytem v cizině nebo zahraniční právnickou osobou, může insolvenční soud uložit na návrh jiného účastníka řízení nebo insolvenčního správce, aby ve stanovené lhůtě složil jistotu na náklady insolvenčního řízení určenou soudem nebo jistotu na náhradu škody, které mohou vzniknout účastí věřitele v insolvenčním řízení jiným účastníkům řízení. Ustanovení § 202 odst. 4 se použije obdobně a ustanovení občanského soudního řádu o jistotě u předběžného opatření se použijí přiměřeně.

(2) Proti rozhodnutí, kterým insolvenční soud uloží složení jistoty podle odstavce 1, se může odvolat pouze věřitel, kterému byla povinnost složit jistotu podle odstavce 1 uložena. Proti rozhodnutí, kterým byl návrh na složení jistoty podle odstavce 1 zamítnut, se může odvolat pouze osoba, která tento návrh podala.

(3) Nesloží-li věřitel jistotu ve stanovené lhůtě, k přihlášce pohledávky se nepřihlíží. Povinnost složit jistotu podle odstavce 1 nemá věřitel, který ve stanovené lhůtě osvědčí, že jistotu bez své viny nemohl složit, a že je tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mu mohla vzniknout újma.

(4) Povinnost složit jistotu na náklady insolvenčního řízení ani povinnost složit jistotu na náhradu škody podle odstavce 1 nelze uložit

- a) věřiteli, který je občanem členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor nebo zahraniční právnickou osobou mající v takovém státě sídlo,
- b) jestliže ve státě, jehož je věřitel občanem, se v podobných případech od státních občanů České republiky nebo právnických osob se sídlem v České republice jistota nevyžaduje, nebo
- c) jestliže má věřitel v České republice nemovitou věc v hodnotě dostačující k úhradě nákladů insolvenčního řízení

anebo náhradě škody podle odstavce 1.

§ 183

(1) Přihláškou pohledávky, kterou zajišťují věci, práva pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty třetích osob, není dotčeno právo věřitele domáhat se uspokojení pohledávky z tohoto zajištění.

(2) Přihláškou pohledávky není dotčeno ani právo věřitele domáhat se uspokojení pohledávky po kterékoli z osob odpovídajících mu společně a nerozdílně s dlužníkem; o právu věřitele požadovat plnění od dlužníkovu ručitele, včetně bankovní záruky a zvláštních případů ručení²⁷), to platí obdobně.

(3) Osoby, od kterých může věřitel požadovat plnění podle odstavců 1 a 2, mohou pohledávku, která by jim proti dlužníku vznikla uspokojením věřitele, přihlásit jako pohledávku podmíněnou. Jestliže však věřitel takovou pohledávku přihlásí, mohou se jí tyto osoby v rozsahu, v němž pohledávku uspokojí, v insolvenčním řízení domáhat místo něj bez zřetele k tomu, zda ji přihlásily, s tím, že pro jejich vstup do řízení platí přiměřeně § 18; návrh podle tohoto ustanovení mohou podat samy.

§ 184

(1) Věřitel, který podal přihlášku pohledávky nebo na něhož se hledí jako na věřitele přihlášeného, může kdykoli v průběhu insolvenčního řízení vzít přihlášku pohledávky zpět. Insolvenční soud vezme zpětvzetí přihlášky na vědomí rozhodnutím, proti kterému může podat odvolání jen věřitel nebo osoba, která podala návrh na vstup do řízení na místo věřitele (§ 183 odst. 2). Právní mocí tohoto rozhodnutí věřitelova účast v řízení končí.

(2) Věřitel, který vezme přihlášku pohledávky zpět proto, že ji uspokojila některá z osob, od kterých může požadovat plnění podle § 183 odst. 1 a 2, to uvede ve zpětvzetí přihlášky; jestliže tak neučiní, odpovídá takové osobě za škodu nebo jinou újmu tím vzniklou.

(3) V případě uvedeném v odstavci 2 vyrozumí insolvenční soud o zpětvzetí přihlášky osobu, která pohledávku podle zpětvzetí uspokojila, a poskytne jí lhůtu k podání návrhu na vstup do řízení místo věřitele; o zpětvzetí přihlášky rozhodne insolvenční soud až po uplynutí této lhůty. V rozsahu, v němž insolvenční soud vyhoví návrhu osoby, která pohledávku uspokojila, na vstup do řízení místo věřitele, se ke zpětvzetí přihlášky pohledávky nepřihlíží.

§ 185

Jestliže v průběhu insolvenčního řízení nastala skutečnost, na základě které se podle tohoto zákona k přihlášce pohledávky nebo k přihlášené pohledávce nepřihlíží, insolvenční soud odmítne přihlášku rozhodnutím, proti kterému může podat odvolání jen přihlášený věřitel. Právní mocí takového rozhodnutí účast tohoto věřitele v insolvenčním řízení končí; o tom insolvenční soud přihlášeného věřitele uvědomí ve výroku rozhodnutí.

§ 186

(1) Jestliže pohledávka přihlášeného věřitele byla v průběhu insolvenčního řízení uspokojena nebo zanikla jiným

způsobem a přihlášený věřitel nevzal přihlášku bez zbytečného odkladu zpět, insolvenční soud jeho účast v insolvenčním řízení ukončí rozhodnutím, které musí být odůvodněno co do důvodu zániku pohledávky, a proti kterému nejsou opravné prostředky přípustné.

(2) Přihlášený věřitel, který tvrdí, že jeho pohledávka nebyla v průběhu insolvenčního řízení uspokojena ani nezanikla jiným způsobem, se může žalobou podanou u insolvenčního soudu domáhat určení, že jeho pohledávka nadále trvá. Žaloba musí být podána proti insolvenčnímu správci, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy přihlášenému věřiteli bylo doručeno rozhodnutí podle odstavce 1. Lhůta je zachována, dojde-li žaloba nejpozději posledního dne lhůty soudu. Nebyla-li žaloba včas podána, platí, že pohledávka přihlášeného věřitele zanikla způsobem uvedeným v rozhodnutí podle odstavce 1. Totéž platí, jestliže insolvenční soud žalobu zamítne, odmítne ji nebo řízení o ní zastaví. Právní mocí rozhodnutí, kterým insolvenční soud žalobě vyhoví, se účast přihlášeného věřitele v insolvenčním řízení obnovuje. Žaloba se projednává jako incidenční spor.

§ 187

Pro část přihlášené pohledávky platí postup podle § 184 až 186 obdobně.

§ 188

Přezkoumání přihlášek insolvenčním správcem

(1) Insolvenční správce přezkoumá podané přihlášky pohledávek zejména podle přiložených dokladů a podle účetnictví dlužníka nebo jeho evidence vedené podle zvláštního právního předpisu¹³). Dále vyzve dlužníka, aby se k přihlášeným pohledávkám vyjádřil. Je-li to třeba, provede o pohledávkách nezbytná šetření s tím, že využije součinnosti orgánů, které mu ji jsou povinny poskytnout.

(2) Nelze-li přihlášku pohledávky přezkoumat pro její vady nebo neúplnost, vyzve insolvenční správce věřitele, aby ji opravil nebo doplnil do 15 dnů, nestanoví-li lhůtu delší. Současně jej poučí, jak je nutné opravu a doplnění provést. Přihlášky pohledávek, které nebyly včas a řádně doplněny nebo opraveny, předloží insolvenční správce insolvenčnímu soudu k rozhodnutí o tom, že se k přihlášce pohledávky nepřihlíží; o tomto následku musí být věřitel poučen.

§ 189

Seznam přihlášených pohledávek

(1) Insolvenční správce sestaví seznam přihlášených pohledávek; u pohledávek, které popírá, to výslovně uvede. Do seznamu se nezařazují pohledávky, ke kterým se nepřihlíží, pohledávky vyloučené z uspokojení a další pohledávky, u kterých to stanoví zákon. Zajištění věřitelé se v seznamu uvádějí zvlášť. U každého věřitele musí být uvedeny údaje potřebné k jeho identifikaci a údaje pro posouzení důvodu vzniku, výše a pořadí jeho pohledávky; u zajištěných věřitelů se navíc uvádí důvod a způsob zajištění. V seznamu se zvlášť vyznačí pohledávky vykonatelné a pohledávky přihlášené jako podmíněné osobami, od kterých může věřitel požadovat plnění podle § 183 odst. 1 a 2. V seznamu se vyznačí návrh na rozhodnutí o hlasovacím právu u pohledávek, které zatím nejsou přezkoumány, a

údaj o existenci propojení podle § 53 odst. 1, 3 a 5, je-li insolvenčnímu správci známa.

(2) Seznam přihlášených pohledávek insolvenční správce sestavuje a doplňuje tak, aby jej mohl uzavřít neprodleně po skončení lhůty k podání přihlášek pohledávek a v dostatečném předstihu před termínem konání přezkumného jednání. Účastníci jsou oprávněni u insolvenčního správce nahlédnout do seznamu přihlášených pohledávek a do dokladů, na jejichž základě byl sestaven.

(3) Seznam přihlášených pohledávek zveřejní insolvenční soud v insolvenčním rejstříku nejpozději 15 dnů předem, kdy se o nich má konat přezkumné jednání, a má-li se přezkumné jednání konat do 30 dnů po uplynutí lhůty k přihlášení pohledávek, nejpozději 10 dnů předem, kdy se o nich má konat přezkumné jednání. Je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, zveřejní insolvenční soud v insolvenčním rejstříku seznam přihlášených pohledávek spolu se zprávou o přezkumu. Insolvenční soud dále bez zbytečného odkladu zveřejní v insolvenčním rejstříku každou změnu seznamu přihlášených pohledávek a zprávy o přezkumu.

(4) Seznam přihlášených pohledávek se předkládá pouze na elektronickém formuláři, jehož náležitosti a formát stanoví prováděcí právní předpis.

Přezkoumání přihlášených pohledávek

§ 190

Přezkumné jednání

(1) Přezkoumání přihlášených pohledávek se děje, není-li způsobem řešení úpadku oddlužení, na přezkumném jednání nařízeném insolvenčním soudem.

(2) Termín a místo konání přezkumného jednání určí insolvenční soud v rozhodnutí o úpadku. Dlužníku a insolvenčnímu správci doručí insolvenční soud předvolání k přezkumnému jednání do vlastních rukou, s poučením o nezbytnosti jejich účasti. Není-li dále stanoveno jinak, může se insolvenční správce na své nebezpečí a na své náklady (§ 39 odst. 2) dát zastoupit při přezkumném jednání jinou osobou zapsanou do seznamu insolvenčních správců.

(3) Oznámení o změně termínu nebo místa konání přezkumného jednání doručí insolvenční soud zvlášť osobám uvedeným v odstavci 2 za podmínek tam stanovených.

(4) Insolvenční soud může insolvenčnímu správci uložit, aby mu poskytl součinnost potřebnou k přípravě přezkumného jednání, a určit povahu této součinnosti.

§ 191

(1) Přezkoumání pohledávek při přezkumném jednání se děje podle seznamu přihlášených pohledávek. Pohledávky přihlášené jako podmíněné osobami, od kterých může věřitel požadovat plnění podle § 183 odst. 1 a 2, se nezařazují na přezkumné jednání po dobu, po kterou v insolvenčním řízení uplatňuje vůči dlužníku přihlášenou pohledávku věřitel.

(2) Při přezkumném jednání se pokládá za vykonatelnou každá přihlášená pohledávka, ohledně které věřitel prokáže, že se stala vykonatelnou nejpozději ke dni rozhodnutí o úpadku. Při přezkumném jednání nelze považovat vykonatelnou pohledávku za nevykonatelnou z důvodů, pro které byla popřena. V pochybnostech rozhodne o tom, zda se pohledávka považuje pro účely jejího přezkoumání za vykonatelnou, do skončení přezkumného jednání insolvenční soud; učiní tak usnesením, které se nedoručuje a proti němuž není přípustný opravný prostředek.

§ 192

Popření přihlášených pohledávek

(1) Pravost, výši a pořadí všech přihlášených pohledávek mohou popírat insolvenční správce, dlužník a přihlášení věřitelé; popření pohledávky lze vzít zpět.

(2) Insolvenční správce může při přezkumném jednání změnit stanovisko, které zaujal k jednotlivým pohledávkám v seznamu přihlášených pohledávek.

(3) Není-li dále stanoveno jinak, nemá popření pohledávky dlužníkem vliv na její zjištění; jeho účinkem však vždy je, že pro pohledávku, kterou dlužník popřel co do její pravosti nebo výše, není v rozsahu popření upravený seznam přihlášených pohledávek exekucním titulem.

(4) Věřitel může až do skončení přezkumného jednání, dokud jeho pohledávka není zjištěna, měnit výši přihlašované pohledávky. Jestliže v důsledku této změny není možné přezkoumat přihlašenou pohledávku při nařízeném přezkumném jednání, nařídí insolvenční soud zvláštní přezkumné jednání. Věřitel je však povinen uhradit ostatním věřitelům na jejich žádost náklady, které jim vznikly v souvislosti s jejich účastí na zvláštním přezkumném jednání.

§ 193

Popření pravosti pohledávky

O popření pohledávky co do její pravosti jde tehdy, je-li namítáno, že pohledávka nevznikla nebo že již zcela zanikla anebo že se zcela promlčela.

§ 194

Popření výše pohledávky

O popření pohledávky co do její výše jde tehdy, je-li namítáno, že dlužníkův závazek je nižší než přihlášená částka. Ten, kdo popírá výši pohledávky, musí současně uvést, jaká je ve skutečnosti výše pohledávky.

§ 195

Popření pořadí pohledávky

O popření pohledávky co do jejího pořadí jde tehdy, je-li namítáno, že pohledávka má méně výhodné pořadí, než je pořadí uvedené v přihlášce pohledávky, nebo je-li popíráno právo na uspokojení pohledávky ze zajištění. Ten, kdo popírá pořadí pohledávky, musí současně uvést, v jakém pořadí má být pohledávka uspokojena.

§ 196

Účinky popření pohledávky

(1) Popření výše pohledávky nemá vliv na její pořadí. Popření pořadí pohledávky nemá vliv na pravost nebo výši pohledávky.

(2) Popření práva na uspokojení pohledávky ze zajištění má však u zajištěného věřitele, který může tuto pohledávku vůči dlužníku uspokojit pouze z majetku poskytnutého k zajištění, tytéž účinky jako popření pravosti pohledávky, a bylo-li toto právo popřeno jen zčásti, tytéž účinky jako popření výše pohledávky.

§ 197

(1) Výsledek přezkumného jednání zapíše insolvenční správce do seznamu přihlášených pohledávek; takto upravený seznam tvoří součást zápisu o přezkumném jednání. Věřitelům, kteří o to požádají, vydá insolvenční soud z tohoto seznamu výpis.

(2) Věřitele, jehož nevykonatelná přihlášená pohledávka byla popřena při přezkumném jednání, poučí insolvenční správce nebo insolvenční soud při přezkumném jednání o dalším postupu; věřitele, který se přezkumného jednání nezúčastnil, o tom insolvenční správce písemně vyrozumí, a to i tehdy, je-li popření uvedeno v upraveném seznamu přihlášených pohledávek.

§ 198

Popření nevykonatelné pohledávky insolvenčním správcem

(1) Věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena insolvenčním správcem, mohou uplatnit své právo žalobou na určení u insolvenčního soudu do 30 dnů od přezkumného jednání nebo od právní moci rozhodnutí o schválení zprávy o přezkumu podle § 410 odst. 3 písm. a); tato lhůta však neskončí dříve než uplynutím 15 dnů od doručení vyrozumění podle § 197 odst. 2 nebo § 410 odst. 2. Žalobu podávají vždy proti insolvenčnímu správci. Nedojde-li žaloba ve stanovené lhůtě insolvenčnímu soudu, k pohledávce popřené co do pravosti se nepřihlíží; pohledávka popřená co do výše nebo pořadí je v takovém případě zjištěna ve výši nebo pořadí uvedeném při jejím popření.

(2) V žalobě podle odstavce 1 může žalobce uplatnit jako důvod vzniku popřené pohledávky pouze skutečnosti, které jako důvod vzniku této pohledávky uplatnil nejpozději do skončení přezkumného jednání, a dále skutečnosti, kterých se žalobce dozvěděl později proto, že mu kupující ze smlouvy o prodeji podniku nebo jeho části neoznámil včas převzetí dlužníkovu závazku.

(3) Vyjde-li v průběhu řízení o žalobě podle odstavce 1 najevo, že popřená pohledávka je pohledávkou

vykonatelnou, není to důvodem k zamítnutí žaloby, žalovaný je však v takovém případě povinen prokázat důvod popření podle § 199.

§ 199

Popření vykonatelné pohledávky insolvenčním správcem

(1) Insolvenční správce, který popřel vykonatelnou pohledávku, podá do 30 dnů od přezkumného jednání nebo od právní moci rozhodnutí o schválení zprávy o přezkumu podle § 410 odst. 3 písm. a) u insolvenčního soudu žalobu, kterou své popření uplatní proti věřiteli, který vykonatelnou pohledávku přihlásil. Lhůta je zachována, dojde-li žaloba nejpozději posledního dne lhůty soudu.

(2) Jako důvod popření pravosti nebo výše vykonatelné pohledávky přiznané pravomocným rozhodnutím příslušného orgánu lze uplatnit jen skutečnosti, které nebyly uplatněny dlužníkem v řízení, které předcházelo vydání tohoto rozhodnutí; důvodem popření však nemůže být jiné právní posouzení věci.

(3) V žalobě podle odstavce 1 může žalobce proti popřené pohledávce uplatnit pouze skutečnosti, pro které pohledávku popřel.

§ 200

Popření pohledávky přihlášeným věřitelem

(1) Věřitel je oprávněn písemně popřít pohledávku jiného věřitele. Popření pohledávky musí mít stejné náležitosti jako žaloba podle občanského soudního řádu a musí z něj být patrné, zda se popírá pravost, výše nebo pořadí pohledávky. Popření pohledávky lze učinit pouze na formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis.

(2) K popření pohledávky přihlášeným věřitelem se přihlíží, jen obsahuje-li podání všechny náležitosti a je-li doručeno insolvenčnímu soudu nejpozději 3 pracovní dny přede dnem konání přezkumného jednání o popřené pohledávce a, je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, nejpozději do 10 dnů po uplynutí lhůty k přihlašování pohledávek; v případě řešení úpadku oddlužením lhůta neskončí dříve než 7 dní ode dne zveřejnění přihlášky pohledávky v insolvenčním rejstříku. V případě postupu podle věty první se § 43 občanského soudního řádu nepoužije. Po uplynutí této lhůty již nelze měnit uplatněný důvod popření. K popření pohledávky učiněnému ve formě, která v době konání přezkumného jednání o popřené pohledávce vyžaduje jeho písemné doplnění, předložení jeho originálu, případně předložení písemného podání shodného znění, se nepřihlíží.

(3) Dospěje-li insolvenční soud k závěru, že k popření pohledávky přihlášeným věřitelem se nepřihlíží, odmítne je rozhodnutím, které může vydat jen do skončení přezkumného jednání o popřené pohledávce nebo nejpozději v rozhodnutí podle § 410.

(4) Osobou oprávněnou k podání odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 je pouze věřitel, který popřel pohledávku.

(5) Jestliže insolvenční soud popření pohledávky neodmítne, považuje se podání, jímž přihlášený věřitel popřel pohledávku, od rozhodnutí o způsobu řešení úpadku, nejdříve však po uplynutí 10 dnů od skončení přezkumného

jednání a, je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, po schválení zprávy o přezkumu, za žalobu, kterou tento věřitel uplatnil u insolvenčního soudu své popření vůči věřiteli, který pohledávku přihlásil.

(6) Jako důvod popření pravosti nebo výše vykonatelné pohledávky přiznané pravomocným rozhodnutím příslušného orgánu lze uplatnit jen skutečnosti, které nebyly uplatněny dlužníkem v řízení, které předcházelo vydání tohoto rozhodnutí; důvodem popření však nemůže být jiné právní posouzení věci.

§ 201

(1) Pohledávka je zjištěna

- a) jestliže ji nepopřel insolvenční správce ani žádný z přihlášených věřitelů,
- b) jestliže ji nepopřel insolvenční správce a insolvenční soud odmítl její popření přihlášeným věřitelem,
- c) jestliže insolvenční správce nebo přihlášený věřitel, který ji popřel, vezme své popření zpět, nebo
- d) rozhodnutím insolvenčního soudu ve sporu o její pravost, výši nebo pořadí.

(2) Vykonatelná pohledávka je zjištěna také tehdy, jestliže insolvenční správce nepodal včas žalobu o její popření nebo byla-li taková žaloba zamítnuta anebo řízení o ní skončilo jinak než rozhodnutím ve věci samé.

(3) Výsledek sporu o pravost, výši nebo pořadí pohledávky poznamená i bez návrhu insolvenční správce v upraveném seznamu pohledávek a upravený seznam pohledávek zašle insolvenčnímu soudu.

(4) Rozhodnutí insolvenčního soudu o pravosti, výši nebo pořadí pohledávek jsou účinná vůči všem procesním subjektům.

§ 202

(1) Ve sporu o pravost, výši nebo pořadí přihlášených pohledávek nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení proti insolvenčnímu správci. Náhrada nákladů řízení přiznaná v tomto sporu vůči dlužníku se pokládá za přihlášenou podle tohoto zákona a uspokojí se v insolvenčním řízení ve stejném pořadí jako pohledávka, o kterou se vedl spor. Náklady, které v tomto sporu vznikly insolvenčnímu správci, se hradí z majetkové podstaty; do ní náleží i náhrada nákladů řízení přiznaná insolvenčnímu správci.

(2) Náklady řízení, které vznikly zaviněním insolvenčního správce nebo náhodou, která se mu přihodila, nese on sám a ostatním účastníkům je povinen je nahradit.

(3) Přihlášený věřitel, který popřel pohledávku, je povinen složit do 15 dnů po skončení přezkumného jednání o popřené pohledávce u insolvenčního soudu jistotu na náklady řízení incidenčního sporu ve výši 10 000 Kč. Nebylo-li v době konání přezkumného jednání o popřené pohledávce ještě rozhodnuto o způsobu řešení úpadku, neskončí tato lhůta dříve než uplynutím 10 dnů od rozhodnutí o způsobu řešení úpadku.

(4) Insolvenční soud může uložit přihlášenému věřiteli, který popřel pohledávku, aby v incidenčním sporu složil i jistotu k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by vznikla věřiteli popřené pohledávky nedůvodným popřením pohledávky. Učiní tak jen na návrh věřitele popřené pohledávky, který doloží, že mu vznik takové škody

nebo jiné újmy zjevně hrozí. Jestliže však podle dosavadních výsledků insolvenčního řízení lze očekávat, že popření pohledávky bude důvodné, insolvenční soud návrh věřitele popřené pohledávky na složení této jistoty zamítne. Přiměřeně se dále použijí ustanovení občanského soudního řádu o jistotě u předběžného opatření.

(5) Nebude-li jistota podle odstavců 3 a 4 složena, nebo nedoloží-li přihlášený věřitel insolvenčnímu soudu, že povinnost složit jistotu podle zákona nemá, insolvenční soud žalobu, kterou přihlášený věřitel uplatnil popření pohledávky, odmítne.

(6) Povinnost složit jistotu podle odstavců 3 a 4 nemá přihlášený věřitel, který ve lhůtě stanovené ke složení jistoty osvědčí, že jistotu bez své viny nemohl složit a že je tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mu mohla vzniknout újma. Přihlášený věřitel dále nemá povinnost složit jistotu po dobu, po kterou jeho popření nemá vliv na zjištění popřené pohledávky.

DÍL 3

Jiné způsoby uplatňování pohledávek

§ 203

(1) Není-li dále stanoveno jinak, pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim postavené na roveň se uplatňují písemně vůči osobě s dispozičními oprávněními. O uplatnění takové pohledávky věřitel současně vždy vyrozumí insolvenčního správce; náležitosti tohoto vyrozumění stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Neuplatní-li dlužníkův zaměstnanec pracovněprávní pohledávku uvedenou v § 169 odst. 1 písm. a) v jiné výši, pokládá se jeho pohledávka za uplatněnou ve výši vyplývající z účetnictví dlužníka nebo z evidence vedené podle zvláštního právního předpisu¹³).

(3) Osoba s dispozičními oprávněními uspokojí pohledávky podle odstavce 1 z majetkové podstaty.

(4) Neuspokojí-li osoba s dispozičními oprávněními pohledávky podle odstavce 1 v plné výši a včas, může se věřitel domáhat jejich splnění žalobou podanou proti osobě s dispozičními oprávněními; nejde o incidenční spor. Náklady, které v tomto sporu vznikly insolvenčnímu správci, se hradí z majetkové podstaty, pokud nevznikly zaviněním insolvenčního správce nebo náhodou, která se mu přihodila.

(5) Po právní moci rozhodnutí o žalobě podle odstavce 4 určí lhůtu k uspokojení přisouzené pohledávky a jejího příslušenství svým rozhodnutím insolvenční soud; současně rozhodne, která část majetkové podstaty může být použita k uspokojení. Učiní tak jen na návrh oprávněné osoby nebo osoby s dispozičními oprávněními. Proti rozhodnutí podle věty první není odvolání přípustné.

§ 203a

(1) V pochybnostech o tom, zda pohledávka uplatněná věřitelem podle § 203 je pohledávkou za majetkovou podstatou nebo pohledávkou postavenou jí na roveň anebo pohledávkou, která se v insolvenčním řízení neuspokojuje (§ 170), uloží insolvenční soud i bez návrhu věřiteli, který ji uplatnil, aby do 30 dnů podal u insolvenčního soudu žalobu na určení pořadí uplatněné pohledávky; na návrh insolvenčního správce tak učiní vždy.

Žaloba musí být vždy podána proti insolvenčnímu správci. Nedojde-li žaloba o určení pořadí pohledávky uplatněné jako pohledávka za majetkovou podstatou nebo jako pohledávka postavená na roveň pohledávce za majetkovou podstatou ve stanovené lhůtě insolvenčnímu soudu nebo není-li žalobě vyhověno, považuje se podání, jímž věřitel takovou pohledávku uplatnil, za přihlášku pohledávky a uspokojení pohledávky jako pohledávky za majetkovou podstatou nebo pohledávky postavené jí na roveň je v insolvenčním řízení vyloučeno. Nedojde-li žaloba o určení pořadí pohledávky, která se v insolvenčním řízení neuspokojuje, ve stanovené lhůtě insolvenčnímu soudu nebo není-li žalobě vyhověno, je uspokojení takové pohledávky v insolvenčním řízení vyloučeno.

(2) Řízení o žalobě podle odstavce 1 je incidenčním sporem podle § 159 odst. 1 písm. a); ustanovení o popření pořadí přihlášené pohledávky platí obdobně.

§ 204

(1) Není-li dále stanoveno jinak, zajištění věřitelé, kteří mají právo, aby jejich pohledávka byla uspokojena v průběhu insolvenčního řízení, uplatňují její uspokojení vůči insolvenčnímu správci. Pokud jim insolvenční správce nevyhoví, mohou se nápravy domáhat u insolvenčního soudu v rámci jeho dohlédací činnosti; sporné skutečnosti o tom, zda jde o zajištěné věřitele a zda a v jakém rozsahu trvá zajištěná pohledávka nebo zajištění, přitom nelze řešit.

(2) Věřitelé, kteří se domáhají toho, aby věc, právo, pohledávka nebo jiná majetková hodnota byla vyloučena z majetkové podstaty, tak mohou učinit jen vylučovací žalobou podle tohoto zákona.

HLAVA VI

Majetková podstata

§ 205

Pojem a rozsah majetkové podstaty

(1) Jestliže insolvenční návrh podal dlužník, náleží do majetkové podstaty majetek, který dlužníkovi patřil k okamžiku, kdy nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, jakož i majetek, který dlužník nabyl v průběhu insolvenčního řízení.

(2) Podal-li insolvenční návrh věřitel, náleží do majetkové podstaty majetek, který dlužníkovi patřil k okamžiku, kdy nastaly účinky předběžného opatření, kterým insolvenční soud zcela nebo zčásti omezil právo dlužníka nakládat s jeho majetkem, majetek, který dlužníkovi patřil k okamžiku, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku dlužníka, a majetek, který dlužník nabyl v průběhu insolvenčního řízení poté, co nastaly účinky těchto rozhodnutí.

(3) Je-li dlužník spoluvlastníkem majetku podle odstavců 1 a 2, náleží do majetkové podstaty podíl dlužníka na tomto majetku. Majetek podle odstavců 1 a 2 náleží do majetkové podstaty i tehdy, je-li ve společném jmění dlužníka a jeho manžela.

(4) Majetek jiných osob než dlužníka náleží do majetkové podstaty, stanoví-li to zákon, zejména jde-li o plnění z neúčinných právních úkonů. Pro účely zpeněžení se na takový majetek pohlíží jako na majetek dlužníka.

Obsah majetkové podstaty

§ 206

(1) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, majetkovou podstatu podle § 205 tvoří zejména

- a) peněžní prostředky,
- b) věci movité a nemovité,
- c) podnik,
- d) soubor věcí a věci hromadné,
- e) vkladní knížky, vkladní listy a jiné formy vkladů,
- f) akcie, směnky, šeky nebo jiné cenné papíry anebo jiné listiny, jejichž předložení je nutné k uplatnění práva,
- g) obchodní podíl,
- h) dlužníkovy peněžité i nepeněžité pohledávky, včetně pohledávek podmíněných a pohledávek, které dosud nejsou splatné,
- i) dlužníkova mzda nebo plat, jeho pracovní odměna jako člena družstva a příjmy, které dlužníkovi nahrazují odměnu za práci, zejména důchod, nemocenské, peněžitá pomoc v mateřství, stipendia, náhrady ucházejícího výdělků, náhrady poskytované za výkon společenských funkcí, podpora v nezaměstnanosti a podpora při rekvalifikaci,
- j) další práva a jiné majetkové hodnoty, mají-li penězi ocenitelnou hodnotu.

(2) Majetkovou podstatu tvoří dále i příslušenství, přírůstky, plody a užitky majetku uvedeného v odstavci 1.

§ 207

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, do majetkové podstaty nepatří majetek, který nelze postihnout výkonem rozhodnutí nebo exekucí²⁸⁾; věci sloužící k podnikání dlužníka však z majetkové podstaty vyloučeny nejsou.

(2) Příjmy dlužníka náleží do majetkové podstaty ve stejném rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky²⁹⁾.

(3) Je-li podle ustanovení o výkonu rozhodnutí nebo exekuci posouzení otázky, který majetek nelze postihnout výkonem rozhodnutí nebo exekucí, závislé na rozhodnutí soudu, pro účely insolvenčního řízení vydá takové rozhodnutí insolvenční soud.

§ 208

Nestanoví-li tento zákon jinak, do majetkové podstaty nepatří též majetek, se kterým lze podle zvláštního právního

předpisu naložit pouze způsobem, k němuž byl určen, zejména účelové dotace a návratné výpomoci ze státního rozpočtu, z Národního fondu, z rozpočtu územního samosprávného celku nebo státního fondu, finanční rezervy vytvářené podle zvláštních právních předpisů³⁰), majetek České národní banky, který byl na základě zvláštních dohod svěřen do správy jiné osobě, zboží propuštěné celním úřadem k dočasnému použití a majetek státu v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem³¹).

Zjišťování majetkové podstaty

§ 209

(1) Zjišťování majetkové podstaty zajišťuje od svého ustanovení insolvenční správce nebo předběžný správce, i když nejde o osobu s dispozičními oprávněními. Přitom je povinen řídit se pokyny insolvenčního soudu.

(2) Dokud insolvenční správce nebo předběžný správce není ustanoven, může insolvenční soud rozhodnout o opatřeních potřebných ke zjištění podstaty a o způsobu jejich provedení.

§ 210

(1) Dlužník je povinen poskytnout insolvenčnímu správci nebo předběžnému správci při zjišťování majetkové podstaty všestrannou součinnost, zejména dbát pokynů insolvenčního správce nebo předběžného správce.

(2) Je-li dlužníkem právnická osoba, mají povinnosti podle odstavce 1 její statutární orgány a jejich členové nebo likvidátor, jde-li o právnickou osobu v likvidaci. Jestliže postavení statutárního orgánu má více osob oprávněných jednat samostatně, lze splnění těchto povinností požadovat od kterékoli z nich. Uvedené osoby mají tuto povinnost i v případě, že jejich postavení zaniklo v posledních 3 měsících před zahájením insolvenčního řízení.

(3) Insolvenční soud může vyžadovat splnění povinností podle odstavců 1 a 2 také od osob, které jsou společníky, zaměstnanci nebo členy právnické osoby, a to v rozsahu jejich oprávnění jednat za právnickou osobu.

(4) Je-li dlužníkem fyzická osoba, mají povinnosti podle odstavců 1 a 2 i její zákonní zástupci; má-li fyzická osoba více zákonných zástupců oprávněných jednat jejím jménem samostatně, může insolvenční soud vyžadovat splnění těchto povinností od každého z nich.

§ 211

(1) Výchozískem zjišťování majetkové podstaty je seznam majetku, který je dlužník povinen předložit současně s insolvenčním návrhem, případně na základě rozhodnutí insolvenčního soudu.

(2) Insolvenční správce nebo předběžný správce provede vlastní šetření o tom, zda do majetkové podstaty nepatří jiné věci, práva, pohledávky a majetkové hodnoty než ty, které dlužník uvedl v seznamu majetku. Potřebnou součinnost mu jsou povinny poskytnout také věřitelské orgány.

(3) Nemůže-li insolvenční správce nebo předběžný správce dosáhnout úplného zjištění majetkové podstaty proto, že mu nebyla poskytnuta požadovaná součinnost, oznámí to insolvenčnímu soudu a navrhne mu přijetí příslušného

§ 212

(1) Dlužník musí umožnit insolvenčnímu správci přístup na všechna místa, kde má umístěn majetek náležející do majetkové podstaty.

(2) Je-li to potřebné, zejména neposkytuje-li dlužník insolvenčnímu správci součinnost potřebnou ke zjištění a zajištění majetkové podstaty, může insolvenční soud na návrh insolvenčního správce nařídit prohlídku bytu, sídla a jiných místností dlužníka, jakož i jeho skříní nebo jiných schránek v nich umístěných, kde má dlužník svůj majetek; za tím účelem je insolvenční správce oprávněn zjednat si do bytu nebo do jiné místnosti dlužníka přístup, popřípadě uzavřené skříně nebo jiné schránky otevřít.

(3) Písemné vyhotovení rozhodnutí podle odstavce 2 nemusí obsahovat odůvodnění; proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné. Rozhodnutí se doručuje pouze insolvenčnímu správci a dlužníku. Insolvenční soud doručí rozhodnutí insolvenčnímu správci spolu se stejnopisem rozhodnutí, který má být doručen dlužníku. Dlužníku doručí rozhodnutí insolvenční správce při prohlídce místností, kterých se usnesení týká. Nepodaří-li se insolvenčnímu správci doručit rozhodnutí dlužníku při tomto úkonu, vrátí je k doručení insolvenčnímu soudu.

(4) Každý, v jehož objektu má dlužník svůj byt, sídlo nebo jiné své místnosti, je povinen strpět, aby insolvenční správce, který provádí soupis nebo činí úkony směřující k řádnému zajištění a správě majetkové podstaty, provedl prohlídku bytu a jiných místností dlužníka. Nesplní-li tuto povinnost, je insolvenční správce oprávněn zjednat si k bytu nebo jiné místnosti dlužníka přístup.

(5) Je-li to potřebné, přibere insolvenční správce k prohlídce vhodnou osobu, podle možnosti zástupce orgánu obce. O prohlídce sepíše insolvenční správce protokol, v němž musí být uveden majetek, který byl při prohlídce zjištěn, a majetek, který byl při prohlídce zajištěn. Protokol podepíše insolvenční správce, případně osoba, kterou k prohlídce přibral. Protokol předá insolvenční správce insolvenčnímu soudu s tím, že si ponechá opis. Opis protokolu insolvenční soud doručí dlužníkovi a věřitelskému výboru.

§ 213

Ten, kdo má u sebe dlužníkův majetek náležející do majetkové podstaty, je povinen to oznámit insolvenčnímu správci nebo předběžnému správci, jakmile se dozví o vydání rozhodnutí o úpadku, a uvést právní důvod, na jehož základě má tento majetek u sebe. Na výzvu insolvenčního správce nebo předběžného správce mu musí umožnit prohlídku tohoto majetku a jeho ocenění.

§ 214

(1) Insolvenční soud může na návrh insolvenčního správce nebo věřitelského výboru předvolat dlužníka nebo osoby jednající za dlužníka k výslechu a vyzvat je k prohlášení o majetku. Předvolání k prohlášení o majetku musí obsahovat účel výslechu a poučení o následcích odmítnutí prohlášení nebo uvedení nepravdivých, neúplných nebo hrubě zkreslujících údajů. Předvolání se doručuje předvolanému do vlastních rukou, a to nejméně 10 dnů před výslechem.

(2) Předvolaný je povinen dostavit se k insolvenčnímu soudu osobně. Jestliže se nedostaví bez včasné a důvodné omluvy, bude předveden; o tom musí být předvolaný poučen.

(3) Před zahájením výslechu zopakuje insolvenční soud poučení podle odstavce 1. V prohlášení o majetku musí předvolaný uvést, který majetek náleží do majetkové podstaty.

§ 215

(1) V prohlášení o majetku je předvolaný vždy povinen uvést

- a) plátce mzdy dlužníka nebo jiného jeho příjmu postižitelného srážkami ze mzdy a výši této pohledávky,
- b) banky, pobočky zahraničních bank a spořitelní a úvěrní družstva, u kterých má dlužník účty, výši pohledávek a čísla účtů,
- c) dlužníky, u nichž má dlužník jiné peněžité pohledávky, důvod a výši těchto pohledávek,
- d) osoby, vůči nimž má dlužník jiná majetková práva nebo majetkové hodnoty, jejich důvod a hodnotu,
- e) movité věci dlužníka nebo spoluvlastnický podíl na nich, a kde, popřípadě u koho se nacházejí; totéž platí o vkladních knížkách, vkladních listech a jiných formách vkladů, akciích, směnkách, šecích nebo jiných listinných cenných papírech anebo o jiných listinách, jejichž předložení je nutné k uplatnění práva, jakož i o zaknihovaných a imobilizovaných cenných papírech dlužníka,
- f) nemovitosti dlužníka nebo spoluvlastnický podíl na nich,
- g) podnik dlužníka a jeho části, a kde se nachází,
- h) další práva a jiné majetkové hodnoty, mají-li penězi ocenitelnou hodnotu.

(2) Pro označení osob v prohlášení o majetku platí § 103 odst. 1 obdobně.

§ 216

(1) O prohlášení o majetku sepíše insolvenční soud protokol; předloží-li předvolaný seznam majetku, tvoří tento seznam přílohu protokolu, jestliže předvolaný o něm prohlásí, že obsahuje úplné a pravdivé údaje, popřípadě jestliže jej do protokolu doplní. V protokolu se dále uvede obsah poučení poskytnutého insolvenčním soudem podle § 214 a výslovné prohlášení předvolaného o tom, že v prohlášení uvedl jen úplné a pravdivé údaje o majetku dlužníka. Protokol podepíše soudce, zapisovatel a předvolaný. Úkony insolvenčního soudu podle tohoto odstavce může učinit jen soudce.

(2) O výslechu k prohlášení o majetku vyrozumí insolvenční soud insolvenčního správce a věřitelský výbor. Insolvenční správce a věřitelský výbor má právo klást předvolanému otázky. Opis protokolu o výslechu se doručuje insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru.

Soupis majetkové podstaty

§ 217

Pořízení soupisu

(1) Soupis majetkové podstaty (dále jen „soupis“) je listinou, do níž se zapisuje majetek náležející do majetkové podstaty. Jakmile dojde k zápisu do soupisu, lze se zapsanými majetkovými hodnotami nakládat jen způsobem stanoveným tímto zákonem; učinit tak může jen osoba s dispozičními oprávněními. Soupis provádí a soustavně doplňuje insolvenční správce v průběhu insolvenčního řízení, a to podle pokynů insolvenčního soudu a za součinnosti věřitelského výboru. Tato jeho povinnost nezaniká uplynutím doby.

(2) Insolvenční správce vyřadí ze soupisu majetkové hodnoty, o kterých v průběhu insolvenčního řízení vyjde najevo, že nenáleží do majetkové podstaty; to platí bez zřetele k tomu, že v době vyřazení se již osoba, která má z vyřazení prospěch, nemůže domáhat vyloučení těchto majetkových hodnot z majetkové podstaty. Učiní tak po projednání s věřitelským výborem a poté, co vyrozumí insolvenční soud; tím není vyloučena možnost opětovného soupisu vyřazených majetkových hodnot do majetkové podstaty.

§ 218

Označení majetku v soupisu

(1) Majetek náležející do majetkové podstaty se zapisuje do soupisu samostatnými položkami. Není-li to vyloučeno jeho povahou, musí být sepisovaný majetek v soupisu označen způsobem, který umožňuje jeho identifikaci; to neplatí, jde-li o majetek nepatrné hodnoty. Je-li zde překážka dočasné povahy bránící řádné identifikaci sepisovaného majetku, doplní insolvenční správce označení tohoto majetku neprodleně po jejím odpadnutí.

(2) Podnik³²⁾ nebo jiná hromadná věc a soubory věcí se zapisují jedinou položkou, ze které však musí být zřejmé, co všechno do podniku nebo souboru věcí náleží v den zápisu do soupisu podstaty.

§ 219

Ocenění položek soupisu

(1) Součástí soupisu je i ocenění provedené insolvenčním správcem, který přitom vychází z údajů v účetnictví dlužníka nebo v evidenci vedené podle zvláštního právního předpisu¹³⁾ a z dalších dostupných informací. Ocenění se nepromítá do účetnictví dlužníka.

(2) Požaduje-li to věřitelský výbor, provede se ocenění znalcem, za předpokladu, že to věřitelský výbor finančně zajistí.

(3) Ocenění obtížně ocenitelného majetku může insolvenční správce zadat znalci i bez žádosti věřitelského výboru; to neplatí, lze-li důvodně předpokládat, že náklady na ocenění majetku znalcem budou vyšší než přínos pro majetkovou podstatu získaný tímto způsobem jeho ocenění.

(4) Je-li uplatněno právo na uspokojení přihlášené pohledávky ze zajištění nebo má-li být majetková podstata zpeněžena podle § 290 nebo 292, insolvenční správce zadá znalci ocenění hodnoty zajištění a v případě podle §

290 nebo 292 ocenění hodnoty zpeněžovaného majetku vždy; odstavec 3 se použije přiměřeně.

(5) Při ocenění podle odstavců 1 až 4 se majetek oceňuje obvyklou cenou. Postup podle odstavců 1 až 4 se neuplatní, byl-li ustanoven znalec podle § 153 odst. 1.

§ 220

Důvod soupisu

Vedle označení sepisovaného majetku, jeho ocenění a uvedení dne, kdy byla příslušná položka sepsána, musí být v soupisu vždy uveden i důvod soupisu, případně den a důvod vyloučení sepsaného majetku ze soupisu. V pochybnostech se má za to, že insolvenční správce příslušnou položku sepsal nebo ji ze soupisu vyloučil v den, kdy tuto skutečnost oznámil insolvenčnímu soudu.

§ 221

Prohlášení o správnosti soupisu

Jestliže o to insolvenční správce požádá, je dlužník povinen písemně potvrdit úplnost a správnost soupisu. Prohlášení o správnosti soupisu nebo jeho části může dlužník písemně odmítnout, jen jestliže současně písemně uvede důvody, pro které soupis nebo jeho část nepovažuje za správný.

§ 222

Zveřejnění soupisu

(1) Soupis se předkládá pouze na elektronickém formuláři, jehož náležitosti a formát stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Soupis a doplněný soupis zveřejní insolvenční soud v insolvenčním rejstříku neprodleně po jeho sestavení nebo doplnění.

§ 223

Upuštění od soupisu nebo ocenění

V případech stanovených zákonem lze na základě rozhodnutí insolvenčního soudu upustit od soupisu nebo od ocenění sepsaného majetku. Po právní moci takového rozhodnutí insolvenční správce předloží insolvenčnímu soudu zprávu o stavu majetku náležejícího do majetkové podstaty.

§ 224

Vyrozumění o soupisu

(1) Insolvenční správce, který zapíše do soupisu věci, práva, pohledávky a jiné majetkové hodnoty, které nenáleží dlužníku nebo jejichž zahrnutí do majetkové podstaty je sporné zejména proto, že k nim třetí osoba uplatňuje práva která to vylučují, do soupisu poznamená, komu sepisovaný majetek náleží, nebo kdo k němu uplatňuje své právo. Tuto osobu insolvenční správce písemně vyrozumí o zahrnutí majetku do soupisu a na její žádost jí o tom vydá osvědčení. Osvědčení musí vždy obsahovat i uvedení důvodu, pro který insolvenční správce tento majetek sepsal.

(2) Vyrozumění podle odstavce 1 musí obsahovat i poučení o možnosti podat vylučovací žalobu a o následcích zmeškání lhůty k podání vylučovací žaloby; náležitosti tohoto vyrozumění stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Je-li do soupisu zapsána nemovitost, která podle katastru nemovitostí není ve vlastnictví dlužníka, vyrozumí o tom insolvenční správce příslušné katastrální pracoviště. Je-li do soupisu sepsána věc, která podle Rejstříku zástav není ve vlastnictví dlužníka, vyrozumí o tom insolvenční správce Notářskou komoru České republiky. Obdobně to platí o majetku uvedeném v jiných veřejných či neveřejných seznamech, jestliže podle zvláštních právních předpisů osvědčují vlastnictví nebo jiná věcná práva k tomuto majetku.

(4) Je-li do soupisu zapsána kulturní památka³³⁾, sbírka muzejní povahy nebo předmět kulturní hodnoty, vyrozumí o tom insolvenční správce neprodleně Ministerstvo kultury.

Vyloučení a vynětí z majetkové podstaty

§ 225

(1) Osoby, které tvrdí, že označený majetek neměl být do soupisu zahrnut proto, že to vylučuje jejich právo k majetku nebo že tu je jiný důvod, pro který neměl být zahrnut do soupisu, se mohou žalobou podanou u insolvenčního soudu domáhat rozhodnutí, že se tento majetek vylučuje z majetkové podstaty.

(2) Žaloba musí být podána proti insolvenčnímu správci, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy osobě uvedené v odstavci 1 bylo doručeno vyrozumění o soupisu majetku, k němuž uplatňuje právo. Lhůta je zachována, dojde-li žaloba nejpozději posledního dne lhůty insolvenčnímu soudu.

(3) Nebyla-li žaloba podána včas, platí, že označený majetek je do soupisu pojat oprávněně. Totéž platí i tehdy, jestliže insolvenční soud žalobu zamítl, nebo jestliže řízení o žalobě zastavil nebo ji odmítl.

(4) Od počátku běhu lhůty k podání žaloby podle odstavce 2 až do jejího skončení a po dobu řízení o podané žalobě až do jeho pravomocného skončení nesmí insolvenční správce zpeněžit majetek, který je předmětem žaloby, ani s ním jinak nakládat, ledaže tím odvrací újmu tomuto majetku bezprostředně hrozící nebo jestliže tak po podání žaloby činí se souhlasem žalobce. Ustanovení § 217 tím není dotčeno.

(5) Před pravomocným skončením řízení o žalobě lze ke zpeněžení nebo jinému nakládání s majetkem podle odstavce 4 přistoupit, jestliže tak z důvodů hodných zvláštního zřetele určil insolvenční soud ve výroku rozhodnutí, jímž žalobu zamítl, řízení o ní zastavil nebo ji odmítl. Z výtěžku zpeněžení nebo jiného nakládání s takovým majetkem mohou být věřitelé uspokojeni až po pravomocném skončení řízení o žalobě.

(6) Byla-li zpeněžena věc, která neměla být pojata do soupisu, má její vlastník právo na vydání výtěžku zpeněžení; jeho právo na náhradu škody tím není dotčeno.

§ 226

(1) Dlužník může uplatnit vynětí majetku z majetkové podstaty jen tehdy, jde-li o věc, právo, pohledávku nebo jinou majetkovou hodnotu, která do majetkové podstaty nepatří podle § 207 a 208; učiní tak vůči insolvenčnímu správci bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět, že došlo k zahrnutí takové věci, práva, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty do soupisu.

(2) V návrhu podle odstavce 1 musí dlužník kromě obecných náležitostí podání²⁰⁾ označit věc, právo, pohledávku nebo jinou majetkovou hodnotu, o jejíž vynětí ze soupisu žádá, a uvést skutečnosti, ze kterých vyplývá, že tento majetek neměl být sepsán. Je-li návrh neúplný nebo vadný a nelze-li jej pro tyto nedostatky projednat a rozhodnout o něm, vyzve insolvenční správce dlužníka, aby jej opravil nebo doplnil. K opravě nebo doplnění návrhu určí přiměřenou lhůtu a dlužníka poučí, jak je nutné opravu nebo doplnění provést. Poučí jej rovněž, že návrh, který nebude přes výzvu řádně opraven nebo doplněn, insolvenční soud odmítne.

(3) Nezdaří-li se insolvenčnímu správci odstranit vady a neúplnost dlužníkovra návrhu nebo má-li za to, že návrh je opožděný, předloží insolvenční správce návrh se zprávou o tom insolvenčnímu soudu. Pokládá-li to insolvenční soud za potřebné, může usnesením výzvu k odstranění vad návrhu zopakovat nebo vydat výzvu novou.

(4) Nejde-li o případy uvedené v odstavci 3, insolvenční správce vyzve věřitelský výbor, aby se k návrhu v určené lhůtě vyjádřil; dospěje-li po uplynutí této lhůty k závěru, že návrhu nelze vyhovět, předloží jej s případným vyjádřením věřitelského výboru a se zprávou o důvodech, pro které majetek nevyloučil, insolvenčnímu soudu; dlužník má právo se k těmto důvodům vyjádřit.

(5) O návrhu podle odstavce 1 rozhoduje insolvenční soud v rámci své dohlédací činnosti. Rozhodnutí, proti kterému je odvolání přípustné, se doručuje dlužníku, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru. V době od podání tohoto návrhu do rozhodnutí o něm nesmí insolvenční správce zpeněžit majetek, jehož se návrh týká; § 225 odst. 4 a 5 platí obdobně.

§ 227

Insolvenční správce může z majetkové podstaty kdykoli v průběhu insolvenčního řízení vyjmout věci, práva, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty, které nemohou sloužit k uspokojení věřitelů, zejména neprodejně věci a nedobytné pohledávky nebo majetek, na který se vztahuje rozhodnutí o zajištění vydané v trestním řízení a k jehož zpeněžení nebyl udělen souhlas příslušného orgánu činného v trestním řízení. Učiní tak po předchozím souhlasu věřitelského výboru a insolvenčního soudu.

Nakládání s majetkovou podstatou a její správa

§ 228

Nakládáním s majetkovou podstatou se rozumí zejména

a) právní úkony, které se týkají majetku náležejícího do majetkové podstaty,

- b) výkon práv a povinností akcionáře ohledně akcií zahrnutých do majetkové podstaty, včetně práva hlasovat na valné hromadě akciové společnosti,
- c) výkon práv a povinností společníka jiné obchodní společnosti spojených s obchodním podílem dlužníka zahrnutým do majetkové podstaty, včetně práva hlasovat na valné hromadě obchodní společnosti³⁴),
- d) výkon členských práv a povinností člena družstva,
- e) rozhodování o výrobních, provozních a obchodních záležitostech podniku v majetkové podstatě, včetně úvěrového financování a jiných úkonů potřebných k zajištění financování podniku,
- f) výkon práv a povinností zaměstnavatele ohledně zaměstnanců dlužníka,
- g) výkon průmyslových práv,
- h) rozhodování o obchodním tajemství a jiné povinnosti mlčenlivosti,
- i) plnění povinností podle předpisů o daních, poplatcích a clech, jakož i podle předpisů o sociálním zabezpečení a veřejném zdravotním pojištění,
- j) vedení účetnictví,
- k) plnění evidenčních povinností,
- l) výkon dalších práv a povinností, jestliže se týkají majetkové podstaty.

§ 229

(1) Zákon stanoví v závislosti na průběhu řízení, způsobech řešení úpadku a vlastnictví majetku náležejícího do majetkové podstaty, kdo je ve vztahu k majetkové podstatě osobou s dispozičními oprávněními, případně komu přísluší právo nakládat s majetkovou podstatou ohledně části těchto oprávnění nebo pouze ohledně některých z nich.

(2) Je-li majetek náležející do majetkové podstaty ve vlastnictví jiné osoby než dlužníka, lze právo této osoby s takovým majetkem nakládat omezit jen zákonem nebo rozhodnutím insolvenčního soudu.

(3) Nestanoví-li tento zákon jinak, je ve vztahu k majetkové podstatě osobou s dispozičními oprávněními

- a) dlužník v době do rozhodnutí o úpadku,
- b) dlužník v době od rozhodnutí o úpadku do rozhodnutí o způsobu řešení úpadku,
- c) insolvenční správce v době od prohlášení konkursu,
- d) dlužník v době od povolení reorganizace a
- e) dlužník v době od povolení oddlužení.

(4) Ustanovením odstavce 3 nejsou dotčena omezení uložená dlužníku s dispozičními oprávněními insolvenčním

zákonem nebo rozhodnutím insolvenčního soudu v průběhu insolvenčního řízení. Má-li dispoziční oprávnění jiná osoba než dlužník, nejsou tím dotčeny povinnosti uložené dlužníku tímto zákonem.

(5) Od rozhodnutí o úpadku a je-li dlužník insolvenčním navrhovatelem, od okamžiku, kdy se jím stal, platí o povinnostech dlužníka s dispozičními oprávněními ustanovení § 36 a 37 přiměřeně.

§ 230

(1) Správou majetkové podstaty se rozumí zejména činnost, jakož i právní úkony a opatření z ní vyplývající, pokud směřuje k tomu, aby

- a) nedocházelo ke znehodnocení majetkové podstaty, zejména aby nedošlo k odstranění, zničení, poškození nebo odcizení majetku, který do ní náleží,
- b) majetek náležející do majetkové podstaty byl využíván v souladu se svým určením, pokud tomu nebrání jiné okolnosti,
- c) se majetková podstata rozmnožila, lze-li takovou činnost rozumně očekávat se zřetelem ke stavu majetkové podstaty a obvyklým obchodním příležitostem,
- d) byly vymoženy pohledávky dlužníka včetně plnění z neplatných a neúčinných právních úkonů.

(2) Jde-li o správu věci, práva, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty, která slouží k zajištění pohledávky, je osoba s dispozičními oprávněními vázána pokyny zajištěného věřitele směřujícími k řádné správě; je-li zajištěných věřitelů více, uděluje tyto pokyny zajištěný věřitel, jehož pohledávka se uspokojuje ze zajištění jako první v pořadí. Jestliže zajištěný věřitel neudělí příslušné pokyny ani ve lhůtě určené insolvenčním soudem, má právo je udělit zajištěný věřitel, jehož pohledávka se uspokojuje ze zajištění jako další v pořadí; jinak pokyny udělí v rámci dohlédací činnosti insolvenční soud, který současně rozhodne o nákladech spojených s provedením jeho pokynu. Osoba s dispozičními oprávněními může odmítnout pokyny zajištěného věřitele, má-li za to, že nesměřují k řádné správě; v takovém případě požádá insolvenční soud o jejich přezkoumání v rámci dohlédací činnosti.

(3) Náklady spojené s provedením jeho pokynu podle odstavce 2 nese zajištěný věřitel ze svého.

(4) Není-li k pokynům zajištěného věřitele podle odstavce 2 připojen písemný souhlas ostatních zajištěných věřitelů, jejichž pohledávka se uspokojuje ze stejného zajištění, osoba s dispozičními oprávněními neprodleně vyrozumí insolvenční soud. Insolvenční soud v takovém případě nařídí do 30 dnů jednání, při kterém rozhodne o tom, zda pokyny zajištěného věřitele schvaluje. Při jednání lze projednat pouze námitky proti pokynům zajištěného věřitele, které ostatní zajištění věřitelé uplatní písemně u insolvenčního soudu nejpozději do 7 dnů ode dne zveřejnění těchto pokynů v insolvenčním rejstříku; k později podaným námitkám se nepřihlíží. K jednání předvolá insolvenční soud insolvenčního správce a dlužníka a zajištěné věřitele, kterým poskytne poučení o námitkách podle věty třetí.

(5) Proti rozhodnutí podle odstavce 4 není odvolání přípustné.

Neplatnost a neúčinnost právních úkonů

DÍL 1

Neplatnost právních úkonů

§ 231

(1) Insolvenční soud není vázán rozhodnutím jiného soudu či jiného orgánu, kterým v průběhu insolvenčního řízení došlo ke zjištění neplatnosti právního úkonu týkajícího se majetku nebo závazků dlužníka, ani jiným způsobem tohoto zjištění.

(2) V průběhu insolvenčního řízení posoudí neplatnost takového právního úkonu pouze insolvenční soud.

(3) Je-li k neplatnosti právního úkonu nutné, aby ten, kdo je takovým úkonem dotčen, se jeho neplatnosti dovolal, může tak učinit i insolvenční správce.

(4) V insolvenčním řízení nelze zjistit neplatnost právního úkonu spočívajícího v poskytnutí prozatímního financování, nového financování nebo dalších plateb souvisejících s preventivní restrukturalizací, pokud tento právní úkon splňuje podmínky podle § 27 zákona o preventivní restrukturalizaci; to platí i na věcně právní účinky takového právního úkonu.

§ 232

Byla-li neplatnost právního úkonu týkajícího se majetku nebo závazků dlužníka zjištěna rozhodnutím soudu, které nabylo právní moci před zahájením insolvenčního řízení, považuje se právní úkon, jehož se rozhodnutí týká, za neplatný i v insolvenčním řízení.

§ 233

(1) Je-li pravomocným rozhodnutím zjištěna neplatnost právního úkonu týkajícího se majetku nebo závazků dlužníka, musí být vydán majetkový prospěch získaný plněním z neplatného právního úkonu. Insolvenční správce to však může odmítnout, jestliže nedošlo k obohacení majetkové podstaty nebo je-li požadováno více, než činí toto obohacení.

(2) Odmítne-li insolvenční správce vydat majetkový prospěch získaný plněním z neplatného právního úkonu nebo nevyřídí-li žádost o jeho vydání v přiměřené lhůtě, lze se jeho vydání domáhat vylučovací žalobou podle tohoto zákona, která musí být podána nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy insolvenční správce osobě, která o vydání majetkového prospěchu žádá, doručil písemné vyrozumění o odmítnutí její žádosti; právo na náhradu škody tím není dotčeno.

(3) Platnost smluv, kterými došlo ke zpeněžení plnění, jehož se týká neplatný právní úkon, lze napadnout jen žalobou podanou u insolvenčního soudu nejpozději do skončení insolvenčního řízení; jde o incidenční spor.

§ 234

Byla-li zjištěna neplatnost právního úkonu týkajícího se majetku nebo závazků dlužníka, který lze současně považovat za neúčinný, postupuje se podle § 233.

DÍL 2

Neúčinnost právních úkonů

§ 235

(1) Neúčinnými jsou právní úkony, kterými dlužník zkracuje možnost uspokojení věřitelů nebo zvýhodňuje některé věřitele na úkor jiných. Za právní úkon se považuje též dlužníkovu opomenutí.

(2) Neúčinnost dlužníkových právních úkonů, včetně těch, které tento zákon označuje za neúčinné a které dlužník učinil poté, co nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, se zakládá rozhodnutím insolvenčního soudu o žalobě insolvenčního správce, kterou bylo odporováno dlužníkovým právním úkonům (dále jen „odpůrčí žaloba“), není-li dále stanoveno jinak.

(3) Za neúčinný nelze označit ani právní úkon spočívající v poskytnutí prozatímního financování, nového financování nebo dalších plateb souvisejících s preventivní restrukturalizací, pokud tento právní úkon splňuje podmínky podle § 27 zákona o preventivní restrukturalizaci; to platí i na věcně právní účinky takového právního úkonu.

§ 236

(1) Neúčinností právního úkonu není dotčena jeho platnost; v insolvenčním řízení však dlužníkovu plnění z neúčinných právních úkonů náleží do majetkové podstaty.

(2) Není-li možné vydat do majetkové podstaty původní dlužníkovu plnění z neúčinného právního úkonu, musí být poskytnuta rovnocenná náhrada.

§ 237

(1) Povinnost vydat do majetkové podstaty dlužníkovu plnění z neúčinných právních úkonů mají osoby, v jejichž prospěch byl neúčinný právní úkon učiněn nebo které z něho měly prospěch.

(2) Dědici nebo právní nástupci osob uvedených v odstavci 1, na které přešlo dlužníkovu plnění z neúčinných právních úkonů, mají povinnost vydat je do majetkové podstaty,

a) jestliže jim v době, kdy toto plnění nabyli, musely být známy okolnosti, které odůvodňují právo dovolávat se neúčinnosti vůči osobám uvedeným v odstavci 1, nebo

b) jde-li o osoby, které tvoří s dlužníkem koncern, anebo o osoby dlužníku blízké.

(3) Osoby, které vydaly dlužníkovu plnění z neúčinného právního úkonu do majetkové podstaty, se mohou po skončení insolvenčního řízení domáhat jeho vrácení, jen nebylo-li použito k uspokojení věřitelů nebo nebylo-li s ním nakládáno jiným zákonem povoleným způsobem.

(4) Bylo-li plnění z neúčinného právního úkonu vzájemné, vydá je insolvenční správce oprávněným osobám bez zbytečného odkladu poté, co tyto osoby vydaly dlužníkovu plnění z takového úkonu do majetkové podstaty. Není-li plnění poskytnuté dlužníku těmito osobami v majetkové podstatě rozpoznatelné nebo se v ní nenachází, považuje se pohledávka, která těmto osobám poskytnutím plnění dlužníku vznikla, za přihlášenou pohledávku a uspokojí se stejně jako tyto pohledávky.

§ 238

Proti pohledávce na vydání dlužníkovu plnění z neúčinného právního úkonu do majetkové podstaty není přípustné započtení.

§ 239

(1) Odporovat právním úkonům dlužníka může v insolvenčním řízení pouze insolvenční správce, i když nejde o osobu s dispozičními oprávněními, a to odpůřčí žalobou podanou proti osobám, které mají povinnost vydat dlužníkovu plnění z neúčinných právních úkonů do majetkové podstaty. Jestliže v době zahájení insolvenčního řízení probíhá o téže věci řízení na základě odpůřčí žaloby jiné osoby, nelze v něm až do skončení insolvenčního řízení pokračovat.

(2) Rozhodne-li o tom věřitelský výbor, podá insolvenční správce odpůřčí žalobu vždy. Nejsou-li v majetkové podstatě peněžní prostředky potřebné ke krytí nákladů na podání odpůřčí žaloby a vedení incidenčního sporu, může insolvenční správce podmínit podání odpůřčí žaloby nebo další vedení incidenčního sporu tím, aby mu věřitelé poskytli na úhradu těchto nákladů přiměřenou zálohu. Skončí-li incidenční spor úspěchem insolvenčního správce, mohou věřitelé, kteří zálohu poskytli, požadovat její náhradu jako pohledávku za majetkovou podstatou.

(3) Insolvenční správce může podat odpůřčí žalobu ve lhůtě 1 roku ode dne, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku. Nepodá-li ji v této lhůtě, odpůřčí nárok zanikne.

(4) Dlužníkovu plnění z neúčinných právních úkonů náleží do majetkové podstaty právní mocí rozhodnutí, kterým bylo odpůřčí žalobě vyhověno. Tím není dotčeno právo insolvenčního správce v případě, že šlo o peněžité plnění nebo že má jít o peněžitou náhradu za poskytnuté plnění, požadovat odpůřčí žalobou vedle určení neúčinnosti dlužníkovu právního úkonu i toto peněžité plnění nebo peněžitou náhradu plnění. Vylučovací žaloba není přípustná.

§ 240

Neúčinnost právních úkonů bez přiměřeného protiplnění

(1) Právním úkonem bez přiměřeného protiplnění se rozumí právní úkon, jímž se dlužník zavázal poskytnout plnění bezúplatně nebo za protiplnění, jehož obvyklá cena je podstatně nižší než obvyklá cena plnění, k jehož poskytnutí se zavázal dlužník.

(2) Právním úkonem bez přiměřeného protiplnění se rozumí pouze právní úkon, který dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku, nebo právní úkon, který vedl k dlužníkovu úpadku. Má se za to, že právní úkon bez přiměřeného protiplnění učiněný ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern²¹), je úkonem,

který dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku.

(3) Právnímu úkonu bez přiměřeného protiplnění lze odporovat, byl-li učiněn v posledních 3 letech před zahájením insolvenčního řízení ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, anebo v době 1 roku před zahájením insolvenčního řízení ve prospěch jiné osoby.

(4) Právním úkonem bez přiměřeného protiplnění není

a) plnění uložené právním předpisem,

b) příležitostný dar v přiměřené výši,

c) poskytnutí plnění, kterým bylo vyhověno ohledům slušnosti, nebo

d) právní úkon, o kterém dlužník se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládal, že z něj bude mít přiměřený prospěch, a to za předpokladu, že nešlo o úkon učiněný ve prospěch osoby dlužníkovi blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, a že osoba, v jejíž prospěch byl úkon učiněn, nemohla ani při náležité pečlivosti poznat, že dlužník je v úpadku, nebo že by tento úkon mohl vést k úpadku dlužníka.

§ 241

Neúčinnost zvýhodňujících právních úkonů

(1) Zvýhodňujícím právním úkonem se rozumí právní úkon, v jehož důsledku se některému věřiteli dostane na úkor ostatních věřitelů vyššího uspokojení, než jaké by mu jinak náleželo v konkursu.

(2) Zvýhodňujícím právním úkonem se rozumí pouze právní úkon, který dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku, nebo právní úkon, který vedl k dlužníkovu úpadku. Má se za to, že zvýhodňující právní úkon učiněný ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern²¹), je úkonem, který dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku.

(3) Zvýhodňujícími právními úkony jsou zejména úkony, kterými dlužník

a) splnil dluh dříve, než se stal splatným,

b) dohodl změnu nebo nahrazení závazku ve svůj neprospěch,

c) prominul svému dlužníku splnění dluhu nebo jinak dohodl anebo umožnil zánik či nesplnění svého práva,

d) poskytl svůj majetek k zajištění již existujícího závazku, ledaže jde o vznik zajištění v důsledku změn vnitřního obsahu zastavené věci hromadné.

(4) Zvýhodňujícímu právnímu úkonu lze odporovat, byl-li učiněn v posledních 3 letech před zahájením insolvenčního řízení ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, anebo v době 1 roku před zahájením insolvenčního řízení ve prospěch jiné osoby.

(5) Zvýhodňujícím právním úkonem není

a) zřízení zajištění závazku dlužníka, obdržel-li za ně dlužník současně přiměřenou protihodnotu

a) zřízení zajištění závazku dlužníka, obdržel a za to dlužník současně přiměřenou protiplnění,

b) právní úkon učiněný za podmínek obvyklých v obchodním styku, na základě kterého dlužník obdržel přiměřené protiplnění nebo jiný přiměřený majetkový prospěch, a to za předpokladu, že nešlo o úkon učiněný ve prospěch osoby dlužníkovi blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, a že osoba, v jejíž prospěch byl úkon učiněn, nemohla ani při náležité pečlivosti poznat, že dlužník je v úpadku, nebo že by tento úkon mohl vést k úpadku dlužníka,

c) právní úkon, který dlužník učinil za trvání moratoria nebo po zahájení insolvenčního řízení za podmínky stanovených tímto zákonem.

§ 242

Neúčinnost úmyslně zkracujících právních úkonů

(1) Odporovat lze rovněž právnímu úkonu, kterým dlužník úmyslně zkrátil uspokojení věřitele, byl-li tento úmysl druhé straně znám nebo jí se zřetelem ke všem okolnostem musel být znám.

(2) Má se za to, že u úmyslně zkracujícího právního úkonu učiněného ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern²¹), byl dlužníkův úmysl této osobě znám.

(3) Úmyslně zkracujícímu právnímu úkonu lze odporovat, byl-li učiněn v posledních 5 letech před zahájením insolvenčního řízení.

§ 243

Jestliže dlužníkův věřitel dosáhl na základě své odpůrcí žaloby⁴⁾ rozhodnutí o neúčinnosti právního úkonu, které nabylo právní moci před právní mocí rozhodnutí o úpadku, může se domáhat toho, aby mu do výše jeho pohledávky bylo vydáno plnění z tohoto neúčinného právního úkonu; toto plnění nemusí předat do majetkové podstaty.

ČÁST DRUHÁ

Způsoby řešení úpadku

HLAVA I

Konkurs

DÍL 1

Prohlášení konkursu a jeho účinky

§ 244

Konkurs je způsob řešení úpadku spočívající v tom, že na základě rozhodnutí o prohlášení konkursu jsou zjištěné pohledávky věřitelů zásadně poměrně uspokojeny z výnosu zpeněžení majetkové podstaty s tím, že neuspokojené pohledávky nebo jejich části nezanikají, pokud zákon nestanoví jinak.

§ 245

- (1) Účinky prohlášení konkursu nastávají okamžikem zveřejnění rozhodnutí o prohlášení konkursu v insolvenčním rejstříku.
- (2) Prohlášením konkursu se přerušuje likvidace právnické osoby, končí nucená správa, a pokud insolvenční soud nerozhodne jinak, zaniká předběžné opatření, bylo-li nařízeno.
- (3) Prohlášení konkursu nemá vliv na dlužníkovu způsobilost k právním úkonům ani na jeho procesní způsobilost.
- (4) Insolvenční soud může po prohlášení konkursu i bez návrhu změnit své předběžné opatření.

§ 246

- (1) Prohlášením konkursu přechází na insolvenčního správce oprávnění nakládat s majetkovou podstatou, jakož i výkon práv a plnění povinností, které přísluší dlužníku, pokud souvisí s majetkovou podstatou. Insolvenční správce vykonává zejména akcionářská práva spojená s akciemi zahrnutými do majetkové podstaty, rozhoduje o obchodním tajemství a jiné mlčenlivosti, vystupuje vůči dlužníkovým zaměstnancům jako zaměstnavatel, zajišťuje provoz dlužníkovy podniku, vedení účetnictví a plnění daňových povinností.
- (2) Právní úkony podle odstavce 1, které dlužník učinil poté, co oprávnění nakládat s majetkovou podstatou přešlo na insolvenčního správce, jsou proti jeho věřitelům neúčinné ze zákona; § 235 odst. 2 se nepoužije.
- (3) Nakládal-li dlužník s majetkovou podstatou v den, kdy se rozhodnutí o úpadku stalo účinným, má se v pochybnostech za to, že tak učinil poté, co oprávnění nakládat s majetkovou podstatou přešlo na insolvenčního správce, pokud tento zákon nestanoví jinak.
- (4) Právní úkon, kterým dlužník po prohlášení konkursu odmítne přijetí daru nebo dědictví bez souhlasu insolvenčního správce, je neplatný. Totéž platí, jestliže dlužník uzavře bez souhlasu insolvenčního správce dohodu o vypořádání dědictví, podle které má z dědictví obdržet méně, než činí jeho dědický podíl.

§ 248

- (1) Dlužníkovi věřitelé mohou po prohlášení konkursu svá práva uplatnit jen způsobem a za podmínek stanovených tímto zákonem; to platí i pro ty věřitele, kteří se nestali účastníky insolvenčního řízení.
- (2) Nejde-li o zajištění poskytnuté podle § 41 nebo o právo věřitelů podle § 167 odst. 2, stávají se neúčinnými práva na uspokojení ze zajištění, která se týkají majetkové podstaty a která dlužníkovi věřitelé získali poté, co nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení; to platí i pro zřízení soudcovského zástavního práva na nemovitostech nebo exekutorského zástavního práva na nemovitostech. Byl-li majetek sloužící k zajištění v této době také zpeněžen, náleží do majetkové podstaty výtěžek získaný zpeněžením a jeho nabyvatel je povinen jej do ní vydat na výzvu insolvenčního správce.
- (3) Věcná břemena zatěžující majetkovou podstatu, která vznikla za nápadně nevýhodných podmínek poté, co

nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, se prohlášením konkursu stávají v insolvenčním řízení neúčinnými.

§ 249

(1) Není-li zákonem stanoveno jinak, je osobou oprávněnou k podání žaloby nebo jiného návrhu k vymožení nároku dlužníka včetně jeho zajištění, který se týká majetkové podstaty, po prohlášení konkursu pouze insolvenční správce návrh podaný jinou osobou soud zamítne.

(2) Jestliže osoba, která má závazek vůči dlužníkovi, plní tento závazek po prohlášení konkursu dlužníku, a plnění se nedostane do majetkové podstaty, není tím svého závazku zproštěna, ledaže prokáže, že o prohlášení konkursu nemohla vědět nebo že vzhledem k okolnostem plnění dluhu bylo zřejmé, že dlužník plnění vydá do majetkové podstaty.

§ 250

Nesplatné pohledávky proti dlužníku se prohlášením konkursu považují za splatné, nestanoví-li zákon jinak.

§ 252

(1) Prohlášením konkursu zanikají všechny jednostranné právní úkony dlužníka, které se týkají majetkové podstaty, zejména jeho příkazy, pověření a plné moci včetně prokury, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Osoba, které dlužník udělil příkaz, pověření nebo plnou moc, musí v případě, že je nebezpečí z prodlení, pokračovat v obstarávání jeho záležitostí, kterých se tyto jeho úkony týkají, a to až do doby, než se jejich obstarávání ujme insolvenční správce. Náhrada nutných výdajů této osoby a přiměřená odměna za tuto její činnost je pohledávkou za majetkovou podstatou.

(3) Prohlášení konkursu není samo o sobě důvodem zániku pověření a plných mocí udělených dlužníkem pro insolvenční řízení. Pohledávky pověřené osoby nebo zmocněnce vzniklé z tohoto důvodu po prohlášení konkursu nelze uspokojit z majetkové podstaty, pokud nejde o pohledávky pracovní.

(4) Prohlášením konkursu zanikají, pokud se týkají majetkové podstaty, dosud nepřijaté dlužníkovy návrhy na uzavření smlouvy a dlužníkovy přijetí návrhů smluv, pokud na jejich základě již smlouva nevznikla. Návrhy smluv, které dlužník v době prohlášení konkursu ještě nepřijal, může přijmout jen insolvenční správce.

§ 253

Smlouva o vzájemném plnění

(1) Nebyla-li smlouva o vzájemném plnění včetně smlouvy o smlouvě budoucí v době prohlášení konkursu ještě zcela splněna ani dlužníkem ani druhým účastníkem smlouvy, insolvenční správce může smlouvu splnit místo dlužníka a žádat splnění od druhého účastníka smlouvy nebo může odmítnout plnění.

(2) Jestliže se insolvenční správce do 30 dnů od prohlášení konkursu nevyjádří tak, že smlouvu splní, platí, že odmítl plnění; do té doby nemůže druhá strana od smlouvy odstoupit, není-li v ní ujednáno jinak.

(3) Je-li druhý účastník smlouvy povinen plnit ze smlouvy jako první, může své plnění odepřít až do té doby, kdy bude poskytnuto nebo zabezpečeno plnění vzájemné; to neplatí, jde-li o smlouvu uzavřenou druhým účastníkem po zveřejnění rozhodnutí o úpadku.

(4) Odmítne-li insolvenční správce plnění, může druhý účastník smlouvy uplatňovat náhradu tím způsobené škody přihláškou pohledávky, a to nejpozději do 30 dnů ode dne odmítnutí plnění. Pohledávky druhého účastníka z pokračování smlouvy po prohlášení konkursu jsou pohledávkami za majetkovou podstatou.

(5) Druhý účastník smlouvy se nemůže domáhat vrácení částečného plnění, k němuž došlo před rozhodnutím o úpadku, proto, že za toto plnění neobdržel od dlužníka vzájemné plnění.

§ 254

Fixní smlouvy

(1) Bylo-li dohodnuto, že předmět plnění, který má tržní cenu, bude dodán v přesně určené době nebo v pevně určené lhůtě, a nastane-li doba plnění nebo uplyne-li tato lhůta teprve po prohlášení konkursu, nelze požadovat splnění závazku, nýbrž jen náhradu škody způsobené tím, že dlužník závazek nesplnil.

(2) Škodou podle odstavce 1 se rozumí rozdíl mezi dohodnutou cenou a tržní cenou, která se platí ke dni účinnosti prohlášení konkursu v místě určeném smlouvou jako místo plnění. Druhý účastník smlouvy může uplatňovat náhradu škody jako věřitel přihláškou pohledávky, a to nejpozději do 30 dnů od prohlášení konkursu.

§ 255

Výpůjčka

Uzavřel-li dlužník smlouvu o výpůjčce, je insolvenční správce po prohlášení konkursu oprávněn požadovat vrácení věci i před skončením stanovené doby zapůjčení.

Nájemní a podnájemní smlouvy

§ 256

(1) Insolvenční správce je po prohlášení konkursu oprávněn vypovědět nájemní smlouvu nebo podnájemní smlouvu uzavřenou dlužníkem ve lhůtě stanovené zákonem nebo smlouvou, a to i v případě, že byla sjednána na dobu určitou; výpovědní lhůta však nesmí být delší než 3 měsíce. Ustanovení občanského zákoníku o tom, v kterých případech a za jakých podmínek může pronajímatel vypovědět nájem bytu, tím nejsou dotčena.

(2) Jestliže by výpověď nájemní smlouvy sjednané na určitou dobu, v níž je dlužník pronajímatelem, byl nájemce nepřiměřeně dotčen ve svých oprávněných zájmech nebo by tím utrpěl či mohl utrpět značnou škodu, může

nájemce do 15 dnů od doručení výpovědi navrhnout insolvenčnímu soudu zrušení výpovědi. Jestliže bude zajištěno že nájemce koupí předmět nájmu při zpeněžení majetkové podstaty za cenu obvyklou, vyhová insolvenční soud takovému návrhu vždy.

(3) Právo na nájemné nebo jinou úhradu za dobu před prohlášením konkursu může druhý účastník smlouvy uplatnit pouze přihláškou pohledávky. Totéž platí, jde-li o nájemné nebo jinou úhradu zaplacenou předem; tuto pohledávku je nutné přihlásit jako pohledávku vázanou na splnění odkládací podmínky.

§ 257

Nájemní nebo podnájemní smlouvu, kterou dlužník uzavřel jako nájemce nebo podnájemce, nemůže druhý účastník smlouvy po rozhodnutí o úpadku vypovědět nebo od ní odstoupit pro prodlení dlužníka s placením nájemného nebo jiné úhrady, ke kterému došlo před rozhodnutím o úpadku, anebo pro zhoršení majetkové situace dlužníka.

§ 258

Nebyl-li v době prohlášení konkursu ještě předán předmět nájmu, podnájmu nebo výpůjčky, může insolvenční správce i druhý účastník smlouvy od smlouvy odstoupit; učiní-li tak insolvenční správce, může se druhý účastník smlouvy domáhat náhrady škody způsobené předčasným ukončením smlouvy přihláškou pohledávky, a to nejpozději do 30 dnů ode dne odstoupení od smlouvy. Každá ze smluvních stran je povinna druhému účastníku smlouvy do 10 dnů poté, co k tomu byla vyzvána, sdělit, zda od smlouvy odstupuje; jestliže tak neučiní, právo odstoupit od smlouvy podle tohoto ustanovení jí zaniká.

§ 259

Leasingové smlouvy

Ustanovení § 256 až 258 platí přiměřeně i pro leasingové smlouvy a smlouvy o koupi najaté věci.

§ 260

Výhrada vlastnictví

(1) Jestliže dlužník před prohlášením konkursu věc prodal s výhradou vlastnictví a kupujícímu ji předal, může kupující věc vrátit nebo trvat na smlouvě.

(2) Jestliže dlužník před prohlášením konkursu koupil a převzal věc s výhradou vlastnictví, aniž by k ní nabyt vlastnické právo, nemůže prodávající uplatňovat vrácení věci, jestliže insolvenční správce splní povinnosti podle smlouvy bez zbytečného odkladu poté, co k tomu byl prodávajícím vyzván.

§ 261

(1) Prohlášením konkursu nekončí provoz dlužníkova podniku, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak ³⁵⁾.

(2) Provoz dlužníkovy podniku skončí

a) prodejem podniku jednou smlouvou v rámci zpeněžení majetkové podstaty,

b) rozhodnutím insolvenčního soudu vydaným na návrh insolvenčního správce po vyjádření věřitelského výboru, byl-li již zvolen nebo jmenován; rozhodnutí se doručuje insolvenčnímu správci, dlužníku a věřitelskému výboru a zveřejňuje se vyhláškou; odvolání proti němu není přípustné.

§ 262

Zvláštní právní předpisy stanoví další účinky prohlášení konkursu v souvislosti s předmětem jejich úpravy ³⁶⁾.

DÍL 2

Účinky prohlášení konkursu na probíhající řízení

§ 263

(1) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, přerušují se soudní a rozhodčí řízení, která se týkají majetkové podstaty nebo které mají být uspokojeny z majetkové podstaty, jejichž účastníkem je dlužník, prohlášením konkursu. V těchto řízeních lze pokračovat jen za podmínek stanovených tímto zákonem; možnost postupovat podle ustanovení § 141a tím není dotčena.

(2) Je-li řízení podle odstavce 1 přerušeno, nekonají se jednání a neběží stanovené lhůty. Jestliže se v řízení pokračuje, počínají lhůty běžet znovu.

(3) Přerušování řízení působí na účastníky řízení, kteří v řízení vystupují na téže straně jako dlužník, jen jde-li o nerozlučné společenství³⁷⁾ nebo o vedlejší účastenství³⁸⁾.

(4) Jakmile se soud, rozhodce nebo stálý rozhodčí soud příslušný k projednání a rozhodnutí věci dozví o přerušování řízení podle odstavce 1, vyrozumí o tom účastníky řízení; současně je poučí, za jakých podmínek lze v řízení pokračovat. Rozhodnutí již vydaná se v době, kdy je řízení přerušeno, nedoručují; bylo-li řízení přerušeno po doručení rozhodnutí, avšak ještě předtím, než rozhodnutí nabylo právní moci, nenabývá rozhodnutí právní moci. Jestliže se v řízení pokračuje, rozhodnutí se doručuje znovu.

§ 264

(1) V přerušovaných řízeních, ve kterých v době prohlášení konkursu dlužník vystupoval jako žalobce nebo jiný navrhovatel, jakož i v dalších řízeních, ve kterých uplatňoval své pohledávky nebo jiná práva týkající se majetkové podstaty, lze pokračovat na návrh insolvenčního správce; dnem, kdy soudu, rozhodci nebo stálému rozhodčímu soudu, u kterého je řízení vedeno, došel jeho návrh na pokračování v řízení, se insolvenční správce stává účastníkem řízení místo dlužníka.

(2) Jestliže insolvenční správce ve lhůtě určené mu soudem, rozhodcem nebo stálým rozhodčím soudem, u kterého je řízení vedeno, nepodal návrh na pokračování v řízení, mohou návrh na pokračování v řízení podat dlužník,

popřípadě ostatní účastníci řízení s tím, že dlužník zůstává účastníkem řízení.

§ 265

(1) V přerušených řízeních, ve kterých v době prohlášení konkursu věřitelé uplatňovali proti dlužníku pohledávky nebo jiná práva, které se týkají majetkové podstaty nebo které mají být uspokojeny z majetkové podstaty, lze pokračovat na návrh těchto věřitelů nebo insolvenčního správce, jde-li o spory o rozsah majetkové podstaty, s výjimkou sporů o vyloučení majetku z ní, nebo jde-li o řízení o nárocích s právem na uspokojení ze zajištění anebo o řízení o pohledávkách za majetkovou podstatou nebo o pohledávkách postavených jim na roveň. Dnem, kdy soudu, rozhodci nebo stálému rozhodčímu soudu, u kterého je řízení vedeno, došel návrh na pokračování v řízení, se insolvenční správce stává účastníkem řízení místo dlužníka.

(2) V řízeních o pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou, nebo na které se v insolvenčním řízení pohlíží jako na přihlášené, lze po prohlášení konkursu pokračovat, jen rozhodl-li o tom na návrh osoby, která takové nároky uplatňuje, nebo na návrh insolvenčního správce insolvenční soud; obdobně to platí, jde-li o řízení přerušená prohlášením konkursu podle § 263, kterých se netýká úprava obsažená v § 264 a odstavci 1. Proti rozhodnutí o tomto návrhu není odvolání přípustné. Rozhodnutí se doručuje dlužníku, insolvenčnímu správci a navrhovateli.

(3) Rozhodnutí o pokračování v řízení podle odstavce 2 může insolvenční soud vydat, jen může-li pokračování v řízení vést k vyjasnění sporných otázek vyvolaných insolvenčním řízením nebo k ukončení dlužnických sporů způsobem, který nezatěžuje majetkovou podstatu. Tímto rozhodnutím se insolvenční správce stává účastníkem řízení místo dlužníka; v řízení však lze pokračovat až po přezkumném jednání.

§ 266

(1) Prohlášením konkursu se ze soudních a rozhodčích řízení nepřerušují

- a) trestní řízení,
- b) dědické řízení a řízení o pozůstalosti,
- c) řízení o vypořádání společného jmění dlužníka a jeho manžela,
- d) řízení o výživném nezletilých dětí bez zřetele k tomu, zda v něm dlužník vystupuje jako osoba oprávněná nebo jako osoba povinná,
- e) řízení ve věcech ochrany osobnosti a ve věcech ochrany názvu a dobré pověsti právnické osoby; to neplatí, je-li dlužník podnikatelem nebo je-li požadováno peněžité plnění,
- f) řízení ve věcech veřejných rejstříků podle zvláštního právního předpisu,
- g) řízení ve věcech kapitálového trhu,
- h) řízení o výkon rozhodnutí nebo exekuce,
- i) řízení, ve kterých je dlužník jediným účastníkem.

(2) Není-li dále stanoveno jinak, účastníkem řízení uvedených v odstavci 1 je i nadále dlužník.

(3) Jde-li o řízení ve věcech kapitálového trhu nebo o řízení, ve kterém je dlužník jediným účastníkem, může insolvenční soud na návrh orgánu, který je vede, nebo i bez návrhu po posouzení povahy předmětu řízení a jeho vlivu na další průběh insolvenčního řízení rozhodnout, že se insolvenční správce stává účastníkem řízení místo dlužníka. Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

(4) Úpravou podle odstavců 1 až 3 nejsou dotčena ustanovení § 140a až § 140e.

§ 267

(1) Není-li dále stanoveno jinak, návrh na nařízení výkonu rozhodnutí nebo exekuční návrh se i nadále podává proti povinnému; proti insolvenčnímu správci jej nelze podat, ani má-li být povinným dlužník. Ustanovení § 140e tím není dotčeno.

(2) Jde-li o řízení o výkon rozhodnutí nebo o exekuci, kde vystupuje dlužník jako oprávněný, stává se prohlášením konkursu insolvenční správce oprávněným místo dlužníka.

DÍL 3

Účinky prohlášení konkursu na společné jmění manželů

§ 268

(1) Prohlášením konkursu zaniká společné jmění dlužníka a jeho manžela; byl-li vznik společného jmění dlužníka a jeho manžela vyhrazen ke dni zániku manželství, má prohlášení konkursu stejné majetkoprávní účinky jako zánik manželství.

(2) Po prohlášení konkursu se provede vypořádání společného jmění manželů, které

- a) zaniklo podle odstavce 1,
- b) do prohlášení konkursu zaniklo, ale nebylo vypořádáno, nebo
- c) bylo zúženo smlouvou nebo rozhodnutím soudu a do prohlášení konkursu nebylo vypořádáno.

(3) V případech uvedených v odstavci 2 písm. b) a c) se prohlášením konkursu staví lhůta stanovená podle zvláštního právního předpisu k vypořádání společného jmění manželů, jestliže má skončit nejpozději do 6 měsíců od prohlášení konkursu.

§ 269

(1) Smlouvy mezi manželi, které byly uzavřeny po podání insolvenčního návrhu dlužníkem, a jde-li o insolvenční návrh věřitele poté, co nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, se stávají prohlášením konkursu neplatnými, jde-li o

- a) smlouvy o zúžení rozsahu společného jmění manželů,
- b) smlouvy o rozšíření rozsahu společného jmění manželů, jestliže se na jejich základě stal součástí společného jmění manželů majetek do té doby náležející jen dlužníku,
- c) smlouvy o rozšíření rozsahu společného jmění manželů, jestliže se na jejich základě staly součástí společného jmění manželů závazky náležející do té doby jen manželu dlužníka,
- d) dohody o vypořádání společného jmění manželů včetně soudem schváleného smíru.

(2) Jestliže v době od okamžiku, kdy nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, do prohlášení konkursu již uplynula lhůta k vypořádání společného jmění manželů, aniž byla uzavřena dohoda o vypořádání společného jmění manželů, nastanou účinky spojené podle zvláštního právního předpisu s uplynutím lhůty k vypořádání společného jmění manželů až po 6 měsících od prohlášení konkursu, do té doby lze uzavřít novou dohodu o vypořádání společného jmění manželů nebo podat návrh na jeho vypořádání rozhodnutím soudu; práva třetích osob nabytá v dobré víře tím však nejsou dotčena.

(3) Jestliže v důsledku neplatnosti smluv mezi manželi podle odstavce 1 dochází ke změně práv zapsaných v katastru nemovitostí, podá insolvenční správce příslušnému katastrálnímu pracovišti návrh na vklad, který doloží potvrzením obsahujícím údaje o tom, k jaké změně práv došlo.

§ 270

(1) Prohlášením konkursu přechází na insolvenčního správce oprávnění uzavřít dohodu o vypořádání společného jmění manželů nebo navrhnout jeho vypořádání u soudu. Dohody o vypořádání společného jmění manželů uzavřené dlužníkem po prohlášení konkursu jsou neplatné.

(2) Část společného jmění manželů, kterou dlužník použil se souhlasem manžela k podnikání, spadá při vypořádání společného jmění manželů vždy do majetkové podstaty.

§ 271

(1) Dohoda o vypořádání společného jmění manželů uzavřená insolvenčním správcem je účinná, jakmile ji schválí insolvenční soud.

(2) Insolvenční soud dohodu o vypořádání společného jmění manželů neschválí, je-li v rozporu s právními předpisy nebo jestliže s ní nesouhlasí věřitelský výbor.

(3) Insolvenčním soudem schválená dohoda o vypořádání společného jmění manželů má účinky pravomocného rozsudku. Pro zrušení rozhodnutí o schválení dohody platí obdobně ustanovení občanského soudního řádu o zrušení usnesení o schválení smíru.

§ 272

Proti rozhodnutí o schválení dohody o vypořádání společného jmění manželů není odvolání přípustné. Proti

rozhodnutí, kterým insolvenční soud tuto dohodu neschválí, se mohou odvolat jen účastníci dohody.

§ 273

(1) Probíhá-li řízení o vypořádání společného jmění manželů, stává se insolvenční správce prohlášením konkursu účastníkem tohoto řízení místo dlužníka. Trvají-li účinky rozhodnutí o úpadku, nelze toto řízení skončit soudním smírem.

(2) Bylo-li podáno odvolání proti rozhodnutí, jímž insolvenční soud neschválil dohodu o vypořádání společného jmění manželů, soud řízení o vypořádání společného jmění manželů přeruší až do rozhodnutí odvolacího soudu.

§ 274

(1) Nelze-li provést vypořádání společného jmění manželů proto, že závazky dlužníka, které z něj mohou být uspokojeny, jsou vyšší než majetek, který náleží do společného jmění manželů, zahrne se celý majetek náležející do společného jmění manželů do majetkové podstaty. Výtěžek zpeněžení majetku náležejícího do společného jmění manželů se vypořádá přiměřeně podle pravidel pro vypořádání společného jmění manželů.

(2) Pokud jsou vedena insolvenční řízení dlužníka i insolvenční řízení jeho manžela nebo bývalého manžela, zpeněžuje se majetek náležející do jejich společného jmění manželů podle odstavce 1 v insolvenčním řízení, ve kterém dříve nastaly účinky prohlášení konkursu nebo ve kterém zajištěný věřitel dříve požádal o zpeněžení majetku, který slouží k zajištění; v tomto řízení se také vypořádá výtěžek zpeněžení.

§ 275

Pohledávka manžela dlužníka vzniklá po prohlášení konkursu vypořádáním společného jmění manželů se považuje za přihlášenou pohledávku a uspokojí se stejně jako tyto pohledávky.

§ 276

(1) Po dobu trvání účinků prohlášení konkursu nemůže vzniknout nové společné jmění manželů; uzavře-li dlužník nové manželství, odkládá se vznik společného jmění manželů ke dni zániku těchto účinků.

(2) Smlouvy o rozšíření společného jmění manželů, které odporují odstavci 1 nebo jej obcházejí, jsou neplatné.

DÍL 4

Procesní úkony navazující na prohlášení konkursu

§ 277

(1) Neprodleně poté, co nabude účinnosti prohlášení konkursu, zajistí insolvenční správce provedení procesních úkonů a dalších činností, které z prohlášení konkursu vyplývají.

(2) Insolvenční správce zaměří svou činnost zejména ke zjištění, zajištění a soupisu, k dokončení seznamu

přihlášených pohledávek, k přípravě přezkumného jednání a k přípravě schůze věřitelů.

(3) Jde-li o dlužníka, který vede účetnictví nebo evidenci podle zvláštního právního předpisu ¹³⁾, sestaví insolvenční správce ke dni předcházejícímu dni, kterým nastanou účinky prohlášení konkursu, mezitímní účetní závěrku nebo přehled o příjmech, výdajích, majetku a závazcích.

§ 279

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, povinnosti, které zákon ukládá dlužníku, osobám jednajícím za dlužníka a dalším osobám v souvislosti s prohlášením konkursu, musí být splněny do 15 dnů od prohlášení konkursu; tuto lhůtu může insolvenční soud přiměřeně prodloužit jen z důvodů hodných zvláštního zřetele.

(2) Jestliže povinnosti podle odstavce 1 nejsou ve stanovené lhůtě splněny, přijme insolvenční soud na návrh insolvenčního správce přiměřená opatření k jejich vynucení.

§ 280

Nestanoví-li tento zákon jinak, je soupis listinou, která insolvenčního správce v rámci konkursu opravňuje ke zpeněžení zapsaného majetku.

§ 281

(1) Na základě seznamu přihlášených pohledávek a soupisu a s využitím i jinak získaných poznatků sestaví insolvenční správce zprávu o hospodářské situaci dlužníka ke dni prohlášení konkursu. Ve zprávě zejména porovná majetkovou podstatu se závazky dlužníka a vyjádří se k možnosti dalšího využití dlužníkovu podniku.

(2) Zprávu o hospodářské situaci dlužníka předloží insolvenční správce insolvenčnímu soudu nejméně 10 dní přede dnem konání první schůze věřitelů svolané po prohlášení konkursu. Věřitelé mají právo do této zprávy u insolvenčního soudu nahlížet.

§ 282

(1) Schůze věřitelů projedná zprávu insolvenčního správce o hospodářské situaci dlužníka se závěry, které představují doporučení insolvenčnímu správci pro jeho další postup.

(2) Schůze věřitelů dále rozhodne, zda a v jakém rozsahu se má dlužníku, který je fyzickou osobou, a jeho rodině poskytovat plnění z majetkové podstaty k úhradě jejich odůvodněných existenčních potřeb. Učiní tak na žádost dlužníka nebo některého z členů jeho rodiny.

DÍL 5

Zpeněžení majetkové podstaty

§ 283

- (1) Zpeněžením majetkové podstaty se rozumí převedení veškerého majetku, který do ní náleží, na peníze za účelem uspokojení věřitelů. Za zpeněžení se k tomuto účelu považuje i využití bankovních kont dlužníka a jeho peněžní hotovosti. Zpeněžením majetkové podstaty se rozumí i úplatné postoupení dlužníkových pohledávek; ujednáními, která tomu brání, není insolvenční správce omezen.
- (2) Ke zpeněžení majetkové podstaty lze přikročit teprve po právní moci rozhodnutí o prohlášení konkursu, nejdříve však po první schůzi věřitelů, pokud nejde o věci bezprostředně ohrožené zkázou nebo znehodnocením anebo pokud insolvenční soud nepovolí výjimku.
- (3) Zpeněžení majetku v majetkové podstatě dlužníka, na který se vztahuje rozhodnutí o zajištění vydané v trestním řízení, lze provést jen po předchozím souhlasu příslušného orgánu činného v trestním řízení. Převyšuje-li dosažený výtěžek zpeněžení majetku podle věty první částku určenou k vyplacení, informuje insolvenční správce o této skutečnosti orgán činný v trestním řízení, který o zajištění rozhodl. Nesdělí-li orgán činný v trestním řízení do 30 dnů insolvenčnímu správci, že se zajištění vztahuje i na zbytek výtěžku, použije se k rozdělení mezi věřitele.
- (4) Kopie písemností, které dokládají zpeněžení majetkové podstaty a podmínky, za kterých ke zpeněžení došlo, předloží insolvenční správce insolvenčnímu soudu k založení do insolvenčního spisu neprodleně poté, co došlo ke zpeněžení.
- (5) Není-li dále staveno jinak, nepřecházejí zpeněžením majetkové podstaty na nabyvatele závazky váznoucí na věci.

§ 284

Předkupní právo

- (1) K nemovitostem, které tvoří pozemní část veřejného přístavu ⁴¹⁾, má při jejich zpeněžení předkupní právo stát.
- (2) Zákonnými předkupními právy je insolvenční správce při zpeněžování majetkové podstaty vázán. Smluvními předkupními právy není insolvenční správce při zpeněžení majetkové podstaty vázán.
- (3) Insolvenční správce je při zpeněžení majetkové podstaty vázán zákonným předkupním právem nájemce bytu, kterým je fyzická osoba, k jednotce zahrnuté do majetkové podstaty při jejím prvním převodu podle § 1187 občanského zákoníku.
- (4) Insolvenční správce je při zpeněžení majetkové podstaty vázán povinností nabídnout převod jednotky zahrnuté do majetkové podstaty oprávněným osobám v souladu s § 1188 občanského zákoníku. Insolvenční správce je dále při zpeněžování podstaty vázán zákonným předkupním právem tvořeným právy nájemců podle zákona o vlastnictví bytů.
- (5) Insolvenční správce zajistí provedení všech úkonů, které jsou k provedení převodů podle odstavců 3 a 4 nezbytné; za to mu od osob oprávněných podle odstavců 3 a 4 náleží náhrada nákladů nezbytně vynaložených na provedení všech potřebných úkonů a odměna stanovená podle zvláštního právního předpisu. Nevyužije-li osoba oprávněná podle odstavce 3 nebo 4 práva na převedení jednotky do 3 měsíců ode dne doručení nabídky insolvenčního správce, může insolvenční správce zpeněžit jednotku postupem podle tohoto zákona.

§ 285

- (1) Zpeněžením majetkové podstaty zanikají v rozsahu, v němž se týkají zpeněženého majetku,
- a) účinky nařízení výkonu rozhodnutí nebo exekuce, účinky doručení vyrozumění o zahájení exekuce a účinky vydaných exekučních příkazů,
 - b) ostatní závady vážnoucí na zpeněžovaném majetku, včetně neuplatněných předkupních práv podle § 284 odst. 3 a 4 a včetně závad zapsaných ve veřejném seznamu, není-li dále stanoveno jinak.
- (2) Byla-li zpeněžena nemovitost, kterou dlužník používá k bydlení své rodiny, anebo byt ve vlastnictví dlužníka, je dlužník povinen je vyklidit. Neučiní-li tak dobrovolně, může se nabyvatel domáhat vyklizení žalobou u soudu; nejde o incidenční spor.
- (3) Při vyklizení podle odstavce 2 přísluší dlužníku stejná bytová náhrada jako při výpovědi nájmu bytu dané nájemci pro hrubé porušení povinností vyplývajících z nájmu bytu.
- (4) Nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, zpeněžením majetkové podstaty v rozsahu, v němž se týkají zpeněženého majetku, nezanikají služebnosti a reálná břemena, s výjimkou těch, které jsou v insolvenčním řízení neúčinné.

§ 286

- (1) Majetkovou podstatu lze zpeněžit
- a) veřejnou dražbou podle zvláštního právního předpisu⁴⁵⁾,
 - b) prodejem movitých věcí a nemovitostí podle ustanovení občanského soudního řádu o výkonu rozhodnutí,
 - c) prodejem majetku mimo dražbu,
 - d) v dražbě provedené soudním exekutorem podle zvláštního právního předpisu.
- (2) O způsobu zpeněžení majetkové podstaty podle odstavce 1 rozhodne se souhlasem věřitelského výboru insolvenční správce.

§ 287

- (1) Zpeněžení veřejnou dražbou se provede podle ustanovení zvláštního právního předpisu³⁸⁾.
- (2) Veřejnou dražbu provede dražebník na návrh insolvenčního správce. Smlouva o provedení dražby se v takovém případě stane účinnou dnem, kdy ji schválí věřitelský výbor.

§ 288

- (1) Ke zpeněžení prodejem movitých věcí a nemovitostí je příslušný okresní soud podle ustanovení občanského soudního řádu. Návrh na tento prodej podává insolvenční správce, který je jediným účastníkem tohoto řízení.

(2) Příslušný soud nařídí prodej podle odstavce 1, je-li k návrhu přiloženo rozhodnutí o prohlášení konkursu, soupis potvrzený insolvenčním soudem a souhlas věřitelského výboru s tímto způsobem zpeněžení.

(3) Rozhodnutí vydaná v tomto řízení se doručují pouze insolvenčnímu správci, který proti nim může podat odvolání.

§ 289

(1) Prodej mimo dražbu může insolvenční správce uskutečnit se souhlasem insolvenčního soudu a věřitelského výboru. Při udělení souhlasu může insolvenční soud stanovit podmínky prodeje. Dokud není souhlas insolvenčním soudem a věřitelským výborem udělen, nenabývá smlouva o prodeji mimo dražbu účinnosti. Souhlas insolvenčního soudu a věřitelského výboru není nutný k prodeji věcí bezprostředně ohrožených zkázou nebo znehodnocením, jakož i věcí běžně zcizovaných při pokračujícím provozu dlužníkovy podniku.

(2) Při prodeji mimo dražbu lze kupní cenu stanovit pod cenu odhadní. Insolvenční správce přitom přihlédne i k nákladům, které by jinak bylo nutné vynaložit na správu zpeněžovaného majetku.

(3) Platnost smlouvy, kterou došlo ke zpeněžení prodejem mimo dražbu, lze napadnout jen žalobou podanou u insolvenčního soudu nejpozději do 3 měsíců ode dne zveřejnění smlouvy v insolvenčním rejstříku. Platnost smlouvy, kterou došlo ke zpeněžení prodejem mimo dražbu, lze napadnout žalobou podanou u insolvenčního soudu i po uplynutí lhůty podle věty první, nebyl-li nabyvatel v dobré víře.

§ 289a

(1) Zpeněžení soudním exekutorem se provede podle ustanovení zvláštního právního předpisu.

(2) Dražbu provede soudní exekutor na návrh insolvenčního správce. Smlouva o provedení dražby se v takovém případě stane účinnou dnem, kdy ji schválí věřitelský výbor.

§ 290

(1) Dlužníkuv podnik může insolvenční správce zpeněžit jedinou smlouvou.

(2) Výtěžek zpeněžení dlužníkovy podniku jedinou smlouvou je součástí celkového výtěžku zpeněžení majetkové podstaty a nemůže sloužit pouze ke krytí závazků souvisejících s prodáváním podnikem.

§ 291

(1) Zpeněžením dlužníkovy podniku jedinou smlouvou přecházejí na nabyvatele všechna práva a závazky, na které se prodej vztahuje, včetně práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů k zaměstnancům dlužníkovy podniku, s výjimkou pohledávek proti dlužníku vzniklých do účinnosti smlouvy.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na smlouvu podle § 290 obdobně příslušná ustanovení zvláštního právního předpisu o prodeji podniku; za splnění závazků, které přešly na nabyvatele, prodávající neručí.

§ 292

Ustanovení § 290 a 291 platí obdobně, je-li jen jedinou smlouvou zpeněžována celá majetková podstata nebo část dlužníkovy podniku.

§ 293

(1) Jde-li o zpeněžení věci, práva, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty, která slouží k zajištění pohledávky, je insolvenční správce vázán pokyny zajištěného věřitele směřujícími ke zpeněžení; je-li zajištěných věřitelů více, uděluje tyto pokyny zajištěný věřitel, jehož pohledávka se uspokojuje ze zajištění jako první v pořadí. Jestliže zajištěný věřitel neudělí příslušné pokyny ani ve lhůtě určené insolvenčním soudem, má právo je udělit zajištěný věřitel, jehož pohledávka se uspokojuje ze zajištění jako další v pořadí. Insolvenční správce může tyto pokyny odmítnout, má-li za to, že předmět zajištění lze zpeněžit výhodněji; v takovém případě požádá insolvenční soud o jejich přezkoumání v rámci dohlédací činnosti.

(2) Ustanovení § 230 odst. 3 až 5 platí obdobně. Ustanovení § 286 odst. 2, § 287 odst. 2 a § 289 odst. 1 se použije jen tehdy, není-li zde pokynu zajištěného věřitele.

§ 294

(1) Insolvenční správce je povinen uplatnit a vymáhat ve prospěch majetkové podstaty dlužníkovy pohledávky. To platí přiměřeně i pro dlužníkovy nepeněžitě pohledávky ocenitelné penězi.

(2) Povinnost podle odstavce 1 insolvenční správce nemá, pokud náklady na uplatnění a vymáhání těchto pohledávek jsou neúměrně vysoké nebo je nelze krýt z majetkové podstaty.

§ 295

(1) Dlužník, osoby mu blízké a osoby, které s ním tvoří koncern, nesmí nabývat majetek náležející do majetkové podstaty, a to ani v případě, že k jeho zpeněžení došlo dražbou; tento majetek nesmí být na ně převeden ani ve lhůtě 3 let od skončení konkursu, i když jim svědčí zákonné předkupní právo. Právní úkony uskutečněné v rozporu s tímto ustanovením jsou neplatné; považují se však za platné, pokud se ten, kdo je jimi dotčen, neplatnosti nedovolá. Neplatnosti se nemůže dovolávat ten, kdo ji sám způsobil.

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahuje také na

- a) vedoucí zaměstnance dlužníka, podle § 33 odst. 3 a § 73 odst. 3 zákoníku práce, a osoby jim blízké,
- b) osoby, které vykonávaly v posledních 3 letech před zahájením insolvenčního řízení nebo po jeho zahájení rozhodující vliv na provoz dlužníkovy podniku nebo podstatnou měrou ovlivňovaly jeho jinou majetkovou činnost,
- c) společníky dlužníka, je-li jím jiná obchodní společnost než akciová,
- d) akcionáře dlužníka, kterým je akciová společnost, pokud jim patří akcie odpovídající více než desetíně základního kapitálu,

e) prokuristy dlužníka,

f) členy a náhradníky věřitelského výboru, kterým schůze věřitelů neudělila souhlas s nabytím majetku z majetkové podstaty,

g) osoby tvořící s členy a náhradníky věřitelského výboru podle písmene f) koncern a osoby členům a náhradníkům věřitelského výboru podle písmene f) blízké.

(3) Na návrh osob uvedených v odstavci 1 nebo v odstavci 2 písm. a) až e) a po vyjádření věřitelského výboru může insolvenční soud v odůvodněných případech povolit výjimku ze zákazu nabývání majetku z majetkové podstaty. Má-li k nabytí tohoto majetku dojít až po skončení konkursu, rozhodne o tomto návrhu insolvenční soud samostatně a tuto výjimku může v takovém případě povolit i osobám uvedeným v odstavci 2 písm. f) a g); proti jeho rozhodnutí může podat odvolání jen osoba, která návrh podala.

DÍL 6

Nakládání s výtěžkem zpeněžení

§ 296

(1) Pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim na roveň postavené, jakož i náklady, které souvisí se správou majetkové podstaty, se hradí z výtěžku zpeněžení.

(2) Po ukončení provozu dlužníkovu podniku nesmí být výtěžek zpeněžení použit k podnikatelské nebo jiné výdělečné činnosti ani se souhlasem věřitelského výboru. To nebrání tomu, aby s tímto výtěžkem bylo naloženo tak, že se zhodnotí o úroky nebo jiné přírůstky.

§ 297

(1) Nestačí-li výtěžek zpeněžení ke krytí pohledávek a nákladů podle § 296 odst. 1, lze ke krytí odměny a hotových výdajů insolvenčního správce, pohledávek věřitelů vzniklých za trvání moratoria ze smluv podle § 122 odst. 2, pohledávek věřitelů z úvěrového financování a nákladů spojených s udržováním a správou majetkové podstaty použít prostředků získaných zálohou na náklady insolvenčního řízení nebo zálohou poskytnutou věřitelským výborem.

(2) Pokud nepostačují ani prostředky podle odstavce 1, rozhodne o pořadí úhrady pohledávky nebo o její poměrné úhradě insolvenční soud na základě návrhu insolvenčního správce podle § 305 odst. 2.

§ 298

(1) Zajištění věřitelé mají právo, aby jejich pohledávka byla uspokojena z výtěžku zpeněžení věci, práva, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty, jimiž byla zajištěna.

(2) Výtěžek zpeněžení po odečtení nákladů spojených se správou a zpeněžením podle odstavce 4, nestanoví-li insolvenční soud jinak, a po odečtení částky připadající na odměnu insolvenčního správce a částky připadající na

uspokojení osoby podle odstavce 8 vydá insolvenční správce se souhlasem insolvenčního soudu zajištěnému věřiteli.

(3) Proti návrhu insolvenčního správce na vydání výtěžku zpeněžení podle odstavce 2 mohou ostatní věřitelé a dlužník podat námitky do 7 dnů ode dne zveřejnění návrhu v insolvenčním rejstříku; k později podaným námitkám se nepřihlíží. K projednání včas podaných námitek nařídí insolvenční soud do 30 dnů jednání, při kterém rozhodne o tom, zda návrhu insolvenčního správce vyhová.

(4) Náklady spojené se zpeněžením lze odečíst nejvýše v rozsahu 5 % výtěžku zpeněžení; náklady spojené se správou nejvýše v rozsahu 4 % výtěžku zpeněžení. Se souhlasem zajištěného věřitele lze odečíst náklady i ve větším rozsahu.

(5) Zajištěnému věřiteli, který dosud nesplnil povinnost podle § 157 odst. 1, se vydá výtěžek zpeněžení po odečtení částky připadající na splnění této povinnosti.

(6) Pro zpeněžení podle § 293 se odstavec 2 použije jen tehdy, jestliže zajištěný věřitel dosud nesplnil povinnost podle § 230 odst. 3.

(7) Proti rozhodnutí o návrhu insolvenčního správce na vydání výtěžku zpeněžení podle odstavce 2 mohou podat odvolání jen dlužník, insolvenční správce, zajištěný věřitel, jemuž má být výtěžek vydán, a věřitel, který proti němu podal námitky.

(8) V případě, že je zpeněžena jednotka v domě a osoba odpovědná za správu domu a pozemku ⁷²⁾ přihlásila do insolvenčního řízení pohledávku související se správou domu a pozemku vůči vlastníku jednotky, uspokojí se tato pohledávka z výtěžku zpeněžení jednotky před uspokojením pohledávek zajištěných věřitelů podle odstavce 1, a to do výše jedné desetiny výtěžku zpeněžení po odečtení částek nákladů spojených se správou a zpeněžením podle odstavce 4, nestanoví-li insolvenční soud jinak, a po odečtení částky připadající na odměnu insolvenčního správce.

§ 300

Vyrozumění o zpeněžení majetkové podstaty

Insolvenční správce podává insolvenčnímu soudu a věřitelskému výboru dílčí zprávy o průběhu zpeněžení majetkové podstaty a o nakládání s výtěžkem tohoto zpeněžení. Tyto zprávy podává z vlastního podnětu nebo na základě rozhodnutí insolvenčního soudu anebo žádosti věřitelského výboru. O zpeněžení majetkové podstaty vyrozumí insolvenční správce neprodleně také soud, správce daně, soudního exekutora nebo jiný orgán, u kterého podle dosavadních výsledků insolvenčního řízení probíhá řízení týkající se zpeněženého majetku, včetně řízení o výkon rozhodnutí nebo exekuce na majetek dlužníka. Jestliže zpeněžením majetkové podstaty zanikají věcná práva ke zpeněženému majetku, vydá insolvenční správce nabyvateli zpeněženého majetku neprodleně potvrzení o zániku těchto věcných práv.

§ 301

(1) Umožňuje-li to stav zpeněžení majetkové podstaty, insolvenční správce kdykoliv v průběhu insolvenčního řízení navrhne insolvenčnímu soudu, aby povolil částečný rozvrh; s jeho návrhem musí souhlasit věřitelský výbor. V

návruhu musí uvést, které pohledávky mají být v částečném rozvrhu uspokojeny a do jaké výše.

(2) Insolvenční soud povolí částečný rozvrh, jestliže jej umožňuje stav výtěžku zpeněžení majetkové podstaty, jestliže jím nejsou dotčena práva zajištěných věřitelů, jestliže jím nemůže být ohrožen rozvrh po konečné zprávě a jestliže je navrhované uspokojení pohledávek, zahrnutých do částečného rozvrhu, nepochybné.

(3) Proti rozhodnutí o povolení částečného rozvrhu není odvolání přípustné.

(4) O pohledávkách zahrnutých do částečného rozvrhu vydá insolvenční soud rozvrhové usnesení, které doručí dlužníkovi, insolvenčnímu správci a všem věřitelům, kteří jsou do něho zahrnuti. Tyto osoby mohou proti němu podat odvolání. Odvoláním lze namítat také to, že nebyly splněny předpoklady pro povolení částečného rozvrhu.

DÍL 7

Konečná zpráva a rozvrh

§ 302

(1) V závěru zpeněžení majetkové podstaty insolvenční správce předloží insolvenčnímu soudu konečnou zprávu. Předložení konečné zprávy nebrání, jestliže

- a) dosud nejsou ukončeny incidenční spory, pokud jejich výsledek nemůže podstatně ovlivnit závěr konečné zprávy,
- b) se nepodařilo zpeněžit všechnen majetek náležející do majetkové podstaty, pokud dosud nezpeněžený majetek může být z majetkové podstaty vyňat.

(2) Konečná zpráva insolvenčního správce musí podat celkovou charakteristiku jeho činnosti s vyčíslením jejích finančních výsledků. Konečná zpráva musí obsahovat zejména

- a) přehled pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jím na roveň postavených, které insolvenční správce již uspokojil a které ještě uspokojit zbývá,
- b) přehled výdajů vynaložených v souvislosti se správou majetkové podstaty se zdůvodněním výdajů, které nejsou obvyklé,
- c) přehled zpeněžení majetkové podstaty s výsledkem, jehož bylo dosaženo,
- d) uvedení majetku, který nebyl zpeněžen, s odůvodněním, proč k tomu došlo,
- e) výsledky částečného rozvrhu, pokud k němu došlo,
- f) přehled plnění zajištěným věřitelům s promítnutím do rozvrhu,
- g) přehled jednání a právních úkonů, významných pro průběh insolvenčního řízení.

(3) Konečná zpráva insolvenčního správce musí vyústit ve vyčíslení částky, která má být rozdělena mezi věřitele, a v označení těchto věřitelů, s údajem o výši jejich podílů na této částce.

(4) Ke dni sestavení konečné zprávy sestaví insolvenční správce účetní závěrku.

(5) Konečná zpráva se předkládá pouze na elektronickém formuláři, jehož náležitosti a formát stanoví prováděcí právní předpis.

§ 303

(1) Současně s konečnou zprávou insolvenční správce předloží insolvenčnímu soudu i vyúčtování své odměny a výdajů.

(2) Vyúčtování své odměny a výdajů podá i předběžný správce a další správci, kteří se podíleli na správě majetkové podstaty a jsou osobami rozdílnými od insolvenčního správce a jejich odměna netvoří součást jeho odměny.

§ 304

(1) Insolvenční soud přezkoumá konečnou zprávu insolvenčního správce a jeho vyúčtování a odstraní po slyšení insolvenčního správce chyby a nejasnosti v ní obsažené.

(2) O konečné zprávě insolvenčního správce po její úpravě uvědomí insolvenční soud účastníky řízení tím, že ji zveřejní vyhláškou. Současně je uvědomí o tom, že do 15 dnů od zveřejnění konečné zprávy v insolvenčním rejstříku mohou proti ní podat námitky; námitky se podávají u insolvenčního soudu dvojmo s tím, že jedno vyhotovení se doručuje insolvenčnímu správci k vyjádření.

(3) K projednání konečné zprávy insolvenčního správce a jeho vyúčtování nařídí insolvenční soud jednání. Termín a místo tohoto jednání zveřejní insolvenční soud vyhláškou.

(4) Na jednání o konečné zprávě a vyúčtování insolvenčního správce projedná insolvenční soud námitky, které byly proti ní vzneseny. Na základě toho rozhodne buď tak, že

a) schválí předloženou konečnou zprávu a vyúčtování, nejsou-li námitky vůči nim důvodné,

b) nařídí doplnění nebo změnu konečné zprávy nebo vyúčtování, jestliže shledá, že některé z námitek proti nim jsou důvodné, avšak nemění její základní obsah,

c) odmítne přijmout konečnou zprávu, shledá-li že námitky proti ní vznesené důvodně zpochybňují zprávu jako celek; v tomto případě uloží insolvenčnímu správci, aby předložil novou konečnou zprávu ve lhůtě, kterou určí.

(5) Nebyly-li podány námitky proti konečné zprávě, může insolvenční soud vydat rozhodnutí podle odstavce 4 i bez nařízení jednání.

(6) Rozhodnutí podle odstavců 4 a 5 doručí insolvenční soud insolvenčnímu správci, dlužníkovi a věřitelům, o jejichž námitkách bylo rozhodováno. Odvolání proti těmto rozhodnutím mohou podat insolvenční správce a věřitelé a dlužník, jejichž námitkám nebylo vyhověno.

§ 305

(1) Před rozvrhem se uspokojí dosud nezaplacené pohledávky, které se uspokojují kdykoli v průběhu konkursního řízení; a to pohledávky za majetkovou podstatou, pohledávky jím postavené na roveň a zajištěné pohledávky v rozsahu stanoveném v § 167 a 298.

(2) Nestačí-li dosažený výtěžek ze zpeněžení majetkové podstaty k uspokojení všech pohledávek uvedených v odstavci 1, uspokojí se nejdříve odměna a hotové výdaje insolvenčního správce, poté pohledávky věřitelů vzniklé za trvání moratoria ze smluv podle § 122 odst. 2, poté pohledávky věřitelů z úvěrového financování, poté poměrně náklady spojené s udržováním a správou majetkové podstaty a pracovněprávní pohledávky dlužníkůvých zaměstnanců vzniklé po rozhodnutí o úpadku a poté pohledávky věřitelů na výživném ze zákona a poté pohledávky věřitelů na náhradu škody způsobené na zdraví; ostatní pohledávky se uspokojí poměrně. Výtěžku zpeněžení podle § 298 odst. 2 lze však použít k uspokojení jiných pohledávek až po uspokojení pohledávky zajištěného věřitele.

(3) Z výtěžku zpeněžení vyčlení insolvenční správce před rozvrhem částku na předpokládané výlohy, spojené s ukončením řízení.

§ 306

(1) Po právní moci rozhodnutí o schválení konečné zprávy předloží insolvenční správce insolvenčnímu soudu návrh rozvrhového usnesení, v němž uvede, kolik má být vyplaceno na každou pohledávku uvedenou v upraveném seznamu přihlášených pohledávek.

(2) Insolvenční soud přezkoumá věcnou správnost návrhu předloženého insolvenčním správcem. Poté vydá rozvrhové usnesení, v němž určí částky, které mají být věřitelům vyplaceny.

(3) Všichni věřitelé zahrnutí do rozvrhu se uspokojují poměrně vzhledem k výši jejich pohledávky tak, jak byla zjištěna.

(4) Vydání rozvrhového usnesení nebrání, jestliže ohledně některé z pohledávek z upraveného seznamu přihlášených pohledávek nejsou dosud splněny podmínky pro její výplatu nebo jde-li dosud o pohledávku spornou: jde zejména o pohledávky,

a) kterých se týká odvolání proti konečné zprávě,

b) ohledně kterých dosud nebyl skončen incidenční spor.

(5) Pro zařazení do rozvrhu je u pohledávek vázaných na podmínku rozhodný stav ke dni vydání rozvrhového usnesení.

§ 307

(1) Rozvrhové usnesení doručí insolvenční soud insolvenčnímu správci, dlužníku a věřitelům, jejichž pohledávek se toto usnesení týká; tyto osoby mohou proti rozvrhovému usnesení podat odvolání.

(2) V rozvrhovém usnesení určí insolvenční soud insolvenčnímu správci lhůtu k jeho splnění; lhůta nesmí být delší než 2 měsíce od právní moci tohoto usnesení.

(3) Částky určené pro jednotlivé věřitele v rozvrhovém usnesení jim insolvenční správce proplatí na jejich náklad zpravidla ve svém sídle. Částky nepřesahující 500 Kč může složit do úschovy u soudu a věřitele o tom písemně vyrozumět. Obdobně postupuje, jestliže nedojde k proplacení částek určených pro jednotlivé věřitele do 30 dnů od rozvrhového usnesení pro překážku na jejich straně. O splnění rozvrhového usnesení podá insolvenční správce insolvenčnímu soudu zprávu.

(4) Částky, které by mohly připadnout na pohledávky uvedené v § 306 odst. 4, složí insolvenční správce do úschovy u insolvenčního soudu. Jakmile odpadnou překážky k jejich výplatě, vydá o nich insolvenční soud další rozvrhové usnesení; ustanovení o rozvrhovém usnesení platí obdobně i pro další rozvrhové usnesení. Pokud se ukáže, že ohledně některé z těchto částek nejsou splněny předpoklady pro její zařazení do rozvrhu, vyloučí ji insolvenční soud z rozvrhu; proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné. Obdobně se postupuje ohledně částek vyčleněných na výlohy spojené s ukončením řízení, pokud nebyly použity.

DÍL 8

Zrušení konkursu

§ 308

(1) Insolvenční soud rozhodne i bez návrhu o zrušení konkursu

- a) zjistí-li, že nebyl ani dodatečně osvědčen dlužníkův úpadek; to neplatí, došlo-li již ke zpeněžení podstatné části majetkové podstaty,
- b) zjistí-li, že zde není žádný přihlášený věřitel a všechny pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim postavené na roveň jsou uspokojeny,
- c) po obdržení zprávy insolvenčního správce o splnění rozvrhového usnesení,
- d) zjistí-li, že pro uspokojení věřitelů je majetek dlužníka zcela nepostačující; přitom se nepřihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty.

(2) Insolvenční soud rozhodne o zrušení konkursu též na návrh dlužníka, jestliže dlužník k tomuto návrhu připojil listinu, na které všichni věřitelé a insolvenční správce vyslovili se zrušením konkursu souhlas a na které je úředně ověřena pravost podpisu osob, které ji podepsaly.

§ 309

(1) Pro doručení a zveřejnění rozhodnutí, kterým se konkurs ruší, platí totéž co o doručení a zveřejnění rozhodnutí o prohlášení konkursu. Dlužníku a insolvenčnímu správci se toto rozhodnutí doručuje do vlastních rukou.

(2) Proti rozhodnutí podle § 308 odst. 1 mohou podat odvolání pouze insolvenční správce a přihlášení věřitelé.

(3) Rozhodnutí, kterým se konkurs ruší, je vykonatelné a jeho účinky nastávají dnem, kdy nabude právní moci.

(4) Právní mocí rozhodnutí, kterým se konkurs ruší, insolvenční řízení končí.

§ 310

- (1) Jestliže dlužník v průběhu konkursu zemře, nastupují na jeho místo jeho dědicové, a není-li jich, stát.
- (2) Insolvenční správce předloží insolvenčnímu soudu zprávu o dosavadních výsledcích projednání konkursu spolu s vyúčtováním své poměrné odměny a již vynaložených výloh. Insolvenční soud předloženou zprávu přezkoumá a rozhodne o ní; § 304 platí přiměřeně.
- (3) Po právní moci rozhodnutí o schválení zprávy podle odstavce 2 insolvenční soud zruší konkurs a postoupí věc soudu, který projednává dědictví. O doručení a zveřejnění tohoto rozhodnutí platí § 309; odvolání proti němu však není přípustné.

§ 311

Dojde-li v důsledku zrušení konkursu podle § 308 odst. 1 písm. c) a d) ke zrušení a zániku dlužníka, který je právnickou osobou, bez právního nástupce podle zvláštního právního předpisu, neuspokojené pohledávky nebo jejich neuspokojené části zanikají, pokud nebudou uspokojeny ze zajištění.

§ 312

- (1) Zrušením konkursu zanikají účinky prohlášení konkursu s výjimkou účinků, u kterých je možné jejich navrácení do stavu před prohlášením konkursu. Platnost a účinnost právních úkonů, které byly provedeny během konkursu, tím není dotčena.
- (2) Za dlužníka, který je právnickou osobou, jednájí opět jeho statutární orgány nebo likvidátor, jde-li o právnickou osobu v likvidaci; přerušení likvidace právnické osoby končí.
- (3) Zrušení konkursu podle § 308 odst. 1 písm. d) je podkladem pro výmaz dlužníka z obchodního rejstříku, nejde-li o právnickou osobu zřízenou zákonem.
- (4) Na základě upraveného seznamu pohledávek lze po zrušení konkursu podat návrh na výkon rozhodnutí nebo exekuci pro zjištěnou neuspokojenou pohledávku, kterou dlužník nepopřel; toto právo se promlčí za 10 let od zrušení konkursu. To neplatí, jde-li o neuspokojenou pohledávku nebo její část, která zaniká podle § 311.

§ 313

- (1) Funkce insolvenčního správce nekončí zrušením konkursu, i když jeho oprávnění nakládat se zbývajících částí majetkové podstaty a další dispoziční oprávnění přecházejí na dlužníka.
- (2) Insolvenční správce je povinen ke dni zrušení konkursu uzavřít účetní knihy, sestavit účetní závěrku, splnit povinnosti uložené daňovými předpisy a předat dlužníku potřebné účetní záznamy. Dále je povinen předat dlužníkovi zbývajících majetek, zajistit činnosti evidenční a odbornou správu dokumentů⁶¹⁾ vzniklých z činnosti dlužníka, popřípadě z činnosti jeho právních předchůdců, a další činnosti související se zrušením konkursu. Nevede-li dlužník účetnictví, týkají se tyto povinnosti přiměřeně jeho daňové evidence.

(3) Po provedení činností podle odstavce 2 insolvenční soud insolvenčního správce zproští jeho funkce. Současně rozhodne o výdajích, které insolvenčnímu správci vznikly v souvislosti se zrušením konkursu, a o způsobu jejich úhrady.

DÍL 9

Zvláštní ustanovení o nepatrném konkursu

§ 314

(1) O nepatrný konkurs jde, jestliže

- a) dlužníkem je fyzická osoba, která není podnikatelem, nebo
- b) nebyl zjištěn celkový obrát dlužníka podle zvláštního právního předpisu⁴⁶⁾ za poslední účetní období předcházející prohlášení konkursu přesahující 2 000 000 Kč a dlužník nemá více než 50 věřitelů.

(2) Rozhodnutí o tom, že jde o nepatrný konkurs, může insolvenční soud vydat i bez návrhu a spojit je s prohlášením konkursu nebo je vydat kdykoli v průběhu insolvenčního řízení po prohlášení konkursu.

(3) Vyjde-li dodatečně najevo, že konkurs neměl být považován za nepatrný, insolvenční soud přijaté rozhodnutí bez zbytečného odkladu zruší.

(4) Proti rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 není odvolání přípustné, musí však být vždy odůvodněno.

§ 315

(1) Nerozhodne-li schůze věřitelů jinak, v nepatrném konkursu se postupuje podle tohoto zákona s těmito odchylkami:

- a) místo věřitelského výboru mohou věřitelé ustanovit zástupce věřitelů,
- b) k účinnosti dohody o vypořádání společného jmění manželů není potřeba schválení insolvenčním soudem ani souhlasu věřitelského orgánu,
- c) k vyloučení nedobytných pohledávek a věcí, práv nebo jiných majetkových hodnot, které není možné prodat, není nutný souhlas insolvenčního soudu ani věřitelského orgánu,
- d) o včasných námitkách proti konečné zprávě a vyúčtování lze rozhodnout i bez nařízení jednání,
- e) při přezkumném jednání lze současně projednat všechny otázky, o kterých by jinak byla oprávněna rozhodnout pouze schůze věřitelů, a je-li to účelné, lze přednést také konečnou zprávu a vyúčtování a projednat námitky proti nim,
- f) předloží-li insolvenční správce společně s konečnou zprávou návrh rozvrhového usnesení, insolvenční soud může spojit rozhodnutí o schválení konečné zprávy s rozvrhovým usnesením, přičemž rozvrhové usnesení nabude právní moci nejdříve dnem právní moci rozhodnutí o schválení konečné zprávy.

(2) Není-li to v rozporu s rozhodnutím schůze věřitelů, insolvenční soud může pro nepatrný konkurs stanovit i další odchylky od zákona, pokud povedou k rychlému a hospodárnému průběhu insolvenčního řízení; těmito odchylkami nesmí být dotčeno postavení zajištěných věřitelů ani zásady insolvenčního řízení. Toto rozhodnutí může insolvenční soud spojit s rozhodnutím o nepatrném konkursu nebo je může vydat kdykoli později.

HLAVA II

Reorganizace

DÍL 1

Přípustnost reorganizace

§ 316

(1) Reorganizací se rozumí zpravidla postupné uspokojování pohledávek věřitelů při zachování provozu dlužníkovy podniku, zajištěné opatřeními k ozdravení hospodaření tohoto podniku podle insolvenčním soudem schváleného reorganizačního plánu s průběžnou kontrolou jeho plnění ze strany věřitelů.

(2) Reorganizací lze řešit úpadek nebo hrozící úpadek dlužníka, který je podnikatelem; reorganizace se týká jeho podniku.

(3) Reorganizace není přípustná, je-li dlužníkem právnická osoba v likvidaci, obchodník s cennými papíry nebo osoba oprávněná k obchodování na komoditní burze podle zvláštního právního předpisu.

(4) Reorganizace je přípustná, jestliže celkový roční úhrn čistého obratu dlužníka podle zvláštního právního předpisu⁴⁶⁾ za poslední účetní období předcházející insolvenčnímu návrhu dosáhl alespoň částku 50 000 000 Kč, nebo zaměstnává-li dlužník nejméně 50 zaměstnanců v pracovním poměru; ustanovení odstavce 3 tím není dotčeno.

(5) Jestliže dlužník společně s insolvenčním návrhem nebo nejpozději do rozhodnutí o úpadku předložil insolvenčnímu soudu reorganizační plán přijatý alespoň polovinou všech zajištěných věřitelů počítanou podle výše jejich pohledávek a alespoň polovinou všech nezajištěných věřitelů počítanou podle výše pohledávek, omezení podle odstavce 4 se nepoužije.

(6) Jde-li o insolvenční návrh věřitele a dlužník před rozhodnutím o úpadku požádá o prodloužení lhůty k předložení reorganizačního plánu podle odstavce 5, insolvenční soud v rozhodnutí o úpadku prodlouží tuto lhůtu nejdéle o 30 dnů.

DÍL 2

Návrh na povolení reorganizace

§ 317

(1) Osobou oprávněnou podat návrh na povolení reorganizace je dlužník nebo přihlášený věřitel.

(2) Návrh na povolení reorganizace může podat pouze ten, kdo je v dobré víře, že jsou nebo budou splněny všechny podmínky pro schválení reorganizačního plánu.

§ 318

(1) Dlužník, který podal insolvenční návrh pro hrozící úpadek, může podat návrh na povolení reorganizace nejpozději do rozhodnutí o úpadku. V ostatních případech lze návrh na povolení reorganizace podat nejpozději do 10 dnů před první schůzí věřitelů, která se má konat po rozhodnutí o úpadku.

(2) Opožděně podaný návrh na povolení reorganizace insolvenční soud odmítne rozhodnutím, které doručí dlužníku, navrhovateli, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru. Odvolání proti němu může podat pouze osoba, která opožděný návrh podala.

§ 319

(1) Návrh na povolení reorganizace, podaný dlužníkem, musí vedle obecných náležitostí podání²⁰⁾ obsahovat

- a) označení dlužníka a osob oprávněných za něho jednat,
- b) dlužníkovi známé údaje o kapitálové struktuře a majetku osob, které dlužníka ovládají nebo které tvoří s dlužníkem koncern²¹⁾, včetně údaje o tom, zda ohledně některé z těchto osob neprobíhá insolvenční řízení, anebo prohlášení, že není takových osob,
- c) údaj o způsobu navrhované reorganizace.

(2) K návrhu na povolení reorganizace musí dlužník připojit seznam majetku a seznam závazků, popřípadě prohlášení o změnách, ke kterým v mezidobí došlo v porovnání se seznamy, které v insolvenčním řízení již dříve předložil.

(3) Návrh na povolení reorganizace podaný věřitelem musí kromě obecných náležitostí podání²⁰⁾ obsahovat údaje uvedené v odstavci 1 písm. a) a c). Ostatní údaje podle odstavce 1 uvede věřitel, jen pokud jsou mu známy.

(4) Pro označení osob v návrhu na povolení reorganizace a v seznamech k němu připojených platí § 103 odst. 1 obdobně.

(5) Údajem o způsobu reorganizace, obsaženým v návrhu na povolení reorganizace, nejsou osoby sestavující reorganizační plán, ani osoba, která návrh podala, vázány.

§ 320

(1) Neobsahuje-li návrh na povolení reorganizace všechny náležitosti nebo je nesrozumitelný anebo neurčitý, insolvenční soud usnesením vyzve osobu, která jej podala, k jeho opravě nebo doplnění v určené lhůtě, která nesmí být delší než 7 dnů. Současně ji poučí, jak má opravu nebo doplnění provést.

(2) Podle odstavce 1 postupuje insolvenční soud i tehdy, nejsou-li k návrhu na povolení reorganizace připojeny zákonem požadované přílohy nebo neobsahují-li tyto přílohy stanovené náležitosti.

(3) Návrh na povolení reorganizace insolvenční soud odmítne, není-li přes jeho výzvu řádně doplněn a v řízení o něm nelze pro tento nedostatek pokračovat nebo nejsou-li k němu přes jeho výzvu připojeny zákonem požadované přílohy anebo neobsahují-li tyto přílohy přes jeho výzvu stanovené náležitosti.

(4) Rozhodnutí podle odstavce 3 doručí insolvenční soud dlužníku, předběžnému správci nebo insolvenčnímu správci, věřitelskému výboru a osobě, která návrh na povolení reorganizace podala; odvolání proti němu může podat jen osoba, která návrh na povolení reorganizace podala. K podanému odvolání se nepřihlíží, jestliže před rozhodnutím o něm insolvenční soud povolil reorganizaci na návrh jiné osoby.

§ 321

(1) Jestliže poté, co insolvenčnímu soudu došel návrh na povolení reorganizace, podá tento návrh i další osoba, považuje se návrh další osoby za přistoupení k řízení, jehož předmětem je reorganizace; § 107 se použije přiměřeně.

(2) Insolvenční soud vyzve osoby podle odstavce 1, aby ve lhůtě, která nesmí být delší než 30 dnů, odstranily odlišnosti svých návrhů a vyrozuměly jej o společném stanovisku. Nestane-li se tak, vychází insolvenční soud z návrhu, který podal dlužník, a není-li jej, pak z návrhu věřitele, který mu došel dříve.

§ 322

(1) Osoba, která podala návrh na povolení reorganizace, jej může vzít zpět do doby, než insolvenční soud reorganizaci povolí nebo o podaném návrhu jinak rozhodne.

(2) Zpětvzetí návrhu na povolení reorganizace vezme insolvenční soud na vědomí rozhodnutím, které se doručuje osobě, která návrh podala, dlužníku, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru; odvolání proti němu není přípustné. Po vydání tohoto rozhodnutí insolvenční soud nepokračuje v projednání reorganizace.

(3) Byl-li návrh na povolení reorganizace vzat zpět až poté, co o něm bylo rozhodnuto, insolvenční soud rozhodne, že zpětvzetí není účinné; toto rozhodnutí, proti němuž není odvolání přípustné, se doručuje osobě, která návrh podala, dlužníku, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru.

(4) Osobu, která podala další návrh na povolení reorganizace, vyzve insolvenční soud, aby mu do 15 dnů sdělila, zda trvá na jeho projednání; nestane-li se tak, v projednání reorganizace insolvenční soud nepokračuje.

§ 323

(1) Návrh na povolení reorganizace podaný věřitelem musí schválit schůze věřitelů; učiní tak po zprávě insolvenčního správce o hospodářské situaci dlužníka.

(2) Před rozhodnutím schůze věřitelů o schválení návrhu na povolení reorganizace upozorní insolvenční správce na jemu známé důvody, pro které lze pochybovat o poctivém záměru navrhujícího věřitele.

§ 324

(1) Po podání návrhu na povolení reorganizace a před rozhodnutím o úpadku jsou osoby oprávněné nakládat s majetkovou podstatou povinny zdržet se právních úkonů, jimiž by mohla být zmařena nebo ohrožena navrhovaná reorganizace.

(2) Insolvenční soud může po podání návrhu na povolení reorganizace i bez návrhu změnit své předběžné opatření.

(3) Od okamžiku zveřejnění návrhu na povolení reorganizace v insolvenčním rejstříku není přípustné započtení vzájemných pohledávek dlužníka a věřitele, ledaže insolvenční soud určí jinak předběžným opatřením. To platí i tehdy, jestliže zákonné podmínky tohoto započtení byly splněny před uvedeným okamžikem.

DÍL 3

Rozhodnutí o návrhu na povolení reorganizace

§ 325

Při projednání návrhu na povolení reorganizace postupuje insolvenční soud podle § 148 až 152.

§ 326

(1) Insolvenční soud zamítne návrh na povolení reorganizace,

- a) lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že jím je sledován nepoctivý záměr, nebo
- b) který znovu podala osoba, o jejímž návrhu na povolení reorganizace bylo již dříve rozhodnuto, anebo
- c) který podal věřitel, jestliže jej neschválí schůze věřitelů.

(2) Na nepoctivý záměr sledovaný návrhem na povolení reorganizace lze usuzovat zejména tehdy, jestliže ohledně dlužníka, jeho zákonného zástupce, jeho statutárního orgánu nebo člena jeho kolektivního statutárního orgánu

- a) v posledních 5 letech probíhalo insolvenční řízení nebo jiné řízení řešící úpadek, a to v závislosti na výsledku takového řízení, nebo
- b) podle výpisu z rejstříku trestů v posledních 5 letech před zahájením insolvenčního řízení proběhlo trestní řízení, které skončilo pravomocným odsouzením pro trestný čin majetkové nebo hospodářské povahy.

(3) Rozhodnutí o zamítnutí návrhu na povolení reorganizace se doručuje dlužníku, osobě, která návrh podala, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru. Odvolání proti němu může podat pouze osoba, která návrh podala.

§ 327

(1) Jestliže insolvenční soud návrh na povolení reorganizace odmítne, vezme na vědomí jeho zpětvzetí nebo jej zamítne, pokračuje bez dalšího v insolvenčním řízení. Účinky podání návrhu na povolení reorganizace tímto rozhodnutím zanikají.

(2) Na osobu, jejíž návrh na povolení reorganizace insolvenční soud odmítne, vezme na vědomí jeho zpětvzetí nebo

jej zamítne, se použije přiměřeně § 147.

§ 328

Nedojde-li ke zpětvzetí návrhu na povolení reorganizace ani k jeho odmítnutí nebo zamítnutí, insolvenční soud reorganizaci povolí. Rozhodnutí o povolení reorganizace se doručuje dlužníku, navrhovateli, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru. Odvolání proti němu není přípustné.

§ 329

(1) Rozhodnutí o povolení reorganizace obsahuje

- a) výrok o povolení reorganizace,
- b) informaci o tom, kdo je insolvenčním správcem, a nebyl-li dosud ustanoven, výrok o jeho ustanovení,
- c) výzvu, aby dlužník ve lhůtě 120 dnů předložil reorganizační plán nebo aby bez zbytečného odkladu insolvenčnímu soudu sdělil, že jej předložit nehodlá,
- d) informaci o tom, za jakých podmínek mohou předložit reorganizační plán další osoby.

(2) Ustanovení odstavce 1 písm. c) se nepoužije, jestliže dlužník před vydáním rozhodnutí podle odstavce 1 insolvenčnímu soudu oznámil, že reorganizační plán předložit nehodlá.

(3) Rozhodnutí o povolení reorganizace může dále obsahovat výrok o jiných opatřeních týkajících se majetkové podstaty a nezbytných k zajištění účelu reorganizace.

§ 330

(1) Právní mocí rozhodnutí o povolení reorganizace se ruší omezení dispozičních oprávnění dlužníka, ke kterým došlo ze zákona nebo rozhodnutím insolvenčního soudu v dosavadním průběhu insolvenčního řízení, ledaže insolvenční soud rozhodne podle § 332 jinak.

(2) Právní úkony, které mají z hlediska nakládání s majetkovou podstatou a její správou zásadní význam, činí dlužník s dispozičními oprávněními jen se souhlasem věřitelského výboru. Porušení této povinnosti má za následek odpovědnost dlužníka za škodu nebo jinou újmu, kterou tím věřitelům nebo třetím osobám způsobil; členové statutárního orgánu dlužníka za takto způsobenou škodu nebo jinou újmu ručí společně a nerozdílně.

(3) Za právní úkony, které mají podle odstavce 3 zásadní význam, se považují úkony, jejichž důsledkem se významně změní hodnota majetkové podstaty nebo postavení věřitelů anebo míra uspokojení věřitelů.

(4) Pohledávky vedoucích zaměstnanců dlužníka s dispozičními oprávněními, podle § 33 odst. 3 a § 73 odst. 3 zákoníku práce, které vznikly po povolení reorganizace, lze v průběhu insolvenčního řízení uspokojit pouze do výše, kterou určí insolvenční správce se souhlasem věřitelského výboru.

(5) Ke dni předcházejícímu dni, kterým nastanou účinky povolení reorganizace, sestaví dlužník mezitímní účetní

závěrku.

§ 330a

(1) Za trvání reorganizace platí přiměřeně ustanovení § 246 odst. 4 a § 253 až 260. Práva náležející podle těchto ustanovení insolvenčnímu správci, vykonává dlužník s dispozičními oprávněními jen se souhlasem věřitelského výboru; o porušení této povinnosti platí § 330 odst. 2 věta druhá.

(2) U smlouvy o vzájemném plnění platí, že dlužník s dispozičním oprávněním, který se do 30 dnů od povolení reorganizace nevyjádří tak, že odmítá splnění, musí smlouvu splnit.

§ 331

Insolvenční správce vykonává dohled nad činností dlužníka s dispozičními oprávněními, pokračuje ve zjišťování majetkové podstaty a jejím soupisu, vede incidenční spory, sestavuje a doplňuje seznam věřitelů a podává zprávy věřitelskému výboru. Kromě toho plní i další úkoly a provádí další činnosti, které mu uložil insolvenční soud.

§ 332

(1) Insolvenční soud může na návrh insolvenčního správce nebo věřitelského výboru anebo i bez návrhu zakázat dlužníku s dispozičními oprávněními nakládání s majetkovou podstatou nebo může jeho oprávnění ve stanoveném rozsahu omezit. Učiní tak v zájmu věřitelů zejména tehdy, vzniknou-li pochybnosti o poctivém jednání nebo odborné způsobilosti dlužníka nebo osob jednajících jeho jménem.

(2) Je-li návrhů podle odstavce 1 více, insolvenční soud o nich rozhodne jedním rozhodnutím, proti němuž není odvolání přípustné. Zamítne-li je, lze další návrhy podle odstavce 1 podat až po uplynutí 30 dnů. Omezení stanovená rozhodnutím vydaným podle odstavce 1 může insolvenční soud kdykoli před schválením reorganizačního plánu na návrh insolvenčního správce nebo věřitelského výboru zrušit nebo změnit.

(3) Jestliže insolvenční soud zakáže dlužníku s dispozičními oprávněními nakládat s majetkovou podstatou nebo jeho oprávnění k tomu omezí, přecházejí tato dispoziční oprávnění na insolvenčního správce.

§ 333

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, rozhodnutím o povolení reorganizace se pozastavuje výkon funkce valné hromady nebo členské schůze dlužníka a místo valné hromady nebo členské schůze dlužníka rozhoduje v její působnosti insolvenční správce.

(2) Valné hromadě nebo členské schůzi dlužníka i po rozhodnutí o povolení reorganizace zůstává zachováno právo jmenovat nebo volit a odvolávat členy statutárního orgánu dlužníka a dozorčí rady dlužníka; k účinnosti jejího rozhodnutí se však vyžaduje souhlas věřitelského výboru. Jde-li však o reorganizaci povolenou na základě návrhu na povolení reorganizace podaného věřitelem nebo nemá-li dlužník právo sestavit reorganizační plán, náleží právo jmenovat nebo volit a odvolávat členy statutárního orgánu dlužníka a dozorčí rady dlužníka věřitelskému výboru.

(3) Zanikne-li funkce statutárního orgánu dlužníka nebo dozorčí rady anebo funkce všech členů těchto orgánů a není-li postupem podle zvláštního právního předpisu jmenován nebo zvolen do 30 dnů poté nový statutární orgán nebo dozorčí rada nebo jejich členové, zvolí je věřitelský výbor.

DÍL 4

Věřitelé při reorganizaci

§ 334

Reorganizace se účastní přihlášení věřitelé, jakož i věřitelé s pohledávkami za majetkovou podstatou a věřitelé jim na roveň postavení.

§ 335

(1) Při reorganizaci se za věřitele dlužníka považují i společníci a členové dlužníka; za pohledávku těchto osob se považuje právo vyplývající z jejich účasti ve společnosti nebo v družstvu.

(2) Platí, že výše pohledávky vyplývající z účasti společníka nebo člena dlužníka ve společnosti nebo v družstvu je rovna nule; ustanovení § 347 odst. 2 tím není dotčeno.

§ 336

(1) Není-li dále stanoveno jinak, platí o přezkoumání přihlášených pohledávek v reorganizaci obdobně § 190 až 202.

(2) Popření pohledávky dlužníkem má v reorganizaci tytéž účinky jako popření pohledávky insolvenčním správcem, ustanovení § 51 odst. 2 tím však není dotčeno; pro toto popření platí obdobně ustanovení o zjištění pohledávky týkající se insolvenčního správce. Jestliže dlužník popřel pohledávku při přezkumném jednání, které se konalo dříve, než nastaly účinky povolení reorganizace, nastávají účinky tohoto popření v reorganizaci dnem, kdy nastaly účinky povolení reorganizace; tento den je rozhodný i pro počátek běhu lhůt k podání žaloby o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky. Věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena dlužníkem, podávají žalobu vždy vůči dlužníku.

(3) Jde-li o vykonatelnou pohledávku přiznanou pravomocným rozhodnutím příslušného orgánu, může dlužník jako důvod popření její pravosti nebo výše v reorganizaci uplatnit jen skutečnosti, které jsou důvodem pro zastavení výkonu rozhodnutí nebo exekuce proto, že pohledávka zanikla nebo je promlčená.

(4) Popření pohledávky přihlášeným věřitelem nemá po dobu trvání reorganizace vliv na zjištění popřené pohledávky.

§ 337

(1) Pro potřeby určení rozsahu uspokojení zjištěných pohledávek a hlasování věřitelů o přijetí reorganizačního plánu se věřitelé dlužníka při reorganizaci rozdělují do skupin, a to tak, aby v každé skupině byli věřitelé se zásadně

shodným právním postavením a se zásadně shodnými hospodářskými zájmy. Rozdělení věřitelů do jednotlivých skupin obsahuje reorganizační plán, v němž se vždy uvede, podle jakých kritérií k rozdělení věřitelů došlo.

(2) Samostatnou skupinou jsou zejména

- a) každý zajištěný věřitel,
- b) věřitelé uvedení v § 335,
- c) věřitelé, jejichž pohledávky nejsou reorganizačním plánem dotčeny.

(3) Pohledávkou nedotčenou reorganizačním plánem je pohledávka, jejíž výši, splatnost ani další její vlastnosti a práva s ní spojená reorganizační plán nemění, nebo pohledávka, o které věřitel písemně uznal, že není reorganizačním plánem dotčena.

(4) Pohledávkou nedotčenou reorganizačním plánem je i pohledávka, u které v důsledku prodlení dlužníka došlo ke ztrátě sjednané výhody splátek, jestliže reorganizační plán

- a) stanoví splatnost jistiny včetně úroků stejně jako před prodlením dlužníka,
- b) nemění žádná další práva spojená s pohledávkou, s výjimkou práv věřitele spojených s účinky zahájení insolvenčního řízení nebo s již nastalým prodlením dlužníka,
- c) stanoví, že všechny splátky jistiny a úroku, které měl dlužník zaplatit před svým prodlením do dne účinnosti reorganizačního plánu, budou uhrazeny neprodleně po účinnosti reorganizačního plánu.

(5) Odůvodněnost a vhodnost rozdělení věřitelů do jednotlivých skupin posoudí insolvenční soud při schvalování reorganizačního plánu.

(6) Na základě návrhu dotčeného věřitele nebo předkladatele reorganizačního plánu může insolvenční soud rozhodnout o zařazení věřitele do jiné skupiny; učiní tak před schválením reorganizačního plánu. Proti jeho rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

DÍL 5

Reorganizační plán

§ 338

(1) Reorganizační plán vymezuje právní postavení dotčených osob v důsledku povolené reorganizace, a to na základě opatření sledujících ozdravení provozu dlužníkovu podniku a uspořádání vzájemných vztahů mezi dlužníkem a jeho věřiteli.

(2) Reorganizační plán se předkládá insolvenčnímu soudu. Po jeho předložení nesmí nikdo až do zprávy o reorganizačním plánu vyvíjet činnost směřující k jeho přijetí nebo odmítnutí. Předkladatel je povinen zdržet se všech činností, které jsou v rozporu s reorganizačním plánem nebo které jinak ovlivňují jeho splnění.

(3) V reorganizačním plánu se lze odchýlit od ustanovení tohoto zákona, pokud jde o uspokojení věřitelů včetně

zajištěných věřitelů a věřitelů, jimiž jsou společníci a členové dlužníka uplatňující pohledávku vyplývající z jejich účasti ve společnosti nebo v družstvu, o nakládání s majetkovou podstatou a o závazky dlužníka po skončení insolvenčního řízení.

(4) Další průběh reorganizace nesmí být v rozporu s reorganizačním plánem, pokud nedošlo stanoveným způsobem k jeho změně.

§ 339

(1) Přednostní právo sestavit reorganizační plán má dlužník, i když návrh na povolení reorganizace podal některý přihlášený věřitel. Může jej předložit současně s návrhem na povolení reorganizace anebo ve lhůtě 120 dnů od rozhodnutí o povolení reorganizace. Tuto lhůtu může insolvenční soud na návrh dlužníka přiměřeně prodloužit, nejdéle však o 120 dnů.

(2) Přednostní právo sestavit reorganizační plán však nemá dlužník, který insolvenčnímu soudu oznámil, že reorganizační plán předložit nehodlá.

(3) Přednostní právo sestavit reorganizační plán nemá rovněž dlužník, jehož věřitelé se tak usnesli na schůzi věřitelů. Schůze věřitelů, na které se projednává nebo schvaluje návrh na povolení reorganizace, je oprávněna přijmout takové usnesení vždy.

(4) Jestliže dlužník před uplynutím lhůty podle odstavce 1 oznámí, že nehodlá předložit reorganizační plán, insolvenční soud rozhodne o ukončení této lhůty; pravost podpisů osob, které oznámení podepsaly, musí být úředně ověřena. Vyjdou-li najevo skutečnosti, které nasvědčují tomu, že dlužník v sestavování reorganizačního plánu řádně nepokračuje, že postupuje způsobem, kterým může reorganizaci zmařit, nebo že zajištěným věřitelům neplatí úroky podle § 171 odst. 4, může insolvenční soud i bez návrhu rozhodnout o zkrácení nebo ukončení lhůty podle odstavce 1. Učiní tak zpravidla po vyjádření dlužníka, insolvenčního správce a věřitelského výboru.

(5) Proti rozhodnutí insolvenčního soudu podle odstavců 1 a 4 není odvolání přípustné.

(6) Nemá-li dlužník právo přednostně sestavit reorganizační plán nebo zaniklo-li mu toto právo rozhodnutím insolvenčního soudu podle odstavce 4, může o tom, kdo má přednostní právo sestavit reorganizační plán, rozhodnout schůze věřitelů. Nerozhodne-li schůze věřitelů podle věty první, vyzve insolvenční soud k předložení reorganizačního plánu další osoby, které návrh na povolení reorganizace podaly, nebo které se k němu připojily; ustanovení odstavců 2 a 4 platí pro tyto osoby obdobně. Ustanovení odstavce 1 o lhůtách k předložení reorganizačního plánu a možnosti jejich prodloužení platí pro tyto osoby přiměřeně.

§ 340

(1) Reorganizační plán obsahuje vždy

- a) rozdělení věřitelů do skupin, s určením, jak bude nakládáno s pohledávkami věřitelů v jednotlivých skupinách,
- b) určení způsobu reorganizace,
- c) určení opatření k plnění reorganizačního plánu, zejména z hlediska nakládání s majetkovou podstatou, a s

určením osob, které s ní mohou nakládat, včetně rozsahu jejich práv k nakládání s ní,

d) údaj o tom, zda bude pokračovat provoz dlužníkovu podniku nebo jeho části a za jakých podmínek,

e) uvedení osob, které se budou podílet na financování reorganizačního plánu nebo převezmou některé dlužníkovy závazky anebo zajistí jejich splnění, včetně určení rozsahu, v němž jsou ochotny tak učinit,

f) údaj o tom, zda a jak reorganizační plán ovlivní zaměstnanost v dlužníkově podniku, a o opatřeních, která mají být v tomto směru uskutečněna,

g) údaj o tom, zda a jaké závazky vůči věřitelům bude mít dlužník po skončení reorganizace.

(2) V reorganizačním plánu musí být též uvedeno, jak je zajištěno splnění pohledávek, ohledně kterých dosud nebyl skončen incidenční spor, a pohledávek vázaných na odkládací podmínku, jaká je výše částky určené k uspokojení těchto pohledávek pro každou skupinu věřitelů, do které byly zařazeny, a jaká je celková výše částky určené k uspokojení těchto pohledávek podle reorganizačního plánu.

(3) Reorganizační plán musí být sestaven tak, aby údaje v něm obsažené věrně zobrazovaly ekonomické a právní možnosti dlužníka.

(4) Náležitosti reorganizačního plánu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 341

(1) Reorganizaci lze provést zejména prostřednictvím těchto opatření:

a) restrukturalizací pohledávek věřitelů, spočívající v prominutí části dluhů dlužníka včetně jejich příslušenství nebo v odkladu jejich splatnosti,

b) prodejem celé majetkové podstaty nebo její části anebo prodejem dlužníkovu podniku,

c) vydáním části dlužníkových aktiv věřitelům nebo převodem těchto aktiv na nově založenou právnickou osobu, ve které mají věřitelé majetkovou účast,

d) fúzí dlužníka - právnické osoby s jinou osobou nebo převodem jeho jmění na společníka se zachováním nebo změnou práv třetích osob, připouštějí-li to právní předpisy o hospodářské soutěži⁴⁷),

e) vydáním akcií nebo jiných cenných papírů dlužníkem nebo novou právnickou osobou podle písmene c) nebo d),

f) zajištěním financování provozu dlužníkovu podniku nebo jeho části,

g) změnou zakladatelského dokumentu nebo stanov anebo jiných dokumentů upravujících vnitřní poměry dlužníka.

(2) V reorganizačním plánu může být uplatněno i více ze základních opatření podle odstavce 1, pokud to jejich povaha připouští.

(3) U věřitelů, do jejichž práv reorganizační plán zasahuje, se v reorganizačním plánu uvede, o jakou částku je jejich

pohledávka snížena nebo po jakou dobu bude trvat odklad její splatnosti nebo vykonatelnosti anebo v čem spočívají jiné zásahy do práv věřitelů.

(4) Má-li dojít ke změně údajů, které se zapisují do obchodního rejstříku, musí být z reorganizačního plánu zřejmé, jaké údaje mají být z obchodního rejstříku vymazány a jaké údaje nově zapsány.

§ 342

K reorganizačnímu plánu musí být v závislosti na navrhovaném typu reorganizace připojeny tyto doklady:

- a) nové znění zakladatelského dokumentu nebo stanov anebo jiného dokumentu upravujícího vnitřní poměry dlužníka, má-li podle reorganizačního plánu dojít k jeho změně,
- b) prohlášení osob ochotných financovat provedení reorganizačního plánu nebo převzít některé z dlužníkových závazků anebo je zajistit, s uvedením rozsahu, jehož se prohlášení týká; prohlášení musí být vlastnoručně podepsáno a pravost podpisu na něm úředně ověřena,
- c) prohlášení dlužníkova manžela, že souhlasí s použitím majetku ve společném jmění manželů, má-li být podle reorganizačního plánu tento majetek použit; prohlášení musí být vlastnoručně podepsáno a pravost podpisu na něm úředně ověřena,
- d) není-li předkladatelem reorganizačního plánu dlužník, prohlášení dlužníka - fyzické osoby nebo prohlášení neomezeně ručících společníků dlužníka - právnické osoby o ochotě pokračovat v provozu podniku, který předpokládá reorganizační plán; prohlášení musí být vlastnoručně podepsáno a pravost podpisu na něm úředně ověřena,
- e) aktualizované seznamy majetku a závazků dlužníka ke dni předložení reorganizačního plánu, mají-li být věřitelé uspokojováni z provozu dlužníkova podniku,
- f) smlouvy uzavřené s odkládací podmínkou vážnoucí na schválení reorganizačního plánu insolvenčním soudem,
- g) seznam a popis významných smluv, které mají být podle reorganizačního plánu po jeho schválení insolvenčním soudem uzavřeny.

§ 343

Zpráva o reorganizačním plánu

(1) Předkladatel reorganizačního plánu zpracuje zprávu o reorganizačním plánu, která musí obsahovat dostatečné informace o návrhu reorganizačního plánu. Součástí této zprávy je reorganizační plán nebo jeho shrnutí a zhodnocení jeho dopadu na věřitele.

(2) Dostatečnými informacemi podle odstavce 1 se rozumí informace, které musí věřitel určité skupiny znát k tomu, aby se mohl rozhodnout, zda přijme reorganizační plán, zejména informace o tom, jaké plnění, v jaké hodnotě se jednotlivým skupinám věřitelů nabízí. Takovými informacemi však nejsou informace, které předkladatel může získat jen s nepoměrnými obtížemi, nebo informace o reorganizačním plánu jiné osoby než předkladatele.

(3) Zpráva o reorganizačním plánu se předkládá věřitelům v dostatečném předstihu před schůzí věřitelů, která má rozhodnout o jeho přijetí, nejpozději 15 dnů před termínem jejího konání. Tuto zprávu lze zveřejnit až poté, co ji schválil insolvenční soud.

(4) Náležitosti zprávy o reorganizačním plánu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 344

(1) Není-li dále stanoveno jinak, k projednání reorganizačního plánu a hlasování o jeho přijetí dochází na schůzi věřitelů, která je svolána jen za tímto účelem. O přijetí reorganizačního plánu se v takovém případě hlasuje ve skupinách věřitelů, stanovených reorganizačním plánem.

(2) Dlužníku a insolvenčnímu správci doručí insolvenční soud předvolání na schůzi věřitelů podle odstavce 1 do vlastních rukou s poučením o nezbytnosti jejich účasti.

(3) Schůzi věřitelů k projednání a přijetí reorganizačního plánu insolvenční soud nesvolá nebo již svolanou schůzi věřitelů zruší, jestliže mimo schůzi věřitelů hlasovala o přijetí reorganizačního plánu každá jím stanovená skupina věřitelů nebo považuje-li se reorganizační plán podle tohoto zákona za přijatý bez hlasování.

§ 345

(1) O přijetí reorganizačního plánu mohou věřitelé hlasovat i mimo schůzi věřitelů, a to i před podáním návrhu na povolení reorganizace nebo i před podáním insolvenčního návrhu, jestliže měli možnost seznámit se s informacemi, které svým obsahem a rozsahem odpovídají informacím, které musí být obsaženy ve zprávě o reorganizačním plánu; tím není dotčena informační povinnost dlužníka, jehož účastnické cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu¹⁸).

(2) Výsledky hlasování dosažené mimo schůzi věřitelů se připočtou k výsledkům hlasování dosaženým na schůzi věřitelů. Je-li rozpor mezi hlasováním věřitele mimo schůzi věřitelů a jeho hlasováním na schůzi věřitelů, považuje se za rozhodné hlasování věřitele na schůzi věřitelů; o tom insolvenční soud tohoto věřitele neprodleně vyrozumí.

§ 346

Hlasování mimo schůzi věřitelů

(1) Hlasují-li věřitelé o přijetí reorganizačního plánu mimo schůzi věřitelů po zahájení insolvenčního řízení, k jejich hlasu se přihlíží jen tehdy, hlasují-li písemně, podáním výslovně označeným jako „Hlasovací lístek“, které nesmí obsahovat žádný jiný procesní úkon, ze kterého je nepochybné, jak hlasovali, a na kterém je úředně ověřena pravost jejich podpisu, a bylo-li toto podání obsahující všechny náležitosti doručeno insolvenčnímu soudu nejpozději v den předcházející schůzi věřitelů; § 43 občanského soudního řádu se nepoužije.

(2) Hlasují-li věřitelé o přijetí reorganizačního plánu mimo schůzi věřitelů před zahájením insolvenčního řízení, k jejich hlasu se přihlíží jen tehdy, hlasují-li písemně, podáním výslovně označeným jako „Hlasovací lístek“, které nesmí obsahovat žádný jiný právní úkon, ze kterého je nepochybné, jak hlasovali, a na kterém je úředně ověřena

pravost jejich podpisu, a bylo-li toto podání obsahující všechny náležitosti doručeno dlužníku nejpozději posledníh dne lhůty, kterou dlužník k tomuto účelu stanovil a známým věřitelům písemně oznámil; tato lhůta nesmí být kratší než 15 dnů.

(3) O tom, že k hlasování věřitele mimo schůzi věřitelů nelze přihlédnout z důvodů podle odstavců 1 a 2, tohoto věřitele neprodleně vyrozumí

a) insolvenční správce, jde-li o hlasování po zahájení insolvenčního řízení,

b) dlužník, jde-li o hlasování před zahájením insolvenčního řízení.

(4) Náležitosti hlasovacího lístku stanoví prováděcí právní předpis.

§ 347

(1) Jestliže se pro přijetí reorganizačního plánu vyslovila většina hlasujících věřitelů skupiny, jejíž pohledávky představují nejméně polovinu celkové jmenovité hodnoty pohledávek hlasujících věřitelů této skupiny, platí, že tato skupina věřitelů reorganizační plán přijala.

(2) Jde-li o skupinu věřitelů uvedených v § 335, platí, že tato skupina přijala reorganizační plán, jestliže se pro jeho přijetí vyslovila většina společníků nebo členů dlužníka; u dlužníka se základním kapitálem musí souhrnný podíl těchto společníků nebo členů dlužníka současně představovat alespoň dvě třetiny základního kapitálu dlužníka.

(3) Má-li věřitel více pohledávek zařazených do různých skupin, hlasuje prostřednictvím každé takové pohledávky v těchto skupinách zvlášť.

(4) Skupina věřitelů, jejichž pohledávky nejsou reorganizačním plánem dotčeny, se vždy považuje za skupinu, která reorganizační plán přijala; obdobně to platí pro jednotlivé věřitele této skupiny.

(5) Pokud hlasující věřitel přijal nebo odmítl reorganizační plán v důsledku jednání, které je v rozporu se zákonem nebo jej obchází, rozhodne insolvenční soud, jestliže dosud neschválil reorganizační plán, i bez návrhu a po jednání že se k hlasu tohoto věřitele nepřihlíží. Rozhodoval-li tento hlas o přijetí nebo odmítnutí reorganizačního plánu, nařídí insolvenční soud nové hlasování o přijetí reorganizačního plánu.

§ 348

(1) Insolvenční soud schválí reorganizační plán, jestliže

a) je v souladu s tímto zákonem a jinými právními předpisy,

b) lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že jím není sledován nepoctivý záměr,

c) jej každá skupina věřitelů přijala nebo se podle § 347 odst. 4 považuje za skupinu, která jej přijala,

d) každý věřitel podle něj získá plnění, jehož celková současná hodnota je ke dni účinnosti reorganizačního plánu stejná nebo vyšší než hodnota plnění, které by zřejmě obdržel, kdyby dlužníkův úpadek byl řešen konkursem, ledaže přijímající věřitel souhlasí s nižším plněním,

e) pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim na roveň postavené byly uhrazeny nebo mají být podle reorganizačního plánu uhrazeny ihned poté, co se reorganizační plán stane účinným, ledaže bylo mezi dlužníkem a příslušným věřitelem dohodnuto jinak.

(2) Insolvenční soud může schválit reorganizační plán, i když není splněna podmínka uvedená v odstavci 1 písm. c), jestliže reorganizační plán přijala alespoň jedna skupina věřitelů, s výjimkou skupiny věřitelů uvedených v § 335. Učiní tak za předpokladu, že reorganizační plán zajišťuje rovné zacházení s každou zjištěnou pohledávkou v rámci každé skupiny věřitelů, která jej nepřijala, je-li ve vztahu ke každé takové skupině reorganizační plán spravedlivý a lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že schválení a uskutečnění reorganizačního plánu nepovede k dalšímu úpadku dlužníka nebo k jeho likvidaci, ledaže je likvidace reorganizačním plánem předvídána.

§ 349

(1) Reorganizační plán se považuje ve vztahu ke každé skupině zajištěných věřitelů, která ho nepřijala, za spravedlivý, mají-li podle něj věřitelé takové skupiny získat k zajištění svých pohledávek stejný nebo obdobný druh zajištění, v témže pořadí, ke stejnému nebo obdobnému majetku dlužníka, případně k jinému majetku dlužníka nejméně stejné hodnoty, stanovené ke dni účinnosti reorganizačního plánu a obdržit plnění, jehož současná hodnota ke dni účinnosti reorganizačního plánu se bude rovnat nejméně hodnotě zajištění stanovené ve znaleckém posudku.

(2) Není-li dále stanoveno jinak, reorganizační plán se považuje ve vztahu ke každé skupině nezajištěných věřitelů, která ho nepřijala, za spravedlivý, jestliže podle něj má každý věřitel zařazený do takové skupiny získat plnění, jehož současná hodnota ke dni účinnosti reorganizačního plánu není nižší než jmenovitá hodnota jeho zjištěné pohledávky s úrokem ke dni účinnosti reorganizačního plánu, nebo jestliže podle něj žádný z věřitelů, jehož pohledávka je podřízena pohledávkám takové skupiny, neobdrží žádné plnění.

(3) Reorganizační plán se považuje ve vztahu ke každé skupině věřitelů uvedených v § 335, která ho nepřijala, za spravedlivý, má-li podle něj každý z těchto věřitelů ke dni účinnosti reorganizačního plánu obdržit nejméně takové plnění, kterého by se mu zřejmě dostalo, kdyby po skončení insolvenčního řízení, ve kterém byl dlužníkův úpadek řešen konkursem, proběhla likvidace takového dlužníka.

(4) Podmínka uvedená v odstavci 3 je splněna, jestliže na základě reorganizačního plánu některá skupina nezajištěných věřitelů nezíská plnění, jehož celková současná hodnota ke dni účinnosti reorganizačního plánu je alespoň stejná jako celková jmenovitá hodnota všech zjištěných pohledávek věřitelů zařazených do této skupiny včetně úroku k těmto pohledávkám ke dni účinnosti reorganizačního plánu.

§ 350

(1) Proti rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu mohou podat odvolání jen ti z věřitelů, kteří hlasovali pro odmítnutí reorganizačního plánu.

(2) Až do rozhodnutí insolvenčního soudu o schválení reorganizačního plánu jej může jeho předkladatel vzít zpět. V takovém případě se k podanému reorganizačnímu plánu nepřihlíží.

(3) Předkladatel reorganizačního plánu může až do rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu reorganizační

plán doplnit nebo změnit; v takovém případě hlasují věřitelé o reorganizačním plánu v podobě po jeho doplnění nebo změně. Schůze věřitelů, která má o reorganizačním plánu rozhodnout, se může konat nejdříve 15 dnů poté, co bylo věřitelům předloženo znění navrhovaných doplnění nebo změn reorganizačního plánu.

§ 351

- (1) Nejsou-li splněny všechny podmínky pro schválení reorganizačního plánu, insolvenční soud jej zamítne.
- (2) Proti rozhodnutí o zamítnutí reorganizačního plánu mohou podat odvolání dlužník, předkladatel tohoto plánu a věřitelé, kteří hlasovali pro jeho přijetí.
- (3) Osoba, jejíž reorganizační plán byl zamítnut, jej může podat znovu, jen neuplynula-li jí dosud lhůta k jeho předložení. Tuto lhůtu může insolvenční soud v odůvodněných případech před jejím uplynutím prodloužit v rozhodnutí, kterým zamítá reorganizační plán.

DÍL 6

Provádění reorganizačního plánu

§ 352

- (1) Reorganizační plán je účinný, jakmile rozhodnutí o jeho schválení nabylo právní moci, nebyla-li reorganizačním plánem jeho účinnost odložena na pozdější dobu nebo nerozhodl-li o jeho pozdější účinnosti insolvenční soud.
- (2) Rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu je závazné pro všechny účastníky insolvenčního řízení i pro další osoby, jejichž práva a povinnosti jsou reorganizačním plánem dotčeny.
- (3) Účinností reorganizačního plánu se ruší zákaz započtení pohledávek uvedený v § 324 odst. 3.

§ 353

- (1) Od účinnosti reorganizačního plánu je oprávněn nakládat s majetkovou podstatou dlužník. Toto jeho oprávnění může být omezeno ve prospěch jiných osob pouze reorganizačním plánem; jiná omezení, ke kterým došlo ze zákona nebo rozhodnutím insolvenčního soudu v dosavadním průběhu insolvenčního řízení, účinností reorganizačního plánu zanikají.
- (2) Od účinnosti reorganizačního plánu se obnovuje výkon funkce valné hromady nebo členské schůze družstva, pokud z reorganizačního plánu nevyplývá něco jiného. Hlasovací práva spojená s obchodním podílem, cennými papíry nebo členstvím vykonávají osoby uvedené v reorganizačním plánu za podmínek tam stanovených; pokud v reorganizačním plánu tyto osoby nejsou uvedeny nebo stanovené podmínky nebyly splněny, vykonávají je osoby, kterým tato práva až dosud náležela.
- (3) Od účinnosti reorganizačního plánu se mění zakladatelský dokument nebo stanovy anebo jiné dokumenty upravující vnitřní poměry dlužníka a údaje, které se zapisují do obchodního rejstříku nebo jiného rejstříku právnických osob, a to způsobem, který je uveden v reorganizačním plánu. Tyto skutečnosti se zapisují do

obchodního rejstříku na základě reorganizačního plánu, který se ukládá do sbírky listin. Ustanovení právních předpisů, které obecně upravují způsob změny zapisovaných skutečností, se přitom nepoužijí.

§ 354

(1) Insolvenční správce zajistí, aby byly provedeny procesní úkony spojené s účinností reorganizačního plánu. Dlužníku s dispozičními oprávněními předá zprávu o své dosavadní činnosti a provede další úkony potřebné k tomu, aby dlužník s dispozičními oprávněními mohl vykonávat svá oprávnění.

(2) V průběhu provádění reorganizačního plánu vykonává insolvenční správce dohled nad činností dlužníka. Zaměřuje se na doplňování seznamu majetku a závazků podle stavu řízení a na evidování činnosti dlužníka s dispozičními oprávněními. O výsledcích své činnosti pravidelně, nejméně však jednou za 3 měsíce, informuje insolvenční soud a věřitelský výbor.

(3) Dlužník s dispozičními oprávněními je povinen informovat insolvenčního správce o svých právních úkonech, o plnění reorganizačního plánu a o své jiné činnosti podle reorganizačního plánu. Zprávy o běžných úkonech při podnikatelské činnosti a zprávy o plnění dlouhodobých nebo opakujících se činností podává souhrnně za časové úseky, stanovené reorganizačním plánem nebo rozhodnutím insolvenčního soudu.

(4) Pokud jsou dispoziční oprávnění dlužníka omezena, vykonává je insolvenční správce. Stanoví-li reorganizační plán právní úkony, které může dlužník provést jen se souhlasem insolvenčního správce, jsou tyto úkony neplatné, pokud byly provedeny bez tohoto souhlasu. Týká-li se omezení dispozičních práv dlužníka nemovitostí zapsaných v katastru nemovitostí, vyrozumí o tom insolvenční správce příslušné katastrální pracoviště.

§ 355

(1) Věřitelský výbor kontroluje provádění reorganizačního plánu dlužníkem s dispozičními oprávněními způsobem stanoveným v reorganizačním plánu, jakož i na základě zpráv insolvenčního správce.

(2) Věřitelský výbor si může předem vyhradit, že některé právní úkony, které mají zásadní význam, může dlužník s dispozičními oprávněními uskutečnit jen s jeho předběžným souhlasem, i když nejsou uvedeny v reorganizačním plánu.

(3) Věřitelský výbor je oprávněn navrhnout insolvenčnímu soudu opatření k odstranění nedostatků, které zjistil při své kontrolní činnosti, včetně opatření, která vedou ke skončení reorganizace.

§ 356

(1) Není-li tímto zákonem nebo reorganizačním plánem stanoveno jinak, zanikají účinností tohoto plánu práva všech věřitelů vůči dlužníkovi, a to i v případě, že svou pohledávku do insolvenčního řízení nepřihlásili; za věřitele dlužníka se považují osoby uvedené v reorganizačním plánu za podmínek v něm stanovených, včetně rozsahu jejich práv.

(2) Účinností reorganizačního plánu zanikají práva třetích osob k majetku, který náleží do majetkové podstaty, a tato práva vznikají osobám uvedeným v reorganizačním plánu za podmínek v něm stanovených, není-li v tomto zákoně

nebo v reorganizačním plánu stanoveno jinak. To platí i pro majetek, který podle reorganizačního plánu má připadnout osobě odlišné od dlužníka. Právo třetích osob na vyloučení věci nebo jiné majetkové hodnoty z majetkové podstaty tím není dotčeno.

(3) Práva věřitelů vůči spoludlužníkům a ručitelům dlužníka zůstávají reorganizačním plánem nedotčena.

(4) Má-li účinností reorganizačního plánu dojít ke vzniku, změně nebo zániku práv k majetku v majetkové podstatě, lze potřebné projevy vůle jednajících osob zahrnout do reorganizačního plánu. Jsou-li reorganizačním plánem dotčena práva, která se zapisují do katastru nemovitostí nebo do jiného seznamu podle zvláštních právních předpisů, musí být tato práva v reorganizačním plánu přesně označena.

§ 357

(1) Pohledávka věřitele z úvěrového financování, kterou přijal dlužník s dispozičními oprávněními nebo insolvenční správce po povolení reorganizace k dosažení jejího účelu, je pohledávkou za majetkovou podstatou, která se uspokojí před všemi jinými pohledávkami, s výjimkou výdajů a odměny insolvenčního správce.

(2) Je-li věřitelem z úvěrového financování osoba, která neměla přednostní právo k jeho poskytnutí podle § 41 odst. 2, má její pohledávka z úvěrového financování stejné pořadí jako pohledávky zajištěných věřitelů, kteří svého práva podle § 41 odst. 2 nevyužili. Mezi zajištěné věřitele, kteří svého práva podle § 41 odst. 2 nevyužili, se pohledávka věřitele z úvěrového financování rozdělí v poměru, v němž jsou ke dni poskytnutí úvěrového financování k sobě navzájem hodnoty věcí, práv a pohledávek sloužících k zajištění pohledávek zajištěných věřitelů, stanovené znaleckým posudkem.

(3) Pohledávky podle odstavce 1, které podle reorganizačního plánu měly být uhrazeny až po skončení reorganizace, a k jejichž úhradě nedošlo pro opětovný úpadek dlužníka, který nastal do 2 let po skončení reorganizace, mají v novém insolvenčním řízení stejné postavení jako v původním insolvenčním řízení.

§ 358

Osoba vedoucí evidenci zaknihovaných cenných papírů provede příslušné změny v této evidenci na základě schváleného reorganizačního plánu, a to na základě žádosti dlužníka nebo jiné osoby, které se taková změna týká.

§ 359

Pohledávky, které se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170), přijetím reorganizačního plánu zanikají, nejde-li o mimosmluvní sankce postihující majetek dlužníka nebo není-li v reorganizačním plánu uvedeno jinak. Odchylná úprava pohledávek podle věty první v reorganizačním plánu se může týkat krácení jejich výše, odkladu jejich splatnosti nebo jiného zásahu do práv věřitelů; odchylná úprava těchto pohledávek musí být v reorganizačním plánu uvedena výslovně, s přesným vymezením rozsahu a podmínek jejich uspokojení.

§ 360

(1) Po účinnosti reorganizačního plánu lze proti dlužníku nařídit a provést výkon rozhodnutí nebo exekuci k

vymožení pohledávky, stanovené reorganizačním plánem. Byla-li však tato pohledávka popřena, lze výkon rozhodnutí nebo exekuci vést pouze v případě právní moci rozhodnutí insolvenčního soudu o zjištění této pohledávky; toto rozhodnutí musí být k návrhu přiloženo.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí i pro výkon rozhodnutí nebo exekuci proti třetí osobě, která převzala na základě reorganizačního plánu povinnost za dlužníka nebo vedle něho.

§ 361

(1) Navrhovatel reorganizačního plánu může navrhnout jeho změnu, v jejímž důsledku má být účel reorganizace lépe splnitelný. V návrhu popíše účel změny, navrhovaný způsob jejího provedení a dopady změny na jednotlivé skupiny původních věřitelů a na nové věřitele.

(2) Návrh změny reorganizačního plánu zveřejní insolvenční soud v insolvenčním rejstříku. Současně stanoví věřitelům lhůtu, ve které mohou změněný plán odmítnout. Tato lhůta nesmí být kratší než 30 dnů ode dne doručení návrhu změn.

(3) K projednání návrhu změny reorganizačního plánu nařídí insolvenční soud jednání, a to tak, aby se konalo nejpozději do 15 dnů po uplynutí lhůty podle odstavce 2, ne však dříve než v den následující po uplynutí této lhůty.

(4) Ke schválení změny reorganizačního plánu se vyžaduje souhlas

- a) všech skupin původních věřitelů,
- b) většiny nových věřitelů, jejichž pohledávky jsou podle reorganizačního plánu zajištěny,
- c) většiny nových věřitelů, jejichž pohledávky podle reorganizačního plánu nejsou zajištěny, a
- d) většiny společníků dlužníka nebo jiné právnické osoby, na kterou podle reorganizačního plánu přešel majetek dlužníka.

Ustanovení § 347 se použije obdobně.

(5) Platí, že věřitelé, kteří ve lhůtě podle odstavce 2 ani při jednání podle odstavce 3 nevyjádřili nesouhlas s navrhovanou změnou plánu, se změnou souhlasí.

(6) Změněný reorganizační plán insolvenční soud schválí, jestliže jej schválili věřitelé podle odstavce 4 nebo platí-li, že byl schválen podle odstavce 5.

(7) Jestliže insolvenční soud změněný insolvenční plán neschválí, zůstává účinný dříve schválený reorganizační plán.

DÍL 7

Skončení reorganizace

§ 362

(1) Insolvenční soud zruší rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu do 6 měsíců od jeho účinnosti, zjistí-li, že některému věřiteli byly poskytnuty zvláštní výhody, aniž s tím ostatní věřitelé stejné skupiny souhlasili, nebo že schválení reorganizačního plánu bylo dosaženo podvodným způsobem.

(2) Insolvenční soud zruší rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu do 3 let od jeho účinnosti, pokud byl dlužník, jeho statutární orgán nebo člen statutárního orgánu pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, kterým dosáhl schválení reorganizačního plánu nebo podstatně zkrátil věřitele.

(3) Rozhodne-li insolvenční soud o zrušení reorganizačního plánu, mohou věřitelé bez dalšího požadovat uspokojení pohledávek a jiných práv, která měli před jeho schválením. Práva věřitelů a třetích osob založená reorganizačním plánem nejsou dotčena; je-li to nutné, přijme insolvenční soud opatření k ochraně oprávněných zájmů věřitelů.

§ 363

(1) Insolvenční soud rozhodne o přeměně reorganizace v konkurs, jestliže

- a) reorganizace byla povolena na návrh dlužníka a ten její přeměnu v konkurs po tomto povolení navrhl,
- b) oprávněná osoba nebo osoba určená schůzí věřitelů nesestaví ve stanovené lhůtě reorganizační plán ani po jejím případném prodloužení insolvenčním soudem nebo předložený reorganizační plán vezme zpět, a do 30 dnů poté nebude podán návrh na svolání schůze věřitelů za účelem rozhodnutí o tom, která jiná osoba má přednostní právo sestavit reorganizační plán, anebo tato jiná osoba nesestaví ve stanovené lhůtě reorganizační plán nebo jej vezme zpět,
- c) insolvenční soud neschválil reorganizační plán a oprávněným osobám uplynula lhůta k jeho předložení,
- d) v průběhu provádění reorganizačního plánu dlužník neplní své podstatné povinnosti stanovené tímto plánem nebo ukáže-li se, že podstatnou část tohoto plánu nebude možné plnit,
- e) dlužník neplatí řádně a včas úroky podle § 171 odst. 4, nebo v podstatném rozsahu neplní své jiné splatné peněžité závazky,
- f) dlužník po schválení reorganizačního plánu přestal podnikat, ačkoli podle reorganizačního plánu podnikat měl, nebo
- g) dlužník po schválení reorganizačního plánu neuhradil pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky postavené jim na roveň podle § 348 odst. 1 písm. e).

(2) O přeměně reorganizace v konkurs v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až c) rozhodne insolvenční soud bez jednání. Proti tomuto rozhodnutí mohou podat odvolání jen dlužník, navrhovatel reorganizace, insolvenční správce a věřitelský výbor.

(3) O přeměně reorganizace v konkurs podle odstavce 1 písm. d) až g) rozhodne insolvenční soud po jednání, k němuž předvolá všechny osoby uvedené v odstavci 2; odvolání proti tomuto rozhodnutí mohou podat jen osoby uvedené v odstavci 2.

(4) O přeměně reorganizace v konkurs nemůže insolvenční soud rozhodnout, jestliže reorganizační plán byl v podstatných bodech splněn.

(5) Rozhodnutím insolvenčního soudu o přeměně reorganizace v konkurs nastávají účinky spojené s prohlášením konkursu, pokud insolvenční soud ve svém rozhodnutí nestanoví podmínky této přeměny jinak. Tímto rozhodnutím se rovněž ruší zákaz započtení pohledávek uvedený v § 324 odst. 3.

§ 364

(1) V průběhu provádění reorganizačního plánu insolvenční soud bere na vědomí nebo projedná zprávy insolvenčního správce a věřitelského výboru o jeho plnění. Jiná opatření, zejména opatření k zajištění dodržování reorganizačního plánu, provádí jen tehdy, jsou-li navrhována.

(2) Zprávy o plnění reorganizačního plánu se předkládají na elektronickém formuláři, jehož náležitosti a formát stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Splnění reorganizačního plánu nebo jeho podstatných částí vezme insolvenční soud na vědomí rozhodnutím, kterým reorganizace končí; proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

(4) Po skončení reorganizace rozhodne insolvenční soud o odměně insolvenčního správce a jeho nákladech.

HLAVA III

Zvláštní ustanovení o vyloučení účinků zákona

§ 365

(1) Ustanovení tohoto zákona nemají vliv na platnost, účinnost či vymahatelnost závazků dlužníka, který je účastníkem platebního systému s neodvolatelností zúčtování nebo účastníkem zahraničního platebního systému s neodvolatelností zúčtování, za podmínek stanovených zákonem upravujícím platební styk.

(2) Ustanovení tohoto zákona nemají vliv na platnost, účinnost či vymahatelnost závazků dlužníka, který je účastníkem vypořádacího systému s neodvolatelností vypořádání nebo účastníkem zahraničního vypořádacího systému s neodvolatelností vypořádání, za podmínek stanovených zákonem upravujícím podnikání na kapitálovém trhu.

§ 366

(1) Ustanovení tohoto zákona nemají vliv na

a) právo na zajištění, které dlužník poskytl, jde-li o zajištění poskytnuté České národní bance, Evropské centrální bance, centrální bance členského státu Evropské unie nebo centrální bance státu patřícího do Evropského hospodářského prostoru,

b) výkon práv a splnění povinností vyplývajících z ujednání o finančním zajištění podle zákona upravujícího finanční zajištění nebo srovnatelného zahraničního právního předpisu, jestliže finanční zajištění bylo sjednáno a

vzniklo před zahájením insolvenčního řízení, a to i v případě, že finanční zajištění bylo sjednáno nebo vzniklo v den zahájení insolvenčního řízení, avšak až poté, co tato skutečnost nastala, ledaže příjemce finančního kolaterálu o takové skutečnosti věděl nebo vědět měl a mohl; skutečnost, že zahájení insolvenčního řízení bylo zveřejněno v insolvenčním rejstříku, sama o sobě neznamená, že o zahájení insolvenčního řízení příjemce finančního kolaterálu věděl nebo vědět měl a mohl.

(2) Ustanovení tohoto zákona nemají vliv na závěrečné vyrovnání podle zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu⁵⁰), jestliže závěrečné vyrovnání bylo uzavřeno před zahájením insolvenčního řízení.

(3) Odstavcem 1 písm. d) a odstavcem 2 nejsou dotčena ustanovení tohoto zákona o neplatnosti právních úkonů a o neúčinnosti právních úkonů bez přiměřeného protiplnění, právních úkonů úmyslně zkracujících, právních úkonů zvýhodňujících a právních úkonů dlužníka, které učinil v rozporu s omezeními stanovenými v důsledku účinků spojených se zahájením insolvenčního řízení.

HLAVA IV

Úpadek finančních institucí

DÍL 1

Úpadek bank, spořitelních a úvěrních družstev, některých zahraničních bank, obchodníků s cennými papíry a jiných osob

ODDÍL 1

Obecná ustanovení

§ 367

(1) Ustanovení tohoto dílu zapracovávají příslušné předpisy Evropských společenství⁵¹) a použijí se na úpadek

- a) banky a spořitelního a úvěrového družstva poté, kdy zanikla licence nebo povolení podle zvláštních právních předpisů upravujících jejich činnosti,
- b) zahraniční banky podnikající na území České republiky na základě jednotné licence podle zvláštního právního předpisu⁵²),
- c) pobočky zahraniční banky jiné než uvedené v písmenu b),
- d) obchodníka s cennými papíry,
- e) zahraničního obchodníka s cennými papíry poskytujícího investiční služby na území České republiky na základě povolení podle zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu⁶²),
- f) pobočky zahraničního obchodníka s cennými papíry jiného než uvedeného v písmenu e),
- g) povinných osob podle § 3 písm. b) a c) zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu.

(2) Osoba uvedená v odstavci 1 písm. b) a e) je v úpadku, je-li prováděno

a) kolektivní řízení zahájené a sledované správními nebo soudními orgány členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, jehož cílem je prodej majetku pod dozorem nebo dohledem těchto orgánů, včetně případů, kdy jsou řízení ukončena oddlužením nebo jiným obdobným opatřením,

b) opatření, jehož účelem je uchovat nebo obnovit zdravou finanční situaci osoby a které může mít vliv na již existující práva třetích osob, včetně opatření zahrnujícího možnost pozastavení plateb, pozastavení vymahatelnosti pohledávek, odložení opatření souvisejících s výkonem rozhodnutí nebo exekucí nebo krácení pohledávek.

(3) Při postupu podle tohoto dílu se použijí, není-li stanoveno jinak a jde-li o úpadek osob podle odstavce 1 písm. a), c), d) a f) a osob podle odstavce 1 písm. g), bylo-li vůči nim uplatněno opatření k řešení krize podle zákona upravujícího ozdravné postupy a řešení krize na finančním trhu (dále jen „opatření k řešení krize“), též ustanovení ostatních částí zákona a ustanovení ostatních hlav části druhé zákona, s výjimkou ustanovení upravujících moratorium, reorganizaci a oddlužení.

ODDÍL 2

Úpadek banky, spořitelního a úvěrního družstva po odnětí licence nebo povolení a úpadek pobočky zahraniční banky uvedené v § 367 odst. 1 písm. c), úpadek obchodníka s cennými papíry, pobočky zahraničního obchodníka s cennými papíry uvedené v § 367 odst. 1 písm. f) nebo osoby uvedené v § 367 odst. 1 písm. g)

§ 368

Insolvenční návrh

(1) Insolvenční návrh podává orgán, který je oprávněn vykonávat dozor nebo dohled nad činností osob uvedených v § 367 odst. 1 (dále jen „orgán dozoru nebo dohledu“) a orgán příslušný k řešení krize podle zákona upravujícího ozdravné postupy a řešení krize na finančním trhu (dále jen „orgán příslušný k řešení krize“). Tím není dotčeno ustanovení § 97. V návrhu orgán dozoru nebo dohledu nebo orgán příslušný k řešení krize uvede rozhodující skutečnosti, které osvědčují úpadek dlužníka, a k návrhu připojí listiny k doložení svých tvrzení.

(2) Záloha na náklady insolvenčního řízení se orgánu dozoru nebo dohledu nebo orgánu příslušnému k řešení krize neukládá.

(3) Úpadek banky, spořitelního a úvěrního družstva, úpadek pobočky zahraniční banky uvedené v § 367 odst. 1 písm. c), obchodníka s cennými papíry, pobočky zahraničního obchodníka s cennými papíry uvedené v § 367 odst. 1 písm. f) a osoby uvedené v § 367 odst. 1 písm. g), bylo-li vůči nim uplatněno opatření k řešení krize, lze řešit pouze konkursem.

§ 368a

Na insolvenční řízení vůči dlužníkovi, který je obchodníkem s cennými papíry, který je povinnou osobou podle § 3

písm. a) zákona o ozdravených postupech a řešení krize na finančním trhu (dále jen „obchodník s cennými papíry s počátečním kapitálem 730 000 EUR“) nebo osobou podle § 367 odst. 1 písm. g) se § 97 odst. 1 část věty za středníkem nepoužije.

§ 368b

Je-li podán insolvenční návrh vůči dlužníkovi, který je obchodníkem s cennými papíry s počátečním kapitálem 730 000 EUR nebo osobou podle § 367 odst. 1 písm. g), insolvenční soud o této skutečnosti vyrozumí orgán příslušný k řešení krize a orgán, který je oprávněn vykonávat dozor nebo dohled nad činností osob uvedených v § 367 odst. 1 nejpozději do 2 hodin poté, kdy mu došel insolvenční návrh. Jestliže insolvenční návrh dojde insolvenčnímu soudu v době, kdy do skončení úředních hodin insolvenčního soudu zbývají méně než 2 hodiny, nebo ve dnech pracovního klidu, insolvenční soud o této skutečnosti vyrozumí orgán příslušný k řešení krize a orgán dozoru nebo dohledu nejpozději do 2 hodin po zahájení úředních hodin nejbližšího pracovního dne insolvenčního soudu.

§ 368c

Orgán příslušný k řešení krize insolvenčnímu soudu ve lhůtě 7 dní ode dne vyrozumění podle § 368b písemně sdělí, zda dlužník, který je obchodníkem s cennými papíry s počátečním kapitálem 730 000 EUR nebo osobou podle § 367 odst. 1 písm. g) splňuje podmínky pro uplatnění opatření k řešení krize. Insolvenční soud o tomto dlužníka neprodleně vyrozumí.

§ 368d

Insolvenční řízení vůči dlužníkovi, který je obchodníkem s cennými papíry s počátečním kapitálem 730 000 EUR nebo osobou podle § 367 odst. 1 písm. g), se zahajuje dnem, kdy insolvenční návrh dojde věcně příslušnému soudu a

a) orgán příslušný k řešení krize soudu podle § 368c sdělí, že dlužník, který je obchodníkem s cennými papíry s počátečním kapitálem 730 000 EUR nebo osobou podle § 367 odst. 1 písm. g), nesplňuje podmínky pro uplatnění opatření k řešení krize, nebo

b) uplynula-li lhůta 7 dní ode dne vyrozumění podle § 368b a orgán příslušný k řešení krize se v této lhůtě nevyjádřil.

§ 368e

(1) Zahájení insolvenčního řízení oznámí insolvenční soud vyhláškou, kterou zveřejní neprodleně, nejpozději do konce nejbližší následujícího pracovního dne po zahájení insolvenčního řízení. Vyhláška musí splňovat náležitosti podle § 101 odst. 1 písm. a) až f).

(2) Vyhláška podle odstavce 1 se doručuje účastníkům insolvenčního řízení; odvolání proti ní není přípustné.

§ 369

(1) Insolvenční řízení nemá vliv na věcná práva věřitelů nebo třetích osob k hmotnému či nehmotnému, movitému či nemovitému majetku patřícímu dlužníku, včetně souborů přesně neurčených majetkových hodnot, jejichž složení se postupem doby mění, který se v okamžiku rozhodnutí o úpadku nachází na území jiného členského státu Evropské unie nebo dalšího státu tvořícího Evropský hospodářský prostor; zejména není dotčeno

- a) právo zpeněžit majetek nebo nechat jej zpeněžit a uspokojit se z výnosu nebo příjmu plynoucího z tohoto majetku, zejména na základě zástavního práva,
- b) výhradní právo na plnění, zejména při zajištění zástavním právem k pohledávce nebo postoupením pohledávky,
- c) právo požadovat vydání majetkové hodnoty nebo náhrady od kohokoli, kdo majetkovou hodnotu drží nebo užívá proti vůli oprávněné osoby,
- d) právo požívat plody.

(2) Insolvenční řízení

- a) nemá vliv na práva prodávajícího plynoucí z výhrady vlastnického práva vůči dlužníkovi jako kupujícímu, pokud se v okamžiku prohlášení konkursu majetek, jehož se výhrada týká, nachází na území jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor,
- b) není důvodem pro odstoupení od kupní smlouvy, u níž je dlužník prodávajícím a zboží již bylo dodáno kupujícímu, nebo pro ukončení takové kupní smlouvy, a nebrání kupujícímu v nabytí vlastnického práva, pokud se v okamžiku prohlášení konkursu na majetek, který je předmětem prodeje, nachází na území jiného členského státu Evropské unie nebo dalšího státu tvořícího Evropský hospodářský prostor,
- c) nemá vliv na právo věřitele požadovat započtení proti pohledávce dlužníka, pokud toto započtení povoluje právo, kterým se řídí pohledávka dlužníka.

(3) Ustanovením odstavce 1 není dotčeno právo podat z důvodů poškozování věřitelů žalobu o určení neplatnosti nebo neúčinnosti právního úkonu ani právo odporovat právnímu úkonu.

(4) Pro účely ustanovení odstavce 1 se za věcné právo považuje právo zapsané ve veřejném seznamu, který podle zvláštního právního předpisu osvědčuje existenci tohoto práva, a účinné vůči třetím osobám.

§ 370

Informování orgánů dozoru nebo dohledu a veřejnosti

(1) Insolvenční soud prostřednictvím orgánu dozoru nebo dohledu informuje o vydání rozhodnutí o úpadku a o prohlášení konkursu na majetek banky, spořitelního a úvěrního družstva, obchodníka s cennými papíry nebo osoby uvedené v § 367 odst. 1 písm. g), bylo-li vůči ní uplatněno opatření k řešení krize, orgán dozoru nebo dohledu ve státech, ve kterých tento dlužník vykonává svou činnost na základě jednotné licence podle zvláštního právního předpisu⁵³), a to před zveřejněním rozhodnutí o úpadku a o prohlášení konkursu v insolvenčním rejstříku, a není-li to možné, neprodleně poté. Informace musí obsahovat i upozornění na možné důsledky rozhodnutí o úpadku a o prohlášení konkursu. Insolvenční správce bez zbytečného odkladu zajistí zveřejnění podstatných částí rozhodnutí o

úpadku a o prohlášení konkursu (dále jen „výtah“) v Úředním věstníku Evropské unie a nejméně ve 2 celostátních denících v každém státě, na jehož území dlužník podnikal nebo vykonával svou činnost prostřednictvím pobočky nebo na základě jednotné licence podle zvláštního právního předpisu⁵¹).

(2) Výtah obsahuje

- a) označení dlužníka údaji potřebnými k jeho identifikaci,
- b) informaci o tom, že insolvenční soud podle českého práva zjistil úpadek dlužníka a prohlásil konkurs na majetek dlužníka,
- c) den vydání rozhodnutí o úpadku a o prohlášení konkursu,
- d) v případě úpadku banky nebo spořitelního a úvěrního družstva informaci o tom, že pohledávky věřitelů vyplývající z účetnictví dlužníka se považují za přihlášené, o čemž budou věřitelé jednotlivě informováni do 60 dnů od prohlášení konkursu, a informaci o možnosti postupu podle § 373 odst. 4 a 5 včetně uvedení lhůt a dne, kterým lhůty uplynou,
- e) označení sídla insolvenčního soudu,
- f) označení insolvenčního správce údaji potřebnými k jeho identifikaci.

(3) Výtah musí být pořízen v českém jazyce a musí být opatřen texty „Výzva k přihlášení pohledávky. Dodržte lhůty!“ a „Výzva k předložení námitek ohledně pohledávky. Dodržte lhůty!“ přeloženými do všech úředních jazyků Evropské unie a dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor.

(4) Účinky vyhlášení moratoria, rozhodnutí o úpadku nebo rozhodnutí o způsobu řešení úpadku, včetně účinků na práva a povinnosti třetích osob, nastanou bez ohledu na splnění informačních povinností podle odstavců 1 až 3 ve všech státech Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru od okamžiku, kdy nastaly v České republice.

(5) Insolvenční soud, který vydal rozhodnutí o úpadku a o prohlášení konkursu na majetek pobočky zahraniční banky uvedené v § 367 odst. 1 písm. c) nebo pobočky zahraničního obchodníka s cennými papíry uvedené v § 367 odst. 1 písm. f), informuje prostřednictvím příslušného orgánu dozoru nebo dohledu o takovém rozhodnutí orgány dozoru nebo dohledu v členských státech Evropské unie a dalších státech tvořících Evropský hospodářský prostor, ve kterých má dlužník organizační složku, a to před zveřejněním příslušného rozhodnutí v insolvenčním rejstříku, a není-li to možné, neprodleně poté; tato informace obsahuje i upozornění na možné důsledky přijatého rozhodnutí.

(6) Insolvenční soud i insolvenční správce usilují o koordinaci své činnosti s příslušnými orgány v členských státech Evropské unie a dalších státech tvořících Evropský hospodářský prostor, ve kterých má dlužník organizační složku.

(7) Orgán dozoru nebo dohledu je oprávněn od insolvenčního správce požadovat informace týkající se insolvenčního řízení.

§ 371

Zpráva o postupu insolvenčního řízení

Insolvenční správce je povinen pravidelně, nejméně však jednou ročně, uveřejňovat vhodným způsobem zprávu pro věřitele a veřejnost o postupu insolvenčního řízení. Zpráva musí být odsouhlasena věřitelským výborem.

§ 372

Insolvenční správce

(1) Insolvenční soud ustanoví do funkce prvního insolvenčního správce banky nebo spořitelního a úvěrního družstva osobu, která vykonává funkci likvidátora této banky nebo tohoto spořitelního a úvěrního družstva nebo je Českou národní bankou navržena do funkce likvidátora této banky nebo tohoto spořitelního a úvěrního družstva, pokud je současně insolvenčním správcem se zvláštním povolením. Věta první se použije obdobně pro předběžného správce.

(2) Insolvenční správce může se souhlasem insolvenčního soudu určit osobu, která jej zastupuje při výkonu pravomocí podle tohoto zákona na území jiného členského státu Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru.

(3) Insolvenční správce vykonává své pravomoci podle tohoto zákona i na území ostatních členských států Evropské unie a dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor s výjimkou užití donucovacích prostředků či jiného užití síly a pravomoci závazně rozhodovat spory nebo jiná řízení, ke kterým jsou příslušné soudy, správní orgány nebo jiné orgány daného státu. Totéž platí přiměřeně pro osoby podle odstavce 1.

(4) Insolvenční správce se prokazuje úředně ověřenou kopií rozhodnutí o svém ustanovení s překladem do úředního jazyka daného státu, pokud je vyžadován; podle možností vykonává své pravomoci podle tohoto zákona i na území třetích států.

(5) Při výkonu svých pravomocí na území členských států Evropské unie a dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor se insolvenční správce řídí právním řádem daného státu, zejména ohledně postupů při prodeji majetku a při poskytování informací zaměstnancům.

(6) Jestliže to právní předpisy daného státu stanoví nebo je-li to potřebné k úspěšnému prosazení práv věřitelů, je insolvenční správce povinen žádat, aby údaj o rozhodnutí o úpadku nebo o rozhodnutí o způsobu řešení úpadku byl zapsán v katastru nemovitostí, v obchodním rejstříku nebo v jiném veřejném seznamu nebo rejstříku. Náklady na pořízení zápisu jsou pohledávkou za majetkovou podstatou.

§ 373

Zjištění pohledávek a závazků z účetnictví dlužníka

(1) Pohledávky věřitelů vyplývající z účetnictví dlužníka se pokládají za přihlášené podle tohoto zákona. Okamžikem přihlášení pohledávky je prohlášení konkursu.

(2) Insolvenční správce je povinen bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 60 dnů ode dne prohlášení konkursu, zaslat každému věřiteli podle odstavce 1 oznámení, ve kterém uvede

a) že na majetek osob uvedených v odstavci 1 byl prohlášen konkurs

u) ze na majetek osoby uvedené v odstavci 1 byl prohlášen konkurs,

b) výši pohledávky dotčeného věřitele za touto osobou, skutečnost, že do této výše se jeho pohledávka považuje za přihlášenou, a případně charakter jeho pohledávky, především, zda jde o věřitele s pohledávkou za majetkovou podstatou (§ 168), věřitele s pohledávkou na roveň postavenou pohledávce za majetkovou podstatou (§ 169), věřitele s pohledávkou s právem na uspokojení ze zajištění, věřitele s pohledávkou jinak zajištěnou, věřitele s podřízenou pohledávkou (§ 172 odst. 2) nebo zda je pohledávka spojena s výhradou vlastnictví k předmětu plnění ze závazkového vztahu; do výše pohledávky se nezapočítává nárok věřitele na náhradu za pojištěnou pohledávku z Fondu pojištění vkladů, z Garančního fondu obchodníků s cennými papíry, ze Zajišťovacího fondu družstevních záložen podle zvláštního právního předpisu nebo od jiné osoby plnící obdobný účel; výše nároku věřitele vůči těmto osobám však musí být z oznámení zřejmá, i když k výplatě náhrady již došlo,

c) jakým způsobem, v jaké lhůtě a u koho lze uplatnit námitku proti výši pohledávky, jaké jsou následky marného uplynutí této lhůty, a informaci o postupu pro případ, že nedojde k dohodě o výši nebo charakteru pohledávky,

d) místo a termín konání schůze věřitelů,

e) způsob, jakým budou věřitelé dále informováni,

f) případná další opatření.

(3) Věřitelům, kteří mají sídlo, ústředí, bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržují, v členském státě Evropské unie nebo jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor, zasílá insolvenční správce oznámení podle odstavce 2 v českém jazyce, opatřené hlavičkou „Výzva k předložení námitek ohledně pohledávky. Dodržte lhůty!“ přeloženou do všech úředních jazyků Evropské unie a dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor.

(4) Věřitel, který nesouhlasí s výší své pohledávky nebo charakterem pohledávky uvedeným v oznámení podle odstavce 2, může proti tomu ve lhůtě 4 měsíců ode dne prohlášení konkursu uplatnit u insolvenčního správce písemnou námitku; neučiní-li tak, platí, že s údaji uvedenými v oznámení souhlasí. Ve lhůtě 3 měsíců ode dne zveřejnění výtahu z rozhodnutí o prohlášení konkursu v Úředním věstníku Evropské unie může věřitel uplatnit námitku, že mu nebylo doručeno oznámení podle odstavce 2. V námitce uvede výši své pohledávky vůči dlužníku ke dni prohlášení konkursu na majetek dlužníka. K námitce doloží úředně ověřené kopie případných listin, které osvědčují v námitce tvrzenou výši, den vzniku a charakter pohledávky, zejména zda jde o pohledávku za majetkovou podstatou (§ 168), pohledávku na roveň postavenou pohledávce za majetkovou podstatou (§ 169), pohledávku s právem na uspokojení ze zajištění, pohledávku jinak zajištěnou, nebo zda jde o podřízenou pohledávku (§ 172 odst. 2), a uvede případnou výhradu vlastnictví.

(5) Věřitel, který má sídlo, ústředí, bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v členském státě Evropské unie nebo jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor, může podat námitku podle odstavce 4 v úředním jazyce daného státu. V případě uvedeném v první větě odstavce 4 musí být námitka opatřena hlavičkou „Podání námitek proti výši pohledávky“ v českém jazyce. V případě uvedeném ve druhé větě odstavce 4 musí být námitka opatřena hlavičkou „Přihláška pohledávky“ v českém jazyce. Je-li mu obsah námitek zřejmý, insolvenční správce k ní přihlédne, i když není opatřena uvedenou hlavičkou. K později uplatněné námitce nemusí insolvenční správce přihlédnout, ledaže je zřejmé, že námitka byla včas odevzdána orgánu, který měl povinnost ji doručit. Insolvenční správce může požadovat, aby věřitel předložil překlad námitek do českého jazyka.

(6) Věřitel, který uplatnil námitku podle odstavce 4 a který se do 2 měsíců po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 4

nedohodl s insolvenčním správcem písemně na výši nebo charakteru své pohledávky, může uplatnit své právo žalobou na určení u insolvenčního soudu do 3 měsíců po uplynutí lhůty k písemné dohodě; jde o incidenční spor. Nedojde-li žaloba v této lhůtě insolvenčnímu soudu, k pohledávce se nad rámec údajů uvedených v účetnictví dlužníka nepřihlíží.

(7) Jestliže insolvenční soud vyhověl žalobě na určení podle odstavce 6, je insolvenční správce povinen zaplatit do majetkové podstaty částku odpovídající nákladům sporu, které z ní byly hrazeny; neučiní-li tak dobrovolně, může se splnění této povinnosti domáhat žalobou kterýkoli z věřitelů. Povinnosti podle věty první se insolvenční správce zproští, jestliže prokáže, že o skutečné výši nebo charakteru pohledávky nevěděl a ani při vynaložení odborné péče vědět nemohl.

(8) Na Fond pojištění vkladů, Zajišťovací fond družstevních záložen a Garanční fond obchodníků s cennými papíry se hledí jako na přihlášené věřitele dlužníka s pohledávkou ve výši stanovené zvláštním právním předpisem. Za přihlášeného věřitele se považuje též zahraniční osoba, která poskytla náhradu pohledávky za dlužníka z titulu obdobného pojištění vkladů nebo zákaznického majetku podle práva členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor a na kterou z tohoto důvodu pohledávka přešla.

§ 374

Pořadí některých pohledávek za bankami a spořitelními a úvěrními družstvy

(1) Před pohledávkami ostatních nezajištěných věřitelů jsou uspokojovány pohledávky

- a) z té části vkladů fyzických osob, malých a středních podniků⁶³), která přesahuje limit pojištění podle § 41e odst. 2 zákona o bankách,
- b) z vkladů fyzických osob, malých a středních podniků, které by byly pojištěnými vklady ve smyslu § 41c zákona o bankách, kdyby nebyly přijaty prostřednictvím pobočky ve státě, který není členským státem Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru,
- c) z vkladů do výše náhrady podle § 41e odst. 2 zákona o bankách a
- d) Garančního systému finančního trhu vzniklé podle § 41h odst. 2 zákona o bankách nebo podle § 221 odst. 6 zákona upravujícího ozdravné postupy a řešení krize na finančním trhu.

(2) Pohledávky podle odstavce 1 písm. c) a d) jsou uspokojovány před pohledávkami podle odstavce 1 písm. a) a b).

§ 374a

Pohledávky orgánu příslušného k řešení krize

Pohledávky orgánu příslušného k řešení krize vyplývající z úvěrů poskytnutých povinné osobě podle zákona upravujícího ozdravné postupy a řešení krize na finančním trhu a pohledávky vyplývající z nároku na úhradu nákladů, které orgán příslušný k řešení krize vynaložil v souvislosti s uplatněním opatření k řešení krize, se považují

za pohledávky postavené na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou.

§ 374b

Pohledávky z nepreferovaných dluhových nástrojů

(1) Po pohledávkách ostatních nezajištěných věřitelů jsou uspokojovány pohledávky z dluhového nástroje, pokud takový dluhový nástroj

- a) má původní smluvní dobu splatnosti nejméně jeden rok,
- b) neobsahuje vložený derivát a sám není derivátem a
- c) smluvní dokumentace a prospekt cenného papíru, pokud byl vyhotoven, uvádějí pořadí uspokojení pohledávky podle tohoto odstavce.

(2) Dluhový nástroj se pro účely odstavce 1 nepovažuje za derivát ani za dluhový nástroj obsahující vložený derivát jen proto, že jako základ pro výpočet úroku je použita široce používaná referenční úroková sazba, nebo jen proto, že dluhový nástroj je vydán v jiné než domácí měně emitenta a zároveň jsou jmenovitá hodnota nebo jistina, splátka a úrok určeny ve stejné měně.

(3) Pro účely tohoto paragrafu se dluhovým nástrojem rozumí dluhopis a jiná forma převoditelného dluhu a nástroj vytvářející nebo uznávající dluh.

§ 374c

Pohledávky z odepisovatelných kapitálových nástrojů

Pohledávky z odepisovatelných kapitálových nástrojů podle § 2 odst. 2 písm. l) zákona upravujícího ozdravné postupy a řešení krize na finančním trhu jsou uspokojovány po ostatních podřízených pohledávkách.

§ 375

Kryté dluhopisy a hypoteční úvěry

(1) Krycí portfolio podle zákona o dluhopisech není součástí majetkové podstaty dlužníka, který je emitentem krytých dluhopisů. Tím není dotčena možnost, aby věci nebo jiné majetkové hodnoty, které jsou součástí krycího portfolio, přestaly být součástí tohoto krycího portfolio postupem podle § 30b odst. 4 nebo 5 zákona o dluhopisech.

(2) Ustanovení § 250 se nepoužije pro dluhy z krytých dluhopisů vydaných dlužníkem, ani pro související dluhy, k jejichž krytí slouží krycí portfolio podle zákona o dluhopisech.

(3) Zahájení insolvenčního řízení vůči emitentovi krytých dluhopisů, vydání rozhodnutí o úpadku emitenta krytých dluhopisů ani prohlášení konkursu na majetek emitenta krytých dluhopisů nemají vliv na kryté bloky tohoto

emitenta podle zákona o dluhopisech, zejména na plnění a splatnost dluhů, které jsou součástí tohoto krytého bloku. K smluvnímu ujednání, které je s tím v rozporu, se nepřihlíží.

(4) Doručí-li podle § 32b odst. 8 zákona o dluhopisech nucený správce krytých bloků insolvenčnímu soudu vyčíslení pohledávek vlastníků krytých dluhopisů a věřitelů pohledávek odpovídajících souvisejícím dluhům podle § 31a odst. 3 zákona o dluhopisech, pohlíží se tímto doručením na tyto pohledávky jako na přihlášené. Vlastník krytého dluhopisu a věřitel pohledávky odpovídající souvisejícímu dluhu podle § 31a odst. 3 zákona o dluhopisech mohou postupem podle § 32b odst. 8 zákona o dluhopisech přihlásit svou pohledávku i kdykoli ve lhůtě 1 roku ode dne uplynutí lhůty k přihlašování pohledávek. Pohledávku z krytého dluhopisu v rozsahu, ve kterém přestala být součástí krytého bloku po provedení snížení jejich jmenovité hodnoty postupem podle § 32e odst. 1 nebo 4 zákona o dluhopisech, a pohledávku odpovídající souvisejícímu dluhu podle § 31a odst. 3 zákona o dluhopisech, která přestala být součástí krytého bloku v rozsahu jejího snížení postupem podle § 32e odst. 1 nebo 4 zákona o dluhopisech, může příslušný vlastník krytého dluhopisu, příslušný věřitel pohledávky odpovídající souvisejícímu dluhu podle § 31a odst. 3 zákona o dluhopisech nebo nucený správce krytých bloků přihlásit kdykoli po dobu trvání insolvenčního řízení emitenta krytých dluhopisů.

(5) Insolvenční správce nesmí zasahovat do správy krytých bloků a je povinen poskytnout součinnost nucenému správci krytých bloků podle zákona o dluhopisech, aby mohl tento nucený správce plnit své povinnosti.

§ 375a

Majetek zákazníka

Majetek zákazníka podle zákona o podnikání na kapitálovém trhu není součástí majetkové podstaty dlužníka.

§ 376

Soudní nebo správní orgán členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, na jehož území banka, spořitelna a úvěrní družstvo, obchodník s cennými papíry nebo osoba uvedená v § 367 odst. 1 písm. g), bylo-li vůči ní uplatněno opatření k řešení krize podle zákona upravujícího ozdravné postupy a řešení krize na finančním trhu, vykonává svou činnost, může přijmout opatření podle § 367 odst. 2 písm. b) pouze s účinky na území svého státu.

ODDÍL 3

Úpadek zahraniční banky a zahraničního obchodníka s cennými papíry

§ 377

Přijmout opatření podle § 367 odst. 2 může pouze příslušný orgán státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, ve kterém zahraniční banka, zahraniční banka uvedená v § 367 odst. 1 písm. b) a zahraniční obchodník s cennými papíry uvedený v § 367 odst. 1 písm. e) obdrželi oprávnění, na jehož základě vykonává svou činnost na území České republiky. Účinky opatření, včetně účinků na práva a povinnosti třetích osob se uznávají od okamžiku, kdy nabyly účinnosti ve státě, ve kterém bylo opatření přijato, bez ohledu na splnění

případných informačních povinností.

§ 378

(1) Osoba provádějící opatření podle § 367 odst. 2 a její případný zástupce (dále jen „zahraniční insolvenční správce“) doloží své ustanovení úředně ověřenou kopií rozhodnutí o ustanovení vydaného příslušným správním nebo soudním orgánem členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor. Vyšší ověření kopie se nevyžaduje, lze však požadovat její překlad do českého jazyka.

(2) Zahraniční insolvenční správce je oprávněn vykonávat své pravomoci podle právních předpisů státu, ve kterém byl ustanoven; výkon těchto pravomocí na území České republiky nesmí zahrnovat užití donucovacích prostředků či jiného užití síly a pravomoc závazně rozhodovat spory nebo jiná řízení, ke kterým jsou příslušné soudy, správní orgány nebo jiné orgány České republiky. V souladu s těmito právními předpisy je zahraniční insolvenční správce oprávněn v průběhu řízení podle tohoto zákona jmenovat osoby, které mu pomáhají nebo jej zastupují.

(3) Při výkonu svých pravomocí na území České republiky se zahraniční insolvenční správce řídí právním řádem České republiky, zejména ohledně postupů při prodeji majetku, povinnosti zápisu do katastru nemovitostí, obchodního rejstříku nebo jiného veřejného seznamu nebo rejstříku, a při poskytování informací zaměstnancům.

(4) Zahraniční insolvenční správce nebo kterýkoli správní nebo soudní orgán členského státu podle § 377 může žádat, aby údaj o rozhodnutí o úpadku nebo o rozhodnutí o způsobu řešení úpadku byl zapsán v katastru nemovitostí, v obchodním rejstříku nebo v jiném veřejném seznamu nebo rejstříku. Náklady na pořízení zápisu jsou pohledávkou za majetkovou podstatou.

DÍL 2

Úpadek pojišťoven a tuzemských zajišťoven provozujících svoji činnost na území České republiky

ODDÍL 1

Obecná ustanovení

§ 379

(1) Ustanovení tohoto dílu zapracovávají příslušné předpisy Evropských společenství⁵⁴⁾ a použijí se na úpadek

a) tuzemské pojišťovny a tuzemské zajišťovny poté, co jim bylo odejmuto povolení podle zvláštních právních předpisů upravujících jejich činnost,

b) pobočky pojišťovny z třetího státu poté, co jí bylo odejmuto povolení podle zvláštního právního předpisu⁵⁵⁾,

c) pobočky pojišťovny z jiného členského státu Evropské unie provozující pojišťovací činnost na území České republiky na základě práva zřizovat své pobočky v rozsahu, v jakém jí bylo uděleno povolení k provozování pojišťovací činnosti ve státě jejího sídla⁵⁶⁾.

(2) Osoba uvedená v odstavci 1 písm. c) je v úpadku, jestliže je prováděno

a) kolektivní řízení, jehož součástí je prodej majetku pojišťovny a rozdělení výnosu z prodeje mezi věřitele, akcionáře nebo společníky, zahrnující nevyhnutelně jakoukoliv intervenci správních nebo soudních orgánů členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, včetně případů, kdy je kolektivní řízení ukončeno oddlužením nebo jiným obdobným opatřením, bez ohledu na to, zda je či není způsobeno platební neschopností nebo zda je dobrovolné nebo povinné,

b) opatření, zahrnující jakoukoliv intervenci správních nebo soudních orgánů členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, jehož účelem je uchovat nebo obnovit zdravou finanční situaci osoby a které může mít vliv na již existující práva třetích osob, včetně opatření zahrnujícího možnost pozastavení plateb, pozastavení vymahatelnosti pohledávek, odložení opatření souvisejících s výkonem rozhodnutí nebo exekucí nebo krácení pohledávek.

(3) Při postupu podle tohoto dílu se použijí, není-li stanoveno jinak, též ustanovení ostatních částí zákona; jde-li o úpadek osob podle odstavce 1 písm. a) a b), pak s výjimkou ustanovení upravujících moratorium, reorganizaci a oddlužení.

ODDÍL 2

Úpadek tuzemské pojišťovny nebo tuzemské zajišťovny a pobočky pojišťovny z třetího státu po odnětí povolení

§ 380

(1) Insolvenční návrh ohledně osob uvedených v § 379 odst. 1 písm. a) a b) podává orgán dozoru, který uděluje povolení k provozování činnosti podle zvláštního právního předpisu⁵⁷⁾ (dále jen „orgán dozoru“). Tím není dotčeno ustanovení § 97. V návrhu orgán dozoru uvede rozhodující skutečnosti, které osvědčují úpadek dlužníka, a k návrhu připojí listiny k doložení svých tvrzení.

(2) Záloha na náklady insolvenčního řízení se orgánu dozoru neukládá.

§ 381

(1) Insolvenční řízení nemá vliv na věcná práva věřitelů nebo třetích osob k hmotnému či nehmotnému, movitému či nemovitému majetku patřícímu dlužníku, včetně souborů přesně neurčených majetkových hodnot, jejichž složení se postupem doby mění, který se v okamžiku rozhodnutí o úpadku nachází na území jiného členského státu Evropské unie nebo dalšího státu tvořícího Evropský hospodářský prostor; zejména není dotčeno

a) právo zpeněžit majetek nebo nechat jej zpeněžit a uspokojit se z výnosu nebo příjmu plynoucího z tohoto majetku, zejména na základě zástavního práva,

b) výhradní právo na plnění, zejména při zajištění zástavním právem k pohledávce nebo postoupením pohledávky,

c) právo požadovat vydání majetkové hodnoty nebo náhrady od kohokoli, kdo majetkovou hodnotu drží nebo užívá proti vůli oprávněné osoby,

d) právo požívat plody.

(2) Insolvenční řízení

- a) nemá vliv na práva prodávajícího plynoucí z výhrady vlastnického práva vůči dlužníkovi jako kupujícímu, pokud se v okamžiku prohlášení konkursu majetek, jehož se výhrada týká, nachází na území jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor,
- b) není důvodem pro odstoupení od kupní smlouvy, u níž je dlužník prodávajícím a zboží již bylo dodáno kupujícímu, nebo pro ukončení takové kupní smlouvy, a nebrání kupujícímu v nabytí vlastnického práva, pokud se v okamžiku prohlášení konkursu majetek, který je předmětem prodeje, nachází na území jiného členského státu Evropské unie nebo dalšího státu tvořícího Evropský hospodářský prostor,
- c) nemá vliv na právo věřitele požadovat započtení proti pohledávce dlužníka, pokud toto započtení povoluje právo, kterým se řídí pohledávka dlužníka.

(3) Ustanovením odstavce 1 není dotčeno právo podat z důvodů poškozování věřitelů žalobu o určení neplatnosti nebo neúčinnosti právního úkonu ani právo odporovat právnímu úkonu.

(4) Pro účely ustanovení odstavce 1 se za věcné právo považuje právo zapsané ve veřejném registru a účinné vůči třetím osobám.

§ 382

Informování orgánu dozoru a veřejnosti

(1) Insolvenční soud prostřednictvím orgánu dozoru informuje o vydání rozhodnutí o úpadku a o prohlášení konkursu na majetek osoby uvedené v § 379 odst. 1 písm. a) orgány dozoru všech členských států Evropské unie a všech dalších státech tvořících Evropský hospodářský prostor, a to před zveřejněním rozhodnutí o úpadku a o prohlášení konkursu v insolvenčním rejstříku, a není-li to možné, neprodleně poté. Informace musí obsahovat i upozornění na možné důsledky rozhodnutí o úpadku a o prohlášení konkursu.

(2) Insolvenční správce bez zbytečného odkladu zajistí zveřejnění výtahu z rozhodnutí o úpadku a o prohlášení konkursu v Úředním věstníku Evropské unie. Výtah se zveřejňuje v českém jazyce.

(3) Výtah obsahuje

- a) označení dlužníka údaji potřebnými k jeho identifikaci,
- b) informaci o tom, že insolvenční soud podle českého práva zjistil úpadek dlužníka a prohlásil konkurs na majetek dlužníka,
- c) den vydání rozhodnutí o úpadku a o prohlášení konkursu,
- d) označení sídla insolvenčního soudu,
- e) označení insolvenčního správce údaji potřebnými k jeho identifikaci.

(4) Insolvenční soud prostřednictvím orgánu dozoru informuje o vydání rozhodnutí o úpadku a o prohlášení

konkursu na majetek pobočky pojišťovny ze třetího státu orgány dozoru všech členských států Evropské unie a všech dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor, a to před zveřejněním rozhodnutí o úpadku a o prohlášení konkursu v insolvenčním rejstříku, a není-li to možné, neprodleně poté. Informace obsahuje i upozornění na možné důsledky rozhodnutí o úpadku a o prohlášení konkursu. Insolvenční soud, insolvenční správce a orgán dozoru usilují o koordinaci své činnosti s příslušnými orgány v ostatních členských státech Evropské unie a dalších státech tvořících Evropský hospodářský prostor, ve kterých má pojišťovna ze třetího státu pobočku.

(5) Orgán dozoru je oprávněn od insolvenčního správce požadovat informace týkající se insolvenčního řízení.

§ 383

Zpráva o postupu insolvenčního řízení

(1) Insolvenční správce je povinen pravidelně, nejméně však jednou ročně, uveřejňovat vhodným způsobem zprávu pro věřitele a veřejnost o postupu insolvenčního řízení. Zpráva musí být odsouhlasena věřitelským výborem.

(2) Orgán dozoru je povinen poskytnout na požádání informace o postupu insolvenčního řízení, které mu poskytne insolvenční správce, orgánu dozoru jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor.

§ 384

Insolvenční správce

(1) Insolvenční soud ustanoví do funkce prvního insolvenčního správce tuzemské pojišťovny nebo tuzemské zajišťovny osobu, která vykonává funkci likvidátora této pojišťovny nebo zajišťovny, pokud je současně insolvenčním správcem se zvláštním povolením. Věta první se použije obdobně pro předběžného správce.

(2) Insolvenční správce může se souhlasem insolvenčního soudu určit osobu, která jej zastupuje při výkonu pravomocí podle tohoto zákona na území jiného státu.

(3) Insolvenční správce vykonává své pravomoci podle tohoto zákona i na území ostatních členských států Evropské unie a dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor s výjimkou užití donucovacích prostředků či jiného užití síly a pravomoci závazně rozhodovat spory nebo jiná řízení, ke kterým jsou příslušné soudy nebo správní orgány daného státu. Totéž platí přiměřeně pro osoby podle odstavce 1.

(4) Insolvenční správce se prokazuje úředně ověřenou kopií rozhodnutí o svém ustanovení s překladem do úředního jazyka daného státu, pokud je vyžadován; podle možností vykonává své pravomoci podle tohoto zákona i na území třetích států.

(5) Při výkonu svých pravomocí na území členských států Evropské unie a dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor insolvenční správce dodržuje právní řád daného státu, zejména ohledně postupů při prodeji majetku a při poskytování informací zaměstnancům.

(6) Jestliže to právní předpisy daného státu stanoví nebo je-li to potřebné k úspěšnému prosazení práv věřitelů, je

insolvenční správce povinen žádat, aby údaj o rozhodnutí o úpadku nebo o rozhodnutí o prohlášení konkursu byl zapsán v katastru nemovitostí, v obchodním rejstříku nebo v jiném veřejném seznamu nebo rejstříku. Náklady zápisu jsou pohledávkou za majetkovou podstatou.

§ 385

Zjištění pohledávek a závazků z účetnictví dlužníka

(1) Pohledávky věřitelů vyplývající z účetnictví dlužníka se pokládají za přihlášené podle tohoto zákona. Okamžikem přihlášení pohledávky je prohlášení konkursu.

(2) Insolvenční správce je povinen bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 60 dnů ode dne prohlášení konkursu, zaslat každému věřiteli podle odstavce 1 oznámení, ve kterém uvede

- a) že na majetek osoby uvedené v § 379 odst. 1 písm. a) nebo b) byl prohlášen konkurs,
- b) výši pohledávky dotčeného věřitele za touto osobou, skutečnost, že do této výše se jeho pohledávka považuje za přihlášenou, a případně charakter jeho pohledávky, především, zda jde o věřitele s pohledávkou za majetkovou podstatou (§ 168), věřitele s pohledávkou na roveň postavenou pohledávce za majetkovou podstatou (§ 169), věřitele s pohledávkou s právem na uspokojení ze zajištění, věřitele s pohledávkou jinak zajištěnou, věřitele s podřízenou pohledávkou (§ 172 odst. 2) nebo zda je pohledávka spojena s výhradou vlastnictví k předmětu plnění ze závazkového vztahu,
- c) jakým způsobem, v jaké lhůtě a u koho lze uplatnit námitku proti výši pohledávky, jaké jsou následky marného uplynutí této lhůty, a informaci o postupu pro případ, že nedojde k dohodě o výši nebo charakteru pohledávky,
- d) v případě pohledávky z pojištění účinky insolvenčního řízení na pojistnou smlouvu, na jejímž základě tato pohledávka vznikla, zejména datum zániku účinnosti pojistné smlouvy, včetně práv a povinností vyplývajících pojištěné osobě nebo pojištěným osobám z této smlouvy,
- e) místo a termín konání schůze věřitelů,
- f) způsob, jakým budou věřitelé dále informováni,
- g) případná další opatření.

(3) Věřitelům, kteří mají sídlo, ústředí, bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržují, v členském státě Evropské unie nebo jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor, zasílá insolvenční správce oznámení podle odstavce 2 v českém jazyce, které je opatřeno hlavičkou „Výzva k předložení námitek ohledně pohledávky. Dodržte lhůty!“ přeloženou do všech úředních jazyků Evropské unie a dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor. Jde-li však o pohledávku z pojištění, musí insolvenční správce zaslat věřiteli oznámení podle odstavce 2 v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu Evropské unie nebo dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor, kde má věřitel sídlo, ústředí, bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje.

(4) Věřitel, který nesouhlasí s výší své pohledávky nebo charakterem pohledávky uvedeným v oznámení podle odstavce 2, může proti tomu ve lhůtě 4 měsíců ode dne prohlášení konkursu uplatnit u insolvenčního správce

písemnou námitku; neučiní-li tak, platí, že s údaji uvedenými v oznámení souhlasí. Ve lhůtě 3 měsíců ode dne zveřejnění výtahu z rozhodnutí o prohlášení konkursu v Úředním věstníku Evropské unie může věřitel uplatnit námitku, že mu nebylo doručeno oznámení podle odstavce 2. V námitce uvede výši své pohledávky za osobou uvedenou v § 379 odst. 1 písm. a) nebo b) ke dni prohlášení konkursu na tuto osobu. K námitce doloží úředně ověřené kopie případných listin, které osvědčují v námitce tvrzenou výši, den vzniku a charakter pohledávky, zejména zda jde o pohledávku za majetkovou podstatou (§ 168), pohledávku na roveň postavenou pohledávce za majetkovou podstatou (§ 169), pohledávku s právem na uspokojení ze zajištění, pohledávku jinak zajištěnou nebo zda jde o podřízenou pohledávku (§ 172 odst. 2), a uvede případnou výhradu vlastnictví. Jde-li o pohledávku podle § 386, nemusí věřitel údaj o přednostním pořadí při uspokojení uvádět.

(5) Věřitel, který má sídlo, ústředí, bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v členském státě Evropské unie nebo jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor, může podat námitku podle odstavce 4 v úředním jazyce daného státu. V případě uvedeném v první větě odstavce 4 musí být námitka opatřena hlavičkou „Podání námitky proti výši pohledávky“ v českém jazyce. V případě uvedeném ve druhé větě odstavce 4 musí být námitka opatřena hlavičkou „Přihláška pohledávky“ v českém jazyce. Je-li mu obsah námitky zřejmý, insolvenční správce k ní přihlédne, i když není opatřena uvedenou hlavičkou. K později uplatněné námitce nemusí insolvenční správce přihlédnout, ledaže je zřejmé, že námitka byla včas odevzdána orgánu, který měl povinnost ji doručit. Insolvenční správce může požadovat, aby věřitel předložil překlad námitky do českého jazyka.

(6) Věřitel, který uplatnil námitku podle odstavce 4 a který se do 2 měsíců po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 4 nedohodl s insolvenčním správcem písemně na výši nebo charakteru své pohledávky, může uplatnit své právo žalobou na určení u insolvenčního soudu do 3 měsíců po uplynutí lhůty k písemné dohodě; jde o incidenční spor. Nedojde-li žaloba v této lhůtě insolvenčnímu soudu, k pohledávce se nad rámec údajů uvedených v účetnictví dlužníka nepřihlíží.

(7) Jestliže insolvenční soud vyhověl žalobě na určení podle odstavce 6, je insolvenční správce povinen zaplatit do majetkové podstaty částku odpovídající nákladům sporu, které z ní byly hrazeny; neučiní-li tak dobrovolně, může se splnění této povinnosti domáhat žalobou kterýkoli z věřitelů. Povinnosti podle věty první se insolvenční správce zprostí, jestliže prokáže, že o skutečné výši nebo charakteru pohledávky nevěděl a ani při vynaložení odborné péče vědět nemohl.

§ 386

Zvláštní ustanovení o rozvrhu

Uspokojení pohledávek z pojištění má přednost před jakýmkoli jinými nároky vůči dlužníku, s výjimkou hotových výdajů a odměny insolvenčního správce a náhrady nutných výdajů a odměny likvidátora za činnost prováděnou po rozhodnutí o úpadku.

ODDÍL 3

Úpadek pojišťovny z jiného členského státu provozující svoji činnost na území České republiky na základě práva zřizovat své pobočky

§ 387

Opatření podle § 379 odst. 2 může přijmout pouze příslušný orgán státu, v němž osoba uvedená v § 379 odst. 1 písm. c) obdržela oprávnění, na jehož základě provozuje svoji činnost na území České republiky. Účinky opatření včetně účinků na práva a povinnosti třetích osob se uznávají od okamžiku, kdy nabyly účinnosti ve státě, ve kterém bylo opatření přijato.

§ 388

(1) Osoba provádějící opatření podle § 379 odst. 2 a její případný zástupce (dále jen „zahraniční insolvenční správce pojišťovny nebo zajišťovny“) doloží své ustanovení úředně ověřenou kopií rozhodnutí o ustanovení vydaného příslušným správním nebo soudním orgánem členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, ve kterém byla udělena licence nebo vydáno povolení, na základě kterého pojišťovna z jiného členského státu provozuje svoji činnost na území České republiky. Vyšší ověření kopie se nevyžaduje, lze však požadovat její překlad do českého jazyka.

(2) Zahraniční insolvenční správce pojišťovny nebo zajišťovny je oprávněn vykonávat své pravomoci podle právních předpisů státu, ve kterém byl ustanoven; výkon těchto pravomocí na území České republiky nesmí zahrnovat užití donucovacích prostředků či jiného užití síly a pravomoc závazně rozhodovat spory nebo jiná řízení, ke kterým jsou příslušné soudy nebo jiné správní orgány České republiky. V souladu s těmito právními předpisy je zahraniční insolvenční správce pojišťovny nebo zajišťovny oprávněn v průběhu řízení podle tohoto zákona jmenovat osoby, které mu pomáhají nebo jej zastupují.

(3) Při výkonu svých pravomocí na území České republiky se zahraniční insolvenční správce pojišťovny nebo zajišťovny řídí právním řádem České republiky, zejména ohledně postupů při prodeji majetku, povinnosti zápisu do katastru nemovitostí, obchodního rejstříku nebo jiného veřejného seznamu nebo rejstříku, a při poskytování informací zaměstnancům.

(4) Zahraniční insolvenční správce pojišťovny nebo zajišťovny nebo kterýkoli správní nebo soudní orgán členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, v němž byla udělena licence nebo vydáno povolení, může žádat, aby údaj o rozhodnutí o úpadku nebo o rozhodnutí o způsobu řešení úpadku byl zapsán v katastru nemovitostí, v obchodním rejstříku nebo v jiném veřejném seznamu nebo rejstříku. Náklady na pořízení zápisu jsou pohledávkou za majetkovou podstatou.

DÍL 3

Úpadek podílového fondu a úpadek podfondu akciové společnosti s proměnným základním kapitálem

§ 388a

(1) Ustanovení tohoto dílu se použijí na úpadek

a) podílového fondu podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy (dále jen „podílový fond“),

b) podfondu akciové společnosti s proměnným základním kapitálem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy (dále jen „podfond“).

(2) Při postupu podle tohoto dílu se použijí, není-li dále stanoveno jinak, též ustanovení ostatních částí tohoto zákona a ustanovení ostatních hlav části druhé zákona, s výjimkou ustanovení upravujících moratorium, reorganizaci a oddlužení.

§ 388b

(1) Pro účely řízení podle tohoto zákona má podílový fond, jehož úpadek či hrozící úpadek má být řešen, způsobilost být účastníkem řízení. Jako účastník jedná obhospodařovatel tohoto podílového fondu. Insolvenční řízení se zahajuje proti tomuto podílovému fondu.

(2) Omezení a účinky podle tohoto zákona se uplatní pouze na podílový fond, jehož úpadek či hrozící úpadek je řešen, nestanoví-li tento zákon jinak.

(3) Přihlásit lze pouze pohledávky odpovídající dluhům náležejícím do jmění, kterým je podílový fond, jehož úpadek či hrozící úpadek je řešen, tvořen (dále jen „jmění podílového fondu“), nestanoví-li tento zákon jinak.

(4) Při zjišťování úpadku či hrozícího úpadku podílového fondu se pro účely tohoto zákona za jmění dlužníka považuje pouze souhrn majetku a dluhů, které tvoří jmění tohoto podílového fondu.

(5) Věřitelé, jejichž pohledávky odpovídají dluhům náležejícím do jmění podílového fondu, jehož úpadek či hrozící úpadek je řešen, se uspokojují pouze z majetku náležejícího do jmění takového podílového fondu.

§ 388c

(1) Pro účely řízení podle tohoto zákona má podfond, jehož úpadek či hrozící úpadek má být řešen, způsobilost být účastníkem řízení. Jako účastník jedná akciová společnost s proměnným základním kapitálem, která podfond, jehož úpadek či hrozící úpadek je řešen, vytvořila. Insolvenční řízení se zahajuje proti tomuto podfondu.

(2) Omezení a účinky podle tohoto zákona se uplatní pouze na podfond, jehož úpadek či hrozící úpadek je řešen; nestanoví-li tento zákon jinak.

(3) Přihlásit lze pouze pohledávky odpovídající dluhům v podfondu, jehož úpadek či hrozící úpadek je řešen.

(4) Při zjišťování úpadku či hrozícího úpadku podfondu se pro účely tohoto zákona za jmění dlužníka považuje pouze souhrn majetku a dluhů v tomto podfondu.

(5) Věřitelé, jejichž pohledávky odpovídají dluhům v podfondu, jehož úpadek či hrozící úpadek je řešen, se uspokojují pouze z majetku v tomto podfondu.

(6) Akcionářem akciové společnosti s proměnným základním kapitálem, která podfond, jehož úpadek či hrozící úpadek je řešen, vytvořila, se pro účely takového insolvenčního řízení rozumí pouze vlastník investiční akcie vydané k tomuto podfondu.

Informování České národní banky insolvenčním soudem

§ 388d

Insolvenční soud vyrozumí bez zbytečného odkladu Českou národní banku o zahájení řízení o úpadku nebo o vydání rozhodnutí o úpadku osoby podle § 367 odst. 1, zúčtovatele nebo clearingové instituce podle zákona upravujícího platební styk, jde-li o účastníka platebního systému s neodvolatelností zúčtování podle zákona upravujícího platební styk nebo účastníka vypořádacího systému s neodvolatelností vypořádání podle zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu.

§ 388e

Je-li dlužník provozovatelem nebo účastníkem platebního systému s neodvolatelností zúčtování nebo zahraničního platebního systému s neodvolatelností zúčtování podle zákona upravujícího platební styk, nebo je-li dlužník provozovatelem nebo účastníkem vypořádacího systému s neodvolatelností vypořádání nebo zahraničního vypořádacího systému s neodvolatelností vypořádání podle zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu, insolvenční soud současně se zveřejněním rozhodnutí v insolvenčním rejstříku vyrozumí bez zbytečného odkladu Českou národní banku o

- a) vydání rozhodnutí o úpadku,
- b) vydání předběžného opatření podle § 82 odst. 3 nebo § 113 odst. 1,
- c) vyhlášení moratoria,
- d) prohlášení konkursu.

HLAVA V

Oddlužení

§ 389

(1) Dlužník může insolvenčnímu soudu navrhnout, aby jeho úpadek nebo jeho hrozící úpadek řešil oddlužením, jde-li o

- a) právnickou osobu, která podle zákona není považována za podnikatele a současně nemá dluhy z podnikání, nebo
- b) fyzickou osobu.

(2) Dluh z podnikání nebrání řešení dlužníkovu úpadku nebo hrozícího úpadku oddlužením, jestliže

- a) s tím souhlasí věřitel, o jehož pohledávku jde; platí, že věřitel souhlasí, pokud nejpozději spolu s přihláškou své pohledávky výslovně nesdělí, že s řešením úpadku oddlužením nesouhlasí, a toto své stanovisko odůvodní, nebo

b) jde o pohledávku věřitele, která zůstala neuspokojena po skončení insolvenčního řízení, ve kterém insolvenční soud zrušil konkurs na majetek dlužníka podle § 308 odst. 1 písm. c) nebo d), anebo

c) jde o pohledávku zajištěného věřitele.

(3) Jiná osoba než dlužník není oprávněna návrh na povolení oddlužení podat.

§ 390

(1) Návrh na povolení oddlužení musí dlužník podat spolu s insolvenčním návrhem. Podá-li insolvenční návrh jiná osoba, lze návrh na povolení oddlužení podat nejpozději do 30 dnů od doručení insolvenčního návrhu dlužníku; o tom musí být dlužník při doručení insolvenčního návrhu poučen.

(2) Podáním návrhu na povolení oddlužení nejsou dotčeny účinky spojené s nařízením předběžného opatření insolvenčním soudem.

(3) Návrh na povolení oddlužení podaný opožděně nebo někým, kdo k tomu nebyl oprávněn, insolvenční soud odmítne rozhodnutím, které doručí dlužníku, osobě, která takový návrh podala, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru. Odvolání může podat pouze osoba, která takový návrh podala.

§ 390a

Podání návrhu na povolení oddlužení a insolvenčního návrhu

(1) Není-li dále stanoveno jinak, musí být návrh podle § 390 odst. 1 sepsán a za dlužníka podán

a) advokátem, notářem, soudním exekutorem, insolvenčním správcem, nebo

b) akreditovanou osobou; akreditovanou osobou je právnická osoba, které byla rozhodnutím ministerstva udělena akreditace pro poskytování služeb v oblasti oddlužení podle tohoto zákona;

osoba podle písmen a) a b), která je dlužníkem zmocněna, jen aby sepsala a v jeho zastoupení podala návrh podle § 390 odst. 1, není zástupcem dlužníka v insolvenčním řízení. Při sepisu návrhu podle § 390 odst. 1 dlužníka během porady poučí o jeho povinnostech v insolvenčním řízení.

(2) Odstavec 1 se nepoužije,

a) je-li dlužníkem fyzická osoba, která má právnické nebo ekonomické vzdělání v magisterském studijním programu nebo vykonala zkoušku insolvenčního správce, nebo

b) je-li dlužníkem právnická osoba a jedná-li za ni osoba uvedená v § 21 občanského soudního řádu, která má právnické nebo ekonomické vzdělání v magisterském studijním programu nebo vykonala zkoušku insolvenčního správce.

(3) Osobě podle odstavce 1 písm. a), která sepsala a za dlužníka podala návrh na povolení oddlužení anebo také insolvenční návrh podle § 390 odst. 1, náleží odměna, jejíž maximální výše činí 4 000 Kč bez daně z přidané

hodnoty a v případě společného oddlužení manželů 6 000 Kč bez daně z přidané hodnoty; v odměně je zahrnuta také náhrada nákladů vynaložených v souvislosti se sepisem a podáním návrhů podle části věty před středníkem. Za sepis a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390 odst. 1 a další činnosti s tím nezbytně spojené, zejména poradu s klientem a odstranění vad návrhu, jiné plnění osobě podle odstavce 1 písm. a) nenáleží.

(4) Osobě podle odstavce 1 písm. b) odměna ani jiné plnění za sepis a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390 odst. 1 nebo poskytnutí jiné služby poskytované v oblasti oddlužení nebo v souvislosti s oddlužením nenáleží.

(5) Osoba podle odstavce 1 písm. a), která sepsala a za dlužníka podala návrh na povolení oddlužení anebo také insolvenční návrh podle § 390 odst. 1, může odměnu podle odstavce 3 uplatnit pouze v insolvenčním řízení ve lhůtě podle § 136 odst. 2 písm. d); tato pohledávka se považuje za pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou.

(6) Soudní exekutor nemůže návrh podle odstavce 1 písm. a) sepsat a podat za dlužníka, proti němuž nebo proti jehož manželu vede exekuční řízení.

(7) Nikdo není oprávněn sám nebo prostřednictvím jiného za úplatu nebo jiné zvýhodnění obstarat, zprostředkovat nebo nabídnout obstarání či zprostředkování sepisu a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390 odst. 1 nebo další činnosti s tím nezbytně spojené.

§ 391

Náležitosti návrhu na povolení oddlužení

(1) Návrh na povolení oddlužení musí vedle obecných náležitostí podání²⁰⁾ obsahovat

- a) označení dlužníka a osob oprávněných za něho jednat,
- b) údaje o schopnostech a možnostech dlužníka vykonávat výdělečnou činnost a údaje o očekávaných příjmech dlužníka v následujících 12 měsících,
- c) údaje o příjmech dlužníka za posledních 12 měsíců,
- d) návrh způsobu oddlužení nebo sdělení, že dlužník takový návrh nevznáší.

(2) Dlužník, který navrhuje oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, může v návrhu na povolení oddlužení požádat insolvenční soud o stanovení nižších než zákonem určených měsíčních splátek. V takovém případě musí v návrhu na povolení oddlužení uvést také výši navrhovaných měsíčních splátek nebo způsob jejich určení a vysvětlit důvody pro snížení splátek a důvody, které vedly k jeho úpadku. Ustanovení § 395 tím není dotčeno.

(3) Dlužník, který navrhuje oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, může k návrhu na povolení oddlužení připojit závazný příslib, že neumožní-li stav majetkové podstaty nebo zákonem určená měsíční splátka uspokojit v plné výši pohledávky podle § 395 odst. 1 písm. b), bude za předpokladu, že tím

neohrozí uspokojování jeho základních hmotných potřeb nebo potřeb osob na něj odkázaných výživou, zcela nebo zčásti hradit tyto pohledávky ze základní částky, která mu nesmí být sražena z měsíční mzdy, nebo z jiných příjmů, které nelze postihnout výkonem rozhodnutí nebo exekucí.

(4) Návrh na povolení oddlužení lze podat pouze na formuláři; náležitosti formuláře stanoví prováděcí právní předpis.

§ 392

Přílohy k návrhu na povolení oddlužení

(1) K návrhu na povolení oddlužení musí dlužník připojit

- a) seznam majetku, popřípadě prohlášení o změnách, ke kterým v mezidobí došlo v porovnání se seznamy, které v insolvenčním řízení již dříve předložil,
- b) listiny dokládající údaje o příjmech dlužníka za posledních 12 měsíců,
- c) čestné prohlášení, že byl při sepisu insolvenčního návrhu poučen o svých povinnostech v insolvenčním řízení, že v oddlužení bude řádně platit pohledávky svých věřitelů, že vynaloží veškeré úsilí, které po něm lze spravedlivě požadovat, k jejich plnému uspokojení, že bude plnit všechny povinnosti vyplývající z tohoto zákona a z rozhodnutí o schválení oddlužení a že bude přiznávat veškeré své příjmy v plné výši.

(2) Není-li dále stanoveno jinak, podpis dlužníkova manžela na návrhu na povolení oddlužení se nevyžaduje.

(3) Pro označení osob v návrhu na povolení oddlužení a v seznamech k němu připojených platí § 103 odst. 1 obdobně.

§ 393

(1) Není-li návrh na povolení oddlužení učiněn na stanoveném formuláři, ve stanoveném formátu nebo stanoveným způsobem, neobsahuje-li všechny náležitosti nebo je-li nesrozumitelný anebo neurčitý, insolvenční soud usnesením vyzve dlužníka, který jej podal, nebo, byl-li návrh na povolení oddlužení podán podle § 390a odst. 1, osobu, která jej v zastoupení dlužníka podala, k jeho opravě nebo doplnění v určené lhůtě, která nesmí být delší než 7 dnů. Současně jej nebo osobu podle § 390a odst. 1 poučí, jak má opravu nebo doplnění provést. Byl-li návrh na povolení oddlužení podán podle § 390a odst. 1, doručí insolvenční soud toto usnesení také dlužníku; lhůta podle věty první nezačne běžet dříve, než je usnesení doručeno jak dlužníku, tak osobě podle § 390a odst. 1.

(2) Podle odstavce 1 postupuje insolvenční soud i tehdy, nejsou-li k návrhu na povolení oddlužení připojeny zákonem požadované přílohy nebo neobsahují-li tyto přílohy stanovené náležitosti.

(3) Návrh na povolení oddlužení insolvenční soud odmítne, není-li sepsán a podán osobou podle § 390a odst. 1 nebo 2 nebo není-li přes jeho výzvu řádně doplněn a v řízení o něm nelze pro tento nedostatek pokračovat nebo nejsou-li k němu přes jeho výzvu připojeny zákonem požadované přílohy anebo neobsahují-li tyto přílohy přes jeho výzvu stanovené náležitosti.

(4) Rozhodnutí podle odstavce 3 doručí insolvenční soud dlužníku, předběžnému správci nebo insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru; odvolání proti němu může podat jen dlužník.

§ 394

(1) Návrh na povolení oddlužení může dlužník vzít zpět, dokud insolvenční soud nerozhodne o schválení oddlužení.

(2) Zpětvzetí návrhu na povolení oddlužení vezme insolvenční soud na vědomí rozhodnutím, které se doručuje dlužníku, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru. Bylo-li uplatněno právo na odměnu podle § 390a odst. 5, insolvenční soud současně dlužníkovi uloží povinnost uhradit osobě podle § 390a odst. 1 písm. a) odměnu za sepsání a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390a odst. 3; na její úhradu lze využít zálohu podle § 108 odst. 2. Odvolání proti rozhodnutí podle věty první a druhé není přípustné.

(3) Vzal-li dlužník návrh na povolení oddlužení zpět, nemůže jej podat znovu.

(4) Byl-li návrh na povolení oddlužení vzat zpět až poté, co bylo rozhodnuto o schválení oddlužení, insolvenční soud rozhodne, že zpětvzetí není účinné; toto rozhodnutí, proti němuž není odvolání přípustné, se doručuje dlužníku, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru.

§ 394a

Společný návrh manželů na povolení oddlužení

(1) Manželé, z nichž každý samostatně je osobou oprávněnou podat návrh na povolení oddlužení, mohou tento návrh podat společně. Pro posouzení, zda jde o osoby oprávněné podat společný návrh manželů na povolení oddlužení, je rozhodné, zda jde o manžele ke dni, kdy takový návrh dojde insolvenčnímu soudu.

(2) Společný návrh manželů na povolení oddlužení musí obsahovat výslovné prohlášení obou manželů, že souhlasí s tím, aby všechna jejich majetka byla pro účely schválení oddlužení považována za majetek ve společném jmění manželů; podpisy obou manželů u tohoto prohlášení musí být úředně ověřeny.

(3) Manželé, kteří podali společný návrh na povolení oddlužení, mají po dobu trvání insolvenčního řízení postavení nerozlučných společníků a považují se za jednoho dlužníka.

Rozhodnutí o návrhu na povolení oddlužení

§ 395

(1) Insolvenční soud zamítne návrh na povolení oddlužení, jestliže se zřetelem ke všem okolnostem lze důvodně předpokládat,

a) že jím je sledován nepoctivý záměr, nebo

b) že dlužník nebude schopen splácet v plné výši ani pohledávky podle § 168 odst. 2 písm. a), přičemž výše splátky ostatním věřitelům včetně věřitelů pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek postavených jim

na roveň nesmí být nižší než tato pohledávka náležící za období plnění splátkového kalendáře, a dále ani pohledávky podle § 169 odst. 1 písm. e) a § 390a odst. 5.

(2) Insolvenční soud zamítne návrh na povolení oddlužení i tehdy, jestliže dosavadní výsledky řízení dokládají lehkomyšlný nebo nedbalý přístup dlužníka k plnění povinností v insolvenčním řízení.

(3) Insolvenční soud zamítne návrh na povolení oddlužení také tehdy, jestliže v posledních 12 letech před podáním insolvenčního návrhu bylo dlužníku pravomocným rozhodnutím přiznáno osvobození od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž nebyly uspokojeny.

(4) Insolvenční soud zamítne návrh na povolení oddlužení také tehdy, jestliže v posledních 5 letech před podáním insolvenčního návrhu byl návrh dlužníka na povolení oddlužení pravomocně zamítnut z důvodu, že je jím sledován nepoctivý záměr, nebo jestliže z téhož důvodu nebylo oddlužení schváleno nebo bylo schválené oddlužení zrušeno.

(5) Insolvenční soud zamítne návrh na povolení oddlužení také tehdy, jestliže v posledních 3 měsících před podáním insolvenčního návrhu vzal dlužník svůj předchozí návrh na povolení oddlužení zpět.

(6) Postup podle odstavců 3 až 5 se nepoužije, jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, zejména zavázal-li se dlužník z ospravedlnitelného důvodu nebo existuje-li výrazný nepoměr mezi výší dluhu a poskytnutého plnění.

(7) Proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu na povolení oddlužení může podat odvolání pouze dlužník.

§ 396

(1) Jestliže insolvenční soud návrh na povolení oddlužení odmítne, vezme na vědomí jeho zpětvzetí nebo jej zamítne, může současně rozhodnout o způsobu řešení dlužníkovra úpadku konkursem pouze tehdy, jestliže

a) návrh na povolení oddlužení nebyl podán společně s insolvenčním návrhem a insolvenční soud nezjistí, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující,

b) návrh na povolení oddlužení byl podán společně s insolvenčním návrhem a insolvenční soud nezjistí, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující, nebo

c) návrh na povolení oddlužení byl podán společně s insolvenčním návrhem a insolvenční soud zjistí, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující, a dlužník v návrhu na povolení oddlužení požádal, aby byl způsobem řešení jeho úpadku konkurs, a zaplatil zálohu na náklady insolvenčního řízení, stanovil-li mu soud povinnost k její úhradě podle § 108 odst. 2 a 3.

(2) Nepostupuje-li insolvenční soud podle odstavce 1, insolvenční řízení zastaví; bylo-li uplatněno právo na odměnu podle § 390a odst. 5, insolvenční soud současně dlužníkovi uloží povinnost uhradit osobě podle § 390a odst. 1 písm. a) odměnu za sepis a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390a odst. 3, pokud odmítnutí nebo zamítnutí návrhu na povolení oddlužení nezavinila. Odvolání proti rozhodnutí c

zastavení řízení mohou podat dlužník a přihlášení věřitelé; právní mocí rozhodnutí se insolvenční řízení končí.

(3) Na základě upraveného seznamu pohledávek lze po zastavení insolvenčního řízení zahájeného na základě insolvenčního návrhu podaného věřitelem podat návrh na výkon rozhodnutí nebo exekuci pro zjištěnou neuspokojenou pohledávku, kterou dlužník nepopřel; toto právo se promlčí za 10 let od zastavení řízení podle odstavce 2.

§ 397

(1) Nedojde-li ke zpětvzetí návrhu na povolení oddlužení ani k jeho odmítnutí nebo zamítnutí, insolvenční soud oddlužení povolí. V pochybnostech o tom, zda dlužník je oprávněn podat návrh na povolení oddlužení, insolvenční soud oddlužení povolí a tuto otázku prozkoumá v průběhu schůze věřitelů svolané k projednání způsobu oddlužení a hlasování o jeho přijetí. Insolvenční soud oddlužení nepovolí do doby, než mu dlužník předloží seznam majetku. Rozhodnutí o povolení oddlužení nemusí obsahovat odůvodnění a se doručuje pouze dlužníku. Odvolání proti němu není přípustné.

(2) Postup podle § 395 odst. 6 insolvenční soud odůvodní v rozhodnutí o povolení oddlužení. Odvolání proti tomuto rozhodnutí může podat věřitel.

(3) Nebude-li k projednání způsobu oddlužení a hlasování o jeho přijetí svolána schůze věřitelů, rozhodne insolvenční soud o tom, zda je dlužník oprávněn podat návrh na povolení oddlužení, nejpozději v rozhodnutí podle § 404 nebo 405; musí se přitom vypořádat se stanoviskem věřitele podle § 389 odst. 2 písm. a). Proti tomuto rozhodnutí může podat odvolání dlužník a věřitel, který uplatnil stanovisko podle § 389 odst. 2 písm. a). Je-li rozhodnutí o tom, zda je dlužník oprávněn podat návrh na povolení oddlužení, vydáno současně s rozhodnutím podle § 404, nemá odvolání odkladný účinek.

(4) Insolvenční soud může po rozhodnutí o povolení oddlužení i bez návrhu změnit své předběžné opatření.

§ 397a

V průběhu oddlužení platí přiměřeně ustanovení § 253 až 260. Práva náležející podle těchto ustanovení insolvenčnímu správci, vykonává nadále insolvenční správce.

§ 398

Způsoby oddlužení

(1) Oddlužení lze provést zpeněžením majetkové podstaty nebo plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty.

(2) Při oddlužení zpeněžením majetkové podstaty se postupuje obdobně podle ustanovení o zpeněžení majetkové podstaty v konkursu a zpeněžení majetkové podstaty při oddlužení má tytéž účinky jako zpeněžení majetkové podstaty v konkursu. Není-li dále stanoveno jinak, při tomto způsobu oddlužení do majetkové podstaty nenáleží majetek, který dlužník nabyt v průběhu insolvenčního řízení poté, co nastaly účinky schválení oddlužení. Zajištění

věřitelé se uspokojují jen z výtěžku zpeněžení zajištění.

(3) Při oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty je dlužník povinen vydat insolvenčnímu správci majetek náležející do majetkové podstaty ke zpeněžení postupem obdobným podle ustanovení o zpeněžení majetkové podstaty v konkursu a dále do doby podání zprávy pro osvobození měsíčně splácet nezajištěným věřitelům ze svých příjmů částku ve stejném rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky²⁹).

(4) Nestačí-li částka podle odstavce 3 k uspokojení všech pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim postavených na roveň, uspokojí se nejdříve odměna a hotové výdaje insolvenčního správce, poté pohledávky věřitelů na výživném ze zákona, jestliže vznikly po rozhodnutí o úpadku, poté pohledávka podle § 390a odst. 5, poté záloha na úhradu odměny a hotových výdajů insolvenčního správce, poté ostatní pohledávky věřitelů na výživném ze zákona, poté pohledávky státu za náhradní výživné podle jiného zákona a poté náklady spojené s udržováním a správou majetkové podstaty. Ostatní pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim postavené na roveň se uspokojí poměrně. Po uspokojení těchto pohledávek rozvrhne dlužník prostřednictvím insolvenčního správce částku podle odstavce 3 mezi nezajištěné věřitele podle poměru jejich pohledávek způsobem určeným v rozhodnutí insolvenčního soudu o schválení oddlužení. Odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce náležící za období do schválení oddlužení lze z částky podle odstavce 3 uspokojit až po úplném uspokojení všech pohledávek podle věty třetí. Zajištění věřitelé se uspokojí jen z výtěžku zpeněžení zajištění; při tomto zpeněžení se postupuje obdobně podle ustanovení o zpeněžení zajištění v konkursu.

(5) Dlužníku, který o to požádal v návrhu na povolení oddlužení nebo v odůvodněných případech nejpozději při jednání s insolvenčním správcem podle § 410 odst. 2, může insolvenční soud stanovit jinou výši měsíčních splátek. Učiní tak jen tehdy, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že je výše splátek určená podle odstavce 3 způsobilá ohrozit plnění splátkového kalendáře nebo že míra uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů bude vyšší i při jiné výši měsíčních splátek. Přitom dále přihlédne k důvodům, které vedly k dlužníkově úpadku, k celkové výši dlužníkových závazků, k dosavadní a očekávané výši dlužníkových příjmů, k opatřením, která dlužník činí k zachování a zvýšení svých příjmů a ke snížení svých závazků, a k doporučení věřitelů. Dlužníkovým návrhem jiné výše měsíčních splátek není insolvenční soud vázán. K opožděné žádosti insolvenční soud nepřihlíží. Insolvenční soud může obdobně stanovit jinou výši měsíčních splátek i po schválení oddlužení, jestliže o to požádá dlužník pro změnu poměrů. Soud tak učiní jen tehdy, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že je výše dosavadních splátek způsobilá ohrozit plnění splátkového kalendáře nebo že míra uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů bude vyšší i při jiné výši měsíčních splátek.

(6) Dlužník není povinen vydat majetek ke zpeněžení podle odstavce 3, vyplývá-li ze zprávy pro oddlužení, že by se zpeněžením tohoto majetku nedosáhlo uspokojení věřitelů. Dlužník také není povinen vydat ke zpeněžení své bydliště, ledaže ze zprávy pro oddlužení vyplývá, že jeho hodnota přesahuje hodnotu určenou podle prováděcího právního předpisu násobkem částky na zajištění bydliště v dlužníkově bydlišti. Není-li dále stanoveno jinak, pro účely zpeněžení podle odstavce 3 do majetkové podstaty nenáleží majetek, který dlužník nabyl v průběhu insolvenčního řízení poté, co nastaly účinky schválení oddlužení. Ustanovení § 409 odst. 4 není dotčeno.

(7) Je-li způsobem oddlužení plnění splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, může insolvenční soud na návrh insolvenčního správce za účelem předcházení budoucímu úpadku uložit dlužníku povinnost využít v rozsahu nejvýše 100 hodin služby odborného sociálního poradenství poskytované registrovaným poskytovatelem sociálních služeb; odvolání proti tomuto rozhodnutí není přípustné. Tato služba se dlužníku poskytuje bez úhrady

nákladů.

(8) V oddlužení lze postupovat s odchylkami podle § 315 odst. 1, nerozhodne-li schůze věřitelů jinak.

§ 398a

Zpráva pro oddlužení

(1) Zprávu pro oddlužení s návrhem na způsob řešení oddlužení včetně návrhu a zdůvodnění výše zálohové splátky podle § 398b odst. 2 předloží insolvenční správce insolvenčnímu soudu spolu se zprávou o přezkumu podle § 410 odst. 2 ve lhůtě podle § 136 odst. 2 písm. f).

(2) Insolvenční správce ve zprávě pro oddlužení zhodnotí předpokládané plnění věřitelům při realizovaných způsobech oddlužení, odůvodní ocenění položek soupisu a připojí k ní znalecký posudek, je-li v majetkové podstatě nemovitá věc; navrhuje-li insolvenční správce provést oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, připojí rovněž propočet předpokládaného uspokojení nezajištěných věřitelů určeného s ohledem na schopnosti, možnosti a majetkové poměry dlužníka a návrh distribučního schématu splátkového kalendáře pro jednotlivé nezajištěné věřitele a vyjádří se také k návrhu dlužníka podle § 398 odst. 5.

(3) Insolvenční soud přezkoumá zprávu o přezkumu a zprávu pro oddlužení a odstraní zpravidla po slyšení insolvenčního správce chyby a nejasnosti v nich obsažené.

(4) O zprávě o přezkumu a o zprávě pro oddlužení po jejich úpravě uvědomí insolvenční soud účastníky řízení tím, že tyto zprávy zveřejní vyhláškou. Současně je uvědomí o tom, že do 7 dnů od zveřejnění zprávy o přezkumu a zprávy pro oddlužení v insolvenčním rejstříku mohou proti nim podat námítky; námítky nelze uplatnit vůči popěrnému úkonu.

(5) Stejnopis námitek podle odstavce 4 doručí insolvenční soud insolvenčnímu správci k doplnění přezkoumání přihlášených pohledávek či k opravě zprávy o přezkumu nebo k opravě zprávy pro oddlužení a určí mu k tomu lhůtu která není delší než 10 dnů; odstavce 1 a 2 a § 410 odst. 2 se použijí obdobně. Neshledá-li insolvenční správce námítky důvodnými, sdělí to insolvenčnímu soudu ve stejné lhůtě.

(6) Insolvenční soud rozhodne o námitkách nejpozději v rozhodnutí podle § 404 nebo 405; za účelem projednání námitek může insolvenční soud též nařídit jednání, ke kterému předvolá dlužníka, insolvenčního správce, věřitelský výbor a věřitele, kteří podali námítky. Proti rozhodnutí o námitkách není odvolání přípustné.

(7) V případě změny v poměru uspokojení nezajištěných věřitelů vyvolané

a) rozhodnutími insolvenčního soudu podle § 185 a 186 nebo rozhodnutími o pravosti, výši nebo pořadí pohledávek včetně zohlednění náhrady nákladů řízení přiznaných úspěšnému věřiteli v incidenčním sporu ve smyslu ustanovení § 202 odst. 1 věty druhé,

b) zjištěním pohledávky podle § 198 odst. 1 věty poslední a podle § 201 odst. 1 nebo 2,

c) zpětvzetím přihlášky pohledávky podle § 184 a 187,

d) změnou v osobě věřitele podle § 18, nebo

e) výsledkem zvláštního přezkumného jednání

se postupuje obdobně podle odstavců 1 až 6; insolvenční správce je povinen tyto změny zohlednit neprodleně a do doby uplynutí lhůty k námitkám nebo do doby rozhodnutí o námitkách příslušné částky uložit na zvláštní účet podle § 36 odst. 5.

§ 398b

Splátkový kalendář fyzické osoby - podnikatele

(1) Při oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty je dlužník, který je fyzickou osobou - podnikatelem, povinen do doby podání písemné zprávy pro osvobození měsíčně splácet nezajištěným věřitelům ze svých příjmů částku, která se určí podle tohoto ustanovení. Ustanovení § 398 není dotčeno.

(2) V rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty uloží insolvenční soud dlužníkovi povinnost měsíčně splácet nezajištěným věřitelům z jeho příjmů z podnikání minimální nevratnou částku (dále jen „zálohová splátka“).

(3) Zálohová splátka se určí z jedné dvanáctiny zjištěného zisku dlužníka za poslední zdaňovací období podle zvláštního zákona⁷³⁾ předcházející podání návrhu na povolení oddlužení a vypočte se ve výši, v jaké mohou být při výkonu rozhodnutí nebo exekuci uspokojeny přednostní pohledávky²⁹⁾. Nebyla-li podnikatelská činnost vykonávána po celé zdaňovací období, určí se zálohová splátka z podílu zjištěného zisku a počtu měsíců, po kterou dlužník vykonával podnikatelskou činnost.

(4) Zálohovou splátku lze rovněž určit se souhlasem dlužníka po vyjádření insolvenčního správce k očekávaným budoucím měsíčním příjmům a výdajům dlužníka vycházejícím zpravidla z rozdílu jeho reálně dosažených příjmů a reálně vynaložených výdajů za dobu jeho podnikání.

(5) Nelze-li zálohovou splátku dlužníka určit postupem podle odstavců 3 a 4, určí se zálohová splátka z částky odpovídající měsíční průměrné mzdě v národním hospodářství za první až třetí čtvrtletí předchozího kalendářního roku.

(6) Dlužník je povinen vždy po uplynutí 12 kalendářních měsíců k patnáctému dni následujícího kalendářního měsíce předložit insolvenčnímu správci listiny osvědčující jeho reálně dosažené příjmy a reálně vynaložené výdaje včetně výpisů z účtů, jakož i účetnictví či daňovou evidenci a přiznání k dani z příjmů za poslední zdaňovací období podle zvláštního zákona⁷³⁾, popřípadě další listiny; tuto povinnost dlužník nemá po podání zprávy insolvenčního správce pro osvobození, na základě které insolvenční soud rozhodne o osvobození podle § 414. Splátkovou částku následně určí insolvenční správce z jedné dvanáctiny zisku dlužníka za zdaňovací období zjištěného z rozdílu reálně dosažených příjmů a reálně vynaložených výdajů a vypočte se ve výši, v jaké mohou být při výkonu rozhodnutí nebo exekuci uspokojeny přednostní pohledávky²⁹⁾ (dále jen „referenční srážka“). Byla-li zálohová splátka určena postupem podle odstavce 3 nebo 4, insolvenční soud na návrh dlužníka nebo insolvenčního správce určí zálohovou splátku nebo referenční srážku, vyjde-li najevo, že se reálně dosažené příjmy a reálně vynaložené výdaje dlužníka podstatným způsobem liší od očekávaných příjmů a výdajů, které byly rozhodující pro

určení zálohové splátky; ustanovení § 407 odst. 3 se použije obdobně.

(7) Je-li součet zálohových splátek splacených dlužníkem za dané zdaňovací období nižší než součin referenční srážky a počtu měsíců, po něž v daném zdaňovacím období oddlužení trvalo, vyzve insolvenční správce dlužníka k uhrazení nedoplatku ve výši rozdílu mezi těmito částkami; dlužník je povinen nedoplatek uhradit bez zbytečného odkladu. V odůvodněných případech může soud na návrh dlužníka určit jinou výši nedoplatku; toto rozhodnutí doručuje insolvenční soud zvlášť pouze dlužníkovi a odvolání proti němu není přípustné.

(8) Je-li součet zálohových splátek splacených dlužníkem za dané zdaňovací období vyšší než součin referenční srážky a počtu měsíců, po něž v daném zdaňovacím období oddlužení trvalo, může insolvenční soud na návrh dlužníka pro následující zdaňovací období stanovit jinou výši zálohové splátky; toto rozhodnutí doručuje insolvenční soud zvlášť pouze dlužníkovi a odvolání proti němu není přípustné. Insolvenční soud může stanovit jinou výši zálohové splátky také tehdy, jestliže o to požádá dlužník pro změnu poměrů. Soud tak učiní jen tehdy, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že je výše dosavadních zálohových splátek způsobilá ohrozit plnění splátkového kalendáře nebo že míra uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů bude vyšší i při jiné výši měsíčních splátek.

(9) Pokud má dlužník mimo příjmů z podnikání také další příjmy, z nichž splácí pohledávky věřitelů podle § 398 odst. 3, nepoužije se při určení výše zálohové nebo referenční srážky snížení o základní částku, která nesmí být při výkonu rozhodnutí povinnému sražena z měsíční mzdy, je-li tato základní částka uvažována při určení rozsahu splátky z jiného příjmu. Při určení, ze kterého z příjmů bude dlužníku ponechána základní částka, vezme insolvenční soud v úvahu zejména výši a pravidelnost dosahování jednotlivých příjmů.

§ 399

(1) Není-li dále stanoveno jinak, použije se o hlasovacím právu věřitelů při oddlužení obdobně § 49 až 53. K projednání způsobu oddlužení a hlasování o jeho přijetí dochází na schůzi věřitelů svolané za tím účelem na návrh nadpoloviční většiny věřitelů, jejichž pohledávky počítané podle výše (§ 49 odst. 1) činí zároveň nadpoloviční většinu nezajištěných přihlášených pohledávek, do 7 dnů od zveřejnění zprávy o přezkumu a zprávy pro oddlužení insolvenčním rejstříkem nebo za podmínek stanovených tímto zákonem mimo schůzi věřitelů; jinak rozhodne o způsobu oddlužení insolvenční soud. Obdobně to platí pro hlasování věřitelů o tom, zda doporučují vyhovět žádosti dlužníka o stanovení jiné výše měsíčních splátek při oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty.

(2) Dlužníku a insolvenčnímu správci doručí insolvenční soud předvolání na schůzi věřitelů podle odstavce 1 do vlastních rukou s poučením o nezbytnosti jejich účasti. Insolvenční správce je povinen se schůze věřitelů podle odstavce 1 osobně zúčastnit. Dlužník je povinen zúčastnit se takové schůze osobně a zodpovědět dotazy přítomných věřitelů.

(3) Schůzi věřitelů k projednání způsobu oddlužení insolvenční soud nesvolá nebo již svolanou schůzi věřitelů zruší, jestliže k tomu oprávnění věřitelé hlasovali o přijetí způsobu oddlužení mimo schůzi věřitelů a některý ze způsobů oddlužení získal většinu hlasů podle § 402 odst. 3; obdobně to platí pro hlasování věřitelů o tom, zda doporučují vyhovět žádosti dlužníka o stanovení jiné výše měsíčních splátek při oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Výsledky hlasování v takovém případě zveřejní vyhláškou.

§ 400

(1) O přijetí způsobu oddlužení mohou věřitelé hlasovat i mimo schůzi věřitelů, a to i před podáním návrhu na povolení oddlužení nebo i před podáním insolvenčního návrhu, jestliže měli možnost seznámit se s informacemi, které svým obsahem a rozsahem odpovídají informacím, které musí být obsaženy v návrhu na povolení oddlužení a v jeho přílohách. Obdobně to platí pro hlasování věřitelů o tom, zda doporučují vyhovět žádosti dlužníka o stanovení jiné výše měsíčních splátek při oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty.

(2) Výsledky hlasování dosažené mimo schůzi věřitelů se připočtou k výsledkům hlasování dosažených na schůzi věřitelů. Je-li rozpor mezi hlasováním věřitele mimo schůzi věřitelů a jeho hlasováním na schůzi věřitelů, považuje se za rozhodné hlasování věřitele na schůzi věřitelů; o tom insolvenční soud tohoto věřitele neprodleně vyrozumí.

§ 401

Hlasování mimo schůzi věřitelů

(1) Hlasují-li věřitelé o přijetí způsobu oddlužení mimo schůzi věřitelů po zahájení insolvenčního řízení, k jejich hlasu se přihlíží jen tehdy, hlasují-li písemně, podáním výslovně označeným jako „Hlasovací lístek“, které nesmí obsahovat žádný jiný procesní úkon, ze kterého je nepochybné, jak hlasovali, a na kterém je úředně ověřena pravost jejich podpisu, a bylo-li toto podání obsahující všechny náležitosti doručeno insolvenčnímu soudu nejpozději v den předcházející schůzi věřitelů; § 43 občanského soudního řádu se nepoužije.

(2) Hlasují-li věřitelé o přijetí způsobu oddlužení mimo schůzi věřitelů před zahájením insolvenčního řízení, k jejich hlasu se přihlíží jen tehdy, hlasují-li písemně, podáním výslovně označeným jako „Hlasovací lístek“, které nesmí obsahovat žádný jiný právní úkon, ze kterého je nepochybné, jak hlasovali, a na kterém je úředně ověřena pravost jejich podpisu, a bylo-li toto podání obsahující všechny náležitosti doručeno dlužníku nejpozději posledního dne lhůty, kterou dlužník k tomuto účelu stanovil a známým věřitelům písemně oznámil; tato lhůta nesmí být kratší než 15 dnů.

(3) O tom, že k hlasování věřitele mimo schůzi věřitelů nelze přihlédnout z důvodů podle odstavců 1 a 2, tohoto věřitele neprodleně vyrozumí

- a) insolvenční správce, jde-li o hlasování po zahájení insolvenčního řízení,
- b) dlužník, jde-li o hlasování před zahájením insolvenčního řízení.

(4) Postup podle odstavců 1 až 3 se obdobně uplatní pro hlasování věřitelů o tom, zda doporučují vyhovět žádosti dlužníka o stanovení jiné výše měsíčních splátek při oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty.

(5) Náležitosti hlasovacího lístku stanoví prováděcí právní předpis.

§ 402

(1) Právo hlasovat o způsobu oddlužení mají pouze nezajištění věřitelé, kteří včas přihlásili svou pohledávku. Zajištění věřitelé nehlasují ani v rozsahu, ve kterém je podle znaleckého posudku vypracovaného v insolvenčním řízení po rozhodnutí o úpadku hodnota zajištění nižší než výše zajištěné pohledávky. Právo hlasovat nemají osoby dlužníkovi blízké a osoby, které tvoří s dlužníkem koncern²¹).

(2) Svůj souhlas se způsobem oddlužení není věřitel oprávněn změnit.

(3) O způsobu oddlužení rozhodne schůze věřitelů prostou většinou hlasů nezajištěných věřitelů počítanou podle výše jejich pohledávek; obdobně to platí pro hlasování věřitelů mimo schůzi věřitelů.

(4) Postup podle odstavců 1 až 3 se obdobně uplatní pro hlasování věřitelů o tom, zda doporučují vyhovět žádosti dlužníka o stanovení jiné výše měsíčních splátek při oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty.

(5) Jestliže ani jeden ze způsobů oddlužení nezíská prostou většinu hlasů nezajištěných věřitelů podle odstavce 3, rozhodne insolvenční soud v rozhodnutí o schválení oddlužení (§ 406) o provedení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty.

§ 403

(1) Má-li insolvenční správce za to, že zde jsou skutečnosti, které by jinak odůvodňovaly odmítnutí nebo zamítnutí návrhu na povolení oddlužení, upozorní na ně ve zprávě pro oddlužení; v případě svolání schůze věřitelů k projednání způsobu oddlužení a hlasování o jeho přijetí na ně upozorní nejpozději před rozhodnutím schůze věřitelů o způsobu oddlužení.

(2) Věřitelé, kteří hlasovali o přijetí způsobu oddlužení, mohou namítat, že zde jsou skutečnosti, které by jinak odůvodňovaly odmítnutí nebo zamítnutí návrhu na povolení oddlužení. Tyto námitky mohou uplatnit nejpozději do skončení schůze věřitelů, která rozhodovala o způsobu oddlužení; v případě, že schůze věřitelů svolána nebude, do 7 dnů od zveřejnění zprávy pro oddlužení v insolvenčním rejstříku. K později vneseným námitkám a k námitkám uplatněným věřiteli, kteří nehlasovali o přijetí způsobu oddlužení, se nepřihlíží. Platí, že věřitelé, kteří včas neuplatnili námitky podle věty první, souhlasí s oddlužením bez zřetele k tomu, zda dlužník má dluhy z podnikání.

(3) O včas podaných námitkách podle odstavce 2 uplatněných oprávněnými osobami rozhodne insolvenční soud nejpozději v rozhodnutí podle § 404 nebo 405; za účelem jejich projednání může nařídit jednání, ke kterému předvolá dlužníka, insolvenčního správce, věřitelský výbor a věřitele, kteří podali námitky. Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

Rozhodnutí o schválení oddlužení

§ 404

O tom, zda oddlužení schvaluje, rozhodne insolvenční soud neprodleně po skončení jednání, při kterém byly projednány námitky věřitelů podle § 403 odst. 3, a v případě, že věřitelé takové námitky neuplatnili nebo soud jednání k jejich projednání nenařizoval, neprodleně po uplynutí lhůty k jejich podání. Je-li k rozhodnutí o způsobu

oddlužení svolána schůze věřitelů, insolvenční soud nerozhodne dříve než po jejím skončení.

§ 405

(1) Insolvenční soud oddlužení neschválí, jestliže v průběhu insolvenčního řízení vyšly najevo skutečnosti, které by jinak odůvodňovaly odmítnutí nebo zamítnutí návrhu na povolení oddlužení.

(2) Jestliže insolvenční soud oddlužení neschválí, rozhodne současně o způsobu řešení dlužníkovy úpadku konkursem pouze tehdy, jestliže

- a) návrh na povolení oddlužení nebyl podán společně s insolvenčním návrhem a insolvenční soud nezjistí, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující,
- b) návrh na povolení oddlužení byl podán společně s insolvenčním návrhem a insolvenční soud nezjistí, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující, nebo
- c) návrh na povolení oddlužení byl podán společně s insolvenčním návrhem a insolvenční soud zjistí, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující, a dlužník na jednání s insolvenčním správcem podle § 410 odst. 2 požádal, aby byl způsobem řešení jeho úpadku konkurs, a zaplatil zálohu na náklady insolvenčního řízení, stanovil-li mu soud povinnost k její úhradě podle § 108 odst. 2 a 3.

(3) Nepostupuje-li insolvenční soud podle odstavce 2, insolvenční řízení zastaví; současně rozhodne o odměně insolvenčního správce a jeho nákladech a zproští insolvenčního správce jeho funkce. Nebyla-li osobě podle § 390a odst. 1 písm. a) dosud vyplacena odměna za sepis a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390a odst. 3, insolvenční soud současně uloží dlužníkovi povinnost ji uhradit, byla-li uplatněna podle § 390a odst. 5. Proti rozhodnutí o zastavení řízení mohou podat odvolání dlužník, insolvenční správce a přihlášení věřitelé; právní mocí rozhodnutí se insolvenční řízení končí.

(4) Na základě upraveného seznamu pohledávek lze po zastavení insolvenčního řízení zahájeného na základě insolvenčního návrhu podaného věřitelem podat návrh na výkon rozhodnutí nebo exekuci pro zjištěnou neuspokojenou pohledávku, kterou dlužník nepopřel; toto právo se promlčí za 10 let od zastavení řízení podle odstavce 3.

(5) Odvolání proti rozhodnutí o neschválení oddlužení může podat pouze dlužník.

§ 406

(1) Neshledá-li důvody k vydání rozhodnutí podle § 405, insolvenční soud oddlužení schválí. Schválením oddlužení jsou vázáni jak dlužník, tak věřitelé, včetně věřitelů, kteří s oddlužením nesouhlasili nebo o něm nehlasovali.

(2) V rozhodnutí, jímž schvaluje oddlužení zpeněžením majetkové podstaty, insolvenční soud označí majetek, který

podle stavu ke dni vydání rozhodnutí náleží do majetkové podstaty, včetně majetku, který se stane součástí majetkové podstaty podle § 412 odst. 1 písm. b), pokud jde o majetek, který dlužník neuvedl v seznamu majetku, a tuto povinnost měl, a hodnoty získané z neúčinného právního jednání.

(3) V rozhodnutí, jímž schvaluje oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, insolvenční soud

- a) uloží dlužníku, aby do podání zprávy pro osvobození platil nezajištěným věřitelům prostřednictvím insolvenčního správce vždy k určenému dni měsíce částku stanovenou podle § 398 nebo § 398b z příjmů, které získá po schválení oddlužení, a to podle poměru jejich pohledávek určeného ve zprávě pro oddlužení. Současně stanoví termín úhrady první splátky, a to tak, aby byla uhrazena nejpozději do konce měsíce následujícího po měsíci, v němž nastanou účinky schválení oddlužení,
- b) označí příjmy, ze kterých by dlužník podle stavu ke dni vydání rozhodnutí měl uhradit první splátku,
- c) určí předpokládanou míru uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů s ohledem na schopnosti, možnosti a majetkové poměry dlužníka a průměrnou výši měsíční splátky nutnou pro dosažení této míry v době podle § 412a odst. 1,
- d) přikáže plátcí mzdy dlužníka, nebo plátcí jiného příjmu dlužníka postižitelného výkonem rozhodnutí srážkami ze mzdy povinného (dále jen „plátce mzdy dlužníka“), aby po doručení rozhodnutí o schválení oddlužení prováděl ze mzdy nebo jiného příjmu dlužníka stanovené srážky a nevyplácel sražené částky dlužníku,
- e) uloží dlužníku povinnost vydat insolvenčnímu správci ke zpeněžení majetek náležející do majetkové podstaty a označí její,
- f) uloží dlužníku povinnost využít služby odborného sociálního poradenství,
- g) uloží dlužníku, aby po dobu 2 měsíců po podání zprávy pro osvobození platil zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce, a přikáže plátcí mzdy dlužníka, aby prováděl srážky za účelem uhrazení těchto záloh; ustanovení § 136 odst. 3 se použije obdobně.

(4) Odvolání proti rozhodnutí o schválení oddlužení může podat pouze věřitel, který hlasoval proti přijetí schváleného způsobu oddlužení. Proti rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty může podat odvolání také dlužník, směřuje-li odvolání proti výroku podle odstavce 3 písm. c), dlužník, jehož žádosti o stanovení jiné výše měsíčních splátek insolvenční soud nevyhověl, dlužník, je-li důvodem odvolání tvrzení, že mu soud uložil povinnost vydat ke zpeněžení majetek, který podle tohoto zákona není povinen vydat, nebo věřitel, který nesouhlasí se stanovením jiné výše měsíčních splátek a který proti tomu hlasoval.

(5) Rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty doručí insolvenční soud do vlastních rukou také plátcí mzdy dlužníka. O právech a povinnostech plátce mzdy dlužníka po doručení rozhodnutí o schválení oddlužení platí přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu o plátcí mzdy při výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy povinného. Částky sražené z dlužnickovy mzdy zasílá plátce mzdy dlužníka insolvenčnímu správci, a to bez zřetele k tomu, že rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty dosud není v právní moci.

§ 407

- (1) Účinky schválení oddlužení nastávají okamžikem zveřejnění rozhodnutí o schválení oddlužení v insolvenčním rejstříku.
- (2) Právní mocí rozhodnutí o schválení oddlužení se ruší omezení dispozičních oprávnění dlužníka, ke kterým došlo před jeho vydáním v dosavadním průběhu insolvenčního řízení ze zákona nebo rozhodnutím insolvenčního soudu.
- (3) Rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty insolvenční soud i bez návrhu změní, jestliže se podstatně změnily okolnosti, které jsou rozhodující pro výši a další trvání stanovených měsíčních splátek; ustanovení § 418 odst. 1 písm. c) tím není dotčeno. Pro doručení, zveřejnění a účinky tohoto rozhodnutí platí totéž co o doručení, zveřejnění a účincích rozhodnutí o schválení oddlužení. Proti tomuto rozhodnutí může podat odvolání dlužník nebo věřitel, který podle něj obdrží na úhradu své pohledávky méně než podle měněného rozhodnutí.

§ 408

- (1) O účincích schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty platí ohledně majetku náležícího do majetkové podstaty v době schválení oddlužení obdobně ustanovení tohoto zákona o účincích prohlášení konkursu, včetně zániku společného jmění dlužníka a jeho manželů. Jde-li o oddlužení povolené na základě společného návrhu manželů (§ 394a), považuje se od okamžiku, kdy nastanou účinky schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty, všechnen majetek těchto manželů za majetek ve společném jmění manželů, které nezaniká.
- (2) Dispoziční oprávnění k majetku, který dlužník získá poté, co nastanou účinky schválení oddlužení, má od právní moci rozhodnutí o schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty dlužník. Výkon rozhodnutí nebo exekuci, která by postihovala takový majetek, lze za trvání oddlužení nařídit nebo zahájit a provést jen pro pohledávky, které nemají být uspokojeny při oddlužení a současně které vzniknou poté, co nastanou účinky schválení oddlužení.
- (3) Majetek, který slouží k zajištění, insolvenční správce po schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty zpeněží, ledaže zajištěný věřitel požádá, aby tento majetek zpeněžen nebyl, a zpeněžením ostatního majetku dojde k plnému uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů nebo zajištěná pohledávka zjevně přesahuje hodnotu zajištění.
- (4) Poté, co insolvenční správce zpeněží majetek, který podléhá oddlužení zpeněžením majetkové podstaty, se v insolvenčním řízení dále postupuje podle ustanovení tohoto zákona o konečné zprávě a rozvrhu v konkursu.

§ 409

- (1) Od schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty má dispoziční oprávnění k příjmům, které získá po schválení oddlužení, dlužník. S takto nabytými příjmy je dlužník povinen naložit způsobem uvedeným v rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Základní částku, která nesmí být sražena z měsíční mzdy, a jiné příjmy, které nelze postihnout výkonem rozhodnutí nebo exekucí, je dlužník oprávněn použít i k plnění splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, neohrozí-li tím uspokojování jeho základních hmotných potřeb nebo potřeb osob na něj

odkázaných výživou.

(2) Jestliže insolvenční soud uložil dlužníku povinnost vydat majetek ke zpeněžení, použije se pro oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty § 408 odst. 1 obdobně. Poté, co insolvenční správce zpeněží majetek, který podléhá oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, předloží insolvenčnímu soudu zprávu o stavu insolvenčního řízení, pro niž se použije přiměřeně ustanovení o konečné zprávě v konkursu, a poté se postupuje obdobně podle ustanovení o rozvrhu v konkursu.

(3) Dispoziční oprávnění k majetku, náležejícímu do majetkové podstaty v době schválení oddlužení, s výjimkou toho majetku, který byl postižen v rámci výkonu rozhodnutí nebo exekuce, má od právní moci rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty dlužník; to neplatí, jde-li o majetek, který slouží k zajištění nebo který insolvenční soud uložil vydat ke zpeněžení. Majetek, který dlužník získá poté, co nastanou účinky schválení oddlužení, z té části příjmů, která nepodléhá oddlužení, nenáleží do majetkové podstaty. Výkon rozhodnutí nebo exekuci, která by postihovala takový majetek, lze za trvání oddlužení nařídit nebo zahájit a provést jen pro pohledávky, které nemají být uspokojeny při oddlužení a současně které vzniknou poté, co nastanou účinky schválení oddlužení.

(4) Majetek, který slouží k zajištění, zpeněží insolvenční správce po schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, nejdříve však po zjištění pravosti výše a pořadí zajištěné pohledávky, požádá-li o to zajištěný věřitel. Výtěžek zpeněžení vydá zajištěnému věřiteli; přitom postupuje obdobně podle ustanovení o zpeněžení zajištění v konkursu.

§ 410

(1) Není-li dále stanoveno jinak, platí o přezkoumání přihlášených pohledávek za trvání účinnosti oddlužení obdobně § 190 až 202.

(2) Přezkoumání přihlášených pohledávek provede insolvenční správce tak, že v seznamu přihlášených pohledávek podle § 189 odst. 1 u každé z pohledávek výslovně uvede, zda ji on sám, dlužník nebo věřitel popírá nebo nepopírá, přičemž ke stanovisku dlužníka bude připojen i podpis dlužníka; stanovisko dlužníka zjistí insolvenční správce při osobním jednání s dlužníkem, jehož datum a místo konání sdělí dlužníkovi nejméně 7 dní předem. Skončením osobního jednání s dlužníkem končí přezkumné jednání. Věřitele, jehož nevykonatelná přihlášená pohledávka byla popřena, o tom insolvenční správce písemně vyrozumí a poučí jej o dalším postupu. Poté insolvenční správce vypracuje zprávu o přezkumu; její součástí je záznam o jednání s dlužníkem podepsaný insolvenčním správcem a dlužníkem, seznam přihlášených pohledávek a doklad o písemném vyrozumění věřitele, jehož nevykonatelná přihlášená pohledávka byla popřena.

(3) O zprávě o přezkumu rozhodne insolvenční soud bez jednání nejpozději v rozhodnutí podle § 404 nebo 405 tak že

a) schválí předloženou zprávu o přezkumu, nejsou-li vůči ní podány žádné námitky podle § 398a odst. 4 nebo podané námitky nejsou důvodné,

b) nařídí doplnění nebo změnu zprávy o přezkumu, jestliže shledá, že některé z námitek podle § 398a odst. 4 proti ní jsou důvodné, avšak nemění její základní obsah, nebo

c) odmítne zprávu o přezkumu, shledá-li, že námitky podle § 398a odst. 4 proti ní vznesené důvodně zpochybňují zprávu jako celek; v tomto případě uloží insolvenčnímu správci, aby znovu provedl přezkoumání přihlášených pohledávek a předložil novou zprávu o přezkumu a novou zprávu pro oddlužení ve lhůtě, kterou určí.

(4) Rozhodnutí podle odstavce 3 nemusí obsahovat odůvodnění, jestliže proti zprávě o přezkumu nebyly podány námitky; proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

(5) Popření pohledávky věřitele dlužníkem má za trvání účinků schválení oddlužení tytéž účinky jako popření pohledávky insolvenčním správcem, ustanovení § 51 odst. 2 tím však není dotčeno; pro toto popření platí obdobně ustanovení o zjištění pohledávky týkající se insolvenčního správce. Jestliže dlužník popřel pohledávku před schválením oddlužení, nastávají účinky tohoto popření dnem, kdy nastaly účinky oddlužení; tento den je rozhodný i pro počátek běhu lhůt k podání žaloby o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky. Věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena dlužníkem, podávají žalobu vždy vůči dlužníku.

(6) Jde-li o vykonatelnou pohledávku přiznanou pravomocným rozhodnutím příslušného orgánu, může dlužník jako důvod popření její pravosti nebo výše uplatnit jen skutečnosti, které jsou důvodem pro zastavení výkonu rozhodnutí nebo exekuce proto, že pohledávka zanikla nebo je promlčená.

§ 411

(1) Po dobu trvání účinků schválení oddlužení nemá nařízení výkonu rozhodnutí nebo exekuce nebo zahájení exekuce, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, vliv na povinnost dlužníka naložit s příjmy určenými k plnění splátkového kalendáře způsobem určeným v rozhodnutí o schválení oddlužení.

(2) Byla-li některá z pohledávek, jež mají být uspokojeny podle splátkového kalendáře, popřena, hradí dlužník částky připadající podle splátkového kalendáře na její uspokojení v určených lhůtách k rukám insolvenčního správce, který je věřiteli vyplatí neprodleně po právní moci rozhodnutí insolvenčního soudu o zjištění této pohledávky. Nedojde-li ke zjištění pohledávky, rozdělí insolvenční správce částky připadající podle splátkového kalendáře na její uspokojení mezi ostatní věřitele určené plánem jako mimořádnou splátku poměrně.

§ 412

Povinnosti dlužníka po schválení oddlužení

(1) Ode dne, kdy nastaly účinky schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, do dne, kdy došlo ke splnění předpokladů pro osvobození podle § 412a nebo kdy bylo dlužníku oddlužení zrušeno, je dlužník povinen

a) vykonávat přiměřenou výdělečnou činnost a v případě, že je nezaměstnaný, o získání příjmu usilovat; nesmí rovněž odmítat splnitelnou možnost si příjem obstarat,

b) hodnoty získané dědictvím, darem a z neúčinného právního úkonu, jakož i majetek, který dlužník neuvedl v seznamu majetku, ač tuto povinnost měl, vydat insolvenčnímu správci ke zpeněžení a výtěžek, stejně jako jiné své mimořádné příjmy a část výtěžku zpeněžení majetku náležejícího do společného jmění manželů, použít k mimořádným splátkám nad rámec splátkového kalendáře; za mimořádný příjem se nepovažují plnění z pojistných

smluv o škodovém pojištění a plnění z titulu práva na náhradu majetkové a nemajetkové újmy,

c) bez zbytečného odkladu oznámit insolvenčnímu soudu, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru každou změnu svého bydliště nebo sídla a zaměstnání,

d) vždy po uplynutí 3 kalendářních měsíců k patnáctému dni následujícího kalendářního měsíce předložit insolvenčnímu soudu přehled svých příjmů za uplynulé měsíce, neurčí-li insolvenční soud jinou dobu předkládání nepřevyšující 12 kalendářních měsíců; insolvenční soud může stanovit i to, že přehled příjmů bude dlužník předkládat pouze insolvenčnímu správci, který jej přiloží k nejbližší zprávě o stavu insolvenčního řízení a vyjádří se k jeho obsahu,

e) nezatajovat žádný ze svých příjmů a na žádost insolvenčního soudu, insolvenčního správce nebo věřitelského výboru předložit k nahlédnutí svá daňová přiznání za období trvání účinků schválení oddlužení,

f) neposkytovat nikomu z věřitelů žádné zvláštní výhody,

g) nepřijímat na sebe nové závazky, které by nemohl v době jejich splatnosti splnit,

h) vynaložit veškeré úsilí, které po něm lze spravedlivě požadovat, k plnému uspokojení pohledávek svých věřitelů.

(2) Ode dne splnění předpokladů pro osvobození podle § 412a do vzetí na vědomí splnění oddlužení je dlužník povinen poskytovat insolvenčnímu správci součinnost v rozsahu nezbytném pro zpeněžení dosud nezpeněženého majetku, pokud náleží do majetkové podstaty.

(3) Po dobu trvání účinků schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty vykonává insolvenční správce dohled nad činností dlužníka. O výsledcích své činnosti informuje insolvenční soud a věřitelský výbor. O neplnění podstatných povinností vyplývajících z oddlužení insolvenční správce informuje dlužníka bez zbytečného odkladu.

(4) Při posouzení, zda dlužník vynakládá veškeré úsilí, které po něm lze spravedlivě požadovat, k plnému uspokojení pohledávek svých věřitelů a zda vykonává přiměřenou výdělečnou činnost, vezme insolvenční soud v úvahu schopnosti, možnosti a majetkové poměry dlužníka. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů dlužníka je třeba také zkoumat, zda se dlužník nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Ministerstvo uveřejní informace týkající se hodnocení schopností a možností dlužníka vykonávat výdělečnou činnost způsobem umožňujícím dálkový přístup. Má se za to, že dlužník řádně neplní povinnost usilovat o získání příjmu, nepožádá-li v případě nezaměstnanosti do 15 dnů o zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání nebo vezme-li tuto žádost zpět anebo byl-li z této evidence pravomocně vyřazen.

(5) Dlužník na výzvu informuje insolvenčního správce o úsilí, které vynaložil ke splnění povinností podle odstavce 1 písm. a) a h). Insolvenční správce k tomu dlužníka vyzve nejvýše jednou za 3 měsíce při poklesu průměru dlužnickových příjmů za poslední 3 měsíce oproti hodnotě vyplývající z rozhodnutí o schválení oddlužení o více než čtvrtinu nebo při poklesu předpokládané míry uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů oproti hodnotě určené v rozhodnutí o schválení oddlužení o více než čtvrtinu. K podstatným informacím sděleným dlužníkem se insolvenční správce vyjádří ve zprávě o stavu insolvenčního řízení.

(6) Právní úkon, kterým dlužník ode dne, kdy nastaly účinky schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, do právní moci rozhodnutí o osvobození podle § 414 odmítne přijetí daru nebo dědictví bez souhlasu insolvenčního správce, je neplatný. Totéž platí, jestliže dlužník uzavře bez souhlasu insolvenčního správce dohodu o vypořádání dědictví, podle které má z dědictví obdržet méně, než činí jeho dědický podíl. Má se za to, že dlužník, který neodmítne dědictví, uplatnil výhradu soupisu.

§ 412a

Splnění předpokladů pro osvobození

(1) V oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty jsou splněny předpoklady pro osvobození dlužníka od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny, jestliže

- a) dlužník splatil nezajištěným věřitelům jejich pohledávky v plné výši, nebo
- b) po dobu 3 let od schválení oddlužení nebylo dlužníku oddlužení zrušeno a plnil-li dlužník po tuto dobu všechny podstatné povinnosti vyplývající z oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty; má se za to, že tyto povinnosti plnil, jestliže dosáhl předpokládané míry uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů určené insolvenčním soudem v rozhodnutí o schválení oddlužení.

(2) V oddlužení zpeněžením majetkové podstaty jsou splněny předpoklady pro osvobození dlužníka od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny, jestliže insolvenční soud

- a) obdržel zprávu insolvenčního správce o splnění rozvrhového usnesení a dlužník řádně splnil všechny podstatné povinnosti stanovené v rozhodnutí o schválení oddlužení, nebo
- b) neobdržel zprávu insolvenčního správce o splnění rozvrhového usnesení a od schválení oddlužení uplynula doba 3 let, plnil-li dlužník po tuto dobu všechny podstatné povinnosti stanovené v rozhodnutí o schválení oddlužení a nebylo-li dlužníku po tuto dobu oddlužení zrušeno.

(3) Bylo-li dlužníku přiznáno osvobození podle § 414 v posledních 20 letech před podáním návrhu na povolení oddlužení, činí doba podle odstavce 1 písm. b) 5 let.

§ 412b

Přerušení a prodloužení průběhu oddlužení

(1) Insolvenční soud může po schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty rozhodnout o přerušení průběhu oddlužení i opakovaně až na celkovou dobu 12 měsíců. Učiní tak z důležitých důvodů na návrh dlužníka nebo insolvenčního správce. Odvolání proti rozhodnutí o přerušení průběhu oddlužení není přípustné.

(2) Po dobu přerušení průběhu oddlužení nemusí dlužník plnit svou povinnost splácet podle § 398 odst. 3; ustanovení § 418 odst. 1 písm. c) se nepoužije.

(3) Jakmile odpadne důvod přerušení, rozhodne insolvenční soud o pokračování v oddlužení i bez návrhu. Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné. O pokračování v oddlužení soud nerozhoduje, jestliže bylo oddlužení přerušeno na přesně určenou dobu či do určitého dne.

(4) Doba, po niž byl přerušen průběh oddlužení, se nezapočítává do doby podle § 412a odst. 1.

(5) Insolvenční soud může rozhodnout, že se doba, která je rozhodná pro posouzení splacení pohledávek podle § 412a odst. 1, prodlouží až o 6 měsíců. Učiní tak z důležitých důvodů na návrh dlužníka podaný do uplynutí doby, která je rozhodná pro posouzení splacení pohledávek podle § 412a odst. 1. Průběh oddlužení nelze takto prodloužit opakovaně. Odvolání proti rozhodnutí o takovém prodloužení průběhu oddlužení není přípustné.

(6) Insolvenční soud může prodloužit dobu podle § 412a odst. 1 písm. b) o počet měsíců, ve kterých dlužník neplnil podstatné povinnosti vyplývající z oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, a to zejména povinnosti podle § 412 odst. 1 písm. a) nebo h). Průběh oddlužení lze takto prodloužit i opakovaně, nejdéle však v souhrnu o 12 měsíců. Z důvodu hodného zvláštního zřetele lze nadto průběh oddlužení prodloužit v souhrnu až o dalších 6 měsíců.

(7) Insolvenční soud neprodlouží průběh oddlužení, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že prodloužením průběhu oddlužení nebude dosaženo uspokojení pohledávek jiných než odměna a hotové výdaje insolvenčního správce.

§ 413

Rozhodnutí o splnění oddlužení

(1) Splnění oddlužení vezme insolvenční soud na vědomí rozhodnutím. Současně insolvenční soud rozhodne o odměně insolvenčního správce a jeho nákladech a zproští insolvenčního správce jeho funkce. Odvolání proti tomuto rozhodnutí mohou podat dlužník, insolvenční správce a věřitelé; toto rozhodnutí je účinné nabytím právní moci, jeho právní mocí insolvenční řízení končí.

(2) V oddlužení zpeněžením majetkové podstaty insolvenční soud rozhodne o splnění oddlužení, jestliže byly splněny předpoklady pro osvobození podle § 412a a došlo k dokončení postupu podle ustanovení tohoto zákona o konečné zprávě a rozvrhu v konkursu.

(3) V oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty insolvenční soud rozhodne o splnění oddlužení, jestliže byly splněny předpoklady pro osvobození podle § 412a a byl dokončen postup podle § 409 odst. 2, je-li zpeněžován majetek podléhající oddlužení. Předpokladem pro splnění oddlužení je rovněž vydání výtěžku zpeněžení zajištěnému věřiteli, je-li zpeněžován předmět zajištění, a použití výnosu k mimořádné splátce nad rámec splátkového kalendáře, je-li zpeněžována věc podle § 412 odst. 1 písm. b).

(4) Splnění oddlužení nevezme insolvenční soud na vědomí dříve než po skončení incidenčních sporů podle § 159 odst. 1 písm. b) až d) a po pravomocném rozhodnutí dalších věcí týkajících se rozsahu majetkové podstaty; to neplatí, jestliže výsledky takových incidenčních sporů a takových rozhodnutí nemohou ovlivnit uspokojení věřitelů nebo vést ke zpeněžení majetku náležícího do majetkové podstaty. Splnění oddlužení nevezme insolvenční soud na vědomí též dříve než po uhrazení zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce, ledaže již došlo k

odejmutí nebo zániku osvobození podle § 414.

(5) Insolvenční soud může na návrh insolvenčního správce též rozhodnout, že nevezme splnění oddlužení na vědomí dříve než po skončení incidenčních sporů podle § 159 odst. 1 písm. a) a e) až h), pokud jejich výsledky mohou podstatně ovlivnit uspokojení věřitelů.

(6) Jsou-li současně splněny předpoklady pro vydání rozhodnutí o osvobození podle § 414, jakož i předpoklady pro vydání rozhodnutí o splnění oddlužení, může insolvenční soud tato rozhodnutí spojit.

§ 414

Osvobození dlužníka od placení pohledávek

(1) Jestliže byly splněny předpoklady pro osvobození podle § 412a, vydá insolvenční soud rozhodnutí, jímž dlužníka osvobodí od placení pohledávek, zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. Osvobození podle věty první se nevztahuje na pohledávky vzniklé po rozhodnutí o úpadku.

(2) Jestliže insolvenční správce nedoporučil rozhodnout o osvobození dlužníka podle odstavce 1, insolvenční soud v odůvodnění rozhodnutí uvede důvody, pro které dlužníka osvobodil.

(3) Osvobození podle odstavce 1 nebrání zpeněžení majetku, který dosud nebyl zpeněžen, pokud náleží do majetkové podstaty, a uspokojení pohledávek věřitelů z výtěžku zpeněžení podle schváleného způsobu oddlužení.

(4) Právní mocí rozhodnutí o osvobození podle odstavce 1 se ruší veškerá omezení dlužníka, ke kterým došlo před jeho vydáním v dosavadním průběhu insolvenčního řízení ze zákona nebo rozhodnutím soudu, nestanoví-li tento zákon jinak. Nadále však trvají účinky podle § 408 odst. 1 a stávající omezení ve vztahu k majetku, který dosud nebyl zpeněžen, pokud náleží do majetkové podstaty. Účinky § 109 odst. 1 písm. c) a d) se ve vztahu k výkonu rozhodnutí či exekuci srážkami ze mzdy uplatňují po dobu placení zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce; to neplatí, došlo-li k odejmutí nebo k zániku osvobození.

(5) Osvobození podle odstavce 1 se vztahuje také na věřitele, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, a na věřitele, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit.

(6) Osvobození podle odstavců 1 a 5 se vztahuje i na ručitele a jiné osoby, které měly vůči dlužníku pro tyto pohledávky právo postihu.

(7) Při osvobození dlužníka podle odstavce 1 zůstává zajištěnému věřiteli, jestliže nedošlo ke zpeněžení majetku sloužícího k zajištění pohledávky, zachováno právo domáhat se uspokojení pohledávky z výtěžku zpeněžení tohoto majetku; pohledávek, které se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170), se může takto domáhat jen za dobu od osvobození podle odstavce 1.

(8) Nejsou-li po podání zprávy insolvenčního správce pro osvobození splněny předpoklady pro vydání rozhodnutí o osvobození dlužníka podle § 414, insolvenční soud vydá rozhodnutí, ve kterém uloží dlužníku povinnost do doby podání nové zprávy pro osvobození měsíčně splácet nezajištěným věřitelům ze svých příjmů částku obdobně podle § 398 odst. 3. Do nabytí právní moci tohoto rozhodnutí insolvenční správce příslušné částky uloží na zvláštní účet podle § 36 odst. 5.

§ 416

(1) Osvobození podle § 414 se nedotýká peněžitého trestu nebo jiné majetkové sankce, která byla dlužníku uložena v trestním řízení pro úmyslný trestný čin, pohledávek na náhradu škody způsobené úmyslným porušením právní povinnosti, pohledávky insolvenčního správce na odměnu a hotové výdaje a dále pohledávek věřitelů na výživném ze zákona a pohledávek věřitelů na náhradu škody způsobené na zdraví.

(2) Proti rozhodnutí, jímž insolvenční soud přizná dlužníku osvobození podle § 414, se může odvolat pouze věřitel, jehož pohledávka vůči dlužníku nebyla v insolvenčním řízení zcela uspokojena. Odvoláním však lze namítat pouze to, že nebyly splněny předpoklady pro přiznání osvobození dlužníku.

§ 417

(1) Osvobození podle § 414 insolvenční soud dlužníku odejme, jestliže na základě návrhu podaného některým z dotčených věřitelů nebo insolvenčním správcem do 3 let od pravomocného přiznání osvobození podle § 414 vyjde najevo, že ke schválení oddlužení nebo k přiznání osvobození došlo na základě podvodného jednání dlužníka, anebo že dlužník poskytl zvláštní výhody některým věřitelům; to neplatí, jestliže věřitel, který návrh podal, mohl takovou námitku uplatnit před rozhodnutím o přiznání osvobození dlužníku.

(2) Osvobození podle § 414 insolvenční soud dlužníku také odejme, pokud v době do vzetí na vědomí splnění oddlužení, nejdéle však do 3 let od pravomocného přiznání osvobození,

- a) dlužník závažným způsobem porušil nebo opakovaně porušuje povinnost součinnosti podle § 412 odst. 2, nebo
- b) vyjdou najevo okolnosti, na jejichž základě lze důvodně předpokládat, že oddlužením byl sledován nepoctivý záměr.

(3) Přiznané osvobození zaniká, byl-li dlužník do 3 let od právní moci rozhodnutí o přiznání osvobození podle § 414 pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin, kterým podstatně ovlivnil schválení nebo provedení oddlužení anebo přiznání osvobození, případně kterým jinak poškodil věřitele.

(4) Zánik osvobození podle odstavců 1 a 3 se nevztahuje na pohledávky věřitelů, kteří se sami účastnili podvodných jednání s dlužníkem nebo nedovolených výhod; o tom musí být rozhodnuto výrokem usnesení.

(5) Odvolání proti rozhodnutí vydanému podle odstavců 1, 3 a 4 může podat pouze dlužník a věřitel, jehož se zánik osvobození týká. Odvolání proti rozhodnutí vydanému podle odstavce 2 může podat pouze dlužník.

§ 418

Zrušení schváleného oddlužení

(1) Insolvenční soud schválené oddlužení zruší a současně rozhodne o způsobu řešení dlužníkovra úpadku konkursem, jestliže

- a) dlužník neplní podstatné povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, nebo

- b) v důsledku zaviněného jednání vznikl dlužníku po schválení oddlužení peněžitý závazek po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti, nebo
- c) dlužník není v důsledku okolností, které zavinil, v důsledku nesplnění závazku třetí osoby poskytnout plnění ve prospěch majetkové podstaty, v rozporu se závazným příslibem podle § 391 odst. 3 nebo v důsledku zvýšení základní částky, která nesmí být při výkonu rozhodnutí povinnému sražena z měsíční mzdy, po dobu delší než 3 měsíce schopen splácet v plné výši ani pohledávky podle § 395 odst. 1 písm. b), jestliže vznikly po rozhodnutí o úpadku, anebo
- d) to navrhne dlužník.

(2) Má se za to, že dlužník zavinil vznik peněžitého závazku podle odstavce 1 písm. b), byl-li k jeho vymožení vůči dlužníku nařízen výkon rozhodnutí nebo exekuce.

(3) Insolvenční soud nezruší schválené oddlužení z důvodu, pro který prodlouží průběh oddlužení podle § 412b odst. 6.

(4) Insolvenční soud schválené oddlužení zruší a současně rozhodne o způsobu řešení dlužníkovra úpadku konkursem také tehdy, vyjdou-li po schválení oddlužení najevo okolnosti, na jejichž základě lze důvodně předpokládat, že oddlužením je sledován nepoctivý záměr.

(5) Insolvenční soud nerozhodne spolu se zrušením oddlužení o způsobu řešení dlužníkovra úpadku konkursem, zjistí-li, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující, ledaže

- a) návrh na povolení oddlužení byl podán společně s insolvenčním návrhem,
- b) dlužník požádal, aby byl způsobem řešení jeho úpadku konkurs, a
- c) zaplatil zálohu na náklady insolvenčního řízení, stanovil-li mu soud povinnost k její úhradě podle § 108 odst. 2 a 3.

(6) Jestliže insolvenční soud nerozhodne o způsobu dlužníkovra úpadku konkursem podle odstavce 5, insolvenční řízení zastaví; současně rozhodne o odměně insolvenčního správce a jeho nákladech a zproští insolvenčního správce jeho funkce. Nebyla-li osobě podle § 390a odst. 1 písm. a) dosud vyplacena odměna za sepis a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390a odst. 3, insolvenční soud současně uloží dlužníkovi povinnost ji uhradit, byla-li uplatněna podle § 390a odst. 5.

(7) Na základě upraveného seznamu pohledávek lze po zastavení insolvenčního řízení zahájeného na základě insolvenčního návrhu podaného věřitelem podat návrh na výkon rozhodnutí nebo exekuci pro zjištěnou neuspokojenou pohledávku, kterou dlužník nepopřel; toto právo se promlčí za 10 let od zastavení řízení podle odstavce 6.

(8) Rozhodnutí podle odstavce 1 a 4 může insolvenční soud vydat, jen dokud nerozhodne o přiznání osvobození podle § 414. Učiní tak po jednání, které insolvenční soud nařídí vždy, navrhl-li to insolvenční správce nebo věřitel nebo trvá-li na něm dlužník. Platí, že dlužník na jednání netrvá, jestliže se tak přes výzvu insolvenčního soudu nevyjádří do 10 dnů ode dne, kdy mu byla doručena. K tomuto jednání insolvenční soud předvolá dlužníka,

insolvenčního správce, věřitelský výbor a věřitele, který zrušení oddlužení navrhl. Rozhodnutí podle odstavce 1 písm. a) až c) může insolvenční soud vydat i bez návrhu.

(9) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 a 4 mohou podat odvolání pouze osoby uvedené v odstavci 8. Proti rozhodnutí o zastavení řízení mohou podat odvolání osoby uvedené v odstavci 8 a přihlášení věřitelé; právní mocí rozhodnutí se insolvenční řízení končí.

ČÁST TŘETÍ

Akreditace pro poskytování služeb v oblasti oddlužení

HLAVA I

Akreditace pro poskytování služeb v oblasti oddlužení

§ 418a

Službami poskytovanými v oblasti oddlužení jsou sepsání a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390 odst. 1 a další činnosti s tím nezbytně spojené, zejména porada s klientem a odstranění vad návrhu.

§ 418b

Podmínky pro udělení akreditace

(1) O udělení akreditace pro poskytování služeb v oblasti oddlužení (dále jen „akreditace“) rozhoduje ministerstvo na žádost právnické osoby.

(2) Podmínkou pro udělení akreditace je

- a) vlastnické nebo jiné užívací právo právnické osoby k prostorám, v nichž mají být poskytovány služby v oblasti oddlužení,
- b) bezúhonnost právnické osoby, která poskytuje služby v oblasti oddlužení, jejích zakladatelů, členů, členů jejího statutárního orgánu, členů jejího kontrolního orgánu a těch zaměstnanců a jiných osob ve smluvním vztahu k právnické osobě, kteří se podílejí na poskytování služeb v oblasti oddlužení; za bezúhonnou osobu se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo trestný čin spáchaný : nedbalostí v souvislosti s vykonáváním činností při poskytování služeb v oblasti oddlužení nebo činností s nimi srovnatelných, pokud se na něj nehledí, jako by nebyl odsouzen,
- c) skutečnost, že v posledních 5 letech předcházejících dni podání žádosti nebyla právnické osobě zrušena akreditace podle § 418f odst. 2,
- d) odborná způsobilost alespoň jedné fyzické osoby, která je ve smluvním vztahu k právnické osobě; za odborně způsobilou osobu k poskytování služeb v oblasti oddlužení se považuje osoba, která získala vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu oborů práva nebo ekonomie na vysoké škole v České

republiky nebo pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu, vzdělání v oborech práva nebo ekonomie na vysoké škole v zahraničí, anebo pokud je toto vzdělání uznáno podle zvláštních právních předpisů,

e) uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s poskytováním služeb v oblasti oddlužení,

f) veřejná prospěšnost právnické osoby.

§ 418c

Žádost o akreditaci

(1) Žádost o akreditaci kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje adresu místa, kde se nacházejí prostory, v nichž budou poskytovány služby v oblasti oddlužení.

(2) K žádosti podle odstavce 1 se připojí

a) seznam osob podle § 418b písm. b) a, nejde-li o případ podle odstavce 3, doklad o splnění podmínky jejich bezúhonnosti, který není ke dni podání žádosti starší 3 měsíců,

b) zakladatelské právní jednání a výpis z veřejného rejstříku nebo jiné evidence podle zvláštního právního předpisu, který není ke dni podání žádosti starší než 1 měsíc, nejde-li o případ podle odstavce 6,

c) doklady prokazující odbornou způsobilost fyzických osob,

d) doklad o vlastnickém nebo jiném užívacím právu k prostorám, v nichž budou poskytovány služby v oblasti oddlužení, z nichž vyplývá oprávnění žadatele tyto objekty nebo prostory užívat,

e) doklad prokazující splnění podmínky pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při poskytování služeb v oblasti oddlužení.

(3) Za účelem doložení bezúhonnosti osoby podle § 418b písm. b) si ministerstvo vyžádá podle zvláštního právního předpisu⁶⁸⁾ výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Za účelem doložení bezúhonnosti osoby, která je cizincem nebo zahraniční právnickou osobou, předloží právnická osoba výpis z evidence trestů nebo rovnocenný doklad vydaný cizím státem,

a) jehož je fyzická osoba občanem, jakož i cizím státem, ve kterém se fyzická osoba v posledních 3 letech nepřetržitě zdržovala po dobu delší než 6 měsíců; za účelem doložení bezúhonnosti fyzické osoby, která je nebo byla občanem jiného členského státu Evropské unie nebo má nebo měla adresu bydliště v jiném členském státě Evropské unie, postačí předložit výpis z evidence Rejstříku trestů s přílohou obsahující informace o jejích pravomocných odsouzeních za trestné činy a o navazujících údajích o těchto odsouzeních zapsaných v evidenci tohoto státu,

b) v němž má nebo v posledních 3 letech měla zahraniční právnická osoba sídlo, jakož i cizím státem, ve kterém

zahraniční právnická osoba má nebo v posledních 3 letech měla organizační složku obchodního závodu, pokud právní řád tohoto státu upravuje trestní odpovědnost právnických osob.

(5) Nevydává-li cizí stát výpis z evidence trestů nebo rovnocenný doklad nebo existují-li právní nebo jiné překážky pro předložení výpisu z evidence trestů, předloží právnická osoba čestné prohlášení o bezúhonnosti

a) fyzické osoby učiněné před notářem nebo orgánem státu podle odstavce 4 písm. a),

b) zahraniční právnické osoby učiněné před notářem nebo orgánem státu podle odstavce 4 písm. b).

(6) Ministerstvo si opatří podle zvláštního právního předpisu⁶⁹⁾ úředně ověřený elektronický opis zakladatelského právního jednání uloženého do sbírky listin podle zvláštního právního předpisu⁷⁰⁾ a údajů o právnické osobě zapsané do veřejného rejstříku podle zvláštního právního předpisu⁷⁰⁾, jsou-li ve veřejném rejstříku podle zvláštního právního předpisu⁶⁹⁾ uchovávány v elektronické podobě⁷¹⁾.

§ 418d

Rozhodnutí o udělení akreditace

(1) O udělení akreditace rozhoduje na základě žádosti ministerstvo. Platnost akreditace je omezena na dobu 5 let od nabytí právní moci rozhodnutí o udělení akreditace. Akreditace je nepřevoditelná a nepřechází na právního nástupce.

(2) Rozhodnutí o udělení akreditace kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje

a) identifikační číslo přidělené akreditované osobě,

b) adresu místa, kde se nacházejí prostory, v nichž budou poskytovány služby v oblasti oddlužení.

§ 418e

Změna a prodloužení akreditace

(1) Akreditovaná osoba je povinna písemně oznámit ministerstvu všechny změny týkající se údajů obsažených v rozhodnutí o udělení akreditace, a to nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy k nim došlo.

(2) Ministerstvo rozhoduje o změně rozhodnutí o udělení akreditace na žádost akreditované osoby; oznámení podle odstavce 1 se považuje za žádost.

(3) O prodloužení platnosti akreditace rozhoduje ministerstvo na základě žádosti podané před koncem doby platnosti akreditace. Jsou-li splněny podmínky pro udělení akreditace a žádost o její prodloužení je doložena podle § 418c, ministerstvo platnost akreditace prodlouží vždy o 5 let. Akreditace akreditované osoby, která podala žádost o prodloužení akreditace před koncem doby platnosti akreditace, se považuje za platnou až do právní moci rozhodnutí o žádosti o prodloužení akreditace.

§ 418f

Zrušení a zánik akreditace

- (1) Ministerstvo zruší akreditaci akreditované osobě, která nesplňuje podmínky pro udělení akreditace.
- (2) Ministerstvo může zrušit akreditaci akreditované osobě, která závažným způsobem porušila nebo opakovaně porušuje povinnost stanovenou tímto zákonem nebo kontrolním řádem.
- (3) Akreditace zaniká posledním dnem měsíce následujícího po měsíci, v němž byla ministerstvu doručena žádost o zrušení akreditace. Ukončení činnosti nesmí mít za následek poškození práv osob, kterým jsou poskytovány služby v oblasti oddlužení. Je-li zjevné, že ukončení činnosti vážně poškodí práva osob podle věty druhé, může v odůvodněných případech ministerstvo nejpozději do 20 dnů od podání žádosti o zrušení akreditace vydat rozhodnutí o pozastavení účinků spojených s podáním žádosti, a to nejdéle po dobu 1 měsíce ode dne, kdy byla podána, a nejvýše jednou. Rozklad proti rozhodnutí podle věty třetí nemá odkladný účinek.
- (4) Akreditace zaniká také uplynutím doby, na kterou byla vydána, nebo dnem zániku právnické osoby.

§ 418g

Povinnosti akreditované osoby

- (1) Akreditovaná osoba postupuje při poskytování služeb v oblasti oddlužení svědomitě a s odbornou péčí. Akreditovaná osoba poruší povinnost podle věty první zejména tím, že neupozorní dlužníka, že jeho poměry neodůvodňují podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu, nebo že nezohlední při sepsu takového návrhu zcela zjevně poměry dlužníka, nebo že sepiše a za dlužníka podá opakovaně návrh na povolení oddlužení anebo také insolvenční návrh s vadami, pro které je takový návrh odmítnut nebo zamítnut, nebo že způsobí pozdním sepsáním a podáním takového návrhu dlužníkovi škodu.
- (2) Prostory, ve kterých mají být akreditovanou osobou poskytovány služby v oblasti oddlužení, musí být trvale a zvenčí viditelně označeny jejím názvem a provozní dobou určenou pro styk s veřejností.
- (3) Akreditovaná osoba poskytuje služby v oblasti oddlužení zpravidla v prostorách podle odstavce 2.
- (4) Akreditovaná osoba oznámí ministerstvu všechny skutečnosti, které mohou vést ke zrušení akreditace podle § 418f odst. 1.

§ 418h

Seznam akreditovaných osob

- (1) Ministerstvo vede seznam akreditovaných osob (dále jen „seznam“), který je uveřejněný způsobem umožňujícím dálkový přístup.
- (2) Do seznamu se o akreditované osobě zapisuje
 - a) název právnické osoby, její sídlo a identifikační číslo jí přidělené rejstříkovým soudem,

- b) identifikační číslo přidělené právnické osobě jako akreditované osobě ministerstvem,
 - c) adresa místa, kde se nacházejí prostory, v nichž budou poskytovány služby v oblasti oddlužení,
 - d) den, k němuž byla právnické osobě udělena akreditace,
 - e) den, k němuž byl proveden zápis právnické osoby do seznamu,
 - f) údaj o tom, že se akreditovaná osoba dopustila přestupku, za který jí byla uložena pokuta nejméně ve výši 5 000 Kč nebo sankce zákazu činnosti, s uvedením dne právní moci rozhodnutí o přestupku, označení přestupku, výše uložené pokuty nebo délky trvání zákazu činnosti,
 - g) den, k němuž akreditace právnické osoby zapsané do seznamu zanikla nebo byla zrušena.
- (3) Údaj o tom, že se akreditovaná osoba dopustila přestupku, se vyřadí ze seznamu
- a) po uplynutí 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku, za který byla akreditované osobě uložena pokuta nepřesahující částku 10 000 Kč,
 - b) po uplynutí 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku, za který byla akreditované osobě uložena pokuta přesahující částku 10 000 Kč a nepřesahující částku 75 000 Kč nebo sankce zákazu činnosti v délce trvání nejvýše 2 let, a
 - c) po uplynutí 8 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku, za který byla akreditované osobě uložena pokuta přesahující částku 75 000 Kč nebo sankce zákazu činnosti v délce trvání více než 2 roky;

rozhodnutím o přestupku se pro tyto účely rozumí i rozhodnutí o přestupku v přezkumném řízení a rozhodnutí soudu o žalobě ve správním soudnictví.

(4) Údaj podle odstavce 3 se ze seznamu vyřadí též, je-li rozhodnutí o tom, že se akreditovaná osoba dopustila přestupku, zrušeno rozhodnutím správního orgánu nebo soudu.

HLAVA II

Dohled

§ 418i

Dohled ministerstva

(1) Ministerstvo vykonává dohled nad poskytováním služeb v oblasti oddlužení z hlediska souladu s tímto zákonem. Pro potřeby dohledu ministerstvo provede kontrolu akreditované osoby.

(2) Ministerstvo vyzve akreditovanou osobu, aby v přiměřené lhůtě odstranila zjištěné nedostatky.

§ 418j

Přestupky právnických osob

(1) Akreditovaná osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) poruší povinnost podle § 418g odst. 1,
- b) prostory, ve kterých mají být akreditovanou osobou poskytovány služby v oblasti oddlužení, nejsou označeny řádně podle § 418g odst. 2,
- c) požaduje za poskytnutí služby v oblasti oddlužení odměnu nebo jiné plnění v rozporu s § 390a odst. 4, nebo
- d) v rozporu s § 418g odst. 4 neoznámí ministerstvu všechny skutečnosti, které mohou vést ke zrušení akreditace podle § 418f odst. 1.

(2) Právnická osoba se dopustí přestupku tím, že nabídne nebo poskytne služby v oblasti oddlužení bez akreditace.

(3) Právnická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 390a odst. 7 sama nebo prostřednictvím jiného za úplatu nebo jiné zvýhodnění obstará, zprostředkuje nebo nabídne obstarání či zprostředkování služby v oblasti oddlužení.

(4) Za přestupek

- a) podle odstavce 1 písm. a) a c) lze uložit pokutu do 200 000 Kč nebo sankci zákazu činnosti poskytování služeb v oblasti oddlužení až na 5 let,
- b) podle odstavce 1 písm. b) a d) lze uložit pokutu do 100 000 Kč,
- c) podle odstavce 2 nebo 3 lze uložit pokutu do 500 000 Kč.

§ 418k

Přestupky fyzických osob

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že neoprávněně nabídne nebo poskytne služby v oblasti oddlužení.

(2) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 390a odst. 7 sama nebo prostřednictvím jiného za úplatu nebo jiné zvýhodnění obstará, zprostředkuje nebo nabídne obstarání či zprostředkování služby v oblasti oddlužení.

(3) Za přestupek podle odstavce 1 nebo 2 lze uložit pokutu do 500 000 Kč.

§ 418l

Společná ustanovení

Přestupky podle § 418j a 418k projednává ministerstvo.

Insolvenční rejstřík

§ 419

(1) Insolvenční rejstřík je informačním systémem veřejné správy, jehož správcem je Ministerstvo spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“).

(2) Insolvenční rejstřík obsahuje seznam insolvenčních správců, seznam dlužníků a insolvenční spisy. Pro každého dlužníka se vede jeden insolvenční spis.

(3) Insolvenční rejstřík je veřejně přístupný, s výjimkou údajů, o kterých tak stanoví tento zákon. Každý má právo do něj nahlížet a pořizovat si z něj kopie a výpisy. Soudce insolvenčního soudu má přístup ke všem údajům vedeným v insolvenčním rejstříku.

(4) Na žádost vydá ministerstvo nebo insolvenční soud úředně ověřený výstup z informačního systému veřejné správy obsahující údaje z insolvenčního rejstříku nebo informaci o tom, že požadovaný údaj není veden v insolvenčním rejstříku.

§ 420

(1) Je-li dlužník fyzickou osobou, zapisuje se do seznamu dlužníků jeho jméno, příjmení, bydliště, rodné číslo, a nemá-li rodné číslo, datum narození; jde-li o fyzickou osobu, která má podle zvláštního právního předpisu sídlo, zapíše se do seznamu dlužníků i její sídlo.

(2) Je-li dlužníkem fyzická osoba, která je podnikatelem, zapisuje se do seznamu dlužníků vedle údajů podle odstavce 1 i dodatek odlišující její firmu, používá-li jej při svém podnikání, dále sídlo, jestliže se liší od bydliště, a identifikační číslo.

(3) Je-li dlužník právnickou osobou, zapisuje se do seznamu dlužníků jeho obchodní firma nebo název, sídlo a identifikační číslo.

(4) Údaje podle odstavců 1 až 3 zapíše insolvenční soud do seznamu dlužníků, jakmile nastanou účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, nejpozději však do 7 dnů po tomto okamžiku; není-li mu některý z těchto údajů v uvedené době znám, zapíše jej insolvenční soud do seznamu dlužníků, jakmile v insolvenčním řízení vyjde najevo.

(5) Neprodleně po ustanovení insolvenčního správce zapíše insolvenční soud údaj o tom do seznamu dlužníků. Je-li insolvenční správce fyzickou osobou, zapisuje se do seznamu dlužníků jeho jméno, příjmení, sídlo, identifikační číslo, a nemá-li identifikační číslo, datum narození; je-li insolvenční správce právnickou osobou, zapisuje se do seznamu dlužníků jeho obchodní firma nebo název, sídlo a identifikační číslo.

§ 421

(1) V insolvenčním rejstříku insolvenční soud zveřejňuje chronologicky s uvedením okamžiku vložení tyto písemnosti a informace:

- a) rozhodnutí insolvenčního soudu vydaná v insolvenčním řízení a v incidenčních sporech,
- b) veškerá podání, která se vkládají do soudního spisu vedeného insolvenčním soudem ohledně dlužníka, nestanoví-li tento zákon jinak,
- c) další informace, o kterých tak stanoví tento zákon nebo insolvenční soud.

(2) Podání došlá insolvenčnímu soudu v elektronické podobě a písemnosti pořizované insolvenčním soudem se do insolvenčního rejstříku vkládají pomocí elektronického přenosu dat. Ostatní písemnosti a podání se vkládají přenesením jejich obrazové podoby do insolvenčního rejstříku.

§ 422

(1) Na žádost fyzické osoby, která učinila příslušné podání, může insolvenční soud rozhodnout, že některé z osobních údajů této fyzické osoby, obsažené v podání, nebudou v insolvenčním rejstříku veřejně přístupné. Takovou žádost lze podat kdykoliv v průběhu insolvenčního řízení. Jméno a příjmení takové fyzické osoby insolvenční soud v insolvenčním rejstříku zveřejní vždy.

(2) Nejde-li o fyzickou osobu, která učinila podání, zveřejní se u takové fyzické osoby v insolvenčním rejstříku jen její jméno a příjmení.

(3) V případě postupu podle odstavců 1 a 2 insolvenční soud připojí ke vkládanému podání informaci o charakteru osobního údaje, který není zveřejňován.

§ 423

(1) Do insolvenčního rejstříku se nevkládají podání či jiné písemnosti, které podléhají utajení podle zvláštního právního předpisu. Skutečnost, že se v soudním spisu nachází podání, které z uvedeného důvodu nebylo zveřejněno v insolvenčním rejstříku, však musí být v insolvenčním rejstříku vyznačena společně s údaji o charakteru podání; to před zahájením insolvenčního řízení neplatí pro řízení o návrhu na vyhlášení moratoria.

(2) Do insolvenčního rejstříku se na nezbytně nutnou dobu nevkládají podání či jiné písemnosti, jejichž okamžité zveřejnění by mařilo účel insolvenčního řízení.

§ 424

(1) Stanoví-li tento zákon, že se písemnost doručuje zveřejněním v insolvenčním rejstříku, pokládá se písemnost za doručenou v okamžiku jejího zveřejnění v insolvenčním rejstříku.

(2) Okamžik zveřejnění písemnosti musí být v insolvenčním rejstříku vždy uveden.

§ 425

Vyškrtnutí dlužníka ze seznamu dlužníků

(1) Po uplynutí 5 let od nabytí právní moci rozhodnutí, jímž bylo skončeno insolvenční řízení, vyškrtně insolvenční soud dlužníka ze seznamu dlužníků a údaje o něm v insolvenčním rejstříku zneprístupní. Skončí-li insolvenční řízení rozhodnutím podle § 142, vyškrtně insolvenční soud dlužníka ze seznamu dlužníků a údaje o něm v insolvenčním rejstříku zneprístupní do 15 dnů od doručení žádosti dlužníka; dlužník je oprávněn požádat o vyškrtnutí nejdříve po uplynutí 3 měsíců od právní moci rozhodnutí.

(2) Je-li způsobem řešení úpadku oddlužení a je-li dlužník osvobozen podle § 414, vyškrtně insolvenční soud dlužníka ze seznamu dlužníků a údaje o něm v insolvenčním rejstříku zneprístupní po uplynutí 3 let od právní moci rozhodnutí o osvobození podle § 414, nejdříve však po nabytí právní moci rozhodnutí o splnění oddlužení podle § 413; to neplatí, došlo-li k odejmutí nebo k zániku osvobození.

(3) Při uchovávání zneprístupněných údajů se postupuje podle zvláštního právního předpisu⁵⁸⁾.

(4) Je-li podán opravný prostředek proti pravomocnému rozhodnutí podle § 142, ponechá insolvenční soud dlužníka v seznamu dlužníků a údaje o něm přístupné v insolvenčním rejstříku po dobu projednání opravného prostředku.

HLAVA II

Vztah ke státům evropské unie

§ 426

(1) Insolvenční řízení s evropským mezinárodním prvkem a jeho účinky se řídí přímo použitelným předpisem práva Evropské unie⁵⁹⁾ a ustanoveními právního řádu toho členského státu Evropské unie, na něž přímo použitelný předpis práva Evropské unie odkazuje.

(2) Evropským mezinárodním prvkem se rozumí v souladu s přímo použitelným právním předpisem Evropské unie⁵⁹⁾ zejména skutečnost, že hlavní zájmy dlužníka jsou soustředěny v některém z členských států Evropské unie a současně alespoň jeden z věřitelů nebo část majetkové podstaty se nachází v některém z jiných členských států Evropské unie.

§ 427

Mezinárodní příslušnost

(1) V insolvenčním řízení s evropským mezinárodním prvkem musí rozhodnutí o úpadku obsahovat výrok o mezinárodní příslušnosti insolvenčního soudu podle přímo použitelného právního předpisu Evropské unie⁵⁹⁾ spolu s odkazem na ustanovení, jímž je jeho mezinárodní příslušnost založena.

(2) Vyjde-li v průběhu insolvenčního řízení po rozhodnutí o úpadku najevo, že se jedná o insolvenční řízení s evropským mezinárodním prvkem, musí insolvenční soud rozhodnout o své mezinárodní příslušnosti. V rozhodnutí

uveďte rovněž odkaz na ustanovení, jímž je jeho mezinárodní příslušnost založena.

(3) Dlužník a věřitelé mohou proti rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 podat odvolání z důvodu nesprávného posouzení mezinárodní příslušnosti.

(4) Údaj o ustanovení, jímž je mezinárodní příslušnost insolvenčního soudu založena, se zveřejní v insolvenčním rejstříku.

§ 428

Insolvenční správce

Insolvenční správce ustanovený do funkce rozhodnutím příslušného soudu některého z členských států Evropské unie s výjimkou Dánska se na území České republiky prokazuje úředně ověřenou kopií rozhodnutí o svém ustanovení; je-li o to požádán, je povinen předložit úředně ověřený překlad této kopie do českého jazyka.

§ 429

Zveřejnění některých rozhodnutí

(1) Rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení a rozhodnutí o ustanovení insolvenčního správce vydané v členském státě Evropské unie podle přímo použitelného předpisu práva Evropské unie⁵⁹⁾ vůči dlužníku, který má na území České republiky provozovnu, musí být zveřejněno v České republice. Insolvenční soud, v jehož obvodu je umístěna provozovna, rozhodnutí cizího orgánu zveřejní vyhláškou neprodleně poté, co mu bude doručeno insolvenčním správcem nebo jakýmkoliv jiným orgánem k tomu zmocněným v členském státě Evropské unie, v němž bylo rozhodnutí vydáno.

(2) Rozhodnutí podle odstavce 1 zveřejní insolvenční soud vyhláškou také na žádost dlužníka s dispozičním oprávněním. Na žádost dlužníka s dispozičním oprávněním nebo insolvenčního správce soud zveřejní také údaj o ustanoveném insolvenčním správcí a o ustanovení, jímž je založena mezinárodní příslušnost insolvenčního soudu vedoucího insolvenčního řízení v jiném členském státě podle odstavce 1.

§ 430

Známí věřitelé

(1) Známé věřitele dlužníka, kteří mají své obvyklé místo pobytu, bydliště nebo sídlo v některém z členských států Evropské unie, vyrozumí insolvenční soud neprodleně o zahájení insolvenčního řízení a o vydání rozhodnutí o úpadku.

(2) Povinnost vyrozumět známé věřitele podle odstavce 1 splní insolvenční soud tím, že jim zvlášť doručí rozhodnutí, kterým se oznamuje zahájení insolvenčního řízení, rozhodnutí o úpadku nebo jeho zkrácené znění, standardní formulář oznámení a standardní formulář pro přihlašování pohledávek podle přímo použitelného právního předpisu Evropské unie⁵⁹⁾.

§ 430a

Jednostranný příslib

(1) Učinil-li insolvenční správce v hlavním insolvenčním řízení jednostranný příslib podle přímo použitelného právního předpisu Evropské unie⁵⁹), vyrozumí místní věřitele v jiném členském státu Evropské unie, jichž se jednostranný příslib týká, o konečné zprávě nebo o zprávě o reorganizačním plánu.

(2) Místní věřitelé v jiném členském státu Evropské unie mohou proti konečné zprávě podat námitky do 15 dnů od jejího zveřejnění v insolvenčním rejstříku z důvodů podle přímo použitelného právního předpisu Evropské unie⁵⁹).

(3) Námitky podle odstavce 2 projedná insolvenční soud společně s námitkami podle § 304 odst. 2 na jednání o konečné zprávě a vyúčtování insolvenčního správce.

(4) V případech podle odstavce 1 mohou místní věřitelé v jiném členském státu Evropské unie u insolvenčního soudu podat odvolání proti rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu z důvodů podle přímo použitelného právního předpisu Evropské unie⁵⁹).

(5) V řízení o jednostranném příslibu a o předběžném opatření vztahujícím se k jednostrannému příslibu se postupuje přiměřeně podle ustanovení o insolvenčním řízení.

HLAVA III

Formulář

§ 430b

Ministerstvo uveřejní podobu formulářů a elektronických formulářů pro podání stanovená tímto zákonem způsobem umožňujícím dálkový přístup.

HLAVA IV

Závěrečná ustanovení

§ 431

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) náležitosti a formuláře návrhu na vstup do insolvenčního řízení místo věřitele, soupisu, vyrozumění o uplatnění pohledávky za majetkovou podstatou nebo pohledávky jí postavené na roveň, seznamu přihlášených pohledávek, přihlášky pohledávek, hlasovacích lístků, návrhu na povolení oddlužení, záznamu o jednání insolvenčního správce s dlužníkem v oddlužení, zprávy o přezkumu, zprávy pro oddlužení, zprávy o plnění oddlužení, zprávy pro osvobození, zprávy o splnění oddlužení, popření pohledávky přihlášeným věřitelem, konečné zprávy a zprávy o plnění reorganizačního plánu, dále náležitosti záznamu podle § 85, výzvy k podávání přihlášek pohledávek,

vyrozumění o soupisu, reorganizačního plánu a zprávy o reorganizačním plánu a dále náležitosti manipulace s přihláškami pohledávek, pravidla pro jejich úschovu a nahlížení do nich,

b) způsob určení odměny a některých hotových výdajů insolvenčního správce, jejich nejvyšší přípustnou výši, nejvyšší přípustnou výši srážky ze mzdy podle § 136 odst. 3 a § 406 odst. 3 písm. g), minimální výši zálohy podle § 136 odst. 5, jakož i podmínky a rozsah hrazení odměny a hotových výdajů státem,

c) způsob určení nutných výdajů a odměny členů a náhradníků věřitelského výboru a jejich nejvyšší přípustnou výši

d) jednací řád pro insolvenční řízení,

e) formuláře elektronických podání a druhy formátů,

f) obsah, rozsah a způsob sestavování výkazu stavu likvidity a výhledu vývoje likvidity a uspořádání, označování a obsahové vymezení jednotlivých položek majetku, závazků, nákladů, výnosů, příjmů a výdajů ve výkazu stavu likvidity a výhledu vývoje likvidity, délku období, na které se sestavuje výhled vývoje likvidity, požadavky na osoby, které jsou oprávněny k sestavení výkazu stavu likvidity anebo výhledu vývoje likvidity,

g) obsah požadavků na plnění povinností insolvenčního správce stanovených v § 31, 36, 45, 136, 294, 313, 371, 373, 383, 385 a § 430a,

h) způsob určení hodnoty obydlí, které dlužník není povinen vydat ke zpeněžení.

§ 432

Přechodné ustanovení

(1) Pro konkursní a vyrovnací řízení zahájená před účinností tohoto zákona se použijí dosavadní právní předpisy.

(2) Jestliže v době do 31. prosince 2008 dojde insolvenční návrh insolvenčnímu soudu mimo rozvrženou pracovní dobu insolvenčního soudu, nebo ve dnech pracovního klidu, pak se povinnost insolvenčního soudu zveřejnit vyhlášku, kterou se oznamuje zahájení insolvenčního řízení, v insolvenčním rejstříku do 2 hodin poté, kdy mu došel insolvenční návrh (§ 101 odst. 1), pokládá za splněnou i tehdy, učiní-li tak insolvenční soud do 2 hodin po zahájení rozvržené pracovní doby.

(3) Do 31. prosince 2008 obsahuje insolvenční rejstřík seznam insolvenčních správců, seznam dlužníků a veřejně přístupné písemnosti a informace z insolvenčního spisu.

(4) V případě postupu podle § 422 odst. 1 a 2 se do 31. prosince 2008 nepřipojují informace o charakteru osobních údajů, který není zveřejňován.

§ 433

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání.
2. Zákon č. 122/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání.
3. Zákon č. 12/1998 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.
4. Zákon č. 214/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.
5. Zákon č. 368/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 530/1990 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.
6. Vyhláška č. 476/1991 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o konkursu a vyrovnání.

§ 434

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2008.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Paroubek v. r.

²⁾ Čl. 99 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 347/1997 Sb.

³⁾ Zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Občanský soudní řád.

⁷⁾ § 92 odst. 1 občanského soudního řádu.

⁸⁾ § 92 odst. 2 občanského soudního řádu.

⁹⁾ § 134 občanského soudního řádu.

^{9a)} Zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění zákona č. 296/2007 Sb.

^{9a)} Zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁾ Například zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a

o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹²⁾ § 137 a násl. občanského zákoníku.

¹³⁾ Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁶⁾ Například § 38i odst. 1 písm. h) obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

^{16a)} Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.

¹⁷⁾ § 53 občanského soudního řádu.

¹⁸⁾ § 55 odst. 2 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění zákona č. 230/2008 Sb. a zákona č. 188/2011 Sb.

¹⁹⁾ § 76 odst. 1 písm. d) občanského soudního řádu.

²⁰⁾ § 42 odst. 4 občanského soudního řádu.

²¹⁾ § 66a obchodního zákoníku.

²²⁾ Například § 6 odst. 1 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

²³⁾ § 29 vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění vyhlášky č. 77/1993 Sb.

²⁴⁾ § 79 odst. 1 občanského soudního řádu.

²⁵⁾ § 43 občanského soudního řádu.

²⁶⁾ Zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech.

²⁷⁾ Například § 76 odst. 1 obchodního zákoníku.

²⁸⁾ Například § 321, § 322 odst. 1 a 2 občanského soudního řádu.

²⁹⁾ § 279 odst. 2 občanského soudního řádu.

³⁰⁾ Například § 31 odst. 6 a § 37a zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

³¹⁾ Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

- ³²⁾ § 5 obchodního zákoníku.
- ³³⁾ § 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči.
- ³⁴⁾ § 58 obchodního zákoníku.
- ³⁵⁾ Například § 7b odst. 1 písm. e) a f) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁶⁾ Například § 8 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁷⁾ § 91 odst. 2 občanského soudního řádu.
- ³⁸⁾ § 93 občanského soudního řádu.
- ³⁹⁾ Zákon č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 436/2004 Sb.
- ⁴⁰⁾ Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.
- ⁴¹⁾ § 8 zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě.
§ 28 vyhlášky č. 222/1995 Sb., o vodních cestách, plavebním provozu v přístavech, společné havárii a dopravě nebezpečných věcí.
- ⁴⁵⁾ Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů.
- ⁴⁶⁾ Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- ⁴⁷⁾ Například zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů.
- ⁴⁸⁾ § 24 odst. 2 písm. a) až c) zákona č. 124/2002 Sb.
- ⁴⁹⁾ § 29 odst. 4 písm. b) a odst. 5 zákona č. 124/2002 Sb.
- ⁵⁰⁾ § 193 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění zákona č. 409/2010 Sb.
- ⁵¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2399 ze dne 12. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o pořadí nezajištěných dluhových nástrojů v insolvenční hierarchii.
- ⁵²⁾ § 5a až 7a zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.
- ⁵³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových

institucí a o jejím výkonu.

⁵⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/17/ES ze dne 19. března 2001 o reorganizaci a likvidaci pojišťoven.

⁵⁵⁾ § 5c zákona č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění zákona č. 39/2004 Sb.

⁵⁶⁾ § 5a odst. 1 zákona č. 363/1999 Sb., ve znění zákona č. 39/2004 Sb.

⁵⁷⁾ Zákon č. 363/1999 Sb.

⁵⁸⁾ Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848 ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení.

⁶⁰⁾ § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů.

⁶¹⁾ § 2 písm. k) zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 190/2009 Sb.

⁶²⁾ § 24 až 27 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.

⁶³⁾ Čl. 2 odst. 1 Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků, Úř. věst. L 124, 20. 5. 2003, s. 36.

⁶⁴⁾ § 3 a 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁵⁾ Například § 7b zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁶⁾ Zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁷⁾ Zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁸⁾ Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁹⁾ Zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění zákona č. 87/2015 Sb.

⁷⁰⁾ § 3 odst. 1 zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob.

⁷¹⁾ § 3 odst. 2 a 3 zákona č. 304/2013 Sb.

⁷²⁾ § 1190 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

⁷³⁾ § 16b zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁴⁾ § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2019/1023 ze dne 20. června 2019 o rámcích preventivní restrukturalizace, o oddlužení a zákazech činnosti a opatřeních ke zvýšení účinnosti postupů restrukturalizace, insolvence a oddlužení a o změně směrnice (EU) 2017/1132 (směrnice o restrukturalizaci a insolventci).